

การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธณิศา สุขขารมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
เมษายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๘.๗

๐ ๖๔๔

๑-๒

การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

ธณิศา สุขขารมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
เมษายน 2547

1-๒๔๗

ธนิสา สุขขารมย์. (2547). การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปฏิญญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงนารถ ชัยรัตน์.

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ โดยศึกษาในเรื่องของแนวคิด
เพื่อกำหนดเป็นหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ การกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ การใช้และเปรียบเทียบการสารสนเทศ
ในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ตลอดจนปัญหาและเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครง
ปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับบัณฑิต-
ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย
จำนวน 298 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นชนิดที่เป็นสัดส่วนเพื่อตอบแบบสอบถาม และการสุ่มแบบโควตา
จำนวน 20 คน เพื่อการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC* คำนวณหาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test และวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิง
บรรยาย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิจัยพบว่า

นิสิตส่วนใหญ่ได้แนวคิดเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปฏิญญานิพนธ์เมื่อศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 แหล่งที่
ก่อให้เกิดแนวคิดเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ คือ ความสนใจของตัวนิสิตเอง และช่วงเวลาที่นิสิตนำ
แนวคิดที่ได้มากำหนดเป็นหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ใช้ระยะเวลา 3 เดือน บุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ได้ไปขอความรู้ ข้อมูล
คำแนะนำ ฯลฯ ในการกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์คือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปฏิญญานิพนธ์ ส่วนเกณฑ์
ที่นิสิตใช้ในการกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ คือ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการประยุกต์เพื่อใช้แก้ปัญหา
ด้านอื่นๆ ต่อไปได้ แหล่งสารสนเทศสำคัญที่นิสิตนำมาใช้เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดคือ ปฏิญญานิพนธ์ในสาขา
วิชาและที่เกี่ยวข้อง ส่วนความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำปฏิญญานิพนธ์ ส่วนใหญ่นำความรู้มาจากการเรียน
รายวิชาในหลักสูตร จากประสบการณ์การทำงานหรือนำความรู้ที่เคยศึกษามาในระดับปริญญาตรี และศึกษา
ค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง สำหรับสำหรับปัญหาในการกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์ นิสิตส่วนใหญ่ไม่ประสบ
ปัญหาในการกำหนดหัวข้อปฏิญญานิพนธ์แต่ประการใด

2. การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิต พบว่า แหล่งสารสนเทศประเภท
สถาบันที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ คือ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด
แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปฏิญญานิพนธ์โดย
มีการใช้อยู่ในระดับมาก ฐานข้อมูลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้คือ ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้อยู่ในระดับปาน
กลาง วัสดุสารสนเทศที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้คือตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก
ส่วนเครื่องมือที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศคือ ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบใน
สิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา ผลการวิจัยพบว่า

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์มีการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ ส่วนคณะวิชาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

นิสิตคณะพลศึกษามีการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้วัสดุสารสนเทศประเภทต่างๆ ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศประเภทต่างๆ ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

4. ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นส่วนของสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้อที่เป็นปัญหาการใช้สูงสุด คือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์มีน้อย ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมาก ส่วนสถาบันอื่นๆ ข้อที่เป็นปัญหาการใช้สูงสุด คือ ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ผู้เชี่ยวชาญมีการะงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศข้อที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาเรื่องตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ พบว่า จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีน้อย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้แหล่ง วัสดุ และเครื่องมือในการค้นหาสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตามคณะวิชา พบว่า ไม่แตกต่างกัน

INFORMATION USING IN DEVELOPING THESIS PROPOSAL OF THE GRADUATE
STUDENTS AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
TANISA SUKRAROM

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Arts degree in Library and Information Science
at Srinakharinwirot University
April 2004

Tanisa Sukrarom. (2004). *Information Using in Developing Thesis Proposal of the Graduate Students at Srinakharinwirot University*. Masters Thesis. M.A. (Library and Information Science). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisors Committee : Assoc. Prof. Suphat Songsaengchan, Asst. Prof. Nongnath Chairat.

The purpose of this study was to investigate how graduate students at Srinakharinwirot University Formulate their thesis proposal. Proportionate stratified sampling was applied to draw a sample of 298 graduate students whose thesis proposals had been approved by the Graduate School as well as a quota sampling used for a sample of 20 graduate students for interview. The data were analyzed by percentage, mean standard deviation, t-test and F-test through SPSS/PC⁺.

The results revealed that:

1. For developing a thesis proposal, it was found that most the graduate students' proposals were based on their own interests, when they were in their 2nd year of study. They took at most 3 months to formulate a thesis proposal. Consultation on the thesis proposal was made mainly with the advisory committee. A criteria used for developing a proposal was to see that the thesis results clarify the problem in order to draw implication of the study and determine appropriate recommendations to solve the problems.

Information resources that most of the students used for framing their proposals were theses and dissertations in their subject of interest of and related fields. Students' basic knowledge derived from studying in the Master's and Bachelor's program, work experience, and self-study learning.

2. For gathering information for making the thesis proposal, the information source that most of the students used was the Central Library of Srinakharinwirot University and the information resource persons used were the advisors. Most of the students used databases on the internet and the Thai textbooks in their special and related fields. The information searching tool that the students used the most was reference lists or bibliography of printed materials in their field.

3. In terms of comparing the use of information for formulating a thesis proposal according to Faculties of Study, it was revealed that students in the Faculty of Arts used information resource persons more than the students in the Faculty of Social Science, Faculty of Humanities, and Faculty of Education. The students in the Faculty of Physical Education used database more than the students in the Faculty of Social Science, Finally, the students in the Faculty of Humanities depended heavily on information materials more than the students in the Faculty of Social Science.

4. In studying the problems of using information for formulating the thesis proposal, it was found that the problem that most the students encountered at the Central Library of Srinakharinwirot University was the lack of OPAC terminals on the floor where the theses are located. Inconvenience in using interlibrary loan service was a problem that the students encountered when trying to use external information resources. For consultation with resource persons, the problem was that advisors and information specialists did not have enough time for them. Advisors have a heavy quota of students to attend to in addition to their heavy teaching schedules. Other problems were lack of up to date information and the number of available computer work stations were not adequate

5. In comparing the problems using information sources and materials and information searching tools, there was no difference found among the students from different faculties.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ

นางสาวธณิศา สุขขารมย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

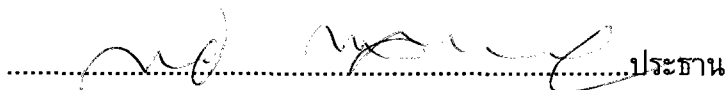

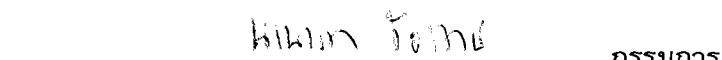
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)

วันที่ ๑๑ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงนารถ ชัยรัตน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์วนิดา วงศ์วัฒนะ)

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์นงนารถ ชัยรัตน์ ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้ความรู้ ความคิดเชิงวิชาการ และความห่วงใยศิษย์อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนช่วยแก้ปัญหา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ในทุกขั้นตอนของการทำปริญญานิพนธ์ให้ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ พวาท พันธุ์เมฆา อาจารย์วินิจา วงศ์วัฒน์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการในการสอบเพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงขอกราบ ขอบพระคุณในความกรุณาทั้งปวงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์พวาท พันธุ์เมฆา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิดในการจัดทำ หัวข้อปริญญานิพนธ์ และสอนวิธีการใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. อารีย์ ชื่นวัฒนา อาจารย์สมชาย วรรณญาณุไกร และคณาจารย์ประจำ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้เชิงวิชาการ และความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย ด้วยดีมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ทุนอุดหนุนในการทำ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ทุกคณะวิชาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและ แบบสัมภาษณ์ ทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตและให้ความรู้ คอยสนับสนุน เป็นกำลังใจที่สำคัญ จนกระทั่ง ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาขั้นสูงในครั้งนี้ และขอขอบคุณ พี่ๆ น้องๆ ตระกูลสุขขารมย์ และตระกูลสมบุรณ์ ทุกท่านที่ คอยให้กำลังใจอยู่เคียงข้างผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณพ่บรัก แยมฉิม คุณอัมพรिका ทมาภรณ์ ที่ช่วยในการจัดพิมพ์แบบสอบถาม คุณกิตติยา ขุมทอง คุณวาทีณี เขมมาโรทัย ที่ช่วยผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม คุณอัญชลี ตุ่มทอง ที่ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ ผลการสัมภาษณ์ และคุณอัมพร ขาวบาง ที่ช่วยตรวจต้นฉบับ และเป็นเพื่อนที่ให้ความห่วงใย คอยช่วยแก้ไข ปัญหา อุปสรรคให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจนคุณณิพัล วิมลธรรม คุณสุภาพ ลีลาวัลย์ และเพื่อน ๆ พี่ ๆ ร่วมรุ่น เพื่อนต่างรุ่นทุกท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือในแง่วิชาการแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

ธณิศา สุขขารมย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	พฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศของบุคคล.....	7
	การแสวงหาสารสนเทศ	7
	แหล่งสารสนเทศในปัจจุบัน.....	10
	การทำปฏิญานิพนธ์.....	13
	ความหมายและจุดมุ่งหมายของการทำปฏิญานิพนธ์	13
	ขั้นตอนการทำปฏิญานิพนธ์	14
	การทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา	
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและ	
	จัดทำปฏิญานิพนธ์.....	18
	งานวิจัยในต่างประเทศ	18
	งานวิจัยในประเทศ	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำปฏิญานิพนธ์	
	โดยศึกษาจากการอ้างอิง (Citation) ในปฏิญานิพนธ์.....	24
	งานวิจัยในต่างประเทศ	24
	งานวิจัยในประเทศ	25

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	การจัดกระทำแลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	79
	สมมติฐานการวิจัย	79
	วิธีการดำเนินการวิจัย	79
	สรุปผลการวิจัย.....	81
	อภิปรายผลการวิจัย	87
	ข้อเสนอแนะ	94
	บรรณานุกรม	95
	ภาคผนวก.....	100
	ภาคผนวก ก	101
	ภาคผนวก ข.....	120
	ภาคผนวก ค.....	137
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	180

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชา	29
2	แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับ	31
3	ร้อยละนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี	34
4	ระยะเวลาที่ได้แนวคิดเพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์	35
5	แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์	35
6	ช่วงเวลาที่นำแนวคิดที่ได้มากำหนดเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์	36
7	บุคคลที่ได้ไปขอความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ฯลฯ ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์	37
8	เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์	37
9	ระดับการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต	38
10	แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันอื่น ๆ ที่นิสิตไปใช้	39
11	ระดับการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต	39
12	ระดับการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต	40
13	ระดับการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต	41
14	ระดับการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต	42
15	เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวมจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน	43
16	เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน	44
17	เปรียบเทียบการใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดเค้าโครง ปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	45
18	เปรียบเทียบการใช้ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติในการจัดทำเค้าโครง ปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	45
19	เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัด คณะวิชาต่างกัน	46
20	เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครง ปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	47

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
21	เปรียบเทียบการใช้เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชาในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	47
22	เปรียบเทียบการใช้เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชาในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	48
23	เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน	49
24	เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	51
25	เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูล DAO (DISSERTATION ABSTRACTS ONDISCS) ในการจัด ทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่าง เป็นรายคู่	51
26	เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูล ERIC (THE EDUCATION RSOURCES INFORMATION Center) ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	52
27	เปรียบเทียบเปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูล PSYCLIT ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	52
28	เปรียบเทียบการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชา ต่างกัน.....	53
29	เปรียบเทียบการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต..... ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	54 55
30	เปรียบเทียบการใช้ปริญญานิพนธ์สถาบันอื่นๆ ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	55
31	เปรียบเทียบการใช้บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้องในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	55
32	เปรียบเทียบการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต สังกัดคณะวิชาต่างกัน	56
33	เปรียบเทียบการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	58

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
34	เปรียบเทียบการใช้ใช้ตรรชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ของนิสิต	58
35	เปรียบเทียบการค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อปฏิญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	59
36	เปรียบเทียบการค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดทำ ปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	59
37	เปรียบเทียบการค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัด เค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่	60
38	เปรียบเทียบการค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา ในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกันที่พบความแตกต่าง เป็นรายคู่.....	60
39	ระดับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ของนิสิต	61
40	ระดับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์	62
41	ระดับปัญหาเกี่ยวกับการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิต	63
42	ระดับปัญหาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ของนิสิต	64
43	เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน.....	65
44	เปรียบเทียบปัญหาการใช้ด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครง ปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน	66
45	เปรียบเทียบปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน	67
46	เปรียบเทียบปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน.....	68
47	เปรียบเทียบปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน.....	69

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเลือกหนทางการแสวงหาสารสนเทศ.....	8
2 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการทำปริญญานิพนธ์สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของไทยยึดหลักการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตศึกษาเป็นสำคัญซึ่งจะเห็นได้จากเป้าหมายของการพัฒนาอุดมศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ที่มุ่งส่งเสริมให้บัณฑิตศึกษาเป็นนักวิจัย สามารถผลิตผลงานวิจัยเฉพาะด้านอย่างลึกซึ้งให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศและสามารถพิมพ์เผยแพร่ผลงานได้ในระดับสากล (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 15-16) ดังนั้น การเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาที่ตนสนใจและเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาได้อย่างเต็มที่และนำเสนอแนวคิดของตนได้อย่างเหมาะสม (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2543 : 32)

หลักสูตรการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จะกำหนดให้นิสิตทำการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งในที่นี้ขอใช้คำว่าวิทยานิพนธ์เป็นหลัก ทั้งนี้เพราะการทำวิทยานิพนธ์เป็นการสร้างเสริมความรู้ ความสามารถให้แก่ผู้วิจัยในหลายๆ ด้าน เช่น ความสามารถในการค้นหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ความสามารถในการเขียนและการใช้ภาษาเพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นต้น ฉะนั้น กระบวนการในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสุดท้ายคือการสอบปากเปล่า จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประกันคุณภาพนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา (อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2541 : 35-37)

การทำวิทยานิพนธ์เป็นกระบวนการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความละเอียดและมีความต่อเนื่องกัน นิสิตจึงสามารถที่จะวางแผนดำเนินการไว้ล่วงหน้าได้ โดยทั่วไปการทำวิทยานิพนธ์เริ่มจากการเลือกหัวข้อปัญหาการวิจัยและกำหนดขอบข่ายปัญหาว่าจะทำการศึกษาในขอบข่ายที่กว้างหรือแคบเพียงใด ซึ่งในการเลือกหัวข้อปัญหาการวิจัยนั้น นิสิตสามารถศึกษาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การอ่านเอกสาร ตำราวิชาการ บทความวารสารต่างๆ ประสบการณ์ของนิสิตเอง การอ่านงานวิจัยที่มีผู้อื่นทำไว้แล้ว การอ่านบทคัดย่อวิทยานิพนธ์หรือบทคัดย่อรายงานการวิจัย ตลอดจนปัญหาที่ได้มาจากผู้อื่น และการจัดสัมมนาประชุมทางวิชาการที่มีการอภิปรายปัญหาต่างๆ

เมื่อนิสิตได้หัวข้อปัญหาดังกล่าวแล้ว จากนั้นจึงศึกษาความรู้ แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ที่อยู่ในบริบทของหัวข้อและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นจากเอกสารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตำราวิชาการ บทความจากวารสารวิชาการ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์จากสถาบันการศึกษา ฐานข้อมูลซีดีรอมและฐานข้อมูลออนไลน์ ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่ามีใครศึกษาในแง่มุมใดแล้วบ้าง มีวิธีการดำเนินการโดยใช้เครื่องมือใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเช่นไร ผลการวิจัยเป็นอย่างไร และการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาที่จะศึกษาและไม่เกิดความซ้ำซ้อนในหัวข้อปัญหาที่ต้องการทำ จากนั้นจึงทำการนิยามปัญหาและเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การนิยามปัญหาหรือการให้คำจำกัดความปัญหา (Define the problem) เป็นการอธิบายปัญหาที่ศึกษาให้ชัดเจน และมีขอบข่ายของการศึกษาที่แน่นอน ส่วนการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์หรือเค้าโครงละเอียด (Thesis proposal) เป็นการเพิ่มเติมการนิยามปัญหาให้สมบูรณ์ขึ้น โดยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดของวิธีดำเนินการศึกษา ซึ่งได้แก่ การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย การกำหนดเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและ

การวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนศึกษาค้นคว้าหาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย ซึ่งทำให้นิสิตมองเห็นขั้นตอนและรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยหัวข้อปัญหานั้นๆ ได้ชัดเจน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 78) ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าการกำหนดหัวข้อและการเขียนเค้าโครงปริญญานิพนธ์นับเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จลงได้

การทำปริญญานิพนธ์นั้น นิสิตจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากสารสนเทศประเภทต่างๆ และเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ตรงกับความต้องการและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นิสิตจำเป็นต้องวิเคราะห์ความเป็นเหตุเป็นผล ความน่าเชื่อถือและความทันสมัยของสารสนเทศเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของข้อมูลข่าวสาร (Information age) ที่มีการผลิตวัสดุสารสนเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นมากมาย ทั้งวัสดุตีพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นตำราวิชาการ วารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง รายงานการวิจัย ปริญญานิพนธ์ ฯลฯ รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปของฐานข้อมูลออนไลน์และฐานข้อมูลออฟไลน์ ซึ่งวัสดุสารสนเทศต่างๆ ดังกล่าวล้วนเป็นแหล่งความรู้ที่นิสิตสามารถใช้ในการค้นหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อปัญหาที่ต้องการทำปริญญานิพนธ์

จากการศึกษางานวิจัยของกิ่งทอง ศิริมงคล (2531 : บทคัดย่อ) พบว่า ประเภทของสารสนเทศที่นิสิตใช้ค้นหาและนำมาใช้ในทุกระดับของการทำวิทยานิพนธ์ในระดับมาก ได้แก่ หนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และเป็นการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาไทยเพื่อทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น นอกจากนี้งานวิจัยของ พิษขุดา ศรีอนันต์ (2541 : บทคัดย่อ) ยังชี้ให้เห็นเพิ่มเติมว่านิสิตมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการใช้มากที่สุดคือ ฐานข้อมูลซีดริอม จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการใช้อาจารย์หรือนิสิตในการทำปริญญานิพนธ์ในภาพรวมโดยได้แจกแจงถึงการได้มาซึ่งหัวข้อและการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยศึกษาวานิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยมีพฤติกรรมการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์อย่างไรและใช้วัสดุสารสนเทศประเภทใดในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ตลอดจนปัญหาที่พบจากการใช้วัสดุสารสนเทศประเภทดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางให้อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ใช้ในการให้คำปรึกษาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต ตลอดจนสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้เป็นข้อพิจารณาในการจัดหาและจัดบริการวัสดุสารสนเทศเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของนิสิตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา
4. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตาม คณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาในภาค วิชา และอาจารย์ที่ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ใช้เป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่จะใช้เป็นข้อพิจารณาในการจัดหา และจัดบริการวัสดุสารสนเทศให้เป็นไปตามความต้องการของนิสิตต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2543 – 2545 จำนวน 559 คน จาก 6 คณะวิชา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ 83 คน คณะวิทยาศาสตร์ 83 คน คณะสังคมศาสตร์ 91 คน คณะพลศึกษา 58 คน คณะศึกษาศาสตร์ 236 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ 8 คน (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. กองบริการการศึกษา. 2546)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งได้จากการสุ่มจากประชากรดังกล่าว ข้างต้น โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม และกลุ่มที่ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยมี ขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970 : 607-608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 228 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น ชนิดที่เป็นสัดส่วน (Proportionate stratified sampling) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543 : 56-58) แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายจำแนกตามคณะวิชาได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 243 คน

2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยการสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543 : 49) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 คณะวิชา ได้แก่

- 1.1.1 คณะมนุษยศาสตร์
- 1.1.2 คณะวิทยาศาสตร์
- 1.1.3 คณะสังคมศาสตร์
- 1.1.4 คณะพลศึกษา
- 1.1.5 คณะศึกษาศาสตร์
- 1.1.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

2.2 ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปริญญานิพนธ์** หมายถึง งานอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เรียบเรียงขึ้นอย่างละเอียดตามกระบวนการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแต่ละคนจะต้องทำอันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิตแผน ก (2) เพื่อสิทธิในการรับปริญญาบัตร

2. **การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์** หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติใดๆ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า การปรึกษากับอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่จะนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดเป็นหัวข้อรวมทั้งแนวคิดที่จะทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3. **การจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์** หมายถึง การที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาใช้สารสนเทศที่ศึกษาค้นคว้ารวบรวมได้มาเรียบเรียงเพื่อจัดทำเป็นเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้คือ
บทที่ 1 ประกอบด้วย ภูมิหลัง ความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย และสมมติฐานในการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การกำหนดประชากรหรือแหล่งข้อมูลที่จะศึกษาและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (สำหรับการวิจัยเชิงสำรวจ) หรือขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย (สำหรับการวิจัยเชิงทดลอง) การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการเรียบเรียงบทปริญญานิพนธ์และแผนการดำเนินการทำปริญญานิพนธ์

เค้าโครงปริญญานิพนธ์ในแต่ละสาขาวิชาอาจจะมีหัวข้อดังที่กล่าวมากหรือน้อยกว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะการวิจัยนั้นๆ จากนั้นนำเสนอเค้าโครงปริญญานิพนธ์ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประจำสาขาวิชาพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ต่อไป (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. 2540 : 1-5)

4. **การใช้สารสนเทศ** หมายถึง แหล่งและลักษณะการได้มาซึ่งสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดหัวข้อ รวมทั้งการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะคือ

4.1 **แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน** หมายถึง ห้องสมุดสถาบันการศึกษา ห้องสมุดหน่วยงาน ศูนย์สารสนเทศ เช่น สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (TIAC) ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ฯลฯ

4.2 **แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล** หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา ฯลฯ

4.3 ฐานข้อมูล

4.3.1 ฐานข้อมูลซีดีรอม หมายถึง ฐานข้อมูลที่สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเคยบอกรับซึ่งในขณะนี้ได้หยุดรับแล้ว และฐานข้อมูลที่ยังคงบอกรับอยู่ในปัจจุบัน

4.3.2 ฐานข้อมูลออนไลน์ หมายถึง ฐานข้อมูลในโครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) และฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

4.3.3 ฐานข้อมูลทรัพยากรที่ห้องสมุดจัดทำขึ้นเอง หมายถึง ฐานข้อมูลปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.4 วัสดุสารสนเทศ หมายถึง ทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่างๆ ที่นิสิตนำมาศึกษาเพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ เช่น ตำราวิชาการ ปริญญานิพนธ์ รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการ

4.5 เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ หมายถึง เครื่องมือหรือวิธีการที่นิสิตใช้ค้นหาสารสนเทศที่ต้องการโดยอาจเป็นการค้นหาสารสนเทศโดยใช้เครื่องมือที่ค้นด้วยระบบมือหรือใช้คอมพิวเตอร์ เช่น ค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง อุปสรรคหรือความไม่สะดวกต่างๆ ที่นิสิตประสบในระหว่างการใช้สารสนเทศ เพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์และใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

5.1 แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการใช้บริการในสำนักหอสมุดกลาง 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และแหล่งอื่นๆ เช่น จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นบริการปริญญานิพนธ์มีน้อย การใช้บริการค้นคืนสารสนเทศจากฐานข้อมูลต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ฯลฯ

5.2 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการเพื่อขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา เช่น ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญไม่ชี้แจงประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน ฯลฯ

5.3 วัสดุสารสนเทศ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการค้นหาและการใช้วัสดุสารสนเทศในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งส่งผลให้นิสิตไม่สามารถใช้วัสดุสารสนเทศประเภทต่างๆ ได้โดยสะดวกและตามต้องการ เช่น พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มบนชั้นหนังสือ ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความต้องการ ฯลฯ

5.4 เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการค้นหาสารสนเทศทั้งจากเครื่องมือและวิธีที่ใช้ค้นทั้งที่เป็นระบบมือและใช้คอมพิวเตอร์ ในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้นิสิตไม่สามารถค้นหาสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เช่น ไม่รู้จักวิธีการใช้บรรณานุกรมไม่สามารถค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลซีดีรอมได้ด้วยตนเอง ฯลฯ

6. นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง นิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท มี 6 คณะวิชา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนิสิตภาคปกติที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์ในปีการศึกษา 2543 - 2545

สมมติฐานในการวิจัย

1. การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความแตกต่างกัน
2. ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำโครงทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของบุคคล
 - 1.1 การแสวงหาสารสนเทศ
 - 1.2 แหล่งสารสนเทศในปัจจุบัน
2. การทำปฏิญานิพนธ์
 - 2.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการทำปฏิญานิพนธ์
 - 2.2 ขั้นตอนการทำปฏิญานิพนธ์
 - 2.3 การทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในการทำปฏิญานิพนธ์ทั้งในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ มีดังนี้
 - 3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำปฏิญานิพนธ์
 - 3.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 3.1.2 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำปฏิญานิพนธ์โดยศึกษาจากการอ้างอิง(Citation) ในปฏิญานิพนธ์
 - 3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของบุคคล

การแสวงหาสารสนเทศ

พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศเป็นกิจกรรมที่บุคคลกระทำเพื่อหาข้อมูล ข่าวสารที่จะตอบสนองความต้องการที่ตนตระหนักและเล็งเห็น ความต้องการนี้จะแสดงออกและนำไปสู่พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงวิธีการแสวงหาสารสนเทศ การค้นหาและการถ่ายทอดสารสนเทศจากแหล่งสารสนเทศมาสู่บุคคลผู้ค้นหาสารสนเทศ เช่นและเฮร์มอน (Chen & Hermon. 1982 : 5-6) ได้กล่าวว่า การแสวงหาสารสนเทศนั้นมียุค 4 ยุค คือ

1. บุคคลผู้มีความต้องการสารสนเทศ เริ่มต้นเมื่อบุคคลพบว่าตนเองมีความต้องการสารสนเทศ เพื่อนำมาช่วยในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ความต้องการสารสนเทศ เกิดขึ้นจากการที่บุคคลตระหนักถึงความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจในการปฏิบัติงาน หรือเกิดจากความจำเป็นในการศึกษาหาความรู้หรือการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ส่งผลให้บุคคลนั้นๆ เริ่มแสวงหาสารสนเทศเพื่อนำมาตอบประเด็นปัญหาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
3. แหล่งสารสนเทศ เมื่อบุคคลตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศเพื่อตอบคำถาม แก้ปัญหาหรือตัดสินใจ บุคคลจะพิจารณาแหล่งสารสนเทศต่างๆ ที่มีอยู่เพื่อแสวงหาสารสนเทศ โดยจะตัดสินใจเลือกวิธีการในการค้นหาสารสนเทศจากแหล่งต่างๆ เพื่อให้ได้รับสารสนเทศที่ต้องการ

4. สารสนเทศที่สนองความต้องการของบุคคล เป็นกิจกรรมขั้นสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การแสวงหาสารสนเทศ สารสนเทศที่ได้รับนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการที่บุคคลมีความต้องการและแสวงหา สารสนเทศจากแหล่งที่บุคคลพึงพอใจที่สุด เพื่อนำสารสนเทศที่ได้นั้นมาใช้ตอบคำถาม ลดความสงสัยความอยากรู้ แก่ปัญหา หรือใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจดำเนินงาน การนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะนำมาใช้เพื่อ การศึกษาหาความรู้จึงเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลเกิดความต้องการและแสวงหาสารสนเทศ เพื่อตอบปัญหาหรือเรื่อง ที่ตนสงสัยได้ในที่สุด

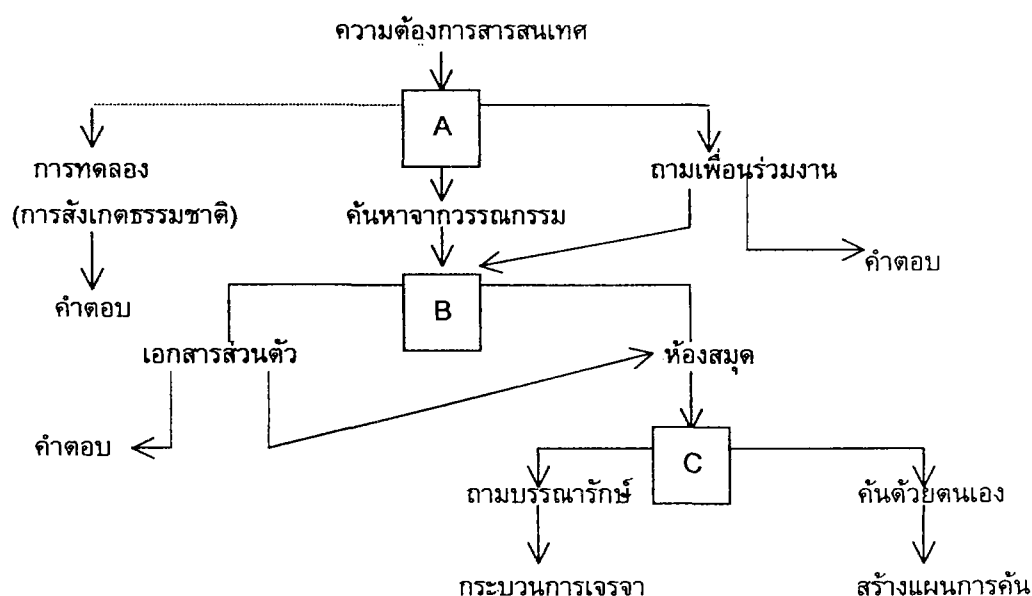
แหล่งสารสนเทศที่บุคคลจะต้องตัดสินใจเลือกเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ต้องการนั้นมี 3 ระดับ (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2532 : 29) ดังนี้

ระดับที่ 1 คือ การแสวงหาสารสนเทศจากแหล่งที่สะดวกและประหยัดที่สุด โดยปกติแล้วผู้แสวงหา สารสนเทศจะใช้ข้อมูลที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุด ได้แก่ บุคคลที่รู้จัก เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน

ระดับที่ 2 คือ การแสวงหาสารสนเทศจากผู้ทำงานในสถาบันเกี่ยวข้อง ที่เห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ ในเรื่องที่ต้องการนั้นและอาจรู้สถานการณ์ความต้องการสารสนเทศที่ผู้แสวงหาประสบอยู่ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ในระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา

ระดับที่ 3 คือ การแสวงหาสารสนเทศจากแหล่งที่ไม่ใช่บุคคล เช่น การใช้ห้องสมุด หรือ ศูนย์สารสนเทศต่าง ๆ หรือการค้นหาจากเอกสารเพื่อค้นคว้าคำตอบ

เทเลอร์ (Taylor. 1968 : 181-182) ได้แสดงการเลือกช่องทางการแสวงหาสารสนเทศของบุคคลไว้ ดังภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การเลือกช่องทางการแสวงหาสารสนเทศ

จากภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่า เมื่อบุคคลต้องการสารสนเทศ ขั้นแรกที่บุคคลกระทำเพื่อให้ได้สารสนเทศ คือ ถามจากเพื่อนร่วมงานหรือการค้นหาลงจากวรรณกรรม โดยส่วนใหญ่บุคคลจะถามจากเพื่อนร่วมงานก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อคำตอบที่ได้ไม่เพียงพอหรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการสารสนเทศได้ จึงแสวงหาสารสนเทศจากวรรณกรรมเพิ่มเติม โดยการแสวงหาสารสนเทศจากวรรณกรรมที่สามารถกระทำได้ 2 ทาง คือ การใช้เอกสารส่วนตัว และการใช้ห้องสมุด เมื่อบุคคลเข้าใช้ห้องสมุด บุคคลจะมีพฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศ 2 กรณี คือ สอบถามบรรณารักษ์ และการค้นด้วยตนเอง

นอกจากนี้อารีย์ ชื่นวัฒนา (2545 : 117-119) กล่าวว่า บุคคลสามารถแสวงหาสารสนเทศด้วยกระบวนการค้นหาสารสนเทศระบบมือ จะพบว่าในความเป็นจริงบุคคลมักจะเริ่มต้นการค้นหาจากจุดใดจุดหนึ่งในหัวเรื่องกว้างๆ หรือจากรายการอ้างอิงรายการหนึ่ง และค้นหาต่อไปเรื่อยๆ จากแหล่งสารสนเทศที่หลากหลาย ระหว่างกระบวนการค้นหา บุคคลจะตรวจดูสารสนเทศหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับคำค้น อ่านชื่อเอกสารอ่านข้อความต่างๆ ที่ได้จากกรค้นคืน ในระหว่างการอ่าน/พิจารณาความรู้ใหม่จะเกิดขึ้น ซึ่งมักจะไปเปลี่ยนแปลง ความต้องการสารสนเทศและคำค้น สารสนเทศที่ค้นคืนได้ ระหว่างกระบวนการค้นหาจึงอาจจะทำให้บุคคลเปลี่ยนทิศทางการค้นหา โดยไม่ได้คาดคิดมาก่อน นอกจากจะปรับแก้คำค้นเพื่อให้ได้ผลการค้นคืนที่ดีขึ้นแล้ว บุคคลยังปรับเปลี่ยนข้อความโดยต่อเนื่อง อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด การค้นหาประเภทนี้เรียกว่า การค้นหาที่พัฒนาไปเป็นลำดับ (Evolving search)

การค้นหาสารสนเทศด้วยระบบมือมีหลายแนวทางด้วยกัน และมีวิธีการหนึ่งที่สำคัญคือ กลยุทธ์การค้นหาตามตัวแบบเบอรี่พิกกิง (Berry picking Model) เป็นการค้นหาสารสนเทศ ด้วยระบบมือ โดยผู้ค้นหาสามารถใช้กลยุทธ์ 6 ประการ (Bates. 1989 : Online) ดังนี้

1. การติดตามจากเชิงอรรถ (Footnote chasing) ที่พบในหนังสือหรือบทความวารสาร รายการอ้างอิง
2. การค้นหารายการอ้างอิง (Citation searching) โดยเริ่มจากรายการอ้างอิงรายการหนึ่ง และค้นหาในบรรณานุกรมรายการอ้างอิง (Citation index) ว่ามีใครบ้างที่อ้างเอกสารรายการนั้น
3. การค้นหาจากตัวเล่มวารสาร (Journal run) โดยระบุวารสารสำคัญๆ ในหัวข้อที่กำลังค้น และค้นหาสารสนเทศที่เกี่ยวข้องจากฉบับ/ปี ต่างๆ ของวารสารชื่อนั้นๆ
4. การกวาดตรวจบริเวณที่จัดเก็บสารสนเทศ (Area scanning) เช่น สํารวจเลือกดูหนังสือบนชั้นในเรื่องที่ต้องการ
5. การค้นเรื่องในบรรณานุกรมและบริการสาระสังเขปและบรรณานุกรม (Subject search in bibliographies and abstracting and indexing service) บรรณานุกรมและบริการสาระสังเขปและบรรณานุกรมจำนวนมากที่จัดเรียงตามหัวเรื่อง การจัดหมวดหมู่ตามหัวเรื่องและบรรณานุกรมหัวเรื่อง เป็นกลยุทธ์การค้นหาที่ใช้ในระบบค้นคืนแบบพื้นฐาน
6. การค้นชื่อผู้แต่ง (Author searching) การใช้กลยุทธ์นี้ร่วมกับการค้นเรื่องจะช่วยให้การค้นหามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แหล่งสารสนเทศในปัจจุบัน

แหล่งสารสนเทศในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. แหล่งสารสนเทศที่แบ่งตามลักษณะของตัวแหล่ง (พวา พันธุ์เมฆา. 2541 : 4-6) ได้แก่

- 1.1 หอสมุด หรือ ห้องสมุด ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งความรู้ให้กับนิสิต นักศึกษา ครูอาจารย์ ใช้เป็นแหล่งค้นคว้าประกอบการเรียน การสอน และการวิจัย
 - 1.2 ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของทั้งภาครัฐและเอกชน ในปัจจุบันหน่วยงานขนาดใหญ่ของทั้งภาครัฐและเอกชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจในหน่วยงานของตน จึงได้จัดตั้งหน่วยงานย่อยขึ้นเพื่อจัดเก็บข้อมูลข่าวสารนั้นให้เป็นระบบ พร้อมสำหรับการค้นหาและนำออกมาใช้ประโยชน์ได้ทันทีที่ต้องการ เช่น ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า สมาพันธ์วิทยุทัศน์แห่งชาติ ศูนย์บริการข้อมูล กรมวิชาการเกษตร ศูนย์บริการข้อมูลทั่วไป กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอิสระของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการอีกหลายแห่ง โดยเฉพาะสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หรือ สวทช. (The National Science and Technology Development Agency-NSTDA) ซึ่งมีหน่วยงานย่อยที่น่าสนใจ 2 หน่วยงานคือ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติหรือ เนคเทค (National Electronics and Computer Technology Center - NECTEC) และศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี หรือทีแอก (Technical Information Access Center - TIAC) ที่ให้บริการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลต่างๆ เช่น บริการฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ บริการสั่งซื้อหนังสือ/เอกสารฉบับเต็ม เป็นต้น
 - 1.3 องค์กรเอกชนที่บริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ เป็นแหล่งให้บริการสารสนเทศเฉพาะด้านที่ทันสมัย รวดเร็ว ถูกต้อง โดยผู้ใช้ต้องเสียค่าบริการ จึงเกิดบริษัทหรือองค์กรเอกชนที่ดำเนินการธุรกิจเพื่อขายสารสนเทศ หรือ ให้บริการสารสนเทศตามความต้องการของลูกค้าขึ้น ในขณะนี้ได้มีบริษัทที่ดำเนินกิจการในลักษณะดังกล่าวหลายบริษัท เช่น บริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ จำกัด ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ บริษัท ธาราบิสซิเนส อินฟอร์เมชั่น จำกัด ให้บริการข้อมูลทางด้านธุรกิจ และบริษัท คลังข้อมูล จำกัด จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลด้านต่างๆ เป็นต้น
 - 1.4 บุคคล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่างๆ อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย หรือ แม้กระทั่งเพื่อน/เพื่อนร่วมงานในสาขาวิชาต่างๆ เป็นต้น แหล่งสารสนเทศบุคคลนับเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ได้เป็นอย่างดี
 - 1.5 สถานที่ เป็นแหล่งสารสนเทศที่มีคุณค่าอีกประเภทหนึ่ง ทั้งที่เป็นสถานที่จริง เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย พระปฐมเจดีย์ เขื่อนศรีนครินทร์ เป็นต้น หรือเป็นสถานที่จำลองมาเพื่อให้สะดวกแก่การเข้าชม เช่น เมืองโบราณ จังหวัดสมุทรปราการ หรือ อุทยานวิจัยและวิชาการในงานเกษตรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น สถานที่ที่จะให้ทั้งความรู้ ความประทับใจแก่ผู้ที่ได้ไปพบเห็นและไปศึกษา
2. แหล่งสารสนเทศที่แบ่งตามรูปแบบของสิ่งพิมพ์มี 3 ประเภท ดังนี้
- 2.1 สิ่งพิมพ์ สามารถจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบ (Katz. 1987 : 19) คือ
 - 2.1.1 สารสนเทศปฐมภูมิ (Primary sources) ได้แก่ สิ่งพิมพ์และวัสดุรูปแบบต่างๆ ที่ตีพิมพ์และเผยแพร่ผลการศึกษา วิจัย ผลงานและเรื่องราวต่างๆ เช่น ตำราวิชาการ วารสาร รายงาน วิทยานิพนธ์ หรือปริญญานิพนธ์ สิทธิบัตร มาตรฐาน เป็นต้น
 - 2.1.2 สารสนเทศทุติยภูมิ (Secondary sources) ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่รวบรวม เรียบเรียงขึ้นใหม่จากสารสนเทศปฐมภูมิ และนำจัดเรียงไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้ถ่ายทอดการศึกษาค้นคว้า เช่น สารสังเขป บทคัดย่อ รายงานการประชุม เป็นต้น

2.1.3 สารสนเทศตติยภูมิ (Tertiary sources) ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่เป็นเครื่องมือช่วยค้น สารสนเทศปฐมภูมิและสารสนเทศทุติยภูมิ เช่น สารานุกรม นามานุกรม บรรณานุกรม วรรณวารสาร คู่มือ บทความปริทัศน์ สมพัทธ์สร (Almanacs) เป็นต้น

2.2 สื่อไมติพิมพ์หรือสื่อโสตทัศน์ ได้แก่ วัสดุสารสนเทศที่รับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทางหู และตา เช่น วัสดุกราฟิกส์ วัสดุแผนที่ และวัสดุย่อส่วน เป็นต้น

2.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท (สุนน ถนอมเกียรติ. 2540 : 33-37; พวา พันธุ์เมฆา. 2541 : 211-217) คือ

2.3.1 ฐานข้อมูลออนไลน์ เป็นแหล่งบริการสารสนเทศที่หน่วยงานหรือบริษัทเอกชน ต่างๆ จัดทำขึ้นโดยให้บริการทางออนไลน์ (Online host) หน่วยงานดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นผู้จัดทำ ฐานข้อมูลระบบออนไลน์ แล้วเสนอบริการไปยังองค์กรต่างๆ ที่คิดว่าจำเป็นต้องใช้ข้อมูลลักษณะนั้น หากองค์กร สนใจก็สมัครเข้าไปเป็นสมาชิกของเครือข่าย เมื่อมีการเรียกใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลก็จะมีค่าบริการตาม อัตราที่ตกลงกัน

2.3.2 ฐานข้อมูลออฟไลน์ เป็นแหล่งสารสนเทศที่มีลักษณะเช่นเดียวกับฐานข้อมูล ออนไลน์แต่จัดทำออกมาในรูปแบบซีดีรอม ที่หน่วยงานหรือองค์กรจัดทำขึ้นเพื่อการค้าและจัดจำหน่ายให้ห้องสมุด แต่ละแห่งบอกรับเป็นสมาชิก สำหรับการค้นหาข้อมูลจากซีดีรอมจะได้ข้อมูลไม่ทันสมัยเท่ากับการค้นหาจาก แหล่งสารสนเทศออนไลน์

ปัจจุบันมีบริการฐานข้อมูลออนไลน์และออฟไลน์ที่ใช้กันแพร่หลาย ดังนี้

ฐานข้อมูล ABI/Inform (Abstracted Business Information) เป็นฐานข้อมูลเต็มรูปแบบ รวบรวมบทความวารสาร ด้านธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ และที่เกี่ยวกับธุรกิจ ได้แก่ การบัญชี เศรษฐกิจ การเงิน กฎหมาย การตลาด การโฆษณา การสื่อสาร โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ ตั้งปี ค.ศ. 1971 มีมากกว่า 800,000 ระเบียบจาก วารสารทั่วโลกมากกว่า 919 ชื่อเรื่อง และมีการปรับให้เป็นปัจจุบันทุกเดือน

ฐานข้อมูล ACM (Association for Computer Machinery) ให้บริการในปี ค.ศ. 1947 รวบรวมสารสนเทศทางด้านวิชาชีพเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทความฉบับเต็มมากกว่า 69,000 บทความจาก วารสาร นิตยสาร และรายงานการประชุม และมีรายการอ้างอิงมากกว่า 23,000 รายการจากบทความที่ตีพิมพ์ใน วารสาร นิตยสารตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1960 และรายการอ้างอิงมากกว่า 48,000 รายการจากบทความที่ตีพิมพ์ในรายงาน การประชุมมากกว่า 990 ครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986

ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Online) เป็นฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ สหสาขาวิชาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ครอบคลุมข้อมูลตั้งแต่ปีค.ศ. 1861 มีการปรับให้เป็นปัจจุบันทุกสามเดือน และมีระเบียบมากกว่า 1.4 ล้านระเบียบ จากหัวข้อต่างๆ มากกว่า 3,000 หัวข้อ โดยรวบรวมจากสถาบันการศึกษามากกว่า 1,000 แห่งทั่วโลก

ฐานข้อมูล DIALOG เป็นฐานข้อมูลจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่ให้บริการฐานข้อมูล ทุกสาขาวิชาประมาณ 1,000 ฐานข้อมูลในสาขาวิชาต่างๆ เช่น การแพทย์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมและเทคโนโลยี บริหารธุรกิจและการจัดการ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ลักษณะข้อมูลเป็นรายการบรรณานุกรมและบทคัดย่อ และเอกสารฉบับเต็มรูป

ฐานข้อมูล ERIC (Educational Resources Information Center) เป็นแหล่งสารสนเทศ ด้านการศึกษาที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีสารสนเทศย้อนหลังตั้งแต่ปี ค.ศ. 1966 ฐานข้อมูล ERIC ของ SilverPlatter จะมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันทุก 3 เดือน และมีสาระสังเขปมากกว่า 975,000 เรื่องจากวารสาร 770 ชื่อวารสาร รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ฐานข้อมูล H.W. Wilson Education Full Text เป็นฐานข้อมูลด้านการศึกษารอบคอบวารสารภาษาอังกฤษและหนังสือรายปีที่ตีพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกาและที่อื่น หนังสือ และสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995 จากวารสารมากกว่า 478 ชื่อเรื่อง ซึ่งวารสารส่วนใหญ่ตีพิมพ์บทความที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

ฐานข้อมูล LEXIS-NEXIS เป็นฐานข้อมูลจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่ให้บริการในสาขาวิชากฎหมาย ได้แก่ ข้อมูลทางกฎหมายของนักกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกาและยุโรป

ฐานข้อมูล MEDLINE จัดทำโดย The U.S. National Library of Medicine (NLM) เป็นฐานข้อมูลทางบรรณานุกรมที่ครอบคลุมด้านยา พยาบาล แพทย์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ฐานข้อมูล MEDLINE ของ SilverPlatter มีการปรับให้เป็นปัจจุบันทุกเดือน มีระเบียบมากกว่า 11 ล้านระเบียบพร้อมสาระสังเขปจากวารสารทางด้านการแพทย์มากกว่า 37,000 ชื่อเรื่อง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1966

ฐานข้อมูล MIT CogNet เป็นชุมชนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักวิชาการเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้วิชาการด้านความรู้ วิทยาศาสตร์ สามารถค้นหารายการสารสนเทศเต็มรูปทั้งที่เป็นหนังสือวารสาร โปรแกรมทางด้านวิทยาศาสตร์

ฐานข้อมูล ScienceDirect เป็นแหล่งสารสนเทศที่จำเป็นสำหรับนักวิทยาศาสตร์ มีชื่อเรื่องที่ผ่านการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญมากกว่า 1,700 ชื่อเรื่องจาก Elsevier Science บทความมากกว่า 3 ล้าน และสาระสังเขปมากกว่า 69 ล้าน ในสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์

ฐานข้อมูล STN International เป็นฐานข้อมูลจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่ให้บริการในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารสนเทศด้านเคมี ลักษณะข้อมูลเป็นรายการบรรณานุกรมและสาระสังเขป มีฐานข้อมูลมากกว่า 200 ฐาน

3. แหล่งบริการสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นแหล่งบริการและแหล่งสารสนเทศประเภทต่างๆ ที่กระจายอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้เป็นแหล่งสารสนเทศขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นแหล่งที่สามารถค้นหาข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดหรือหัวข้อใดได้อย่างรวดเร็ว

การบริการที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ตมีหลายประเภทด้วยกันแต่ที่ได้รับความนิยมใช้มาก คือ ทั่วโลกเว็บ (World Wide Web) ซึ่งเป็นแหล่งจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในรูปของเว็บไซต์ (Web site) ที่จัดให้บริการ สร้างโดยบุคคล หน่วยงานการศึกษา หอสมุด องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนการให้บริการมีทั้งที่อนุญาตให้นำข้อมูลไปใช้โดยเสรีและที่ต้องเสียค่าบริการ

เครื่องมือในการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตมีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทก็มีวัตถุประสงค์ในการใช้แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการที่สะดวกและรวดเร็ว โดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) เป็นเครื่องมือช่วยค้นหาข้อมูลจากคำสำคัญ (Keyword) ที่ป้อนเข้าไป โปรแกรมค้นหาจะทำหน้าที่ค้นหาข้อมูลตามที่ผู้ใช้งานต้องการออกมาให้ สำหรับโปรแกรมค้นหาที่ใช้อยู่บนอินเทอร์เน็ตมีหลายประเภท เช่น YAHOO, GOOGLE, CATCHA และ SIAMGURU เป็นต้น (วงศ์สว่าง เชาว์ชุตติ. 2539 : 81-87; วาสนา สุขกระสานติ. 2544 : 20-22; สมชาย วรปัญญาไกร. 2545ก : 35-40)

4. แหล่งบริการฐานข้อมูลทรัพยากรห้องสมุด เป็นแหล่งบริการฐานข้อมูลรายการทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่างๆ ของที่ห้องสมุดจัดทำขึ้นเองทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ซึ่งจัดทำเป็นบรรณานุกรมของรายการวัสดุสารสนเทศเฉพาะด้านที่มีอยู่ในห้องสมุดนั้นๆ หรือ บรรณานุกรมความวารสาร หนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดนั้นบอกรับเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ในการค้นหาวัสดุสารสนเทศของห้องสมุด ซึ่งจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ ตัวอย่างฐานข้อมูลประเภทนี้ เช่น

ฐานข้อมูล TUDB เป็นฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ SWUA (SWU-Thesis) เป็นฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ข้อมูลในรูปของบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขปของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การทำวิทยานิพนธ์

ความหมายและจุดมุ่งหมายของการทำวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ หรือ วิทยานิพนธ์ (Thesis or Dissertation) เป็นผลงานการเรียบเรียงอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่เสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ในภาษาอังกฤษ Thesis หมายถึง วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท และคำว่า Dissertation หมายถึง วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก ซึ่งบางสถาบันอาจเรียกว่า วิทยานิพนธ์ โดยได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล (2541 : 1) ให้ความหมายว่า วิทยานิพนธ์ หมายถึง บทนิพนธ์ที่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเรียบเรียงจากการยกเอาหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยจนกระทั่งได้ผลครบถ้วนตามกระบวนการ แล้วนำมาพรรณนาและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ตามข้อกำหนดเพื่อขออนุมัติรับปริญญาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2538 : 1) ให้ความหมายว่า วิทยานิพนธ์ หมายถึง งานค้นคว้าวิจัยที่นิสิตชั้นบัณฑิตศึกษาต้องทำ อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตที่มีปริมาณและคุณภาพ ผู้วิจัยสามารถแสดงความคิดริเริ่ม ความสามารถเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยอาจเป็นการค้นพบทฤษฎีใหม่ หรือการหักล้างความคิดหรือความเชื่อเดิม โดยอาศัยข้อค้นพบที่มีเหตุผลเชื่อถือได้ และมักเป็นการค้นคว้าซึ่งได้ใช้เวลาศึกษาค้นคว้ามีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นิสิตสังกัดอยู่

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2534 : 2-3) ให้ความหมายว่า วิทยานิพนธ์ หมายถึง รายงานการค้นคว้าวิจัยที่นิสิตชั้นบัณฑิตศึกษาแต่ละคนจะต้องทำ นับเป็นงานสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต มีปริมาณและคุณภาพสูงกว่าภาคินพนธ์ และยังเป็นเครื่องแสดงถึงผลงานการวิจัยค้นคว้าที่มีสารถะและแสดงคามริเริ่มเป็นเอกลักษณ์ของนิสิต ซึ่งได้ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าระยะเวลา 1 ปี เป็นอย่างน้อยในหัวข้อเรื่องนั้นๆ และนิสิตต้องรับผิดชอบอย่างหนักหน่วงในการเลือกหัวข้อและกำหนดขอบข่ายของงานที่ศึกษาค้นคว้า ให้เป็นเรื่องซึ่งกว่าที่จะต้องกระทำในระดับการทำภาคินพนธ์ อีกทั้งยังต้องการคุณภาพทางวิชาการที่สูงกว่ากันตามลำดับด้วย ซึ่งในที่นี้วิทยานิพนธ์มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Thesis

จากความหมายของวิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์จากสถาบันต่างๆ ข้างต้นอาจสรุปได้ว่า วิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยอย่างละเอียด ลึกซึ้งของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาเป็นงานอันเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ต้องทำเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อสิทธิในการรับปริญญาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิต

การทำปริญญานิพนธ์มีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกให้นิสิตมีโอกาสและสามารถศึกษาด้วยตนเอง และให้เห็นแนวทางหลายๆ ทางในการศึกษาอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง เพื่อจะได้รับความรู้ มีความคิด และมีความสามารถยิ่งกว่าที่ได้รับจากการศึกษาในตำราเพียงเล่มเดียวหรือจากผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ส่งเสริมให้ผู้ศึกษาเป็นผู้มีนิสัยและความสามารถในการค้นคว้า รู้จักคิดอย่างมีระบบ มีเหตุผล และรู้จักประมวลผลจากข้อมูล ซึ่งมีหลักฐานเป็นความจริงที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ศึกษาเกิดความสามารถในทางภาษา และความสามารถในการรวบรวมเรียบเรียงความรู้ ความคิดให้เป็นระบบ ปริญญานิพนธ์จึงเป็นงานวิจัยค้นคว้าที่มีสาระดีจะแสดงความคิดริเริ่มเป็นเอกลักษณ์ของนิสิตซึ่งต้องรับผิดชอบหนักหน่วงในการเลือกหัวข้อและกำหนดขอบข่ายของงานวิจัยนั้น (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. 2534 : 3)

ขั้นตอนการทำปริญญานิพนธ์

การทำปริญญานิพนธ์เป็นกระบวนการวิจัยตามขั้นตอนของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาจึงสามารถที่จะวางแผนดำเนินการไว้ล่วงหน้าได้ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์นั้นสำเร็จตามเป้าหมาย ขั้นตอนการทำปริญญานิพนธ์ โดยทั่วไปมีดังนี้ (ชุตินา สัจจนันท์. 2545 : 56-57; ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์. 2541 : 5-6; บุญญา วิทวไพศาล. 2545 : 23-27)

1. ขั้นตอนเตรียมการวิจัย การเตรียมการวิจัยเป็นขั้นตอนเริ่มต้นก่อนที่งานวิจัยจะได้เริ่มต้นจริง โดยจะต้องเตรียมการในเรื่องต่อไปนี้

1.1 การกำหนดปัญหาการวิจัย นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องกำหนดปัญหาหรือคำถามที่นิสิตเกิดข้อสงสัยต้องการคำตอบ หรือเกิดความสนใจอยากรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และต้องการหาคำตอบโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่จะอธิบายคำตอบนั้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจจะได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ผลงานวิจัยหรือบทความต่างๆ ที่ได้อ่านมา ทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ การสนทนากับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในเรื่องราวนั้นๆ หรือ ความคิดอันใดอันหนึ่งที่มืออยู่ในใจ เป็นต้น หากพิจารณาแหล่งต่างๆ ที่จะได้มาซึ่งปัญหาในการวิจัยอาจแบ่งเป็นหัวข้อได้ ดังนี้

1.1.1 การอ่านเอกสาร หนังสือตำรา บทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสนใจ โดยเฉพาะที่กล่าวถึงทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจอยากจะทำวิจัย ทฤษฎีจะช่วยชี้แนะว่ามีสิ่งใดที่ควรทำวิจัย หรือบางกรณีอาจสงสัยว่าสิ่งที่กล่าวไว้เป็นทฤษฎีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งสามารถนำไปใช้จริงในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

1.1.2 ประสบการณ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาเอง หัวข้อปัญหาวิจัยอาจได้มาจากปัญหาที่ทำงาน ในชีวิตประจำวันหรือจากการสังเกตสภาพของสังคมสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัว ก็สามารถนำมาสร้างเป็นหัวข้อปัญหาเพื่อทำการวิจัยได้

1.1.3 การอ่านงานวิจัยที่มีผู้อื่นทำไว้แล้ว เช่น วารสารงานวิจัย ปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ตลอดจนข้อค้นพบที่ได้จากการทำวิจัยและข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยได้ทำไว้แล้ว เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิจัยได้

1.1.4 การอ่านบทความหรือปริญญานิพนธ์หรือบทความหรือรายงานการวิจัยที่ได้รับรวบรวมไว้เป็นรูปเล่มของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งรวมบทความของงานวิจัยของเรื่องต่างๆ ไว้เป็นจำนวนมากเมื่ออ่านแล้วก็จะทำให้เกิดแนวความคิดที่จะเลือกหัวข้อปัญหาวิจัยได้ นอกจากนี้ยังจะช่วยให้ทราบว่าผลงานวิจัยอะไรบ้างที่ได้ทำไปแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในหัวข้อปัญหาการวิจัยด้วย

1.1.5 ปัญหาที่ได้มาจากผู้อื่น นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาอาจรวบรวมความคิดมาจากคนอื่น ๆ แล้วนำมาสร้างเป็นหัวข้อปัญหาสำหรับการทำวิจัย หรืออาจจะเป็นหัวข้อปริญญาานิพนธ์ที่ได้รับข้อเสนอแนะหรือข้อคิดจากอาจารย์ในสาขาวิชา ผู้ชำนาญที่คลุกคลีอยู่กับงานวิจัย หรือหัวข้อวิจัยที่ได้รับมาจากผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานให้ทำการวิจัย

1.1.6 การจัดสัมมนา ประชุมทางวิชาการ ที่มีการอภิปรายปัญหาต่างๆ ในเรื่องที่ตรงกับที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสนใจ เมื่อนำมาคิดพิจารณา อาจทำให้ได้หัวข้อปัญหาการวิจัยได้

1.1.7 การศึกษาจากเว็บไซต์ในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง เป็นแหล่งสารสนเทศที่ทันสมัย ซึ่งนิสิตสามารถสืบค้นหาข้อมูลงานวิจัย ปริญญาานิพนธ์ ข่าวการวิจัย ตลอดจนแหล่งความรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวงการวิชาชีพ และในปัจจุบันมีเว็บไซต์ที่จัดทำโดยหน่วยงานราชการและเอกชนต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย อาทิเช่น ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยของศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (<http://www.tiac.or.th>) เว็บไซต์ของสถาบันการศึกษา (<http://www.swu.ac.th>) และเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (<http://www.nrct.go.th>) เป็นต้น

เมื่อได้ศึกษาจากแหล่งสารสนเทศต่างๆ ดังกล่าวแล้วจึงทำการกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งมีกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดขอบเขตความสนใจทางวิชาการ/วิชาชีพอย่างกว้าง ๆ

ขั้นที่ 2 จำแนกประเด็นย่อยของขอบเขตที่สนใจ

ขั้นที่ 3 เลือกประเด็นย่อยที่สนใจศึกษา

ขั้นที่ 4 กำหนดคำถามที่ต้องการหาคำตอบโดยกระบวนการวิจัย

ขั้นที่ 5 กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย อาจกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เฉพาะหรือวัตถุประสงค์หลัก วัตถุประสงค์รอง

ขั้นที่ 6 ประเมินวัตถุประสงค์กับทรัพยากรที่มีว่ามีความเป็นไปได้ในการทำการวิจัยได้สำเร็จ

ขั้นที่ 7 ตรวจสอบซ้ำเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสนใจศึกษาวิจัยอย่างจริงจัง พอใจกับวัตถุประสงค์ มีทรัพยากรเพียงพอ และมีความรู้ความสามารถทำให้งานวิจัยสำเร็จลงได้

1.2 การปริทัศน์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาว่าปัญหาที่จะศึกษานั้นได้มีผู้ใดทำไว้แล้วบ้าง และทำไว้ในประเด็นใด การปริทัศน์เอกสารและงานวิจัยนี้ จะช่วยสร้างพื้นฐานความรู้ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการอภิปรายผลต่อไป

2. ขั้นตอนการวิจัย เป็นการวางแผนหรือเค้าโครงของการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการกำหนดตัวแปรและการนิยามตัวแปร การตั้งสมมติฐานการวิจัย การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือ และการหาคุณภาพเครื่องมือ การเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล และการออกแบบนำเสนอข้อมูลวิจัย

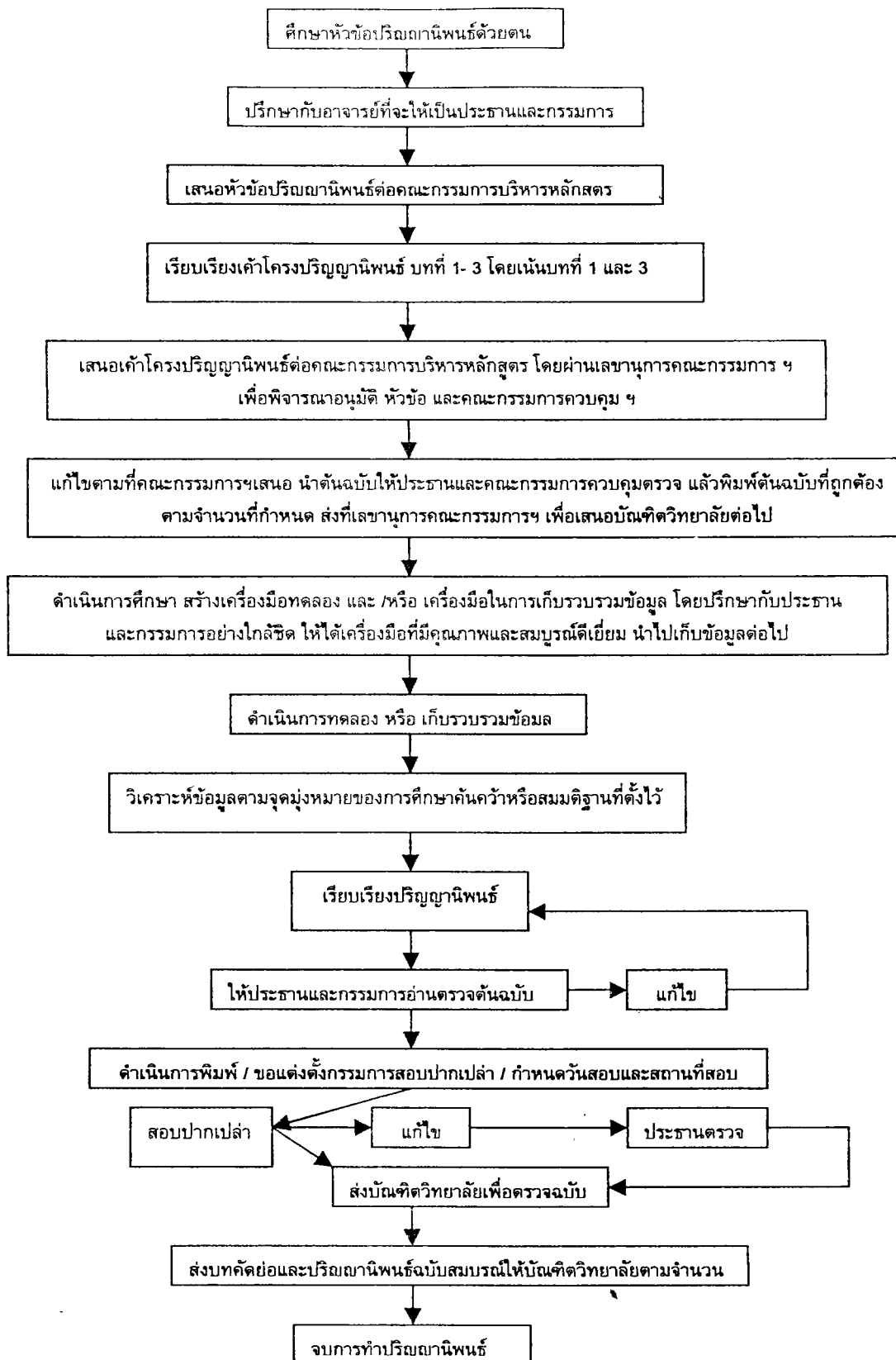
3. ขั้นตอนการวิจัย เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนและรายละเอียดที่ได้ออกแบบไว้ในขั้นตอนการออกแบบวิจัย โดยจะต้องดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ได้ออกแบบไว้ไปเข้ากับกลุ่มตัวอย่างจริงๆ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอาจเป็นแบบสอบถาม การสังเกตการณ์ หรือการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของงานวิจัย จากนั้นจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาจัดกระทำข้อมูลให้ง่ายและสะดวกต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

4. ขั้นสรุปผลและเสนอผลการวิจัย เป็นการสรุปผลการวิจัยที่ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยดังกล่าว โดยนำประเด็นที่สำคัญมาเสนอพร้อมทั้งอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย

การทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โครงสร้างของหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ซึ่งมีหลักสูตร 2 แผน คือผู้เรียนต้องทำปฏิญานิพนธ์ (แผน ก) เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำปฏิญานิพนธ์ และผู้เรียนไม่ต้องทำปฏิญานิพนธ์ (แผน ข) วัตถุประสงค์ของแผน ก นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างนักวิจัยให้มีความพร้อมทั้งด้านเนื้อหา วิธีการและทักษะในการวิจัยในสาขาวิชาของตน ซึ่งมี 2 แบบคือ แบบ ก (1) ประกอบด้วยหน่วยกิตปฏิญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และหลักสูตรอาจกำหนดให้มีการเรียนรายวิชา หรือทำกิจกรรมวิชาการอื่นประกอบได้โดยไม่นับหน่วยกิตกับ แบบ ก (2) ประกอบด้วยหน่วยกิตปฏิญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และหน่วยกิตรายวิชาไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ในขณะที่แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งสร้างนักวิชาการชั้นสูงและมีความสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ได้ ทั้งนี้บัณฑิตต้องมีหน่วยกิตรายวิชาที่นิสิตทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระโดยทำสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตและไม่เกิน 6 หน่วยกิต นอกจากนั้นยังกำหนดว่าสาขาวิชาใดเปิดสอนหลักสูตรแผน ก ไม่จำเป็นต้องเปิดสอน หลักสูตรแผน ข แต่ถ้าเปิดหลักสูตรแผน ข จะต้องมีหลักสูตรแผน ก ด้วย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. 2543 : 9-10)

การทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้นิสิตหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ แผน ก (2) ต้องทำปฏิญานิพนธ์ โดยเริ่มจากการศึกษาหัวข้อปฏิญานิพนธ์ด้วยการปรึกษาอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อผ่านความเห็นชอบชื่อเรื่องปฏิญานิพนธ์แล้วจะต้องจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย จากนั้นจึงดำเนินการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล จนกระทั่งสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปฏิญานิพนธ์และส่งปฏิญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ รายละเอียดขั้นตอนการทำปฏิญานิพนธ์สามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังภาพประกอบ 2 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. 2540 : 3)

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการทำปริญยานิพนธ์สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่มา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. (2540). คู่มือการเรียบเรียงปริญยานิพนธ์. กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแสวงหาและการใช้สารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ทั้งงานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ ผู้วิจัยได้นำเสนอใน 2 หัวข้อ คือ

1. การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำวิทยานิพนธ์
2. การใช้สารสนเทศในการจัดทำวิทยานิพนธ์โดยศึกษาจากการอ้างอิง(Citation) ในวิทยานิพนธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำวิทยานิพนธ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

สุบราห์มณัม (Subrahmanyam, 1983 : 200-204) ได้ศึกษาพฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาเอกสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีเวนคาเตรา (Sri Venkateswara University) เมืองทิรุพาตี (Tirupati) โดยมีจุดมุ่งหมาย (1) เพื่อศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาเอก (2) เพื่อศึกษาการใช้บริการวัสดุสารสนเทศของห้องสมุดที่จัดทำขึ้นสำหรับนักวิจัย และ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นการใช้บริการห้องสมุด กลุ่มตัวอย่างเลือกมาจากทุกสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้คือ การสัมภาษณ์ถึงการแสวงหาสารสนเทศในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย การเลือกหัวข้อ การปริทัศน์วรรณกรรม การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ การใช้บริการห้องสมุด และข้อเสนอแนะจากการใช้บริการห้องสมุดที่จัดขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตระดับปริญญาเอก ร้อยละ 69 เลือกหัวข้อโดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และร้อยละ 50 เลือกหัวข้อด้วยตนเองโดยการศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ได้ส่วนใหญ่เป็นแหล่งปฐมภูมิ และเลือกโดยการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา

การปริทัศน์วรรณกรรมนิสิตระดับปริญญาเอก ร้อยละ 59 ใช้บัตรหัวเรื่องค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการ ร้อยละ 53 อ่านผลงานของบุคคลสำคัญๆ และงานเขียนของนักเขียนชั้นนำ เพื่อให้ได้ความรู้พื้นฐานและใช้บรรณานุกรมเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ร้อยละ 47 อ่านวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว รวบรวมบรรณานุกรมเพื่อค้นหาข้อมูลในครั้งต่อไป และร้อยละ 41 เดินหาหนังสือตามชั้นและค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สำหรับการค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนิสิตระดับปริญญาเอกส่วนใหญ่จะใช้บรรณานุกรมจากวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาค้นหาข้อมูลครั้งต่อไปเพราะเป็นแหล่งสารสนเทศที่มีประโยชน์ แต่ไม่นิยมใช้ดรรชนีวารสารและสาระสังเขป ยกเว้นนิสิตระดับปริญญาเอกสาขาจิตวิทยา เนื่องจากไม่สามารถหาแหล่งสารสนเทศประเภทนี้ในสาขาวิชาได้ นอกจากการใช้แหล่งสารสนเทศดังกล่าวแล้ว นิสิตระดับปริญญาเอกยังใช้แหล่งสารสนเทศไม่เป็นทางการซึ่งถือว่าเป็นแหล่งสำคัญสำหรับการวิจัยคือ อาจารย์ เพื่อน/เพื่อนร่วมงานผู้เชี่ยวชาญ ตามลำดับ

การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยถือเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญมากที่สุดในการค้นคว้าวิจัย โดยนิสิตระดับปริญญาเอกจะอ่านหนังสือตำราบนชั้นอย่างคร่าวๆ และเลือกใช้วารสารฉบับล่าสุดที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัยมาใช้ นอกจากนี้ยังประสบปัญหาในการเข้าถึงสารสนเทศในห้องสมุดคือ หนังสือตำราในสาขาวิชาจัดเรียงบนชั้นไม่เป็นระเบียบ การจัดเตรียมหนังสือตำราออกให้บริการล่าช้า ในกรณีที่นิสิตไม่พบเอกสารที่ต้องการในห้องสมุดมักจะซื้อเก็บไว้เป็นส่วนตัว หรือไปยืมจากห้องสมุดอื่น หรือขอให้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยจัดซื้อมาให้ รวมทั้งการไปขอยืมจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ในภาควิชา

การใช้บริการห้องสมุด นิสิตระดับปริญญาเอกพบว่าได้รับคำแนะนำจากบุคลากรห้องสมุด ช่วยชี้แหล่งสารสนเทศที่สำคัญและแนะนำหนังสือตำราในสาขาวิชา และยังได้รับการด้วยความเต็มใจจากเจ้าหน้าที่และบุคลากรห้องสมุดด้วย นอกจากนี้การยืมระหว่างห้องสมุดมีประโยชน์มากสำหรับการวิจัย ในขณะที่บริการถ่ายเอกสารไม่มีประโยชน์เลย

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบริการห้องสมุด นิสิตระดับปริญญาเอกมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดทำบรรณทัศน์หนังสือ สอนวิธีการใช้ห้องสมุดรวมทั้งสอนการใช้บรรณานุกรม วรรณกรรมและสาระสังเขป และควรจัดหาวัสดุสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการ ตลอดจนการจัดเรียงหนังสือบนชั้นให้เป็นระเบียบ

แอตคินสันและฟีกัลเลา (Atkinson & Figueroa, 1997 : CD-ROM) ได้ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California State University) เมืองแซนมาโคส (San Marcos) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ ฝ่ายบริการตอบคำถามกับนิสิตที่ใช้วัสดุสารสนเทศด้านบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 68 คนและนิสิตระดับปริญญาตรีจำนวน 91 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจและสังเกตพฤติกรรมการใช้ห้องสมุดและพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศ เพื่อการวิจัยของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ใน 3 ด้าน คือ สอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายของนิสิตกระบวนการที่คาดหวังกับกระบวนการที่ได้รับการตอบสนองภายหลังจากการใช้บริการของฝ่ายบริการตอบคำถาม ผลวิจัยพบว่าจากการสังเกตนิสิตส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเชิงบวกในหลายๆ ด้านด้วยกัน

ฟิดซานี (Fidzani, 1998 : CD-ROM) ได้ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบอตสวานา (Botswana University) ประเทศอังกฤษโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการและสภาพการใช้บริการสารสนเทศของห้องสมุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต 144 คนจากจำนวนประชากร 233 คนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การใช้บริการของห้องสมุดเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุดสำหรับนิสิตทั้งในการเรียนรายวิชาและการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิจัย และประเภทวัสดุสารสนเทศที่มีการใช้ในระดับมากคือ หนังสือตำราวิชาการ และบทความวารสารวิชาการ นอกจากนี้ยังต้องการให้สอนการใช้ห้องสมุดให้กับนิสิต ผลการวิจัยยังได้เสนอแนะว่าควรใช้แบบสอบถามที่วัดความสามารถการใช้วัสดุสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาโทและควรนำกลยุทธ์ทางการตลาดมาใช้กับงานห้องสมุดในฝ่ายต่างๆ ด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศด้านพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา อาจสรุปได้ว่า มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศ เพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่างจะเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ เครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยจะสอบถามถึงเรื่อง ขั้นตอนของการวิจัย การเลือกหัวข้อ การปริทัศน์วรรณกรรม การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ การใช้บริการห้องสมุด ตลอดจนข้อเสนอแนะจากการใช้บริการห้องสมุดที่จัดขึ้น และจากการศึกษาผลการวิจัยพบว่าการเลือกหัวข้อนิสิตเลือกหัวข้อโดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา การปริทัศน์วรรณกรรม โดยใช้บัตรหัวเรื่องค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการ แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันพบว่าห้องสมุดมหาวิทยาลัยถือเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญมากที่สุดในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิจัย ส่วนข้อเสนอแนะนิสิตแสดงความเห็นว่าสอนวิธีการใช้ห้องสมุดและควรจัดหาวัสดุสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการ

งานวิจัยในประเทศ

มนัส สายเสมา (2530 : บกคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดในการทำปริญญานิพนธ์ของมหาบัณฑิตและนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ระหว่างปีการศึกษา 2523-2526 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการใช้ทรัพยากรห้องสมุด ปัญหาและข้อเสนอแนะของการใช้ทรัพยากรห้องสมุดในการทำปริญญานิพนธ์ของมหาบัณฑิตและนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นมหาบัณฑิตรุ่นที่ 1-4 และนิสิต จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้บริการห้องสมุด มหาบัณฑิตและนิสิตรู้จักวิธีใช้ห้องสมุดซึ่งอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเคยเรียนวิธีการใช้ห้องสมุดในระดับปริญญาตรี และเข้าใช้บริการสำนักหอสมุดกลางมากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ส่วนปัญหาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดพบว่าปัญหาประสบในระดับมากคือ นิสิตไม่ทราบวิธีการค้นหาเรื่องที่ต้องการ และเรื่องที่ต้องการมีผู้อื่นยืมไป สำหรับความเพียงพอของทรัพยากรห้องสมุดประเภท หนังสือตำราวิชาการ บทความวารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง และปริญญานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง

กึ่งทอง ศิริมงคล (2531 : 155-167) ได้ศึกษาพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย ในด้านต่าง ๆ คือ แหล่งสารสนเทศ ประเภทและลักษณะของสารสนเทศ วิธีการค้นหาสารสนเทศ การนำสารสนเทศไปใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนปัญหาในการค้นหาและการใช้สารสนเทศ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศของนักศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาใน 3 คณะวิชาคือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 69 คน และนักศึกษาในคณะศึกษาดังกล่าวที่ได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว จำนวน 71 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารสนเทศที่นักศึกษาทั้ง 3 คณะวิชาใช้เพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ในระดับมากทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์คือ ห้องสมุดคณะที่สังกัด อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการเฉพาะสาขา สำหรับประเภทของสารสนเทศพบว่าหนังสือภาษาไทย วิทยานิพนธ์ภาษาไทย และรายงานการวิจัยภาษาไทย เป็นสารสนเทศที่นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ใช้ในระดับมากเท่านั้น ส่วนหนังสือภาษาต่างประเทศ วารสารภาษาต่างประเทศ เป็นสารสนเทศที่นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ใช้ในระดับมากในทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ ลักษณะของสารสนเทศที่นักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยใช้ในระดับมากในทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์คือ ข้อสนเทศที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และทันเหตุการณ์ ตามลำดับ

วิธีการค้นหาสารสนเทศที่นักศึกษาทั้ง 3 คณะใช้ในระดับมากในการทำวิทยานิพนธ์คือ ยืมหนังสือ/เอกสารจากห้องสมุด ถ่ายเอกสาร/คัดลอกข้อความ สนทนากับอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน ตามลำดับ และในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษามีวิธีค้นหาสารสนเทศที่ใช้เฉพาะบางขั้นตอนเท่านั้นคือ ขั้นกำหนดปัญหาและเขียนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ค้นจากบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ค้นหาสารสนเทศในระดับมากคือ ในขณะที่นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ ค้นจากบัตรบรรณวารสาร ในระดับมาก ในส่วนของการนำสารสนเทศไปใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ปรากฏว่าการใช้สารสนเทศจะลดลงตามขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์กล่าวคือ ข้อสนเทศที่ค้นหามาได้จะใช้ประโยชน์มากที่สุดในขั้นการกำหนดปัญหาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องใช้สารสนเทศในขั้นต่อไปอีก

ปัญหาในการค้นหาและการใช้สารสนเทศจากห้องสมุดพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการค้นหาสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาในเรื่องไม่มีสารสนเทศที่ต้องการเพราะมีผู้อื่นยืมไป และการจัดเก็บหนังสือบนชั้นของห้องสมุดกระจุกกระจายไม่เป็นระเบียบ ตามลำดับ ในส่วนของปัญหาการใช้สารสนเทศประสบปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีปัญหาในเรื่องของภาษา ความน่าเชื่อถือ และความทันสมัยของสารสนเทศ ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศของนักศึกษาจำแนกตามคณะวิชา ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด พบว่าไม่แตกต่างกัน

อรุณี ทรงพัฒนา (2537 : 174-181) ได้ศึกษาการใช้หอสมุดพระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการใช้หอสมุดฯ และเพื่อทราบปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะระหว่างการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ มหาบัณฑิตคณะอักษรศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ระหว่างการศึกษากำลังทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 216 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการใช้หอสมุดฯ มหาบัณฑิตและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ความสำคัญของห้องสมุดที่มีต่อการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด รวมทั้งรู้จักวิธีใช้ห้องสมุดเป็นอย่างดี เพราะเคยเรียนในระดับปริญญาตรี สำหรับการเข้าใช้บริการของหอสมุดฯ เข้าใช้มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และวิธีการค้นหาข้อมูลส่วนใหญ่ ค้นหาจากบัตรรายการหนังสือ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรหอสมุดฯ พบว่ามหาบัณฑิตและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 2 คณะวิชาส่วนใหญ่ใช้หนังสือตำราภาษาไทย วารสารภาษาไทย วิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยภาษาไทย สารสังเขปและบทคัดย่ออยู่ในระดับมาก สำหรับปัญหาการใช้ทรัพยากรหอสมุดฯ พบว่ามหาบัณฑิตและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 2 คณะส่วนใหญ่ประสบปัญหาการใช้ทรัพยากรประเภทต่างๆ ในระดับปานกลางคือ เรื่องที่ต้องการมีผู้อื่นยืมไป ล้าสมัยเกินไป จำนวนเล่มมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ตามลำดับ

3. ความต้องการการบริการของหอสมุดฯ พบว่ามหาบัณฑิตและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 2 คณะส่วนใหญ่มีความต้องการเกี่ยวกับบริการต่างๆ ในระดับมากคือ ควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการ เช่น การยืม-คืนหนังสือทั่วไปด้วยคอมพิวเตอร์ และบริการค้นคืนสารสนเทศโดยใช้ฐานข้อมูลซีดีรอม ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังมีข้อเสนอแนะว่า หอสมุดฯ ควรขยายเวลาเปิดบริการในวันหยุดราชการและช่วงเปิดการศึกษาให้นานกว่าเดิม และควรจัดหาทรัพยากรห้องสมุดเฉพาะสาขาวิชาเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการ

พิชชุดา ศรีอนันต์ (2541 : 95-100) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา สภาพการใช้ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า และเพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 372 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับประกอบการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ โดยวัสดุสารสนเทศที่มีการใช้มากที่สุดคือ หนังสือทั่วไปภาษาไทย และใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ NIP และ ฐานข้อมูล Nikkei อยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนการใช้เครื่องมือช่วยค้นประเภทโอแพกในระดับมาก

2. นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า และการทำวิทยานิพนธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมาก คือ วารสารที่ต้องการไม่มีในห้องสมุดที่กำลังศึกษาอยู่ วารสารฉบับย้อนหลังมีไม่ครบทุกฉบับ จำนวนหนังสือ ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าและทำวิทยานิพนธ์มีน้อย และมีเนื้อหาล้าสมัย ตลอดจนวิทยานิพนธ์รายชื่อใหม่ ๆ ออกบริการล่าช้า

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีสภาพการใช้สารสนเทศมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาโท นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการใช้ ห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศมากกว่า 11 ปี ใช้สารสนเทศมากกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการทำ วิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาเอกประสบปัญหาและอุปสรรคมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาโท นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัันมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศ มีความ แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการใช้ห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศมากกว่า 11 ปีประสบปัญหา และอุปสรรคในการใช้สารสนเทศมากกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

จุฑารัตน์ ศราวณวงศ์ และประสงค์ ต่อโชติ (2543 : 41-56) ศึกษาสภาพและปัญหาการแสวงหา สารสนเทศในกระบวนการสำรวจวรรณกรรมเพื่อการเขียนวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา สภาพ ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแสวงหาสารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ จำนวน 269 คน ผลการวิจัยพบว่า สารสนเทศที่นักศึกษาใช้ในระดับมากคือสิ่งพิมพ์ภาษาไทยและมีความต้องการ สารสนเทศที่ทันสมัย โดยใช้เครื่องมือช่วยค้นประเภทโอแพก ในระดับมาก สำหรับปัญหาที่พบมากที่สุดคือ หนังสือและวิทยานิพนธ์ภาษาไทยไม่เพียงพอ หนังสือและตำราที่มีอยู่ไม่ทันสมัย และในส่วนของปัญหาด้าน แหล่งสารสนเทศที่ประสบปัญหามากที่สุดคือ แหล่งสารสนเทศในสถาบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ของนิสิตได้ ผลการวิจัยยังมีข้อเสนอแนะว่า หอสมุดกลางควรเพิ่มจำนวนเครื่องมือช่วยค้นให้เพียงพอ กับ ความต้องการ และจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพิ่มเติมโดยเฉพาะหนังสือ วารสารและวิทยานิพนธ์ภาษาไทย โดยเน้นความทันสมัย น่าเชื่อถือ และครอบคลุมสาขาวิชาที่มีการเปิดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศว่าต้องการให้มหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ให้ผู้ทราบเกี่ยวกับ แหล่งสารสนเทศนั้นๆ เช่น จัดหาทรัพยากรสารสนเทศใหม่ๆ และต้องการให้จัดบริการของแหล่งสารสนเทศต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยให้อยู่ในรูปแบบเดียวกัน เป็นต้น

จันทร์เพ็ญ สิงหนุต (2544 : 97-103) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาพฤติกรรม ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ สารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการมาเรียน และคณะที่ศึกษา จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการใช้สารสนเทศ พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้วัสดุตีพิมพ์ในระดับมาก ส่วนเครื่องมือที่ใช้ค้นหาสารสนเทศประเภทฐานข้อมูลอยู่ในระดับน้อย และแหล่งสารสนเทศที่มีการใช้ในระดับมาก ได้แก่ สำนักหอสมุดกลาง ห้องสมุดคณะ และเพื่อนผู้ร่วมงาน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารสนเทศในห้องสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีทรัพยากรสารสนเทศน้อยเกินไปในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ไม่มีทรัพยากรสารสนเทศในเรื่องที่ต้องการใช้ ส่วนแหล่งสารสนเทศภายนอกมหาวิทยาลัยที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ อยู่ไกล ไม่สะดวก

3. ผลการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการมาเรียนและ คณะที่ศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศที่มีการใช้ทั้งแหล่งสารสนเทศภายในและภายนอก

ทิพย์วัลย์ อ่อนใจงาม (2546 : 126-134) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการใช้ ปัญหา และความต้องการใช้สารสนเทศ และเพื่อเปรียบเทียบการใช้ ปัญหาและความต้องการใช้สารสนเทศ เพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการใช้สารสนเทศเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ด้านแหล่งสารสนเทศ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาค้นหาสารสนเทศจากแหล่งสารสนเทศโดยรวม อยู่ในระดับน้อยทุกแหล่ง ด้านวิธีการค้นหาสารสนเทศ นักศึกษาค้นหาสารสนเทศด้วยตนเองที่แหล่งสารสนเทศ และสืบค้นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง ด้านการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ นักศึกษาใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะโปรแกรมค้นหา Infoseek และ Altavista ใช้ในระดับน้อยที่สุด และด้านการใช้วัสดุสารสนเทศ พบว่า เอกสารชุดวิชาบัณฑิตศึกษาของ มสธ. ตำราวิชาภาษาไทย และบทความวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศมีการใช้ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบสภาพการใช้สารสนเทศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาใช้แหล่งสารสนเทศทุกแหล่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านวิธีการค้นหาสารสนเทศ นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัน ใช้วิธีการค้นหาสารสนเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านการใช้เครื่องมือช่วยค้น นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และในด้านการใช้วัสดุสารสนเทศ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน

3. ปัญหาการใช้สารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการค้นหาสารสนเทศ นักศึกษามีปัญหาการค้นหาสารสนเทศ ในเรื่องที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากแหล่งสารสนเทศเดินทางไม่สะดวกในระดับมาก

4. เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาการค้นหาสารสนเทศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความต้องการเกี่ยวกับบริการสารสนเทศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความต้องการเกี่ยวกับบริการสารสนเทศ โดยรวมในระดับมากคือ ต้องการให้รวบรวมเว็บไซต์แหล่งสารสนเทศต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ในสาขาวิชาที่ มสธ. เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษานบนเว็บไซต์ของสำนักบรรณสารสนเทศ มสธ.

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ อาจสรุปได้ว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับกับการใช้และความต้องการใช้สารสนเทศและพฤติกรรมกรรมการแสวงหาสารสนเทศ ตลอดจนสภาพปัญหาการใช้สารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่างจะเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกทั้งที่กำลังศึกษาอยู่และสำเร็จการศึกษาแล้ว โดยเครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่คือ แบบสอบถาม และจากการศึกษาผลการวิจัยพบว่ามีการใช้วัสดุสารสนเทศประเภทวัสดุตีพิมพ์ภาษาไทยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ตำราวิชาการ บทความจากวารสาร วิทยานิพนธ์หรือปริญญาโท และวัสดุไม่ตีพิมพ์ ได้แก่ ฐานข้อมูลซีดีรอม สำหรับเครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศส่วนใหญ่จะใช้โอแพก ของห้องสมุดที่ตนศึกษาอยู่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำวิทยานิพนธ์โดยศึกษาจาก การอ้างอิง(Citation) ในวิทยานิพนธ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

โปโพวิช (Popovich. 1978 : 110 -116) ได้วิเคราะห์การอ้างอิงวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก สาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 31 เล่ม ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1972 ถึงกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1974 โดยแยกเป็นของภาควิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยรัฐนิวยอร์ก (New York University) เมืองบัฟฟาโล (Buffalo) จำนวน 13 เล่ม และอีก 18 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ในภาควิชาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1953 -1974 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ขอบเขตเนื้อหาวิชาของหนังสือตำราและวารสารที่ได้รับการอ้างอิง อายุ ภาษาของสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงประเภทของสำนักพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด โดยการวิเคราะห์การอ้างอิงทั้งหมดจำนวน 2,805 รายการของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกสาขาบริหารธุรกิจ

ผลการวิจัยพบว่า วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด (ร้อยละ 50.8) รองลงมาคือหนังสือ (ร้อยละ 31.1) ขอบเขตเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ด้านเศรษฐศาสตร์ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด (ร้อยละ 25.8) รองลงมาคือสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาการบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 13.6) สำหรับอายุของสิ่งพิมพ์ในสาขาบริหารธุรกิจที่ได้รับการอ้างอิงส่วนมากจะอ้างอิงเอกสารใหม่ๆ ที่มีช่วงอายุ 5-10 ปีได้รับการอ้างอิงมากที่สุด (ร้อยละ 36.0) ในส่วนของภาษาสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ฝรั่งเศส สเปน เยอรมัน ตามลำดับ และประเภทของสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เพื่อการค้าได้รับการอ้างอิงมากที่สุด (ร้อยละ 33.8) รองลงมาคือ สมาคม (ร้อยละ 29.6) มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 24.5) และหน่วยงานรัฐบาล (ร้อยละ 5.8) ตามลำดับ

ไลอะ (Lya. 1996 : CD-ROM) ได้ศึกษาวิเคราะห์การอ้างอิงวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก สาขาการศึกษา มหาวิทยาลัยไมดุกูรี (Maiduguri University) ประเทศไนจีเรีย จำนวน 56 เล่ม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างอิง ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาใช้ในการอ้างอิงคือ ตำราวิชาการ เพื่อเขียนวิทยานิพนธ์มากกว่าวัสดุสารสนเทศประเภทอื่นๆ และผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรนำวารสารด้านการศึกษามาจัดเรียงบนชั้นเพื่อให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสามารถค้นหาได้

เดสพันและราชยาลักษมี (Deshpande & Rajyalakshmi. 1997 : CD-ROM) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างถึงปริญญาณิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ในระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยนักเพอร์ (Nagpur University) ประเทศอินเดีย จำนวน 65 เล่ม ระหว่างปี ค.ศ.1990 ถึง ค.ศ. 1994 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างถึง และรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือวารสาร สำหรับขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างถึง ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และรายชื่อวารสารที่อ้างถึงมากที่สุด คือ Annals of Library Science and Document

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศด้านการวิเคราะห์การอ้างถึงในปริญญาณิพนธ์ (Citation) อาจสรุปได้ว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับประเภทเอกสาร ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ ภาษา ตลอดจนศึกษา รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในปริญญาณิพนธ์ในสาขาวิชาต่างๆ และจากการศึกษาผลการวิจัยพบว่า ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นิสิตระดับปริญญาเอกใช้มากที่สุดคือ วารสารในสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่เพื่อใช้ในการทำปริญญาณิพนธ์ ในส่วนของขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างถึงส่วนใหญ่ก็จะมีเนื้อหาเช่นเดียวกับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ สำหรับอายุของวัสดุสารสนเทศที่เป็นปีใหม่จะได้รับการอ้างถึงมากกว่าปีเก่า โดยจะอยู่ในช่วงอายุ 5-10 ปี

งานวิจัยในประเทศ

อารีย์ ชื่นวัฒนา (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างถึงของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ประเภท ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ ภาษา ประเทศผู้ผลิต และลักษณะของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง ตลอดจนศึกษา รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาดังกล่าว ที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์การอ้างถึงในเชิงอรรถ 1,765 รายการของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2514-2522 จำนวน 31 เล่ม

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือและวารสารเป็นเอกสารที่ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์อ้างถึงมากที่สุด เอกสารที่ได้รับการอ้างถึงประมาณร้อยละ 67 เป็นเอกสารในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ที่เหลือเป็นเอกสารในสาขาวิชาอื่นๆ ในส่วนของอายุของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์มักจะอ้างถึงเอกสารใหม่ๆ ที่มีอายุระหว่าง 5-10 ปี สำหรับภาษาที่ได้รับการอ้างถึงพบว่า เป็นเอกสารภาษาอังกฤษ ร้อยละ 61 และที่เหลือร้อยละ 39 เป็นการอ้างถึงเอกสารภาษาไทย นอกจากนี้พบว่าเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงส่วนใหญ่เป็นเอกสารปฐมภูมิ และจากการวิเคราะห์พบว่า การอ้างถึงวารสารจำนวน 549 รายการ ร้อยละ 80 เป็นการอ้างถึงวารสารหลักเพียง 26 รายการ วารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ วารสารห้องสมุด วารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ College & Research Libraries

พลสุข ปริวัตรวรวิ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารของวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ขอบเขตเนื้อหาวิชา อายุ ภาษา และรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารที่ปรากฏในเชิงอรรถ 2,662 รายการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 –2524 จำนวน 344 เล่ม

ผลการวิจัยพบว่า บทความวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด (ร้อยละ 92.79) ที่เหลือ (ร้อยละ 7.21) เป็นบทความวารสารในสาขาวิชาอื่นๆ ในส่วนของอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงพบว่าวารสารที่มีอายุ 0-6 ปี จะได้รับการอ้างถึงมากที่สุด สำหรับภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง เป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด (ร้อยละ 66.75) รองลงมาคือวารสารภาษาไทย (ร้อยละ 32.76) และรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ปรากฏว่าวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ ราชกิจจานุเบกษา และวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ Foreign Trade Statistics of Thailand

ฟองจันทร์ เพชรมาก (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในปริญญาานิพนธ์ สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปริมาณขอบเขตเนื้อหา อายุ ภาษาของบทความวารสาร และรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในปริญญาานิพนธ์ สาขาวิชาการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2522-2526 จำนวน 465 เล่ม จำแนกตามวิชาเอก

ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณอ้างถึงวารสารมีทั้งสิ้น จำนวน 3,985 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.25 ของรายการอ้างถึงทั้งหมด เมื่อจำแนกการอ้างถึงตามวิชาเอกปรากฏว่า ปริญญาานิพนธ์วิชาเอกแนะแนวการศึกษา มีการอ้างถึงในวารสารมากที่สุด (ร้อยละ 35.72) ในส่วนของขอบเขตเนื้อหาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ หมวดการศึกษา (ร้อยละ 58.11) สำหรับบทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 0-5 ปี (ร้อยละ 29.28) โดยบทความวารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างถึงมากกว่า (ร้อยละ 59.64) บทความวารสารภาษาไทย (ร้อยละ 40.35) ตามลำดับ และรายชื่อวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ ประชากรศึกษา ส่วนวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ Journal of Educational

สุจิตรา มลารักษ์ (2537 : 105-125) ศึกษาการอ้างถึงและพฤติกรรมการอ้างถึงที่ปรากฏในงานวิจัย ของภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการอ้างถึงในรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ โดยใช้วิธีการ วิเคราะห์เอกสารในด้านประเภท ภาษา อายุ และขอบเขตเนื้อหาของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง ตลอดจนใช้ แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ้างถึงของผู้เขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์สาขาวิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยาในด้านเหตุผลในการนำเอกสารมาอ้างถึง การพิจารณาถึงความสำคัญและความจำเป็นของ เอกสารที่นำมาอ้างถึง ความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างถึง และจำนวนเอกสารที่ใช้ในงานเขียนแต่มีได้อ้างถึง

ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือหนังสือ (ร้อยละ 53.04) และวารสาร (ร้อยละ 20.39) ในส่วนของภาษาของหนังสือและวารสารพบว่า หนังสือและวารสารภาษาอังกฤษ ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด (ร้อยละ 27.07) สำหรับเอกสารที่อยู่ในช่วงอายุ 1-5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด (ร้อยละ 28.40) และขอบเขตเนื้อหาของเอกสารในหมวดสังคมวิทยาได้รับการอ้างถึงมากที่สุด (ร้อยละ 35.06)

เมื่อสอบถามถึงพฤติกรรมการอ้างถึงของผู้เขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์สาขาวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาในด้านต่างๆ พบว่า ด้านเหตุผลที่ผู้วิจัยคำนึงถึงมากที่สุดในการนำเอกสารมาอ้างถึง คือ เพื่อให้เกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม ในด้านการพิจารณาถึงความสำคัญและความจำเป็นของเอกสารที่นำมา อ้างถึงผู้วิจัยพิจารณาจากเอกสารนั้นว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่องานเขียน ร้อยละ 63.00 และด้านความตั้งใจ ที่ผู้วิจัยตั้งใจใช้เพื่อเรียบเรียงงานเขียนโดยเฉพาะ ร้อยละ 74.67 และเอกสารที่ผู้วิจัยใช้ในการเรียบเรียงงานเขียน แต่ไม่ได้อ้างถึงในรายการอ้างอิง อยู่ในช่วง 0-2 รายการมากที่สุด

เสาวลักษณ์ รัตนปัญญา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปริมาณ ภาษา ช่วงเวลาในการอ้างถึงรายชื่อวารสาร และขอบเขตเนื้อหาของบทความที่ได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์ จำนวน 87 เล่ม ที่จัดพิมพ์ในปีการศึกษา 2527-2540 เครื่องมือที่ใช้คือบัตรบันทึกข้อมูลวารสาร

ผลการวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์จำนวน 87 เล่ม มีปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด 4,505 รายการ เป็นการอ้างถึงวารสารจำนวน 781 รายการ ในส่วนของภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดเป็นภาษาไทย ช่วงเวลาในการอ้างถึงที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 6-10 ปี วารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ฉบับภาษาไทยคือ วารสารห้องสมุด และฉบับภาษาต่างประเทศคือวารสาร College & Research Libraries สำหรับขอบเขตเนื้อหาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ฉบับภาษาไทย ได้แก่ หมวดห้องสมุด และฉบับภาษาต่างประเทศ ได้แก่ หมวดการดำเนินงานห้องสมุด

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศอาจสรุปได้ว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับประเภท ขอบเขตเนื้อหา วิชา อายุ ภาษา และลักษณะของเอกสารที่ได้รับการอ้างถึง ตลอดจนศึกษารายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในปีวิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่คือบัตรบันทึกข้อมูล และจากการศึกษาผลการวิจัยพบว่านิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกจะใช้วัสดุสารสนเทศประเภทหนังสือตำราและวารสารในสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ซึ่งจะได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ในส่วนของขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างถึงส่วนใหญ่ก็จะมีเนื้อหาเช่นเดียวกับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ สำหรับอายุของวัสดุสารสนเทศที่เป็นปีใหม่ จะได้รับการอ้างถึงมากกว่าปีเก่า โดยจะอยู่ในช่วงอายุ 1-5 ปี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเข้าโครงการปริญญาโทจากบัณฑิตวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2543-2545 จำนวน 559 คน จาก 6 คณะวิชา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ 83 คน คณะวิทยาศาสตร์ 83 คน คณะสังคมศาสตร์ 91 คน คณะพลศึกษา 58 คน คณะศึกษาศาสตร์ 236 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ 8 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กองบริการการศึกษา. 2546)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเข้าโครงการปริญญาโทจากบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งได้จากประชากรดังกล่าวข้างต้น โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม และกลุ่มที่ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970 : 607-608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 228 คน จากนั้นจึงสุ่มแบบแบ่งชั้นชนิดที่เป็นสัดส่วน (Proportionate stratified sampling) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543 : 56-58) ซึ่งในที่นี้ สัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่อจำนวนประชากรคำนวณได้เป็น 1 : 2 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจำแนกตามคณะวิชา ทั้งนี้หากคณะวิชาใดที่มีจำนวนประชากรต่ำกว่า 10 คน จะใช้จำนวนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยการสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543 : 49) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยคณะวิชาใดที่มีกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 100 คน จะสุ่มมากกลุ่มละ 3 คน หากคณะวิชาใดที่มีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 100 คนขึ้นไป จะสุ่มกลุ่มละ 6 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบสัมภาษณ์
คณะมนุษยศาสตร์	83	45	3
คณะวิทยาศาสตร์	83	45	3
คณะสังคมศาสตร์	91	50	3
คณะพลศึกษา	58	30	3
คณะศึกษาศาสตร์	236	120	6
คณะศิลปกรรมศาสตร์	8	8	2
รวม	559	298	20

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชุด คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศเพื่อทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ขั้นตอนการทำวิจัย (ปฏิญานิพนธ์) ตลอดจนการอ้างถึงการทำปฏิญานิพนธ์
2. ศึกษาคู่มือการเรียบเรียงปฏิญานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2540
3. ศึกษาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543
4. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มากำหนดกรอบและสร้างข้อคำถามโดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 การสร้างแบบสอบถาม

4.1.1 แบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการกำหนดหัวข้อปฏิญานิพนธ์ เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้ และแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครง
 ปรญญาณิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก
 ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการ
 ผู้ควบคุมปรญญาณิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา
 และความชัดเจนในข้อคำถาม

4.1.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปรญญาณิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
 จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ในการตรวจสอบความชัดเจนของข้อคำถาม
 ที่สร้างขึ้นนั้นมีความชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจ สามารถตอบคำถามได้ตรงตามความต้องการหรือไม่ ผลการทดลองใช้
 แบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมีความเข้าใจในคำถาม ข้อคำถามมีความชัดเจนทุกข้อและ
 สามารถตอบคำถามได้ตรงกับความต้องการ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังได้แนะนำให้ลดจำนวนข้อคำถามลง
 คือ การใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปรญญาณิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

4.1.4 นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการ
 ผู้ควบคุมปรญญาณิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำมาใช้เก็บข้อมูลจริง

4.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์

4.2.1 แบบสัมภาษณ์การกำหนดหัวข้อปรญญาณิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)
 และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ โดยใช้แนวคำถาม (Guide lines) ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4.2.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการ
 ผู้ควบคุมปรญญาณิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามเพื่อการสัมภาษณ์

4.2.3 นำแบบสัมภาษณ์มาแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการ
 ผู้ควบคุมปรญญาณิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำมาใช้เก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 ดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความ
 อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 24 มี.ค. – 17 เม.ย. 2546
 โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองให้แก่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ทุกคณะวิชา ที่เข้ามาใช้บริการสำนักหอสมุดกลาง
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งช่วงเวลาเป็น 2 รอบคือ วันจันทร์-ศุกร์ รอบเช้าเวลา 10.00 น. – 12.00 น.
 รอบบ่ายเวลา 14.00 – 17.00 น. และวันเสาร์ เวลา 10.00 น. – 16.00 น. หากนิสิตคนใดไม่สะดวกจะตอบ
 แบบสอบถามให้ในขณะนั้นให้ส่งทางไปรษณีย์ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาจากเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย
 และบรรณารักษ์สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ช่วยแจกแบบสอบถามให้และส่งแบบสอบ
 ถามมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ด้วย ปรากฏว่าผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 162 ชุด

1.3 ผู้วิจัยดำเนินการติดตามแบบสอบถามครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 18 เม.ย. – 16 พ.ค. 2546 โดยวิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และได้ทำการบันทึกรหัสประจำตัวนิสิตทุกคนบนแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบและติดตามแบบสอบถามที่ไม่ได้รับคืน ตามที่อยู่ของนิสิตที่ให้ไว้กับอาจารย์ที่เป็นประธานกรรมการบริหารหลักสูตรและเลขานุการในแต่ละคณะวิชา ที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งในครั้งนีได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 113 ชุด

เมื่อรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้ง 2 ครั้ง ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 275 ชุด มีเพียงบางคณะเท่านั้นที่ยังไม่ได้กลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการโทรศัพท์ติดต่อไปยังนิสิตโดยตรงที่ไม่ได้ส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ระหว่างวันที่ 17 – 30 พ.ค. 2546 ทำให้ได้รับแบบสอบถามเพิ่มมาอีก 12 ชุด รวมทั้งสิ้นจำนวน 287 ชุด ซึ่งมากกว่าจำนวนขั้นต่ำที่กำหนดในตารางสำเร็จรูปของเกรจซี่ และมอร์แกน ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับ

คณะวิชา	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับ
คณะมนุษยศาสตร์	40
คณะวิทยาศาสตร์	41
คณะสังคมศาสตร์	53
คณะพลศึกษา	28
คณะศึกษาศาสตร์	117
คณะศิลปกรรมศาสตร์	8
รวม	287

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

2.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิตที่ตอบแบบสอบถามเพื่อขอสัมภาษณ์ ตั้งแต่วันที่ 31 มี.ค – 12 พ.ค. 2546 โดยใช้สำนักสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถานที่ในการสัมภาษณ์และเดินทางไปพบนิสิตด้วยตนเอง ที่ภาควิชา และหากนิสิตคนใดไม่สะดวกก็จะขอหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อพร้อมนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อไปสัมภาษณ์ภายหลัง จากนั้นจึงแนะนำตัวเอง ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ และขออนุญาตบันทึกเทปพร้อมกับจดบันทึกประเด็นสำคัญต่างๆ ลงไปด้วย

2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์นิสิตหัวข้อที่กำหนดไว้โดยอธิบายให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของข้อคำถามในแต่ละประเด็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ตลอดจนได้ซักถามรายละเอียดเพิ่มเติมของประเด็นต่างๆ ตามแนวคำถาม (Guide lines)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

แบบสอบถาม

- นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบนำมาวิเคราะห์ข้อมูล มาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
- นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ แบบสอบถาม ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ และตอนที่ 4 เกี่ยวกับปัญหาการใช้ สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มาแจกแจงความถี่ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนของคำตอบแต่ละข้อดังนี้

ตอบช่องการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ตอบช่องการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ตอบช่องการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ตอบช่องการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ตอบช่องการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศน้อยที่สุด / ไม่ได้ใช้	กำหนดให้	1	คะแนน

จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศน้อยที่สุด

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล คือ

- 3.1.1 ค่าร้อยละ
- 3.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย
- 3.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 เปรียบเทียบการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance-ANOVA) ใช้สถิติ F-test และถ้าพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Sheffe')

แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยนำข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์ที่ได้จัดบันทึกประเด็นเนื้อหาสำคัญๆ ในขณะ สัมภาษณ์ไว้ รวมทั้งข้อมูลที่บันทึกการสัมภาษณ์มาถอดเทปคำสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ จากนั้นสรุปเนื้อหา ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษามาจำแนกหมวดหมู่ข้อมูล ตามประเด็นที่กำหนดไว้เป็นแนวทางในเครื่องมือ การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ผลสรุปครอบคลุมเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยและนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F – distribution
มนุษย์	แทน	คณะมนุษยศาสตร์
วิทย์	แทน	คณะวิทยาศาสตร์
สังคม	แทน	คณะสังคมศาสตร์
พละ	แทน	คณะพลศึกษา
ศึกษา	แทน	คณะศึกษาศาสตร์
ศิลป	แทน	คณะศิลปกรรมศาสตร์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1.1 สถานภาพส่วนตัวของนิสิต

1.2 แนวทางการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ

1.3 การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.4 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา

1.5 ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.6 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 สถานภาพส่วนตัวของนิสิต มีรายละเอียดดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ร้อยละนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี

เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	56	19.50	121	42.20	177	61.70
31-40 ปี	22	7.70	44	15.30	66	23.00
41-50 ปี	10	3.50	30	10.50	40	13.90
51 ปีขึ้นไป	3	1.00	1	0.30	4	1.40
รวม	91	31.70	196	68.30	287	100.00
ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2	33	11.50	72	25.10	105	36.60
3	22	7.70	60	20.90	82	28.60
4	25	8.70	26	9.10	51	17.80
5	11	3.80	38	13.20	49	17.00
รวม	91	31.70	196	68.30	287	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี (ร้อยละ 61.70) และอยู่ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 36.60) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 68.30)

1.2 แนวทางการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏผลดังตาราง 4-8

ตาราง 4 ระยะเวลาที่ได้แนวคิดเพื่อนำมากำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์

ระยะเวลาที่ได้แนวคิด	จำนวน	ร้อยละ
1. ได้แนวคิดมาก่อนเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา	13	4.50
2. ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1	92	32.10
3. ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2	146	50.90
4. ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3	28	9.80
5. ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4	5	1.70
6. ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5	3	1.00
รวม	287	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ได้แนวคิดเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปัญญานิพนธ์เมื่อศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 50.90) รองลงมาคือ ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 32.10) และได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 9.80) ตามลำดับ

ตาราง 5 แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปัญญานิพนธ์

แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เป็นแนวคิดที่เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง	4.23	0.80	มาก
2. อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์ในภาควิชาเสนอแนะให้ศึกษา	3.28	1.16	ปานกลาง
3. อาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในภาควิชาเสนอแนะให้ศึกษา	2.83	1.13	ปานกลาง
4. เป็นประเด็นที่ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานเสนอแนะให้ศึกษา	1.65	0.96	น้อย
5. นักวิจัย/ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาเสนอแนะให้ศึกษา	2.01	1.09	น้อย
6. เพื่อนนิสิตในสาขาวิชาเสนอแนะให้ศึกษา	2.23	1.12	น้อย
7. เพื่อนร่วมงานเสนอแนะให้ศึกษา	1.89	1.06	น้อย
8. เป็นแนวคิดที่เกิดจากสภาพปัญหาของหน่วยงานที่สังกัด	2.67	1.46	ปานกลาง
9. เป็นประเด็นที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรม หรือประชุมสัมมนาทางวิชาการ	2.39	1.25	น้อย

ตาราง 5 (ต่อ)

แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. เป็นประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความวารสารภาษาต่างประเทศ	2.52	1.24	ปานกลาง
11. เป็นประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความวารสารภาษาไทย	2.98	1.20	ปานกลาง
12. ศึกษาจากบทคัดย่อปริญานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย	3.07	1.19	ปานกลาง
13. ศึกษาจากตัวเล่มปริญานิพนธ์ตลอดจนข้อเสนอแนะครั้งต่อไป	3.01	1.23	ปานกลาง
14. ศึกษาจากงานวิจัยในสาขาวิชา	3.12	1.22	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดกับนิสิตเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปริญานิพนธ์ส่วนใหญ่เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเองมากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาคือ ได้จากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญานิพนธ์ในภาควิชาเสนอแนะให้ศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และได้จากการศึกษางานวิจัยในสาขาวิชา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.12$)

ตาราง 6 ช่วงเวลาที่นำแนวคิดที่ได้มากำหนดเป็นหัวข้อปริญานิพนธ์

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1. ภายใน 3 เดือน	133	46.30
2. 4 – 6 เดือน	104	36.20
3. 7 – 9 เดือน	19	6.60
4. 10 – 12 เดือน	21	7.30
5. 12 เดือนขึ้นไป	10	3.50
รวม	287	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า ช่วงเวลาที่นิสิตส่วนใหญ่นำแนวคิดที่ได้มากำหนดเป็นหัวข้อปริญานิพนธ์ใช้ระยะเวลาภายใน 3 เดือน (ร้อยละ 46.30) รองลงมาคือ ใช้ระยะเวลา 4-6 เดือน (ร้อยละ 36.20)

ตาราง 7 บุคคลที่ได้ไปขอความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ฯลฯ ในการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์

บุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์	4.38	0.82	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในภาควิชา	3.47	0.98	ปานกลาง
3. นักวิจัย / ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา	2.74	1.15	ปานกลาง
4. เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา	2.79	1.10	ปานกลาง
5. เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา	1.95	1.03	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่า บุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ได้ไปขอความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ฯลฯ ในการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือ ได้จากอาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในภาควิชา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) และได้จากเพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา และนักวิจัย / ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.79$ และ $\bar{X} = 2.74$ ตามลำดับ)

ตาราง 8 เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์

เกณฑ์ที่ใช้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หัวข้อปัญญานิพนธ์ไม่ซ้ำซ้อนกับที่ผู้อื่นศึกษาไว้	4.15	0.96	มาก
2. เป็นเรื่องใหม่ que แสดงถึงควมริเริ่ม (Originality) ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน	3.71	1.05	มาก
3. เป็นประเด็นที่ทันต่อเหตุการณ์และมีแนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	3.95	0.95	มาก
4. คำตอบหรือข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยจะช่วยให้เกิดความรู้ใหม่ในสาขาวิชา	3.85	0.87	ปานกลาง
5. เป็นหัวข้อการวิจัยที่สนับสนุนหรือคัดค้านทฤษฎีหรือสร้างทฤษฎีหรือหลักการขึ้นใหม่	3.10	1.02	ปานกลาง
6. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการประยุกต์เพื่อใช้แก้ปัญหาในด้านอื่นๆต่อไปได้	4.18	0.77	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า เกณฑ์ที่นิสิตใช้ในการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์มากที่สุด คือ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการประยุกต์เพื่อใช้แก้ปัญหาในด้านอื่นๆต่อไปได้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือ หัวข้อปัญญานิพนธ์ไม่ซ้ำซ้อนกับที่ผู้อื่นศึกษาไว้ และเป็นประเด็นที่ทันต่อเหตุการณ์และมีแนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.15$ และ $\bar{X} = 3.95$ ตามลำดับ)

1.3. การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1.3.1 แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ปรากฏผลดังตาราง 9-10

ตาราง 9 ระดับการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ห้องสมุดมหาวิทยาลัย			
1. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	4.64	0.74	มากที่สุด
2. สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.24	2.85	ปานกลาง
3. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.11	1.21	น้อย
รวม	3.33	1.10	ปานกลาง
ห้องสมุดหน่วยงาน			
1. หอสมุดแห่งชาติ	2.79	1.47	ปานกลาง
2. ศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (TIAC)	1.88	1.06	น้อย
3. ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ	2.51	1.36	ปานกลาง
รวม	2.39	0.92	น้อย

จากตาราง 9 แสดงว่า แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่นิสิตใช้โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) โดยห้องสมุดที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้มากที่สุดคือ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมาคือ สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

ส่วนการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นห้องสมุดหน่วยงานโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.39$) โดยห้องสมุดที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้มากที่สุดคือ หอสมุดแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) รองลงมาคือ ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.51$)

นอกเหนือจากการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่นิสิตไปใช้ ในตาราง 9 แล้ว ยังมีแหล่งสารสนเทศสถาบันอื่นๆ ที่นิสิตไปใช้ ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันอื่นๆ ที่นิสิตไปใช้

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน	ความถี่
1. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	30
2. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยรามคำแหง	4
3. สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2
4. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร	7
5. สำนักหอสมุด สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (นิด้า)	1
6. ห้องสมุดคณะแพทย์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล	1
7. ห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	1
8. ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	3

จากตาราง 10 แสดงว่า แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันอื่นๆ นิสิตส่วนใหญ่ใช้มากที่สุด คือ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ความถี่ = 30)

1.3.2 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ระดับการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์ของนิสิต

แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์	4.25	0.95	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชา	3.32	1.01	ปานกลาง
3. นักวิจัย/ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา	2.72	1.19	ปานกลาง
4. เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา	2.73	1.07	ปานกลาง
5. เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา	1.86	1.03	น้อย
รวม	2.98	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์ โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$)

1.3.3 ฐานข้อมูล ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ระดับการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญาานิพนธ์ของนิสิต

ฐานข้อมูล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ฐานข้อมูลซีดีรอม			
1. ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs)	2.44	1.41	น้อย
2. ฐานข้อมูล ERIC (The Education Resources Information Center)	2.34	1.37	น้อย
3. ฐานข้อมูล PSYCLIT	1.64	0.95	น้อย
4. ฐานข้อมูล POPLINE	1.62	1.01	น้อย
บริการฐานข้อมูลออนไลน์ ThaiLIS			
1. ฐานข้อมูล ABI / Inform full-text	1.76	0.98	น้อย
2. ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Online)	2.33	1.42	น้อย
3. ฐานข้อมูล ERIC (The Education Resources Information Center)	2.20	1.36	น้อย
ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต	3.53	1.32	ปานกลาง
ฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis)	3.21	1.41	ปานกลาง
รวม	2.34	0.86	น้อย

จากตาราง 12 แสดงว่า การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทฐานข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ฐานข้อมูลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้มากที่สุด คือ ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ ฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis) ($\bar{X} = 3.21$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

1.3.4 วัสดุสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 ระดับการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิต

วัสดุสารสนเทศ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง	4.40	0.85	มาก
2. ตำราภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง	3.47	1.07	ปานกลาง
3. ปฏิญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	4.38	0.92	มาก
4. ปฏิญานิพนธ์ของสถาบันอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯลฯ	3.51	1.11	มาก
5. รายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง	3.52	1.08	มาก
6. รายงานการประชุม/สัมมนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง	3.06	1.13	ปานกลาง
7. บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง	3.69	1.01	มาก
8. บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง	3.10	1.19	ปานกลาง
รวม	3.64	0.59	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า การใช้วัสดุสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วัสดุสารสนเทศที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุด คือ ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง โดยมีการใช้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ปฏิญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 4.38$) บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.69$) และรายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.52$) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.3.5 เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ระดับการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

เครื่องมือช่วยค้น และ/หรือวิธีการค้นหา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ใช้ดรรชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ เช่น Readers' Guide to Periodical Literatures , Education Index เป็นต้น	2.81	1.18	ปานกลาง
2. ค้นจากหนังสือรวมบทความคัดย่อปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.52	1.19	มาก
3. ค้นจากหนังสือบทความคัดย่อปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น	3.12	1.15	ปานกลาง
4. ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.23	1.35	ปานกลาง
5. ค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.05	1.31	ปานกลาง
6. ค้นหาจากโอแพกของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น	2.61	1.30	ปานกลาง
7. ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่ทราบดี	3.60	1.25	มาก
8. ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) เช่น www.yahoo.com, www.google.com เป็นต้น	3.50	1.40	ปานกลาง
9. ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา	3.64	1.05	มาก
รวม	3.23	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เครื่องมือที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศมากที่สุดคือ ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่รู้จัก ($\bar{X} = 3.60$) ค้นจากหนังสือรวมบทความคัดย่อปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 3.52$) และค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) ($\bar{X} = 3.50$) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.4. เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา

1.4.1 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวม ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชา
ต่างกัน

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.620.7	2	2.95*
	ภายในกลุ่ม	281	69.01	0.25	
	รวม	286	72.63		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 15 แสดงว่า การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานการวิจัยข้อ 1

เพื่อให้ทราบว่าการใช้สารสนเทศที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็น
รายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ้ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านแหล่ง
สารสนเทศประเภทบุคคล ฐานข้อมูล วัสดุสารสนเทศ และเครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ และไม่พบความแตกต่าง
ในด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ดังนี้

1.4.2 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญาณิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>ห้องสมุดมหาวิทยาลัย</u>					
1. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระหว่างกลุ่ม	5	27.93	5.58	12.04**
	ภายในกลุ่ม	281	130.39	0.46	
	รวม	286	158.31		
2. สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	5	24.78	4.96	0.70
	ภายในกลุ่ม	281	2306.15	8.21	
	รวม	286	2330.93		
3. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	5	37.32	7.46	5.54**
	ภายในกลุ่ม	281	378.66	1.35	
	รวม	286	415.97		
4. หอสมุดแห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	5	22.95	4.60	2.16
	ภายในกลุ่ม	281	596.51	2.12	
	รวม	286			
<u>ห้องสมุดหน่วยงาน</u>					
1. ศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (TIAC)	ระหว่างกลุ่ม	5	13.77	2.76	2.52*
	ภายในกลุ่ม	281	306.96	1.09	
	รวม	286	320.732		
2. ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	5	46.187	9.24	5.39**
	ภายในกลุ่ม	281	481.542	1.71	
	รวม	286	527.73		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.98	0.80	1.18
	ภายในกลุ่ม	281	189.35	0.67	
	รวม	286	195.38		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 16 แสดงว่า การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญาณิพนธ์ของนิสิตโดยรวม ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (TIAC) และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอสมุดแห่งชาติ

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ได้มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตาราง 17-18 ดังนี้

ตาราง 17 เปรียบเทียบการใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดทำเค้าโครง
ปริญญาานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน								
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	คณะวิชา		สังคม	วิทย์	ศิลป	ศึกษา	พละ	มนุษย์
	$\bar{X}$	4.04	4.51	4.75	4.80	4.89	4.90	
	สังคม	4.04	-	0.47	0.71*	0.76*	0.85*	0.86*
	วิทย์	4.51	-	-	0.24	0.29	0.38	0.39
	ศิลป	4.75	-	-	-	0.05	0.14	0.15
	ศึกษา	4.80	-	-	-	-	0.09	0.10
	พละ	4.89	-	-	-	-	-	0.01
	มนุษย์	4.90	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 18 เปรียบเทียบการใช้ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติในการจัดทำเค้าโครง
ปริญญาานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน								
ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ	คณะวิชา		พละ	ศึกษา	ศิลป	มนุษย์	วิทย์	สังคม
	$\bar{X}$	1.79	2.34	2.38	2.48	2.61	3.22	
	พละ	1.79	-	0.55	0.59	0.69	0.82	1.43*
	ศึกษา	2.34	-	-	0.04	0.14	0.27	0.88
	ศิลป	2.38	-	-	-	0.10	0.23	0.84
	มนุษย์	2.48	-	-	-	-	0.13	0.74
	วิทย์	2.61	-	-	-	-	-	0.61
	สังคม	3.22	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์มีการใช้ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ มากกว่านิสิตคณะพลศึกษา

ส่วนข้ออื่นๆ ที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

1.4.3 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล ปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์	ระหว่างกลุ่ม	5	10.58	2.12	2.43*
	ภายในกลุ่ม	281	244.85	0.87	
	รวม	286	255.44		
2. อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	9.69	1.94	1.93
	ภายในกลุ่ม	281	282.46	1.00	
	รวม	286	292.15		
3. นักวิจัย/ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	5	29.33	5.87	4.40**
	ภายในกลุ่ม	281	374.38	1.33	
	รวม	286	403.70		
4. เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	5	20.58	4.12	3.78**
	ภายในกลุ่ม	281	305.77	1.09	
	รวม	286	326.34		
5. เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	5	15.20	3.04	2.96*
	ภายในกลุ่ม	281	288.50	1.03	
	รวม	286	303.70		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	11.96	2.39	6.00**
	ภายในกลุ่ม	281	108.68	0.39	
	รวม	286	120.64		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 19 แสดงว่า การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง นักวิจัย/ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คุ้ได้มีการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตาราง 20-22 ดังนี้

ตาราง 20 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต
ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล	คณะวิชา	สังคม	มนุษย์	ศึกษา	วิทย์	พละ	ศิลป์
โดยรวม	$\bar{X}$	2.71	2.81	2.97	3.19	3.26	3.58
	สังคม	2.71	-	0.10	0.26	0.48	0.87*
	มนุษย์	2.81	-	-	0.16	0.38	0.77*
	ศึกษา	2.97	-	-	-	0.22	0.61*
	วิทย์	3.19	-	-	-	-	0.39
	พละ	3.26	-	-	-	-	0.32
	ศิลป์	3.58	-	-	-	-	-

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตคณะศิลปกรรมมีการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครง
ปริญญานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์

ตาราง 21 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทเพื่อนที่เรียนในสาขาวิชาในการจัดทำเค้าโครง
ปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล							
เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา	คณะวิชา	สังคม	มนุษย์	ศึกษา	พละ	วิทย์	ศิลป์
	$\bar{X}$	2.39	2.67	2.68	2.89	3.07	3.75
	สังคม	2.39	-	0.28	0.29	0.50	1.36*
	มนุษย์	2.67	-	-	0.01	0.22	1.08*
	ศึกษา	2.68	-	-	-	0.21	1.07*
	พละ	2.89	-	-	-	-	0.86
	วิทย์	3.07	-	-	-	-	0.67
	ศิลป์	3.75	-	-	-	-	-

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการใช้เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา มากกว่านิสิตคณะ
สังคมศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์

ตาราง 22 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทเพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชาในการจัดทำเค้าโครง
 ปรินциปัลของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล								
เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา	คณะวิชา		มนุษย	สังคม	วิทย์	ศึกษา	พละ	ศิลป
		$\bar{X}$	1.48	1.74	1.90	1.91	2.21	2.63
	มนุษย	1.48	-	0.26	0.42	0.43	0.73	1.15*
	สังคม	1.74	-	-	0.16	0.17	0.47	0.89
	วิทย์	1.90	-	-	-	0.01	0.31	0.73
	ศึกษา	1.91	-	-	-	-	0.30	0.72
	พละ	2.21	-	-	-	-	-	0.42
	ศิลป	2.63	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 22 แสดงว่า นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการใช้เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา มากกว่านิสิต
 คณะมนุษยศาสตร์

ส่วนข้ออื่นๆ ที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

1.4.4 เปรียบเทียบการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทฐานข้อมูล ปรากฏผลดังตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

ฐานข้อมูล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ฐานข้อมูลซีดีรอม					
1.1 ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs)	ระหว่างกลุ่ม	5	70.93	14.19	8.04**
	ภายในกลุ่ม	281	495.63	1.76	
	รวม	286	566.56		
1.2 ฐานข้อมูล ERIC(The Education Resources Information Center)	ระหว่างกลุ่ม	5	57.511	11.50	6.72**
	ภายในกลุ่ม	281	481.34	1.71	
	รวม	286	538.85		
1.3 ฐานข้อมูล PSYCLIT	ระหว่างกลุ่ม	5	18.19	3.64	4.30**
	ภายในกลุ่ม	281	237.56	0.85	
	รวม	286	255.75		
1.4 ฐานข้อมูล POPLINE	ระหว่างกลุ่ม	5	16.37	3.27	3.29**
	ภายในกลุ่ม	281	279.24	0.99	
	รวม	286	295.60		
2. ฐานข้อมูลออนไลน์ (ThaiLIS)					
2.1 ฐานข้อมูล ABI / Inform full-text	ระหว่างกลุ่ม	5	11.77	2.36	2.52*
	ภายในกลุ่ม	281	263.15	0.94	
	รวม	286	274.93		
2.2 ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Online)	ระหว่างกลุ่ม	5	53.44	10.69	5.71**
	ภายในกลุ่ม	281	525.78	1.87	
	รวม	286	579.21		
2.3 ฐานข้อมูล ERIC (The Education Resources Information Center)	ระหว่างกลุ่ม	5	41.64	8.33	4.77**
	ภายในกลุ่ม	281	490.64	1.75	
	รวม	286	532.28		
3. ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	5	11.55	2.31	1.34
	ภายในกลุ่ม	281	484.00	1.72	
	รวม	286	495.55		

ตาราง 23 (ต่อ)

ฐานข้อมูล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
4. ฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis)	ระหว่างกลุ่ม	5	15.81	3.16	1.60
	ภายในกลุ่ม	281	554.22	1.97	
	รวม	286	570.03		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	20.43	4.09	6.04**
	ภายในกลุ่ม	281	189.97	0.68	
	รวม	286	210.40		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 23 แสดงว่า การใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญาณิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ฐานข้อมูลซีตีสอม ได้แก่ ฐานข้อมูล DAO ฐานข้อมูล ERIC ฐานข้อมูล PSYCLIT และฐานข้อมูล POPLINE ฐานข้อมูลออนไลน์ ThaiLis ได้แก่ ฐานข้อมูล DAO ฐานข้อมูล ERIC และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ฐานข้อมูล ABI / Inform full-text และไม่พบความแตกต่างในเรื่อง ฐานข้อมูลบอนอินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis)

เพื่อให้ทราบว่ามีนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูใดมีการใช้ฐานข้อมูลแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตาราง 24-27 ดังนี้

ตาราง 24 เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูลโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชา
ต่างกันที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้ฐานข้อมูล โดยรวม	คณะวิชา		สังคม	ศิลป	วิทย์	ศึกษา	มนุษย์	พละ
		$\bar{X}$	1.88	1.99	2.24	2.47	2.50	2.75
	สังคม	1.88	-	0.11	0.36	0.59	0.62	0.87*
	ศิลป	1.99	-	-	0.25	0.48	0.51	0.76
	วิทย์	2.24	-	-	-	0.23	-	0.51
	ศึกษา	2.47	-	-	-	-	-	0.28
	มนุษย์	2.50	-	-	-	-	-	0.25
	พละ	2.75	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 24 แสดงว่า นิสิตคณะพลศึกษามีการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ มากกว่า
นิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 25 เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs) ในการจัดทำเค้าโครง
ปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้ฐานข้อมูล	คณะวิชา		สังคม	ศิลป	วิทย์	ศึกษา	มนุษย์	พละ
ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs)		$\bar{X}$	1.54	1.89	2.15	2.59	2.65	2.89
	สังคม	1.54	-	0.35	0.61	1.05	1.11*	1.35*
	ศิลป	1.89	-	-	0.26	0.70	0.76	1.00*
	วิทย์	2.15	-	-	-	0.44	0.50	0.74
	ศึกษา	2.59	-	-	-	-	0.06	0.30
	มนุษย์	2.65	-	-	-	-	-	0.24
	พละ	2.89	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 25 แสดงว่า นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs)
มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้ฐานข้อมูล DAO
(Dissertation Abstracts Ondiscs) มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 26 เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูล ERIC (The Education Resources Information Center) ในการจัดทำ
เค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้ฐานข้อมูล								
ฐานข้อมูล ERIC(The Education Resources Information Center)	คณะวิชา	$\bar{X}$	สังคม	ศิลป	วิทย์	ศึกษา	มนุษย์	พละ
			1.54	1.88	2.15	2.59	2.65	2.89
	สังคม	1.54	-	0.34	0.61	1.05	1.11	1.35*
	ศิลป	1.88	-	-	0.27	0.71	0.77	1.01
	วิทย์	2.15	-	-	-	0.44	0.50	0.74
	ศึกษา	2.59	-	-	-	-	0.06	0.30
	มนุษย์	2.65	-	-	-	-	-	0.24
	พละ	2.89	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 26 แสดงว่า นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูล ERIC(The Education Resources Information Center) มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 27 เปรียบเทียบการใช้ฐานข้อมูล PSYCLIT ในการจัดทำเค้าโครงปฏิญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชา
ต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้ฐานข้อมูล								
ฐานข้อมูล PSYCLIT	คณะวิชา	$\bar{X}$	สังคม	ศิลป	วิทย์	มนุษย์	ศึกษา	พละ
			1.24	1.38	1.61	1.68	1.72	2.18
	สังคม	1.24	-	0.14	0.37	0.44	0.48	0.94*
	ศิลป	1.38	-	-	0.23	0.30	0.34	0.80
	วิทย์	1.61	-	-	-	0.07	0.11	0.57
	มนุษย์	1.68	-	-	-	-	-	0.50
	ศึกษา	1.72	-	-	-	-	-	0.46
	พละ	2.18	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 27 แสดงว่า นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูล PSYCLIT มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ส่วนข้ออื่นๆ ที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

1.4.4 เปรียบเทียบการใช้วัสดุสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

วัสดุสารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	15.64	3.13	4.63**
	ภายในกลุ่ม	281	189.67	0.68	
	รวม	286	205.30		
2. ตำราภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	17.33	3.47	3.12**
	ภายในกลุ่ม	281	312.11	1.11	
	รวม	286	329.44		
3. ปริญญานิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระหว่างกลุ่ม	5	24.13	4.83	6.29**
	ภายในกลุ่ม	281	215.48	0.77	
	รวม	286	239.60		
4. ปริญญานิพนธ์สถาบันอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯลฯ	ระหว่างกลุ่ม	5	38.68	7.74	6.90**
	ภายในกลุ่ม	281	315.03	1.12	
	รวม	286	353.71		
5. รายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	8.79	1.76	1.52
	ภายในกลุ่ม	281	324.89	1.16	
	รวม	286	333.68		
6. รายงานการประชุม/สัมมนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	19.47	3.89	3.19**
	ภายในกลุ่ม	281	343.41	1.22	
	รวม	286	362.87		
7. บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	12.19	2.44	2.47*
	ภายในกลุ่ม	281	277.58	0.99	
	รวม	286	289.78		
8. บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	5	43.63	8.73	6.79**
	ภายในกลุ่ม	281	361.23	1.29	
	รวม	286	404.86		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	5.78	1.16	3.42**
	ภายในกลุ่ม	281	94.96	0.34	
	รวม	286	100.73		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 28 แสดงว่า การใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง ตำราภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง ปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญานิพนธ์ของสถาบันอื่นๆ รายงานการประชุม/สัมมนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง รายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีการใช้วัสดุสารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตาราง 29-31 ดังนี้

ตาราง 29 เปรียบเทียบการใช้วัสดุสารสนเทศโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้วัสดุสารสนเทศ	คณะวิชา	ศิลปะ	พลศึกษา	สังคม	วิทยาศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	มนุษยศาสตร์
โดยรวม	$\bar{X}$	3.27	3.46	3.47	3.65	3.73	3.82
	ศิลปะ	3.27	-	0.19	0.20	0.36	0.46
	พลศึกษา	3.46	-	-	0.01	0.19	0.27
	สังคม	3.47	-	-	-	0.18	0.26
	วิทยาศาสตร์	3.65	-	-	-	0.08	0.17
	ศึกษาศาสตร์	3.73	-	-	-	-	0.09
	มนุษยศาสตร์	3.82	-	-	-	-	-

จากตาราง 29 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตาราง 30 เปรียบเทียบการใช้ปริญญาบัตรสถาบันอื่นๆ ในการจัดทำเค้าโครงปริญญาบัตรของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้วัสดุสารสนเทศ								
ปริญญาบัตรสถาบันอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯลฯ	คณะวิชา	ผล	ศิลป	วิทย์	ศึกษา	สังคม	มนุษย์	
	$\bar{X}$	2.89	3.13	3.19	3.41	3.96	4.02	
	ผล	2.89	-	0.24	0.30	0.52	1.07*	1.13*
	ศิลป	3.13	-	-	0.06	0.28	0.83	0.89
	วิทย์	3.19	-	-	-	0.22	0.77	0.83
	ศึกษา	3.41	-	-	-	-	0.55	0.61
	สังคม	3.96	-	-	-	-	-	0.06
	มนุษย์	4.02	-	-	-	-	-	-
	มนุษย์	4.02	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 30 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มีการใช้ปริญญาบัตรสถาบันอื่นๆ มากกว่านิสิตคณะศิลปศึกษา

ตาราง 31 เปรียบเทียบการใช้บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้องในการจัดทำเค้าโครงปริญญาบัตรของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้วัสดุสารสนเทศ								
บทความภาษาต่างประเทศและที่ เกี่ยวข้อง	คณะวิชา	ศิลป	สังคม	ผล	ศึกษา	วิทย์	มนุษย์	
	$\bar{X}$	2.25	2.44	2.96	3.24	3.46	3.50	
	ศิลป	2.25	-	0.19	0.71	0.99	1.21*	1.25*
	สังคม	2.44	-	-	0.52	0.80	1.02	1.06
	ผล	2.96	-	-	-	0.28	0.50	0.54
	ศึกษา	3.24	-	-	-	-	0.22	0.26
	วิทย์	3.46	-	-	-	-	-	0.04
	มนุษย์	3.50	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 31 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มีการใช้บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ส่วนข้ออื่นๆ ที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

1.4.5 เปรียบเทียบการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชา ต่างกัน

เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ใช้บรรณานุกรมที่เป็นสิ่งพิมพ์เช่น Readers' Guide to Periodical Literatures, Education Index เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	5	32.48	6.50	5.02**
	ภายในกลุ่ม	281	363.36	1.29	
	รวม	286	395.84		
2. ค้นจากหนังสือรวมบทความปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระหว่างกลุ่ม	5	46.97	9.39	7.36**
	ภายใน	281	358.64	1.28	
	รวม	286	405.60		
3. ค้นจากหนังสือบทความปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	5	3.73	0.75	0.56
	ภายในกลุ่ม	281	375.00	1.33	
	รวม	286	378.73		
4. ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระหว่างกลุ่ม	5	32.29	6.46	3.71**
	ภายในกลุ่ม	281	489.07	1.74	
	รวม	286	521.36		
5. ค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระหว่างกลุ่ม	5	43.97	8.79	5.49**
	ภายในกลุ่ม	281	450.24	1.60	
	รวม	286	494.22		
6. ค้นหาจากโอแพกของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	5	24.17	4.83	2.96*
	ภายในกลุ่ม	281	458.34	1.63	
	รวม	286	482.51		
7. ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่ท่านรู้จัก	ระหว่างกลุ่ม	5	10.01	2.00	1.30
	ภายในกลุ่ม	281	434.70	1.55	
	รวม	286	444.72		
8. ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) เช่น www.yahoo.com, www.google.com เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	5	24.28	4.86	2.56*
	ภายในกลุ่ม	281	533.47	1.90	
	รวม	286	557.75		

ตาราง 32 (ต่อ)

เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
9. ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ใน สาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	5	31.68	6.34	6.30*
	ภายในกลุ่ม	281	282.63	1.01	*
	รวม	286	314.31		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	10.62	2.12	4.50*
	ภายในกลุ่ม	281	132.66	0.47	
	รวม	286	143.28		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 32 แสดงว่า การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญาณิพนธ์ของนิสิต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การใช้ดรรชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ ค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อ ปริญญาณิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ค้นหาจากโอแพกของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) และไม่พบความแตกต่างในเรื่อง การค้นจากหนังสือบทคัดย่อปริญญาณิพนธ์ของมหาวิทยาลัย ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่ท่านรู้จัก

เพื่อให้ทราบว่ามีนิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตาราง 33-38 ดังนี้

ตาราง 33 เปรียบเทียบการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต
ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ โดยรวม	คณะวิชา		สังคม	ศิลป	พละ	ศึกษา	วิทย์	มนุษย์
		$\bar{X}$	2.93	3.00	3.05	3.28	3.42	3.49
	สังคม	2.93	-	0.07	0.12	0.35	0.49	0.56*
	ศิลป	3.00	-	-	0.05	0.28	0.42	0.49
	พละ	3.05	-	-	-	0.23	0.37	0.44
	ศึกษา	3.28	-	-	-	-	0.14	0.21
	วิทย์	3.42	-	-	-	-	-	0.07
	มนุษย์	3.49	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 33 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครง
ปริญญานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 34 เปรียบเทียบการใช้ใช้ดรรชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่สังกัด
คณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ								
ใช้ดรรชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์เช่น Readers' Guide to Periodical Literatures Education Index เป็นต้น	คณะวิชา		สังคม	ศิลป	มนุษย์	พละ	ศึกษา	วิทย์
		$\bar{X}$	2.22	2.50	2.80	2.82	2.91	3.34
	สังคม	2.22	-	0.28	0.58	0.60	0.69	1.12*
	ศิลป	2.50	-	-	0.30	0.32	0.41	0.84
	มนุษย์	2.80	-	-	-	0.02	0.11	0.54
	พละ	2.82	-	-	-	-	0.09	0.52
	ศึกษา	2.91	-	-	-	-	-	0.43
	วิทย์	3.34	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 34 แสดงว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มีการใช้ดรรชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ มากกว่านิสิต
คณะสังคมศาสตร์

ตาราง 35 เปรียบเทียบการค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อปริญาณิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในการจัดทำเค้าโครงปริญาณิพนธ์ของนิสิตที่สังกัด คณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ								
ค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อ ปริญาณิพนธ์ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	คณะวิชา		สังคม	ศิลปะ	วิทย์	มนุษย์	ศึกษา	พละ
	$\bar{X}$		2.80	3.37	3.39	3.43	3.86	3.89
	สังคม	2.80	-	0.57	0.59	0.63	1.06*	1.09*
	ศิลปะ	3.37	-	-	0.02	0.06	0.49	0.52
	วิทย์	3.39	-	-	-	0.04	0.47	0.50
	มนุษย์	3.43	-	-	-	-	0.43	0.46
	ศึกษา	3.86	-	-	-	-	-	0.03
	พละ	3.89	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 35 แสดงว่า นิสิตคณะพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มีการใช้ค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อ
ปริญาณิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 36 เปรียบเทียบการค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดทำเค้าโครง
ปริญาณิพนธ์ของนิสิตที่สังกัด คณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ								
ค้นหาหนังสือจากโอแพกของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	คณะวิชา		ศิลป	สังคม	ศึกษา	พละ	วิทย์	มนุษย์
	$\bar{X}$		2.38	2.70	3.26	3.39	3.49	3.67
	ศิลปะ	2.38	-	0.32	0.88	1.01	1.11	1.29*
	สังคม	2.70	-	-	0.56	0.69	0.79	0.97
	ศึกษา	3.26	-	-	-	0.11	0.23	0.41
	พละ	3.39	-	-	-	-	0.10	0.28
	วิทย์	3.49	-	-	-	-	-	0.18
	มนุษย์	3.67	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 36 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตาราง 37 เปรียบเทียบการค้นหาค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดทำเค้าโครง
 ปรินต์ของนิสิตที่สังกัด คณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ								
ค้นหาค้นหาบทความจากโอแพกของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	คณะวิชา	ศิลปะ	สังคม	พละ	ศึกษา	วิทย์	มนุษย์	
	$\bar{X}$	2.37	2.46	3.03	3.04	3.34	3.72	
	ศิลปะ	2.37	-	0.09	0.57	0.67	0.97	1.35*
	สังคม	2.46	-	-	0.57	0.57	0.88	1.24*
	พละ	3.03	-	-	-	0.01	0.31	0.69
	ศึกษา	3.04	-	-	-	-	0.30	0.68
	วิทย์	3.34	-	-	-	-	-	0.38
	มนุษย์	3.72	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 37 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ค้นหาค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตาราง 38 เปรียบเทียบการค้นหาค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาในการจัดทำ
 เค้าโครงปรินต์ของนิสิตที่สังกัด คณะวิชาต่างกัน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ								
ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือ บรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ ในสาขาวิชา	คณะวิชา	พละ	สังคม	วิทย์	ศึกษา	ศิลปะ	มนุษย์	
	$\bar{X}$	3.00	3.29	3.56	3.78	4.00	4.15	
	พละ	3.00	-	0.29	0.56	0.78	1.00*	1.15*
	สังคม	3.29	-	-	0.27	0.49	0.71	0.86
	วิทย์	3.56	-	-	-	0.22	0.44	0.59
	ศึกษา	3.78	-	-	-	-	0.22	0.37
	ศิลปะ	4.00	-	-	-	-	-	0.15
	มนุษย์	4.15	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 38 แสดงว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์
 ในสาขาวิชา มากกว่านิสิตคณะพลศึกษา

ส่วนข้ออื่นๆ ที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

1.5 ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.5.1 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ปรากฏผลดังตาราง 39

ตาราง 39 ระดับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			
1.1 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์มีน้อย	3.61	1.05	มาก
1.2 ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่ามีการสืบค้นสารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์และฐานข้อมูลซีดีรอม	3.32	1.10	ปานกลาง
1.3 ผู้ใช้ส่งเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่าน	3.37	1.19	ปานกลาง
รวม	3.43	0.85	ปานกลาง
2. แหล่งอื่นๆ เช่น จุฬาฯ, มธ. , TIAC เป็นต้น			
2.1 การใช้บริการค้นคืนสารสนเทศจากฐานข้อมูลต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	3.03	1.15	ปานกลาง
2.2 ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด	3.23	1.34	ปานกลาง
รวม	3.13	1.17	ปานกลาง

จากตาราง 39 แสดงว่า ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นส่วนของสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) โดยข้อที่เป็นปัญหาการใช้สูงสุด คือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์มีน้อย ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$)

ส่วนการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันอื่นๆ มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) โดยข้อที่เป็นปัญหาการใช้สูงสุด คือ ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 3.23$)

1.5.2 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล ปรากฏผลดังตาราง 40

ตาราง 40 ระดับปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์			
1.1 ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบประธานควบคุมปริญญานิพนธ์	2.70	1.27	ปานกลาง
1.2 ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์	2.66	1.19	ปานกลาง
1.3 อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่	3.08	1.27	ปานกลาง
1.4 อาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษา	3.01	1.28	ปานกลาง
รวม	2.86	1.44	ปานกลาง
2. ผู้เชี่ยวชาญ			
2.1 ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่	2.88	1.17	ปานกลาง
2.2 ผู้เชี่ยวชาญไม่ชี้แจงประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน	2.61	1.09	ปานกลาง
2.3 ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย	2.78	1.23	ปานกลาง
รวม	2.75	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 40 แสดงว่า ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) โดยข้อที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.08$)

ส่วนปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 2.88$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

1.5.3 ปัญหาด้านการใช้วัสดุสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 41

ตาราง 41 ระดับปัญหาเกี่ยวกับการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

วัสดุสารสนเทศ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มบนชั้น	3.65	1.10	มาก
2. ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความต้องการ	3.65	1.11	มาก
3. ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย	3.89	1.04	มาก
4. ห้องสมุดนำปริญญานิพนธ์ที่สำเร็จในแต่ละภาคเรียนออกมาให้บริการล่าช้า	3.64	1.06	มาก
5. พบรายการบทความวารสารในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มวารสารฉบับนั้น	3.28	1.16	ปานกลาง
6. ไม่สามารถใช้วารสารล่วงหน้าได้โดยเสรี	3.18	1.15	ปานกลาง
7. วารสารในสาขาวิชาที่ห้องสมุดบอกรับมีไม่เพียงพอกับความต้องการ	3.46	1.07	ปานกลาง
รวม	3.53	0.80	มาก

จากตาราง 41 แสดงว่า ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาเรื่องตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย เป็นปัญหาสูงสุดซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มบนชั้น ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.65$ เท่ากัน) ห้องสมุดนำปริญญานิพนธ์ที่สำเร็จในแต่ละภาคเรียนออกมาให้บริการล่าช้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) และวารสารในสาขาวิชาที่ห้องสมุดบอกรับมีไม่เพียงพอกับความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

1.5.4 ปัญหาด้านการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 42

ตาราง 42 ระดับปัญหาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญาานิพนธ์ของนิสิต

เครื่องมือช่วยค้น และ/หรือวิธีการค้นหา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ไม่รู้จักวิธีการใช้ดรรชนีวารสาร	2.34	1.04	น้อย
2. เอกสารอธิบายวิธีการค้นหาข้อมูลจากโอแพกไม่ชัดเจน ทำให้เสียเวลาในการค้นหา	2.53	1.05	ปานกลาง
3. ไม่สามารถค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลซีดีรอมได้ด้วยตนเอง	2.93	1.22	ปานกลาง
4. ห้องสมุดไม่ได้บอกรับวารสารที่ปรากฏไว้ในบทความที่ค้นได้จากฐานข้อมูล	3.06	2.49	ปานกลาง
5. คำอธิบายการใช้ฐานข้อมูล ThaiLIS ที่ห้องสมุดจัดทำไว้อ่านเข้าใจยาก	2.76	1.04	ปานกลาง
6. ไม่รู้จักวิธีการใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine)	2.27	1.13	น้อย
7. ไม่ทราบว่าบนอินเทอร์เน็ตมีฐานข้อมูลใดให้บริการบ้าง	2.57	1.25	ปานกลาง
8. ไม่ทราบวิธีการค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลต่างๆ	2.53	1.17	ปานกลาง
9. ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการกำหนดคำค้นในการค้นหาข้อมูล	2.44	1.14	ปานกลาง
10. เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการใน SALI Center หยุดทำงานบ่อยโดยไม่ทราบสาเหตุ	2.95	1.14	ปานกลาง
11. การติดต่อเข้าระบบบนอินเทอร์เน็ตใช้เวลานาน	3.49	1.17	ปานกลาง
12. จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีน้อย	3.81	1.08	มาก
รวม	3.00	0.82	ปานกลาง

จากตาราง 42 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีน้อย เป็นสูงสุดซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาคือ การติดต่อเข้าระบบบนอินเทอร์เน็ตใช้เวลานาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)

1.6 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตาม คณะวิชา

1.6.1 ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม ปรากฏผลดังตาราง 43

ตาราง 43 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.25	0.45	1.24
	ภายในกลุ่ม	281	101.67	0.36	
	รวม	286	163.92		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 43 แสดงว่า ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ปัญหาด้านการใช้วัสดุสารสนเทศ และปัญหาด้านเครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ ดังนี้

1.6.2 เปรียบเทียบปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ปรากฏผลดังตาราง 44
 ตาราง 44 เปรียบเทียบปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์
 ของนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</u>					
1. จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บ ปริญญานิพนธ์มีน้อย	ระหว่างกลุ่ม	5	10.60	2.12	0.83
	ภายในกลุ่ม	281	301.91	1.07	
	รวม	286	312.51		
2. ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่ามีการสืบค้น สารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์และฐานข้อมูลซีดีรอม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.76	0.75	0.61
	ภายในกลุ่ม	281	345.10	1.23	
	รวม	286	348.86		
3. ผู้ใช้ส่งเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	5	18.79	3.76	2.72*
	ภายในกลุ่ม	281	388.32	1.38	
	รวม	286	407.11		
<u>แหล่งอื่นๆ เช่น จุฬาฯ, มธ. , TIAC เป็นต้น</u>					
1. การใช้บริการค้นคืนสารสนเทศจากฐานข้อมูลต้องเสีย ค่าใช้จ่ายสูง	ระหว่างกลุ่ม	5	10.70	2.14	1.63
	ภายในกลุ่ม	281	370.02	1.32	
	รวม	286	380.72		
2. ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	5	6.99	1.40	0.77
	ภายในกลุ่ม	281	509.83	1.81	
	รวม	286	516.82		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	6.19	1.24	2.15
	ภายในกลุ่ม	281	162.15	0.58	
	รวม	286	168.34		

$$F_{(.05 ; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01 ; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 44 แสดงว่า ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์
 ของนิสิต ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ในเรื่อง ผู้ใช้ส่งเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่าน และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้
 ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์มีน้อย ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่ามีการสืบค้นสารสนเทศจาก
 ฐานข้อมูลออนไลน์และฐานข้อมูลซีดีรอม การใช้บริการค้นคืนสารสนเทศจากฐานข้อมูลต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง
 และไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด

เพื่อให้ทราบว่ามีผลที่ต่างกันหรือไม่ คำนวณค่าสถิติโดยใช้สูตรของเชฟเฟ (sheffe) โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างในค่าใด ๆ

1.6.3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล ปรากฏผลดังตาราง 45

ตาราง 45 เปรียบเทียบปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์</u>					
1. ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบประธานควบคุม ปริญญานิพนธ์	ระหว่างกลุ่ม	5	19.14	3.83	2.41*
	ภายในกลุ่ม	281	445.48	1.59	
	รวม	286	464.63		
2. ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์	ระหว่างกลุ่ม	5	20.72	4.14	3.01*
	ภายในกลุ่ม	281	385.82	1.37	
	รวม	286	406.54		
3. อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	5	40.99	8.19	5.44**
	ภายในกลุ่ม	281	423.00	1.51	
	รวม	286	463.99		
4. อาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	23.37	4.67	2.97*
	ภายในกลุ่ม	281	442.61	1.58	
	รวม	286	465.99		
<u>ผู้ช่วยชาวน</u>					
1. ผู้ช่วยชาวนมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับ คำปรึกษาได้อย่างเต็มที่	ระหว่างกลุ่ม	5	13.69	2.74	2.04
	ภายในกลุ่ม	281	377.27	1.34	
	รวม	286	390.97		
2. ผู้ช่วยชาวนไม่ชัดเจนประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	5	10.19	2.04	1.73
	ภายในกลุ่ม	281	330.32	1.17	
	รวม	286	340.51		
3. ผู้ช่วยชาวนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย	ระหว่างกลุ่ม	5	5.30	1.06	0.70
	ภายในกลุ่ม	281	424.43	1.51	
	รวม	286	429.73		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	12.66	2.53	2.89*
	ภายในกลุ่ม	281	246.25	0.88	
	รวม	286	258.91		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 45 แสดงว่า ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่ และพบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบกรรมการควบคุม อาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษา และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่ ผู้เชี่ยวชาญไม่ชี้แจงประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย

เพื่อให้ทราบว่ามีสถิติที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลแตกต่างกัน จึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างในคูใด ๆ

1.6.4 เปรียบเทียบปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 46

ตาราง 46 เปรียบเทียบปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบ ตัวเล่มบนชั้น	ระหว่างกลุ่ม	5	10.00	2.00	1.67
	ภายในกลุ่ม	281	335.45	1.19	
	รวม	286	345.46		
2. ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความ ต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	5	8.47	1.69	1.38
	ภายในกลุ่ม	281	344.99	1.23	
	รวม	286	353.46		
3. ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้าง ล้าสมัย	ระหว่างกลุ่ม	5	9.56	1.91	1.79
	ภายในกลุ่ม	281	299.65	1.07	
	รวม	286	309.21		
4. ห้องสมุดนำปริญญานิพนธ์ที่สำเร็จในแต่ละ ภาคเรียนออกมาให้บริการล่าช้า	ระหว่างกลุ่ม	5	7.89	1.57	1.40
	ภายในกลุ่ม	281	315.86	1.12	
	รวม	286	323.75		
5. พบรายการบทความวารสารในโอแพกแต่ไม่ พบตัวเล่มวารสารฉบับนั้น	ระหว่างกลุ่ม	5	5.04	1.01	0.74
	ภายในกลุ่ม	281	382.66	1.36	
	รวม	286	387.70		
6. ไม่สามารถใช้วารสารล่วงหน้าได้โดยเสรี	ระหว่างกลุ่ม	5	2.99	0.59	0.44
	ภายในกลุ่ม	281	374.95	1.33	
	รวม	286	377.94		

ตาราง 46 (ต่อ)

ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
7. วารสารในสาขาวิชาที่ห้องสมุดบอกรับมีไม่เพียงพอกับความต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.17	1.03	0.91
	ภายในกลุ่ม	281	320.12	1.14	
	รวม	286	325.28		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	4.65	0.93	1.47
	ภายในกลุ่ม	281	178.26	0.63	
	รวม	286	182.91		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 46 แสดงว่า ปัญหาในการใช้วัสดุในการจัดทำเค้าโครงปริญญาณิพนธ์ของนิสิต ไม่พบความแตกต่างเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นกัน

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีปัญหาในการใช้วัสดุแตกต่างกัน จึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างในคู่ใด ๆ

1.6.5 เปรียบเทียบปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ ปรากฏผลดังตาราง 47

ตาราง 47 เปรียบเทียบปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญาณิพนธ์ของนิสิต ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

ปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ไม่รู้จักวิธีการใช้ดรรชนีวารสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	11.91	2.38	2.24
	ภายในกลุ่ม	281	298.30	1.06	
	รวม	286	310.22		
2. เอกสารอธิบายวิธีการค้นหาข้อมูลจากโอแพกไม่ชัดเจน ทำให้เสียเวลาในการค้นหา	ระหว่างกลุ่ม	5	11.29	2.26	2.07
	ภายในกลุ่ม	281	306.14	1.09	2.07
	รวม	286	317.44		
3. ไม่สามารถค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลซีดีรอมได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	5	13.75	2.75	1.89
	ภายในกลุ่ม	281	409.71	1.46	
	รวม	286	423.46		
4. ห้องสมุดไม่ได้บอกรับวารสารที่ปรากฏไว้ในบทคัดย่อที่ค้นได้จากฐานข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	5	8.13	1.63	1.43
	ภายในกลุ่ม	281	320.18	1.14	
	รวม	286	328.31		

ตาราง 47 (ต่อ)

ปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
5. คำอธิบายการใช้ฐานข้อมูล ThaiLIS ที่ห้องสมุดจัดทำให้อ่านเข้าใจยาก	ระหว่างกลุ่ม	5	7.88	1.58	1.48
	ภายในกลุ่ม	281	298.53	1.06	
	รวม	286	306.41		
6. ไม่รู้จักวิธีการใช้โปรแกรมค้นหา(Search engine)	ระหว่างกลุ่ม	5	9.85	1.97	1.54
	ภายในกลุ่ม	281	358.49	1.28	
	รวม	286	368.34		
7. ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการกำหนดคำค้นในการค้นหาข้อมูล	ระหว่างกลุ่ม	5	3.71	0.74	0.57
	ภายในกลุ่ม	281	366.85	1.31	
	รวม	286	370.56		
8. ไม่ทราบว่าบนอินเทอร์เน็ตมีฐานข้อมูลใดให้บริการบ้าง	ระหว่างกลุ่ม	5	7.29	1.46	0.93
	ภายในกลุ่ม	281	440.99	1.57	
	รวม	286	448.29		
9. ไม่ทราบวิธีการค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.59	1.52	1.11
	ภายในกลุ่ม	281	383.96	1.37	
	รวม	286	391.55		
10. เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการใน SALI Center หยุดทำงานบ่อยโดยไม่ทราบสาเหตุ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.53	0.31	0.23
	ภายในกลุ่ม	281	370.69	1.32	
	รวม	286	372.22		
11. การติดต่อเข้าระบบบนอินเทอร์เน็ตใช้เวลานาน	ระหว่างกลุ่ม	5	8.14	1.63	1.19
	ภายในกลุ่ม	281	383.58	1.37	
	รวม	286	391.73		
12. จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีน้อย	ระหว่างกลุ่ม	5	3.52	0.70	0.60
	ภายในกลุ่ม	281	328.94	1.17	
	รวม	286	33.246		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.77	0.75	1.12
	ภายในกลุ่ม	281	189.81	0.63	
	รวม	286	193.58		

$$F_{(.05; df 5, 281)} = 2.26$$

$$F_{(.01; df 5, 281)} = 3.11$$

จากตาราง 47 แสดงว่า ปัญหาในการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นกัน

เพื่อให้ทราบถึงนิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูได้มีปัญหาในการใช้วัสดุแตกต่างกัน จึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างในคู่ใด ๆ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

เพื่อให้ข้อมูลด้านการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาจาก 6 คณะวิชา จำนวน 20 คน ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

1.1 การวางแผนงานเพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีนิสิตจำนวน 2 คน ในจำนวน 20 คน จากคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ที่มีการวางแผนในการศึกษาหัวข้ออย่างต่อเนื่องเป็นการวางแผนระยะยาว โดยเริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์ในเรื่องที่ตนสนใจอ่านสะสมความรู้ไว้ระยะหนึ่งแล้ว เมื่อเกิดความชัดเจนในประเด็นที่ศึกษาจึงนำเสนอแนวคิดนั้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เริ่มศึกษามาตั้งแต่ ปี 1-2 ในระหว่างเรียนรายวิชาในหลักสูตร จะใช้ช่วงเวลาที่เหลือจากการเรียนในแต่ละวิชาจะเข้าห้องสมุดโดยหยิบปริญญานิพนธ์มาอ่าน มีการวางแผนจัดตารางตัวเองไว้ เช่นวันนี้อ่านปริญญานิพนธ์ วันละครึ่งชั่วโมง พอขึ้นปี 2 เทอมสุดท้าย จึงได้นำเสนอหัวข้อ...”

“...ได้หัวข้อตั้งแต่ปี 1 แล้ว เรามีการวางแผนระยะยาวเป็นการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พอไปเรียนวิชาอื่นให้ทำรายงานเราก็ทำแต่เรื่องนี้ อย่างเพื่อนคนอื่น ๆ เค้าเรียนจบรายวิชาในหลักสูตรแล้วจึงไปหาหัวข้อซึ่งมันเสียเวลา...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดแผนงานในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ มีนิสิตส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการวางแผน

1.2 การเริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิต

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในจำนวน 20 คน ซึ่งให้เห็นว่า นิสิตได้เริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์มาเรื่อยๆ แต่มาอย่างจริงจังหลังจากเรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว เนื่องจากมีเวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตนสนใจได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลในเรื่องการเตรียมตัวสอบหรือการทำรายงานในแต่ละวิชา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ศึกษามาอยู่เรื่อยๆ ตั้งแต่อยู่ปี 1 แล้ว แต่ทำจริงๆ ตอนจบหลักสูตร พอช่วงปิดเทอมก็เริ่มตระเวนหาบทความจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ มาอ่าน 1 เดือน พอเริ่มเข้าเดือนที่ 2 ของเปิดเทอม ปี 3 ต้องสอบประมวลความรู้ อ่านหนังสือสอบ 2-3 เดือน ทั้งไป กลับมาเริ่มอีกที่ปลายตอนปลายเทอม.ทีนี้ก็จะเริ่มนั่งอ่านไปเรื่อยๆ จนกระทั่งได้หัวข้อตอนอยู่ปี 4 เทอม 1...”

“...เริ่มศึกษาหัวข้อตอนอยู่ปี 2 เรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว จึงเริ่มศึกษา เนื่องจากตอนที่เรียนยังไม่มีแนวคิดที่จะทำ มาได้หัวข้อตอนอยู่ปี 4...”

นอกจากนี้ยังพบว่า มีนิสิตรุ่นที่อยู่ในข้อบังคับของบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543 ให้เสนอชื่อเรื่องปริญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ให้ได้ภายในภาคเรียนที่ 5 ทำให้ต้องรีบเร่งดำเนินการให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...พี่ศึกษามาเรื่อยๆ มาชัดเจนว่าต้องศึกษากับใคร ทำอย่างไร ก็ตอนเรียนจบปี 2 ช่วง summer เพราะเทอม 5 ของปี 43 พวกพี่ต้องผ่านให้ได้ทุกคนเหมือนเร่งเราไปในตัว ก็เลยต้องรีบหาท่อนขึ้น ปีการศึกษาใหม่...”

“...ปี 1-2 เรารับผิดชอบในรายวิชา พอช่วง summer จึงเริ่มศึกษาว่ามีเรื่องอะไรที่เราสนใจ คิดมาเรื่อยๆ พี่มาชัดเจนอีกที่ตอนอยู่ปี 3 จึงเริ่มเขียน เริ่มลงมือทำ...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่านิสิตที่ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษา หลักสูตรบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2536 ซึ่งข้อบังคับนี้ไม่ได้บังคับว่านิสิตจะต้องเสนอชื่อเรื่องและจัดทำเค้าโครง ปริญญานิพนธ์ภายในระยะเวลาเท่าใด เพียงแต่กำหนดว่า นิสิตรุ่นนี้สามารถเสนอหัวข้อและเค้าโครง ปริญญานิพนธ์ ได้ตั้งแต่ปีที่ 2 เรื่อยมาจนถึงภาคเรียน 1 ของปีที่ 5 นิสิตจึงไม่เร่งรีบหาหัวข้อเริ่มศึกษาหัวข้อ ปริญญานิพนธ์เรื่อยๆ มาและมาศึกษาอย่างจริงจังหลังจากเรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว ฉะนั้นกว่าที่นิสิตจะได้ หัวข้อปริญญานิพนธ์จึงล่วงเลยมาจนถึงชั้นปีที่ 4-5

สำหรับนิสิตรุ่นที่อยู่ในข้อบังคับของการกำหนดเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามระเบียบข้อบังคับของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543 ต้องพยายามเร่งเสนอเค้าโครง หัวข้อปริญญานิพนธ์ให้ทันภายในภาคเรียนที่ 5 ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เสนอเค้าโครง ปริญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

1.3 แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่าง ชี้ให้เห็นว่า แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดที่จะนำมากำหนด เป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ ส่วนใหญ่ในจำนวน 20 คน เกิดจากความสนใจของตนเอง โดยพิจารณาจากสิ่งต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัวนิสิตมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ประสบการณ์การทำงาน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...อันดับแรกเลย เป็นความสนใจของเรา ผมเป็นนักรักบี้ของมหาลัย จะทำเรื่องอะไรก็ต้องขอให้เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ก่อนครับ เวลาไปเก็บข้อมูลจะได้สะดวกกับทีมต่างๆ...”

“...แหล่งที่พี่ได้มากที่สุด ก็อยู่ที่ทำงานค่ะ โดยการที่พี่ว่าเพื่อนๆ หัวหน้างานของเราเป็นคนช่วยบอก ช่วยถามเรา คอยช่วยชี้แนะอยู่ตลอดเวลา แล้วอีกอย่างเรื่องที่เราน่าสนใจก็ตรงกับสายงานที่เราทำอยู่...”

“...เรื่องนี้เกิดจากความสนใจของผมเอง เรื่องค่าใช้จ่ายของเด็กหอการค้า ตัวผมจบหอการค้าอยู่ แล้วคิดว่าหน่วยงานที่เราศึกษาตอนปริญญาดรี น่าจะให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลได้เยอะ เลือกทำหัวข้อที่มันใกล้ตัว เราจะดีกว่า...”

“...เกิดจากความสนใจ มีความชอบการร้องหมอลำเป็นทุนอยู่แล้ว จึงอยากจะทำ และผมก็เป็นคน อีสานด้วยฉะนั้นการหาข้อมูลจึงสะดวก กลุ่มตัวอย่างก็เป็นคนในพื้นที่นี้...”

“...เรื่องที่ทำอยู่ที่ทำงาน เกี่ยวกับเด็กออทิสติก เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาเยอะค่ะ แล้วตอนนี้มีจำนวนมาก เลยสนใจที่จะศึกษา...”

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ยังพบว่า มีนิสิตจำนวน 6 คน จากคณะ 6 คณะวิชาได้นำแนวคิดจากการเรียนรายวิชาในหลักสูตร เช่น วิชาระเบียบวิธีการวิจัย วิชาสัมมนา ซึ่งสามารถพัฒนาจากการทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ (baby thesis) ในระหว่างเรียนมาเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ในปัจจุบันได้ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เริ่มศึกษาตอนปี 2 แนวคิดที่ได้มาจากการเรียนวิชาสัมมนาในหลักสูตร ได้ทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ (Baby thesis) ก็คือตอนเรียนสัมมนาอาจารย์จะให้ไปหาหัวข้อมานำเสนอ แล้วอาจารย์จะช่วยแนะนำให้ ซึ่งส่วนใหญ่นิสิตวิชาเอกนี้จะได้หัวข้อมาจากการเรียนสัมมนา แล้วขยายต่อเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ในปัจจุบัน...”

“...ได้มาตอนระหว่างเรียนได้เรียนวิชา pg 591 มีการทำรายงาน ก็มีแนวคิดที่จะทำหัวข้อตั้งแต่ตอนนั้น แล้วก็ขยายผลเป็นหัวข้อปัจจุบัน...”

“...อยู่ปี 1 มีวิชาที่อาจารย์ให้เรียน วิชาสำหรับวิจัย เราจะเริ่มมองว่า เราจะทำในลักษณะไหน แนวทางไหน ขั้นตอนการทำมันเป็นอย่างไร แล้วในวิชาเรียนตัวนี้ทำเหมือนกับเป็นเค้าโครงปริญญานิพนธ์ (Baby thesis) ไปเลย เราคิดแล้วเรียบเรียงมาเรื่อยๆ พอถึงเวลาทำจริง ๆ ก็ตอนปี 2 เทอม 1...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า แหล่งสำคัญที่ก่อให้เกิดแนวคิดในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตมี 2 แหล่งคือ เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง และได้จากการเรียนรายวิชาในหลักสูตร เช่น วิชาระเบียบวิธีการวิจัย วิชาสัมมนา

1.4 แหล่งสารสนเทศสำคัญที่นิสิตนำมาใช้เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิด

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตส่วนใหญ่ในจำนวน 20 คนทั้ง 6 คณะวิชา ชี้ให้เห็นว่า เมื่อนิสิตได้แนวคิดที่จะศึกษาวิจัยแล้วไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากปริญญานิพนธ์ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางสำคัญ โดยศึกษาว่าปริญญานิพนธ์ในแต่ละเล่มที่เกี่ยวข้องนั้น มีผู้วิจัยไว้ในแนวทางใดแล้วบ้าง จากนั้นก็มาดูข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่ายังมีประเด็นใดที่ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ต่อไปได้อีก และใช้วิธีค้นหาจากรายการบรรณานุกรมเพื่อนำไปค้นหาวัดสารสนเทศที่นำมาอ้างอิงไว้ต่อ

นอกจากนี้พบว่าการใช้วัสดุสารสนเทศจากตำราวิชาการในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง และบทความภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เมื่อรวบรวมเอกสารต่างๆ ได้แล้วจึงนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดเพื่อนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแนวทางความเป็นไปได้ว่าสามารถดำเนินการต่อไปได้ หรือต้องปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมในส่วนใด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ศึกษาจากปริญญานิพนธ์ของ มศว ในสาขาวิชาเป็นหลักว่าเค้าศึกษามาในแนวไหน เช่น เค้าพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป CAI ซึ่งตรงกับที่เราสนใจ ดูตัวแปรต้น ตัวแปรตามว่าศึกษาอะไร ผลเป็นอย่างไร อ่านข้อเสนอแนะในการวิจัยว่า เราควรจะทำวิจัยในแนวไหนครั้งต่อไป แล้วจึงไปค้นเอกสารต่างๆ ทั้งหนังสือตำรา บทความที่เกี่ยวกับเรื่องที่พี่ศึกษา รวบรวมเนื้อหาไว้ก่อน จึงเขียนกรอบแนวคิดไปให้อาจารย์ดูว่า เค้าโครงของพี่ต้องปรับในส่วนไหน เพิ่มเติมในส่วนไหนบ้าง...”

“...จากปริญญานิพนธ์เล่มเก่าๆ ของมหาวิทยาลัยเรา คัดเลือกมาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้อง อ่านทั้งหมดก่อน แล้วดูข้อเสนอแนะบทที่ 5 ว่าควรทำอย่างไรต่อไป แล้วก็ศึกษาจากบทความวารสารที่เป็นงานวิจัยที่คนอื่นเอามาอ้างในปริญญานิพนธ์เล่มนั้น แล้วเขียนเค้าโครงชื่อเรื่อง ไปปรึกษากับอาจารย์ประธานให้ชี้แนะ แกไข ส่วนที่ยังไม่ครอบคลุม...”

“...ศึกษาจากรายงานการวิจัย บทความ ส่วนใหญ่จะเป็นปริญญาณิพนธ์ มศว ของเราที่เกี่ยวกับระบบการศึกษา การฝึกอบรม ปริญญาณิพนธ์ไม่ได้อ่านเฉพาะภาควิชาเราเอง อ่านที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาด้วย แล้วเอาเอกสารต่างๆ ที่เราหามาได้ทั้งหมด มาศึกษาว่าเราจะศึกษาอย่างไร มาเขียนกรอบแนวคิดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาดู...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า แหล่งสารสนเทศประเภทปริญญาณิพนธ์ในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง คำราชาการในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง และบทความภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เป็นแหล่งสารสนเทศสำคัญที่นิสิตส่วนใหญ่ทั้ง 6 คณะวิชานำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด

1.5 การนำเสนอกรอบแนวคิดให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาณิพนธ์พิจารณา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน จาก 6 คณะวิชา ซึ่งให้เห็นว่า มีนิสิตจำนวน 13 คน ได้นำแนวคิดที่ได้ไปปรึกษาแล้วอาจารย์ที่ปรึกษายอมรับ และมีนิสิตจำนวน 7 คน ที่ได้นำแนวคิดไปเสนอแล้วอาจารย์ที่ปรึกษายังไม่ให้ความเห็นชอบจึงต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ก). กรอบแนวคิดที่นิสิตนำเสนอแล้วเป็นที่ยอมรับจากอาจารย์ที่ปรึกษา

“...กรอบแนวคิดเดิมที่เรานำเสนอให้อาจารย์เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนกับวิธีการสอนของเราเอง อาจารย์ท่านบอกว่ามันมีความสัมพันธ์กันสามารถทำได้ จากนั้นท่านก็ให้ไปศึกษาวิธีการสอนมาเพิ่มเติมว่าเราจะเลือกวิธีการใด ถ้าเลือกสอนแบบนี้แล้วพฤติกรรมจะดีขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ ให้เปรียบเทียบกัน...”

“...ไม่ได้เปลี่ยนกรอบแนวคิดของเรา อาจารย์ท่านก็เห็นด้วยว่าสามารถทำได้ ท่านก็เสนอวิธีเทคนิคแนวคิดการทำมาแล้บว่าควรทำอย่างไร คือสอนว่าคุณควรจะลงตรงไหนที่มันน่าสนใจ จากนั้นก็ให้ไปทำ scene test มาแล้วเอาผลมาดูเป็นส่วนๆ ว่าผลเป็นอย่างไร...”

“...กรอบแนวคิดก็ได้เปลี่ยน อาจารย์ท่านบอกว่าควรประยุกต์ให้เหมาะสมที่สามารถใช้วัดกับเด็กนักเรียนเราเท่านั้น โดยส่วนใหญ่จะเน้นที่สถิติ แนวทฤษฎีมีอยู่แล้ว...”

ข). กรอบแนวคิดที่นิสิตนำเสนอแล้วไม่เป็นที่ยอมรับจากอาจารย์ที่ปรึกษา

“...กรอบแนวคิดของเราไม่ตรง เราต้องการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก แต่อาจารย์มองว่าเด็กภาพรวมไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่ค่อนข้างดี อาจารย์ก็ให้ปรับเปลี่ยนตัวแปรอื่นเป็นเรื่องของพฤติกรรมทางสังคมแทน ซึ่งก็ประสบปัญหาว่าอาจารย์ให้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม พอเพิ่มกลุ่มเปรียบเทียบกันเราหาเด็กที่เท่าเทียมกันยาก ปัญหาตามมาเยอะ แล้วก็ไหนจะบุคลากร สถานที่ โรงพยาบาลเค้าขาดรายได้...”

“...เริ่มแรกเราสนใจกำหนดหัวข้อจะทำเรื่องมวยไทย อาจารย์ท่านดูกลุ่มประชากรแล้วบอกว่ากลุ่มประชากร คุณมันกว้างไปแล้วการที่จะไปเก็บข้อมูล ต้องใช้เวลานาน เสียค่าใช้จ่ายมาก ท่านก็ให้ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักมวยที่ทำการแข่งขันในกรุงเทพฯ และปริมณฑลเท่านั้น...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ นำกรอบแนวคิดที่ได้ไปปรึกษา แล้วเป็นที่ยอมรับจากอาจารย์ มีนิสิตส่วนน้อยเท่านั้นที่อาจารย์พิจารณาให้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดเพื่อให้สมเหตุผลมากยิ่งขึ้น

1.6 การเปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิต

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน จาก 6 คณะวิชา ซึ่งให้เห็นว่า มีนิสิตจำนวน 7 คน ที่ต้องเปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ เนื่องจากหัวข้อปริญญานิพนธ์เดิมที่นิสิตนำเสนอให้อาจารย์พิจารณามีผู้อื่นศึกษากันแล้ว ไม่สามารถขยายผลต่อไปได้ เรื่องบางเรื่องง่ายเกินไปไม่น่าสนใจ และไม่พบประเด็นใดที่ควรนำมาศึกษาต่อไปได้ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ผมเสนออาจารย์ไปเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ 5 หัวข้อที่ผ่านๆ มา ไม่ได้ทำเพราะไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน เรื่องบางเรื่องง่ายไปที่เราอยากทำ บางทีมันคล้ายๆ เรื่องอื่น ศึกษากันเยอะแล้ว...”

“...หัวข้อปัจจุบันเป็นหัวข้อที่ 2 หัวข้อแรกอาจารย์ไม่เห็นด้วย เพราะว่า มีคนทำเยอะ แล้วเนื้อหา มันไม่ใหม่...”

“...เรื่องทำเป็นหัวข้อที่ 3 คือเสียเวลาทำ 2 เรื่องแรกเพราะ ทฤษฎีที่อธิบายกับเด็กพิเศษกับเด็กปกติมันไม่สนับสนุน (support) กันเอามาใช้ร่วมกันไม่ได้ มีข้อบกพร่องเยอะ เพราะว่าเด็กพิเศษพัฒนาการมันเป็นไปตามเด็กปกติไม่ได้...”

“...เรื่องที่ทำเรื่องนี้ไม่มีปัญหาอะไร แต่เสียเวลาไปทำหัวข้อเรื่องอื่นแทน คือเมื่อก่อนเรียนภูมิศาสตร์จะสนใจเกี่ยวกับท้องที่เกี่ยวเป็นหัวข้อที่เราสนใจจริงๆ แต่เราทำไม่สำเร็จก็ถือเป็นตัวเราเองเปลี่ยนหัวข้อบ่อย บางทีมันหาข้อมูลไม่ได้เริ่มต้นแล้วไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร เรื่องบางเรื่องไปเก็บข้อมูลลำบาก...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ แต่มีนิสิตส่วนน้อยเท่านั้นที่เปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ และบางคนเปลี่ยนมาแล้ว 2-5 หัวข้อ

1.7 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำปริญญานิพนธ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างพบว่าการศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์ในเรื่องที่ตนศึกษาอยู่นั้นส่วนใหญ่ในจำนวน 20 คนทั้ง 6 คณะวิชา นำความรู้ที่ได้จากการเรียนรายวิชาในหลักสูตร ทั้งจากประสบการณ์การทำงานหรือนำความรู้ที่เคยศึกษามาในระดับปริญญาตรี และหากพบว่าความรู้ที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ นิสิตจะไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาในข้อสงสัยที่ตนกำลังศึกษาค้นคว้าอยู่ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ความชัดเจนในประเด็นที่ตนศึกษาอยู่ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ในขั้นตอนต่อไปได้สำเร็จ ดังคำให้สัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...พื้นฐานส่วนใหญ่มาจากที่เรียนมาในรายวิชาหลักสูตร อ่านเพิ่มเติมจาก ปริญญานิพนธ์ หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง และจากประสบการณ์ที่เราเป็นครู...”

“...เรียนมาเกี่ยวกับด้านนี้โดยตรงตั้งแต่สมัยเรียนปริญญาตรีจนถึงปริญญาโท แล้วทำงานก็ทำเกี่ยวกับเด็กพิเศษพวกนี้มาเรื่อยๆ ได้หาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารอื่นๆ ด้วย...”

“...มีบ้างจากกระบวนการในหลักสูตร ตัวเราเองก็มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษาอยู่ เพราะอยู่ในวงการนี้มาพอสมควร ศึกษาด้วยตนเองบ้าง ได้จากประสบการณ์ที่ทำงานเป็นครูสอนดนตรี...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ทั้ง 6 คณะวิชา นำความรู้มาจากการเรียนรายวิชาในหลักสูตร จากประสบการณ์การทำงานหรือนำความรู้ที่เคยศึกษามาในระดับปริญญาตรี และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง มาเป็นพื้นฐานในการทำปริญญานิพนธ์

1.8 ปัญหาในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน จาก 6 คณะวิชา ชี้ให้เห็นว่า การที่นิสิตขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ตนกำลังศึกษาอยู่อย่างถ่องแท้ ทำให้ไม่สามารถจับประเด็นปัญหาเพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ได้ จึงต้องเปลี่ยนแนวคิดที่จะศึกษาอยู่ตลอดเวลา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ทุกคนที่เรียนจะรู้สึกว่าย่างหาหัวข้อไม่เจอ มีปัญหาว่าจับประเด็นไม่ได้ คิดว่าเราต้องอ่านแล้วดูว่าชอบอะไร อยากทำอะไร ต้องถามตัวเอง พออ่านเก็บข้อมูลแล้วก็คิดวิเคราะห์ มาเขียนมันก็จะทำได้เอง แล้วต้องเข้าไปปรึกษากับอาจารย์บ่อยๆ...”

“...ถ้าดูในภาพรวมของนิสิตในภาค บางคนจะยังไม่รู้ว่า จะทำเรื่องอะไรดี ต้องยอมรับว่าหลายๆ คนไม่ได้จบทางเศรษฐศาสตร์มา พื้นฐานความรู้ไม่แน่นพอที่จะกำหนดหัวข้อได้ พิจารณาพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่เราศึกษาสำคัญ...”

“...หลังจากเรียนวิชาในหลักสูตรจบผมไม่รู้ว่าจะทำเรื่องอะไรดี มัวแต่ไปศึกษาเรื่องนั้นบ้างเรื่องนี้บ้างมันก็ไม่ไปได้ ก็คิดว่าความสนใจ การเอาใจใส่ในเรื่องที่ทำจะทำให้เข้าใจและเจาะลึกได้ดีกว่า ถ้าทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ จะทำไม่สำเร็จ...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ แต่ประการใด แต่มีนิสิตส่วนน้อยเท่านั้นที่ประสบปัญหา และปัญหาที่ประสบเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ตนกำลังศึกษาอยู่ ทำให้ต้องเปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ใหม่

2. การจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่าง ชี้ให้เห็นว่า หลังจากที่ได้หัวข้อปริญญานิพนธ์แล้วได้ดำเนินการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ มีนิสิตจำนวน 16 คน จาก 6 คณะวิชา ที่ใช้เวลาทำ 3-4 เดือน โดยในระหว่างนั้นได้รวบรวมเอกสารต่างๆ ทั้งจากหอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและแหล่งอื่นๆ เพื่อนำมาจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ แล้วนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแก้ไข เมื่อได้ผลงานเป็นที่พอใจจึงเข้าเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ที่เตรียมเนื้อหารวบรวมเอกสาร 3 เดือน ทำต่อเนื่อง 2 เดือนนะคะ ไม่ได้หยุดทำมาตลอด ส่งให้อาจารย์ตรวจปรับแก้ ได้เข้าสอบ ประมาณเดือนที่ 4...”

“...จากหัวข้อจนถึง 3 บท ใช้เวลาทำ 3-4 เดือน ทำจริงๆ ก็ตลอด เข้าห้องสมุด มศว แล้วไปหาต่อที่ห้องสมุดม.รามฯ จุฬาฯ...”

“.. ทำ 3 บท เราใช้เวลาทำแค่ 3-4 เดือน ทำจริงๆ ก็เท่านั้น เราชอบรวบรวมเอกสาร ข้อมูลต่างๆ เกือบทั้งหมดแล้ว ตั้งแต่ตอนเรียนสัมมนา มาหาเพิ่มเติมบ้าง เมื่อถึงเวลาทำจริงจึงใช้เวลาไม่นาน...”

สำหรับนิสิตที่ใช้ระยะเวลาในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ใช้เวลาทำ 5-7 เดือน ซึ่งเกิดกับนิสิตที่มีภาระหน้าที่การทำงานต้องกลับเข้าสังกัดจึงจำเป็นต้องทิ้งระยะหนึ่งก่อนจึงกลับมาดำเนินการต่อภายหลัง และเกิดจากภาระหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา เช่น เดินทางไปราชการต่างประเทศท่านมีภาระงานมาก ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ทำ 3 บท ใช้เวลาทำประมาณ 7 เดือน ทำจริงๆ ก็ช่วงหลังเต็มที่ 2-3 เดือน เพราะว่าเราทิ้งไป ต้องกลับไปทำงาน อุปสรรคก็เวลาทำงาน เพราะงานที่ทำอยู่เป็นโรงเรียนเอกชน...”

“...ใช้เวลาทำ 5 เดือนค่ะ พอทำเสร็จส่งตรวจ ส่งแก้ กว่าจะได้เสนอให้คณะกรรมการ ปัญหาที่อาจารย์ไปเมืองนอก งานท่านก็เยอะ...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้เวลาในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ 3-4 เดือน มีเพียงนิสิตส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้เวลาทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ในช่วง 5-7 เดือน

3. การติดต่อและการขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ของนิสิต

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่าง ชี้ให้เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่นิสิตได้ไปขอความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ ซึ่งการติดต่อและการขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาจนกระทั่งได้หัวข้อปริญญานิพนธ์ จะเข้าพบอาจารย์โดยเฉลี่ยอาทิตย์ละ 1 ครั้ง ใช้เวลาภายใน 3 เดือน

การติดต่อขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตส่วนใหญ่ในจำนวน 20 คน ทั้ง 6 คณะวิชาให้ข้อมูลว่าได้รับความสะดวกมาก อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษากับนิสิตอย่างเต็มที่ ส่วนวิธีการที่นิสิตใช้ติดต่อกับอาจารย์จะใช้โทรศัพท์โทรมานัดอาจารย์ก่อนว่าท่านสะดวกที่จะให้เข้าพบเวลาใด ตอนไหน นิสิตยังให้ข้อมูลว่า สามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้เลยโดยไม่ต้องนัด เนื่องจากอาจารย์ท่านอยู่ที่ภาควิชาตลอด และหากนิสิตที่มีธุระจำเป็นเร่งด่วน อาจารย์บางท่านก็อำนวยความสะดวกให้นิสิตสามารถพูดคุยปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ได้ทางโทรศัพท์โดยไม่ต้องเข้ามาพบที่ภาควิชา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...อาจารย์ท่านดีมากเลย อาจารย์อยู่ที่ภาควิชาตลอด บางทีนะเราเองมานาส่ง ท่านโทรมาตามว่าตรวจเสร็จแล้วนะ เดี๋ยวหนูเข้ามาได้เลย แล้วเวลาทำงานท่านก็จะบอกว่าแกยังไ้ ดูงานให้เกือบทุกวัน...”

“...สะดวกอาจารย์มีเวลาให้เรา เวลาที่ท่านให้คำปรึกษาจะเต็มที่ไม่ว่าให้คุณรีบพูด เพราะผมจะไปธุระไม่ใช่ครับ แต่ต้องโทรนัดเวลาไว้ก่อนก่อนว่าจะเข้าไปวันนั้น วันนี้ แต่ถ้าไม่นัดก็จะไม่ค่อยได้พบ...”

“...อาจารย์ท่านดีมากเลย จริงๆ อาจารย์มีงานเยอะนะ แต่ว่าท่านจะอยู่ตึกประมาณทุ่ม 2 ทุ่มแล้วสะดวกกับเราตรงที่เลิกงานแล้วก็มาหาอาจารย์ได้ หรือว่าโทรศัพท์คุยกัน บางทีก็โทรมานัดอาจารย์ก่อนว่าจะให้เข้ามาพบช่วงไหนจะได้ไม่ต้องมารอ...”

แต่นิสิตเพียง 3 คน ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า บางครั้งก็พบว่ามีปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาบ้างในเรื่องที่อาจารย์มีภาระงานมาก เช่น อาจารย์บางท่านเป็นคณบดี เป็นอาจารย์พิเศษ และมีนิสิตจำนวนมากเข้ามาขอรับคำปรึกษาทำให้เกิดการดูแลไม่ทั่วถึง ส่วนสาเหตุอื่นๆ ไม่พบปัญหา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ช่วงหลังๆ ไม่มี มีแต่ตอนแรกๆ มีน้อยใจบ้างที่ไม่ค่อยเจอตัวอาจารย์ บางทีนัดแล้วอาจารย์เลื่อนนัด...”

“...ไม่ค่อยสะดวก เพราะปีนี้อาจารย์ที่ปรึกษาเกษียณพอดีเลย ลำบากตรงที่เป็นอาจารย์พิเศษจะมาบ้างไม่มาบ้าง...”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ทั้ง 6 คณะวิชา ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้วิธีโทรศัพท์มานัดหมายกับอาจารย์ก่อนเข้าพบ แต่มีอาจารย์บางท่านที่อนุญาตให้นิสิตเข้าพบได้เลยโดยไม่ต้องนัด มีนิสิตส่วนน้อยเท่านั้นที่มีปัญหาคืออาจารย์มักจะเลื่อนนัด หรืออาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่ค่อยมีเวลา

4. ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศของนิสิต

ข้อมูลที่น่าสนใจในที่นี้ จะขอกล่าวถึงสภาพปัญหาการใช้สารสนเทศที่นิสิตกลุ่มตัวอย่างได้ประสบปัญหาในขณะที่ยังเข้ามาใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นแหล่งสารสนเทศที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้มากที่สุด ปัญหาที่พบในขณะที่กำลังจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีดังนี้

4.1 ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้ง 6 คณะวิชา ให้ความเห็นว่า ตำราในสาขาวิชา มีอยู่เยอะแต่ค่อนข้างเป็นหนังสือเก่า ล้าสมัย ซึ่งตรงกับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้ตำราทางด้านวิทยาศาสตร์มีน้อย เช่น ชีววิทยา เคมีชีวภาพ หรือตำราบางสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยไม่ได้เปิดสอนก็มีน้อยเช่นกัน เช่น จิตเวชการให้คำปรึกษา การประมง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ส่วนใหญ่ที่ห้องสมุด มศว เกี่ยวกับเรื่องที่ทำอยู่มีแต่ปีเก่าๆ ปีใหม่ล่าสุดไม่มี แล้วอาจารย์ห้ามนำเอกสารมาอ้างอิงย้อนหลังเกิน 5 ปีด้วย...”

“...ตำราภาษาไทยด้านวิทยาศาสตร์ที่ มศว ไม่ค่อยทันสมัย (update) ทางด้านวิทย์ปี 41 ถือว่าล้าสมัยไปแล้วที่ห้องสมุดเราจะเน้นด้านการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ หนังสือจะเยอะมาก เลยต้องไปที่ห้องสมุดคณะเภสัช คณะวิทย์ มหิดล...”

4.2 วารสารทางวิชาการ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ทั้ง 6 คณะวิชา ให้ความเห็นว่า บทความที่นิสิตค้นได้จากฐานข้อมูลเมื่อต้องการดูรายละเอียดของวารสารฉบับเต็มในห้องสมุดกลับไม่บอกรับวารสารฉบับนั้นหรือหยุดรับไปแล้ว วารสารในสาขาที่ห้องสมุดบอกรับมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งตรงกับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...เวลาที่ค้นอินเทอร์เน็ตจะมีเอกสารเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องเยอะ แต่จะได้เฉพาะบทความย่อ บางครั้งอ่านแล้วรวบรัดเกินไปไม่เข้าใจกระบวนการ วารสารพวกนี้มีน้อยมากที่รับอยู่ ถ้ามีปีที่เริ่มรับก็จะสั้น”

“...เราค้นเจอในฐานข้อมูล DAO พอไปขอดูวารสารของห้องสมุดไม่มี หรือบางทีมีวารสารเล่มนั้นอยู่แต่ไม่มีปีที่เราต้องการ แต่ส่วนใหญ่พบมากที่สุดคือ จะไม่มีวารสารที่เราต้องการ”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ตำราในสาขาวิชาที่นิสิตใช้ในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นตำราค่อนข้างล้าสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำราทางด้านวิทยาศาสตร์มีน้อย

สำหรับวารสารทางวิชาการ เมื่อนิสิตค้นจากฐานข้อมูลแล้วพบเรื่องที่ต้องการซึ่งมีเพียงบทความย่อ แต่เมื่อต้องการดูบทความฉบับเต็ม พบว่า ห้องสมุดไม่ได้บอกรับวารสารฉบับนั้นหรือหยุดรับไปแล้ว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลตามลำดับได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดหัวข้อปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา
4. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตาม คณะวิชา

สมมติฐานการวิจัย

1. การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความแตกต่างกัน
2. ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปฏิญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม และกลุ่มที่ตอบแบบสัมภาษณ์

1.1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยสุ่มแบบแบ่งชั้นชนิดที่เป็นสัดส่วน (Proportionate stratified sampling) แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายจำแนกตามคณะวิชาได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 298 คน จำแนกตามคณะวิชาคือ คณะมนุษยศาสตร์ 45 คน คณะวิทยาศาสตร์ 45 คน คณะสังคมศาสตร์ 50 คน คณะพลศึกษา 30 คน คณะศึกษาศาสตร์ 120 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ 8 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ทำการสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 20 คน จำแนกตามคณะวิชาคือคณะมนุษยศาสตร์ 3 คน คณะวิทยาศาสตร์ 3 คน คณะสังคมศาสตร์ 3 คน คณะพลศึกษา 3 คน คณะศึกษาศาสตร์ 6 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนิสิต ตอนที่ 2 การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ ตอนที่ 3 การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ และตอนที่ 4 ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

2.2 แบบสัมภาษณ์การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

แบบสอบถาม

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 24 มี.ค. – 16 พ.ค. 2546 ด้วยตนเองให้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ทุกคณะวิชา ที่เข้ามาใช้บริการสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หาก นิสิตไม่สะดวกจะตอบแบบสอบถามให้ในขณะนั้นให้ส่งทางไปรษณีย์ ปรากฏว่าผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 287 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.31

แบบสัมภาษณ์

3.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิตที่ตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วจึงขอสัมภาษณ์ ตั้งแต่วันที่ 31 มี.ค. – 12 พ.ค. 2546 โดยใช้สำนักสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถานที่ในการสัมภาษณ์หากนิสิตไม่สะดวกจะขอติดต่อพร้อมนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อไปสัมภาษณ์ภายหลัง

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์นิสิตตามหัวข้อที่กำหนดไว้โดยอธิบายให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของข้อคำถามในแต่ละประเด็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ตลอดจนได้ซักถามรายละเอียดเพิ่มเติมของประเด็นต่างๆ ตามแนวคำถาม (Guide lines) และบันทึกลงแบบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม คือ

4.1.1 หาค่าค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล

- ค่าร้อยละ
- ค่าคะแนนเฉลี่ย
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1.2 เปรียบเทียบการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม คณะวิชา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance-ANOVA) ใช้สถิติ F-test และถ้าพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Sheffe')

4.2 แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยนำข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์ที่ได้จัดบันทึกประเด็นเนื้อหาสำคัญๆ ในขณะสัมภาษณ์ไว้ รวมทั้งข้อมูลทั้งบันทึกการสัมภาษณ์มาถอดเทปคำสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ จากนั้นสรุปเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษามาจำแนกหมวดหมู่ข้อมูล ตามประเด็นที่กำหนดไว้เป็นแนวทางในเครื่องมือการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ผลสรุปครอบคลุมเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยและนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1 แนวทางการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1.1 นิสิตส่วนใหญ่ได้แนวคิดเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปัญญานิพนธ์เมื่อศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 50.90) รองลงมาคือ ได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 32.10) และได้แนวคิดเมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 9.80) ตามลำดับ

1.2 แหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดกับนิสิตเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อปัญญานิพนธ์สูงสุด คือ เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาคือ ได้จากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์ในภาควิชาเสนอแนะให้ศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และได้จากการศึกษางานวิจัยในสาขาวิชา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.12$)

1.3 ช่วงเวลาที่นิสิตส่วนใหญ่นำแนวคิดที่ได้มากำหนดเป็นหัวข้อปัญญานิพนธ์ใช้ระยะเวลาภายใน 3 เดือน (ร้อยละ 46.30) รองลงมาคือ ใช้ระยะเวลา 4-6 เดือน (ร้อยละ 36.20)

1.4 บุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ได้ไปขอความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ฯลฯ ในการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์สูงสุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือ ได้จากอาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในภาควิชา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) และได้จากเพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา และนักวิจัย / ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.79$ และ $\bar{X} = 2.74$ ตามลำดับ)

1.5 เกณฑ์ที่นิสิตใช้ในการกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์สูงสุด คือ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการประยุกต์เพื่อใช้แก้ปัญหาด้านอื่นๆ ต่อไปได้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือ หัวข้อปัญญานิพนธ์ไม่ซ้ำซ้อนกับที่ผู้อื่นศึกษาไว้ และเป็นประเด็นที่ทันต่อเหตุการณ์และมีแนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.15$ และ $\bar{X} = 3.95$ ตามลำดับ)

2. การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

2.1 แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน

แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่นิสิตใช้โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) โดยห้องสมุดที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุดคือ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมาคือ สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

ส่วนการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นห้องสมุดหน่วยงานโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.39$) โดยห้องสมุดที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุดคือ หอสมุดแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) รองลงมาคือ ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.51$)

2.2 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล

การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$)

2.3 ฐานข้อมูล

การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทฐานข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ฐานข้อมูลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุด คือ ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ ฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis) ($\bar{X} = 3.21$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

2.4 วัสดุสารสนเทศ

การใช้วัสดุสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วัสดุสารสนเทศที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้สูงสุด คือ ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 4.38$) บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.69$) และรายงานการวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.52$) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.5 การใช้เครื่องมือช่วยค้น

การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เครื่องมือที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศสูงสุดคือ ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา โดยมีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่รู้จัก ($\bar{X} = 3.60$) ค้นจากหนังสือรวมบทความย่อปริญญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 3.52$) และค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) ($\bar{X} = 3.50$) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คู่ใดมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (sheffe') โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล ฐานข้อมูล วัสดุสารสนเทศ และเครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ และไม่พบความแตกต่าง ในด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ดังนี้

3.1 การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตโดยรวม ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (TIAC) และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหอสมุดแห่งชาติ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์มีการใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะสังคมศาสตร์มีการใช้ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ มากกว่านิสิตคณะพลศึกษา

3.2 การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง นักวิจัย/ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

นิสิตคณะศิลปกรรม มีการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการใช้เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการใช้เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์

3.3 การใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ฐานข้อมูลซีดีรอม ได้แก่ ฐานข้อมูล DAO ฐานข้อมูล ERIC ฐานข้อมูล PSYCLIT และฐานข้อมูล POPLINE ฐานข้อมูลออนไลน์ ThaiLis ได้แก่ ฐานข้อมูล DAO ฐานข้อมูล ERIC และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ฐานข้อมูล ABI / Inform full-text และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis) เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs) มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs) มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูล ERIC(The Education Resources Information Center) มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะพลศึกษา มีการใช้ฐานข้อมูล PSYCLIT มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

3.4 การใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง คำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง คำราภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง ปฏิญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปฏิญานิพนธ์ของสถาบันอื่นๆ รายงานการประชุม/สัมมนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง รายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มีการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มีการใช้ปฏิญานิพนธ์สถาบันอื่นๆ มากกว่านิสิตคณะพลศึกษา

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มีการใช้บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

3.5 การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การใช้ดัชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ ค้นจากหนังสือรวมบทคัดย่อ ปฏิญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา และพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ค้นหาจากโอแพกของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง การค้นหาหนังสือบทคัดย่อปฏิญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่ท่านรู้จัก เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มีการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มีการใช้ดัชนีวารสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มีการใช้ค้นหาหนังสือรวมบทคัดย่อปฏิญานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา มากกว่านิสิตคณะพลศึกษา

4. ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

4.1 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน

ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันเป็นส่วนของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) โดยข้อที่เป็นปัญหาการใช้สูงสุด คือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปฏิญานิพนธ์มีน้อย ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) ส่วนการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันอื่นๆ มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) โดยข้อที่เป็นปัญหาการใช้สูงสุด คือ ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 3.23$)

4.2 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล

ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปฏิญานิพนธ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) โดยข้อที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.08$)

ส่วนปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 2.88$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ปัญหาด้านการใช้วัสดุสารสนเทศ

ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาเรื่องตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย เป็นปัญหาสูงสุด ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มบนชั้นตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.65$ เท่ากัน) ห้องสมุดนำปฏิญานิพนธ์ที่สำเร็จในแต่ละภาคเรียนออกมาให้บริการล่าช้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) และวารสารในสาขาวิชาที่ห้องสมุดบอกรับมีไม่เพียงพอกับความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

4.4 ปัญหาด้านการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีน้อย เป็นสูงสุดซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาคือ การติดต่อเข้าระบบบนอินเทอร์เน็ตใช้เวลานาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)

5. เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับ

บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน คูใดมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (sheffe) โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน ปัญหาด้านการใช้วัสดุสารสนเทศ และปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ ดังนี้

5.1 ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ผู้ใช้ส่งเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่าน และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์มีน้อย ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่ามีการสืบค้นสารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์และฐานข้อมูลซีดีรอม การใช้บริการค้นคืนสารสนเทศจากฐานข้อมูลต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีความแตกต่างในคู่ใด ๆ

5.2 ปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่ และพบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบกรรมการควบคุม อาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษา และไม่พบความแตกต่าง ในเรื่อง ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่ ผู้เชี่ยวชาญไม่ชี้แจงประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีความแตกต่างในคู่ใด ๆ

5.3 ปัญหาในการใช้วัสดุในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีความแตกต่างในคู่ใด ๆ

5.4 ปัญหาในการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีความแตกต่างในคู่ใด ๆ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

การวางแผนงานเพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดแผนงานในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ จากนั้นนิสิตจะเริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์โดยแบ่งนิสิตเป็น 2 กลุ่มคือ นิสิตที่ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาลัทธิสุตตบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2536 ซึ่งข้อบังคับนี้ไม่ได้บังคับว่านิสิตจะต้องเสนอชื่อเรื่องและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ภายในระยะเวลาเท่าใด เพียงแต่กำหนดว่านิสิตรุ่นนี้สามารถเสนอหัวข้อและเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ได้ตั้งแต่ ปีที่ 2 เรื่อยมาจนถึงภาคเรียน 1 ของปีที่ 5 นิสิตจึงไม่เร่งรับหาหัวข้อโดยเริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์เรื่อยๆ มา และมาศึกษาอย่างจริงจังหลังจากเรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว ฉะนั้นกว่าที่นิสิตจะได้หัวข้อปริญญานิพนธ์จึงล่วงเลยมาจนถึงชั้นปีที่ 4-5 ส่วนนิสิตอีกกลุ่มคือนิสิตรุ่นที่อยู่ในข้อบังคับของการกำหนดเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543 ต้องพยายามเร่งเสนอเค้าโครงหัวข้อปริญญานิพนธ์ให้ทันภายในภาคเรียนที่ 5 ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดว่าให้เสนอเค้าโครงปริญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

แหล่งสำคัญที่ก่อให้เกิดแนวคิดในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตมี 2 แหล่งคือ เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง และได้จากการเรียนรายวิชาในหลักสูตร เช่น วิชาระเบียบวิธีการวิจัย วิชาสัมมนา แหล่งสารสนเทศสำคัญที่นิสิตนำมาใช้เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดคือ ปริญญานิพนธ์ในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง ตำราวิชาการในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง และบทความภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จากนั้นจึงนำเสนอกรอบแนวคิดให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์พิจารณา นิสิตส่วนใหญ่นำกรอบแนวคิดที่ได้ไปปรึกษา แล้วเป็นที่ยอมรับจากอาจารย์ มีนิสิตบางส่วนเท่านั้นที่อาจารย์พิจารณาให้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดเพื่อให้สมเหตุสมผลมากยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิต สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ ส่วนการนำความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำปริญญานิพนธ์ ส่วนใหญ่นำความรู้มาจากการเรียนรายวิชาในหลักสูตร จากประสบการณ์การทำงานหรือนำความรู้ที่เคยศึกษามาในระดับปริญญาตรี และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง มาเป็นพื้นฐานในการทำปริญญานิพนธ์ สำหรับปัญหาในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ นิสิตส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์แต่ประการ มีนิสิตบางส่วนเท่านั้นที่ประสบปัญหา และปัญหาที่ประสบเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ตนกำลังศึกษาอยู่ ทำให้ต้องเปลี่ยนหัวข้อปริญญานิพนธ์ใหม่

การจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต เมื่อนิสิตได้หัวข้อปริญญานิพนธ์แล้ว ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ประมาณ 3-4 เดือน และบางส่วนที่ใช้เวลาทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ประมาณ 5-7 เดือน ในเรื่องของการติดต่อและการขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ นิสิตส่วนใหญ่ได้รับความสะดวก โดยใช้วิธีโทรศัพท์มานัดหมายกับอาจารย์ และมีอาจารย์บางท่านที่อนุญาตให้นิสิตเข้าพบได้โดยไม่ต้องนัด ส่วนปัญหาที่นิสิตบางส่วนประสบคือ อาจารย์มักจะเลื่อนนัด หรืออาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่ค่อยมีเวลา

ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศของนิสิต สรุปได้ว่า ตำราในสาขาวิชาที่นิสิตใช้ในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ส่วนใหญ่ค่อนข้างล้าสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำราทางด้านวิทยาศาสตร์มีน้อย และวารสารทางวิชาการที่เป็นปัญหาคือ เมื่อนิสิตค้นจากฐานข้อมูลพบบทความที่ต้องการแต่มีเพียงบทคัดย่อ เมื่อต้องการดูฉบับเต็ม พบว่า ห้องสมุดไม่ได้บอกรับวารสารฉบับนั้นหรือหยุดรับไปแล้ว

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ นิสิตที่ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2536 และนิสิตที่ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2543 จากการสอบถามและสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า นิสิตทั้ง 2 กลุ่ม แม้จะมีแนวคิดการกำหนดหัวข้อมาตั้งแต่ก่อนเข้าศึกษา แต่เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วก็ไม่ได้มีการวางแผนการทำปริญญานิพนธ์ของตนให้ชัดเจนว่าควรจะกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นเมื่อใด หากแต่ขึ้นอยู่กับข้อบังคับฯ ที่กำหนด ดังจะกล่าวโดยละเอียดเป็นแต่ละกลุ่มดังนี้

นิสิตที่ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2536 ซึ่งข้อบังคับนี้ไม่ได้บังคับว่านิสิตจะต้องเสนอชื่อเรื่องและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ภายในระยะเวลาเท่าใด เพียงแต่กำหนดว่าเมื่อนิสิตได้เรียนรายวิชาในหลักสูตรมาแล้วไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคเรียน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. 2542) ซึ่งหมายความว่า นิสิตรุ่นนี้สามารถเสนอหัวข้อและเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ได้ตั้งแต่ ปีที่ 2 เรื่อยมาจนถึงภาคเรียน 1 ของ ปีที่ 5 ดังนั้น นิสิตกลุ่มนี้จึงไม่ได้เร่งรีบในการกำหนดหัวข้อเพื่อทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปอย่างน่าเสียดาย นิสิตบางคนมาเริ่มศึกษาอย่างจริงจังและเข้าเสนอชื่อเรื่องปริญญานิพนธ์เมื่อเข้าสู่ปีที่ 5 ดังคำกล่าวของนิสิตสามารถสรุปได้ว่า "...ตอนที่เรียนอยู่ในรายวิชา ยังไม่เกิดแนวคิดว่าจะศึกษาเรื่องอะไร มาเริ่มศึกษาจริงจังก็ตอนเรียนจบในรายวิชาแต่ก็ได้นำเสนอแนวคิดให้อาจารย์ที่ปรึกษาไปหลายแนวแนวคิด อาจารย์ท่านก็ให้ไปศึกษาเพิ่มเติม ปรากฏว่าทำไปแล้วไม่บรรลุผลสำเร็จ จึงทิ้งไปช่วงหนึ่งแล้วค่อยกลับมาศึกษาใหม่ ซึ่งกว่าได้ทำหัวข้อในปัจจุบัน ก็อยู่ปี 4 ปี 5..."

นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตบางคนเมื่อเรียนจบปีที่ 2 ไปแล้วมักจะกลับเข้าทำงานในสังกัดเดิม เพราะเจ้าสังกัดเรียกตัวกลับ เมื่อกลับไปทำงานแล้วจึงต้องทิ้งช่วงเวลาเพื่อศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์ไประยะหนึ่ง ดังนั้น โอกาสที่จะกลับมาดำเนินการศึกษาหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ย่อมไม่สะดวกเท่าที่ควร อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการไม่ว่าจะเป็น ภาระหน้าที่การทำงานต้องรับผิดชอบ อยู่ห่างไกลจากแหล่งสารสนเทศ และไม่ได้อยู่ในบรรยากาศที่จะกระตุ้นให้เกิดความคิดที่จะทำต่อไป ลักษณะเช่นนี้จึงปล่อยเวลาเรื่อยมา จนกระทั่งใกล้เวลากำหนดเมื่ออยู่ปี 5 จึงจะกลับเข้ามาทำ ดังคำกล่าวที่พบว่า "...เริ่มศึกษาหัวข้อตอนอยู่ปี 3 ทิ้งไปประมาณ 1-2 ปี สาเหตุต้องกลับเข้าทำงาน จากนั้นจึงเริ่มเข้าหาอาจารย์บ่อยมากขึ้น โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เพื่อให้ได้หัวข้อ เพราะตอนนี้อยู่ปี 5 แล้ว..."

ส่วนนิสิตอีกกลุ่ม เป็นนิสิตรุ่นที่ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543 ซึ่งในข้อบังคับนี้นิสิตต้องเสนอหัวข้อและเค้าโครงปริญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหาร หลักสูตรภายในภาคเรียนที่ 5 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. 2543) ดังนั้น หากเลยกำหนดไปแล้ว นิสิตจะพ้นสภาพการเป็นนิสิตไปโดยปริยาย เมื่อเป็นเช่นนั้น นิสิตจึงต้องเร่งรัดตัวเองที่จะหาหัวข้อและเค้าโครงให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด นิสิตกลุ่มนี้จึงเริ่มศึกษาหัวข้อมาเรื่อยๆ เมื่อรวบรวม ประมวลความคิดที่ได้จากการเรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว จึงเริ่มศึกษาอย่างจริงจัง ดังคำกล่าวนี้นี้ "...พี่ศึกษามาเรื่อยๆ มาชัดเจนว่าต้องใช้ตัวแปรอะไรบ้าง ศึกษากับใคร ทำอย่างไร ก็ตอนเรียนจบปี 2 ช่วง summer เพราะเทอม 5 ของปี 43 พวกพี่ต้องผ่านไปใต้ทุกคนเหมือนเร่งเราไปในตัว ก็เลยต้องรีบหาก่อนขึ้นปีการศึกษาใหม่..." ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่านิสิตไม่ได้มีการวางแผนเพื่อศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์อย่างต่อเนื่อง เพียงแต่มีเวลามาบังคับ ทำให้นิสิตต้องเร่งศึกษาเพื่อให้ทันกับระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

สำหรับแหล่งที่ก่อให้เกิดแนวคิดในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ ส่วนใหญ่เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกำหนดปัญหาการวิจัยเกิดขึ้นเมื่อผู้วิจัยเกิดข้อสงสัย ต้องการคำตอบ หรือเกิดความสนใจอยากรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือความคิดอันใดอันหนึ่งที่มียุอยู่ในใจ ซึ่งอาจได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว การสนทนากับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในเรื่องราวนั้นๆ และปัญหาจากที่ทำงาน สิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัว เป็นต้น (ทวิวัฒน์ ปิตยานนท์. 2541 : 5-6; บุญทา วิทวไพศาล. 2545 : 23-27) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์พบว่า แหล่งสำคัญที่ก่อให้เกิดแนวคิดในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ของนิสิตคือ เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง ดังคำกล่าว “...เรื่องนี้เกิดจากความสนใจของผมเอง เรื่องค่าใช้จ่ายของเด็กหอการค้า ตัวผมจบหอการค้าอยู่แล้ว คิดว่าหน่วยงานที่เราศึกษาตอนปริญญาดรี น่าจะให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลได้เยอะ เลือกทำหัวข้อที่มันใกล้ตัวเราจะดีกว่า” ดังนั้น ในการกำหนดหัวข้อนิสิตจึงเลือกหัวข้อวิจัยที่เป็นไปได้และสามารถทำการค้นคว้าหาคำตอบในรายละเอียดได้ ตลอดจนมีความถนัดและสนใจในหัวข้อเรื่องนั้นๆ ซึ่งจะทำให้งานวิจัยนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย (เทียนฉาย กิระนันท์. 2537 : 31-32)

2. การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีดังนี้

2.1 แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน

ผลจากการวิจัยพบว่า แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้คือ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแหล่งสารสนเทศดังกล่าวอยู่ในสถาบันที่นิสิตศึกษาอยู่จึงย่อมเป็นแหล่งที่นิสิตใช้เป็นหลักในการศึกษาค้นคว้า นิสิตจึงมีความคุ้นเคยกับสถานที่ รู้จักและเข้าใจระเบียบข้อบังคับการใช้บริการของสำนักหอสมุดกลาง ๙ เป็นอย่างดี อีกทั้งสำนักหอสมุดกลาง ๙ ได้ดำเนินการก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 จนกระทั่งปัจจุบัน มีการจัดบริการวัสดุสารสนเทศทั้งวัสดุตีพิมพ์และวัสดุไม่ตีพิมพ์เพื่อใช้ในการงานวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการปริญญานิพนธ์แบบชั้นเปิดทำให้นิสิตสามารถใช้ปริญญานิพนธ์บนชั้นได้เช่นเดียวกับหนังสือทั่วไป ซึ่งปริญญานิพนธ์เป็นแหล่งสารสนเทศสำคัญที่ช่วยให้นิสิตเกิดแนวคิดในการจัดทำปริญญานิพนธ์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักหอสมุดกลาง. 2544 : 5-6)

ในขณะเดียวกันนิสิตยังได้ไปศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดอื่นๆ เช่น หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สภาวิจัย หากนิสิตต้องการสารสนเทศที่เป็นรายละเอียดเฉพาะสาขาวิชา นิสิตก็ไปใช้บริการแหล่งสารสนเทศที่สามารถตอบสนองความต้องการนั้นๆ คือ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงแสดงให้เห็นว่า นิสิตได้พยายามศึกษาค้นคว้าแหล่งสารสนเทศจากหลายๆ แห่งเพื่อให้ได้ข้อมูลในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ได้มากที่สุด

2.2 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า การใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ คือ อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ ทั้งนี้การทำปริญญานิพนธ์อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ การจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ จนกระทั่งสามารถเรียบเรียงปริญญานิพนธ์นั้นได้สำเร็จ กล่าวคือ การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ถือเป็นหัวใจสำคัญของการทำวิจัย เพราะนอกจากความสนใจของนิสิตแล้ว ส่วนหนึ่งของการที่จะได้ทำหรือไม่ได้นั้น ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรประจำสาขาวิชาที่จะพิจารณาว่าสมควรให้นิสิตทำปริญญานิพนธ์หรือไม่ ทั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้นิสิตที่จะทำวิจัยนำเสนอแนวคิดหรือประเด็นที่ตนสนใจร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่คิดว่ามี ความสนใจในงานวิจัยของตนพิจารณา หากอาจารย์ท่านนั้นไม่ปฏิเสธการเป็นที่ปรึกษา ผู้วิจัยก็สามารถดำเนินการ

ไปตามขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด และเขียนเค้าโครงละเอียดวิทยานิพนธ์ (Thesis proposal) ภายใต้ความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา (Adviser) และกรรมการ (Co-Adviser) ต่อไปได้ (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543 : 35) และจากการสัมภาษณ์นิตินิพนธ์ในประเด็นดังกล่าว พบว่า นิตินิพนธ์ส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษามาโดยตลอด ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “...อาจารย์ท่านดีมากเลย อาจารย์อยู่ที่ภาควิชาตลอด บางที่เราเองงานมาส่ง ท่านโทรมาตามว่าตรวจเสร็จแล้วนะ เดี่ยวหนูเข้ามาได้เลย แล้วเวลาแ่งงานท่านก็จะบอกว่าแกยังงี้ ดูงานให้เกือบทุกวัน...” ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุบราห์มานยาม (Subrahmanyam. 1983 : 200-204) ที่พบว่า นิตินิพนธ์ระดับปริญญาเอกยังใช้แหล่งสารสนเทศไม่เป็นทางการซึ่งถือว่าเป็นแหล่งสำคัญสำหรับการวิจัย คือ อาจารย์ และผลการวิจัยของกิ่งทอง ศิริมงคล (2531 : 155-167) ที่พบว่าแหล่งสารสนเทศที่นักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยทั้ง 3 คณะวิชาใช้เพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ในระดับมากที่สุดขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ คือ อาจารย์

สำหรับการติดต่อและการขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมวิทยานิพนธ์นั้น ผลการวิจัยพบว่า นิตินิพนธ์ส่วนใหญ่ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาโดยใช้วิธีโทรศัพท์มานัดหมายกับอาจารย์ก่อนเข้าพบ และมีอาจารย์บางท่านที่อนุญาตให้นิตินิพนธ์เข้าพบได้เลยโดยไม่ต้องนัด จะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของนิตินิพนธ์ที่ได้กล่าวไว้ว่า “...อาจารย์ท่านดีมากเลย จริง ๆ อาจารย์มีงานเยอะ แต่ว่าท่านก็ให้ความสะดวกกับเราตรงที่สามารถโทรศัพท์มาปรึกษากับอาจารย์ได้โดยไม่ต้องมารอเพื่อขอเข้าพบ แต่ถ้าจะเข้ามาก็ควรโทรมาแจ้งให้ท่านทราบล่วงหน้าก่อน เพื่อจะได้ไม่ต้องมารอ”

เมื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนิตินิพนธ์ในเรื่องแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล พบว่า นิตินิพนธ์คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลในการจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์มากกว่านิตินิพนธ์คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์ความรู้ต่าง ๆ ในสาขาวิชาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นสาขาศิลปศึกษา หรือสาขาทัศนศิลป์ แม้ว่าจะมีผลงานออกมาเป็นรูปธรรม แต่ความลึกซึ้งแห่งสุนทรียะนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ไม่อาจบรรยายเป็นตัวอักษรได้ชัดเจนเท่ากับคำอธิบาย นิตินิพนธ์ส่วนใหญ่จึงต้องใช้อาศัยประสบการณ์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล (Implicit knowledge) ในการถ่ายทอดงานศิลปะ การออกแบบหรือการสร้างสรรค์ผลงานออกมามากกว่าใช้เอกสารที่เป็นสิ่งพิมพ์

2.3 แหล่งสารสนเทศประเภทฐานข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า นิตินิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้แหล่งสารสนเทศประเภทฐานข้อมูลทั้งในรูปแบบซีดีรอมและบริการฐานข้อมูลออนไลน์ ThaiLis ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชชดา ศรีอนันต์ (2541 : 10-102) และจันทร์เพ็ญ สิงหนุต (2544 : 97-103) ที่พบว่า นิตินิพนธ์ใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับประกอบการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีการใช้ฐานข้อมูลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งการที่นิตินิพนธ์ใช้ฐานข้อมูล ทั้ง 2 ประเภทอยู่ในระดับน้อยนั้น อาจมีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ฐานข้อมูลซีตริอม

2.3.1 ฐานข้อมูลที่ให้บริการมีจำนวนน้อยและไม่ครอบคลุมสาขาวิชาที่เปิดสอนใน

มหาวิทยาลัย กล่าวคือ ปัจจุบันสำนักหอสมุดกลาง ฯ บอกรับฐานข้อมูลเพียงฐานเดียวคือ ฐานข้อมูล Psyclit ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น PsylINFO ซึ่งบอกรับโดยตรงกับบริษัท ส่วนฐานข้อมูลที่เคยบอกรับและหยุดรับแล้ว ตั้งแต่ปี 1999 คือ ฐานข้อมูล DAO ฐานข้อมูล ERIC และฐานข้อมูล POPLINE ทำให้นิสิตสืบค้นได้เฉพาะข้อมูลย้อนหลังเท่านั้น (เปี่ยมสุข ท่งกาวิ. สัมภาษณ์. 2547) จะเห็นได้ว่า จำนวนฐานข้อมูลที่สำนักหอสมุดกลาง ฯ จัดให้บริการมีน้อย และฐานข้อมูลที่สำนักหอสมุดกลาง ฯ ยังคงบอกรับมีเพียงฐานเดียว คือ ฐานข้อมูล PsylINFO ซึ่งเป็นฐานข้อมูลทางด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ แต่ไม่ครอบคลุมความต้องการของนิสิตในสาขาวิชาอื่นๆ เช่น ศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ด้วยเหตุนี้ทำให้นิสิตเห็นว่าไม่มีฐานข้อมูลที่ต้องการ จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้

2.3.2 การขอรับบริการสืบค้นฐานข้อมูลซีตริอมนั้น นิสิตจะต้องให้บรรณารักษ์เป็นผู้สืบค้นให้ โดยขั้นตอนการขอรับบริการนิสิตต้องกรอกแบบฟอร์มขอใช้บริการและเสียค่ามัดจำครั้งละ 30 บาท ซึ่งหากนิสิตมาขอใช้บริการก่อน 13.00 น. จะได้รับข้อมูลภายในวันนั้น (ดวงพร พวงเพชร. สัมภาษณ์. 2547) ฉะนั้น ผลการค้นคืนจะได้ตรงกับที่นิสิตหรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับการซัก-ถามของบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และเมื่อนิสิตรับผลการพิมพ์ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น ไม่ว่าจะได้ข้อมูลมากหรือน้อย ตรงหรือไม่ตรงกับความ ต้องการ นิสิตต้องรับภาระเสียค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ การให้บริการในลักษณะนี้เป็นลักษณะของภาวะจำยอมที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่มีความเป็นอิสระในการควบคุมการสืบค้นด้วยตนเอง จึงอาจส่งผลให้นิสิตไม่นิยมมาใช้บริการ

บริการฐานข้อมูลออนไลน์ ThaiLis

2.3.3 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้บริการฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการสืบค้น

สำหรับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 24 แห่ง โดยผู้ใช้บริการของสำนักหอสมุดกลาง ฯ สามารถสืบค้นได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ภายในมหาวิทยาลัย และสามารถค้นผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักหอสมุดกลาง ฯ ได้ โดยตรงที่ www.swu.ac.th/lib/thailis.htm โดยใช้บริการได้ที่ศูนย์การเรียนรู้นานาชาติด้วยตนเอง (SALI Center) ผู้ใช้สามารถเข้าใช้ได้ครั้งละ 5 คน (5 Users) ฉะนั้นหากมีผู้ใช้ติดต่อเพื่อขอใช้บริการไปยังหน่วยงานที่ให้บริการตรงกันและในช่วงเวลาเดียวกันเกินกว่า 5 คน ทำให้ผู้ใช้ลำดับต่อไปจะต้องรอจนกว่าช่องสัญญาณนั้นจะว่างจึงสามารถเข้าใช้บริการได้ ส่งผลให้การติดต่อเข้าระบบบนอินเทอร์เน็ตใช้เวลานาน สำหรับด้านเทคนิคในเรื่องของช่องทางในการติดต่อสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต กล่าวคือ ช่องสัญญาณในการติดต่อเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ที่ติดต่อเพื่อขอใช้บริการกับคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ (Server) มีความกว้างแถบความถี่ (Bandwidth) ที่ต่ำจึงส่งผลให้ความเร็วในการดึงข้อมูล (Load) เป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้เสียเวลาในการรอผลการสืบค้นในแต่ละครั้ง (พิมล เมฆสวัสดิ์. สัมภาษณ์. 2547)

2.3.4 นิสิตอาจจะไม่มีทักษะในการใช้กลยุทธ์เพื่อค้นหาสารสนเทศที่ต้องการจากฐานข้อมูล

อาจเป็นเพราะฐานข้อมูลแต่ละฐานมีวิธีการใช้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริษัทผู้ผลิต ดังนั้น นิสิตต้องเข้าใจการใช้คำสั่งต่างๆ ของโปรแกรมการสืบค้น รวมถึงเทคนิคและกลยุทธ์ในการค้นคืน เช่น การตัดปลายคำ (Truncation) การใช้ตัวดำเนินการตรรก (Logical operators) เทคนิคการค้นคืนสารสนเทศเหล่านี้มีความจำเป็นต้องรู้ หากไม่มีอาจส่งผลให้ได้สารสนเทศในปริมาณมาก ต้องใช้เวลานานในการค้นหาข้อมูลแต่ละครั้ง หรือข้อมูลที่ค้นได้ไม่ตรงกับความ ต้องการ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะฐานข้อมูลเป็นภาษาต่างประเทศ จึงอาจเป็นปัญหาสำหรับนิสิตในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละฐานข้อมูล (สมชาย วรรณญาณไกร. 2545: 51-56)

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาไม่นิยมค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลซีดีรอมและฐานข้อมูลออนไลน์

2.4 วัสดุสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า วัสดุสารสนเทศที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ในระดั้มาก คือ ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัสดุสารสนเทศที่เป็นสิ่งพิมพ์นั้นสามารถค้นหาตัวเล่มได้ง่าย ใช้สะดวก และนิสิตมีความคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้ ซึ่งสามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ง่ายกว่า อย่างไรก็ตาม การทำปฏิญานิพนธ์ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งสารสนเทศที่ใหม่ และมีความทันสมัย มีการติดตามความเคลื่อนไหวในสาขาวิชาอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าความรู้ในแง่ของทฤษฎีตามหลักวิชา อาจใช้หนังสือตำราวิชา มาอ้างอิงได้ก็ตาม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของกิ่งทอง ศิริมงคล (2531 : 158) อรุณี ทรงพัฒนา (2537 : 185) จุฑารัตน์ ศราวณะวงศ์ และประสงค์ ต่อโชติ (2543 : 48-49) และพิชชดา ศรีอนันต์ (2541 : 95) ที่พบว่าประเภทของสารสนเทศที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่ใช้เพื่อศึกษาค้นคว้าและการทำปฏิญานิพนธ์ในระดั้มาก ได้แก่ หนังสือตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยสาระสังเขป และบทคัดย่อซึ่งเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาไทย

เมื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ ในเรื่องวัสดุสารสนเทศพบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้ด้านวัสดุสารสนเทศประเภทสิ่งพิมพ์ในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์มากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโดยธรรมชาติแล้ว ศาสตร์ของคณะมนุษยศาสตร์เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นด้วยภาษา วรรณศิลป์ หรือวรรณคดี และศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแหล่งปฐมภูมิ แหล่งทุติยภูมิ หรือแหล่งตติยภูมิ จึงทำให้นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ต้องศึกษาค้นคว้าสารสนเทศจากสิ่งพิมพ์ดังกล่าวมากกว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลมากกว่า

3. ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีดังนี้

3.1 ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบัน

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นส่วนของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอยู่ในระดั้มาก คือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปฏิญานิพนธ์มีน้อย โดยให้บริการเพียง 4 เครื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทุกคณะวิชานิยมเข้ามาค้นปฏิญานิพนธ์จากโอแพกที่ชั้นนี้อยู่เป็นประจำเพราะต่างก็ต้องการความสะดวกรวดเร็วมากกว่าที่จะไปสืบค้นโอแพกจากชั้นอื่นๆ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นชั้นที่ให้บริการหนังสือตำราวิชาการหมวดเบ็ดเตล็ด ปรัชญา จิตวิทยาและศาสนา และห้องหนังสือสำหรับเด็กด้วย จึงมีนิสิตระดับปริญญาตรีเข้ามาใช้บริการด้วย ทำให้ไม่ได้รับความสะดวก มีปัญหาต่อคิวนานเนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนน้อย

3.2 ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า การใช้วัสดุสารสนเทศที่เป็นปัญหาในระดับมาก คือ เรื่องตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชชดา ศรีอนันต์ (2541 : 105) และผลการวิจัยของจุฑารัตน์ ศรราววงศ์ และประสงค์ ต่อโชติ (2543 : 50) ที่พบว่าจำนวนหนังสือที่ต้องการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำปริญญานิพนธ์มีน้อย ล้าสมัย ถือเป็นปัญหาในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาของตำราภาษาไทยในสาขาวิชาในที่นี้ หมายถึง ตำราในสาขาวิชาที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาใช้ ซึ่งมักจะเป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ผู้เขียนตำราก็จะเป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันการศึกษานั้น ฉะนั้น ตำราภาษาไทยในวิชาในที่นี้จึงไม่มีการเผยแพร่และจัดจำหน่ายอย่างกว้างขวางเหมือนหนังสือทั่วไป อย่างไรก็ตาม โดยหลักทั่วไป ความทันสมัยของเนื้อหาตำราภาษาไทยย่อมไม่ทันสมัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับวารสาร ทั้งนี้เพราะ ตำราที่พิมพ์ออกมาแล้วโอกาสที่จะจัดพิมพ์ครั้งใหม่ย่อมเป็นเรื่องยาก เนื่องจากในการจัดพิมพ์แต่ละครั้งต้องใช้งบประมาณสูง เมื่อเป็นเช่นนี้สภาพความล้าสมัยของหนังสือตำราภาษาไทยจึงย่อมไม่ทันสมัย

3.3 ปัญหาการใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า การใช้เครื่องมือช่วยค้นสารสนเทศที่เป็นปัญหาในระดับมาก คือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นบนอินเทอร์เน็ตในศูนย์การเรียนรู้นานาชาติด้วยตนเอง มีน้อย กล่าวคือ จำนวนนิสิตที่เข้ามาใช้บริการในศูนย์การเรียนรู้นานาชาติด้วยตนเอง มีทั้งนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรี ซึ่งต่างมีความต้องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลด้วยกันทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้บริการในมหาวิทยาลัย เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ของภาควิชา สำนักคอมพิวเตอร์ ที่นิสิตสามารถเข้าไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ แต่สำนักหอสมุดกลาง ฯ เป็นแหล่งสารสนเทศเดียวที่นิสิตนิยมที่จะเข้าไปศึกษาค้นคว้า และในขณะเดียวกัน จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดให้บริการในศูนย์การเรียนรู้นานาชาติด้วยตนเอง มีจำนวน 20 เครื่องเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนนิสิตภาคปกติของมหาวิทยาลัยมีจำนวน 14,522 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กองแผนงาน. 2546) อีกทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีสภาพค่อนข้างเก่า เครื่องคอมพิวเตอร์หยุดทำงานบ่อยหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ค้าง (Hang) ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่สามารถให้บริการได้ทุกเครื่อง (เชิดชาย พุกพูน. สัมภาษณ์. 2547) และเนื่องจากมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก ซึ่งดูได้จากสถิติในรอบ 3 เดือน พบว่า มีผู้ใช้โดยเฉลี่ย 2,651 คน ฉะนั้นต่อวันจะมีผู้ใช้บริการวันละ 88 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สำนักหอสมุดกลาง. 2546) และจากการสังเกตของผู้วิจัยยังพบว่า ช่วงเวลาโดยเฉพาะเวลาประมาณ 12.00 – 14.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ผู้ใช้มารอเพื่อขอใช้บริการเป็นจำนวนมาก ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีไม่เพียงพอกับความต้องการ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตาม คณะวิชา พบว่า

ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตในแต่ละคณะวิชาต้องใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นหลัก ปัญหาการใช้ที่ประสบจึงเป็นปัญหาเดียวกัน เช่น จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์มีน้อย ตำราภาษาไทยสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นบนอินเทอร์เน็ตในศูนย์การเรียนรู้นานาชาติด้วยตนเอง มีน้อย ฯลฯ จึงเป็นผลให้ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ไม่พบความแตกต่าง

4. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อกับนิสิตที่กำลังจัดทำปริญญานิพนธ์ นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยแล้ว โอกาสที่จะพบกับนิสิตเพื่อการสัมภาษณ์จึงเป็นไปได้ยาก ประกอบกับการติดต่อนิสิตแต่ละคนค่อนข้างลำบาก เวลาที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยก็มีจำกัด ฉะนั้นข้อมูลจากการสัมภาษณ์จึงไม่ละเอียดเท่าที่ควร หากจะทำการวิจัยในลักษณะนี้ต่อไปควรวางแผนให้รอบคอบและรัดกุมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1 การบอกรับเป็นสมาชิกฐานข้อมูลออนไลน์ ทางสำนักหอสมุดกลาง ๔ ควรมีการสำรวจความต้องการของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละคณะวิชา ว่ามีความต้องการฐานข้อมูลใด เพื่อที่จะได้จัดบริการได้ตรงกับความต้องการ และควรขอเพิ่มจำนวน Users ให้นิสิตได้มีโอกาสเข้าใช้บริการได้มากขึ้น

1.2 การใช้บริการฐานข้อมูลซีดีรอม ควรให้นิสิตเป็นผู้สืบค้นได้ด้วยตนเอง เพื่อให้นิสิตได้มีอิสระในการเลือกข้อมูลที่ค้นได้ตรงกับความต้องการ การให้บริการควรเป็นแบบ CD-Net ซึ่งนิสิตสามารถสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง ในเวลาเดียวกันได้ และควรเพิ่มจำนวนฐานข้อมูลที่บอกรับให้มากขึ้น ทั้งนี้หากในกรณีที่ไม่มีงบประมาณเพียงพอในการบอกรับเป็นสมาชิก สำนักหอสมุดกลาง ๔ ควรร่วมมือกับสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับผู้จัดจำหน่ายในด้านราคาและสิทธิพิเศษในการเข้าใช้ฐานข้อมูล

1.3 สำนักหอสมุดกลาง ๔ ควรมีการจัดอบรม หรือการสอนให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาได้รู้จักวิธีการสืบค้นไม่ว่าจะเป็นบริการฐานข้อมูลออนไลน์ ThaiLis ฐานข้อมูลซีดีรอม และฐานข้อมูลบนเว็บ ซึ่งการสอนอาจสอนได้หลายลักษณะ เช่น การจัดสอนเป็นกลุ่ม จัดทบทวนการค้นบนเว็บ จัดทำเอกสารการสืบค้น ฯลฯ เมื่อนิสิตเกิดการเรียนรู้ และมีความสนใจมากขึ้น อาจส่งผลให้มีการใช้ฐานข้อมูลเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.4 สำนักหอสมุดกลาง ๔ ควรเพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดให้บริการที่ศูนย์การเรียนรู้ นานาชาติด้วยตนเองให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อนิสิตจะได้ไม่เสียเวลาในการรอคอยเป็นระยะเวลานาน

1.5 สำนักหอสมุดกลาง ๔ ควรมีการประเมินวัสดุสารสนเทศที่ใช้เพื่อการเรียน การสอน และการศึกษา ค้นคว้าวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการเฉพาะ เช่น ตำราวิชาการ รายงานวิจัย โดยรวบรวมเป็นวัสดุสารสนเทศพิเศษ จัดบริการบนชั้นที่เก็บปริญญานิพนธ์เพื่อให้เป็นศูนย์การวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับภาควิชาของอาจารย์ที่สอนระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะอาจารย์ที่ควบคุมปริญญานิพนธ์ ควรแนะนำให้นิสิตวางแผนการทำวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 เพื่อช่วยให้นิสิตได้หาหัวข้อปริญญานิพนธ์ได้เร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กึ่งทอง ศิริมงคล. (2531). พฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภา เต็งไธรัตน์ และคนอื่น ๆ. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุฑารัตน์ ศราวุฒวงศ์ และประสงค์ ต่อโชติ. (2543, มกราคม-มิถุนายน). "สภาพและปัญหาการแสวงหา
สารสนเทศในกระบวนการสำรวจวรรณกรรมเพื่อการเขียนวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น," *บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์*. 18(1) : 41-56.
- จันทร์เพ็ญ สิงหนุด. (2544). พฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ชุดิมา สัจจามันท์. (2545). "การกำหนดปัญหาการวิจัย และการปริทัศน์เอกสารและงานวิจัยทาง
สารนิเทศศาสตร์," ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยทางสารนิเทศศาสตร์ = Research in
Information Science*. หน่วยที่ 2 หน้า 56-57. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เชิดชาติ พุกพูน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ธนิตา สุขขารมย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 15 มกราคม 2547.
- ดวงพร พวงเพชร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ธนิตา สุขขารมย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 15 มกราคม 2547.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา ทบวงฯ.
- ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์. (2541). "การตั้งปัญหาในการวิจัย," ใน *รวมบทความวิธีวิทยาการวิจัย เล่ม 2*.
บรรณาธิการโดย สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. หน้า 5-6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์วัลย์ อ่อนใจงาม. (2546). *การใช้สารสนเทศเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2537). *สังคมศาสตร์วิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชา วิศว์ไพศาล. (2545). "การวิจัยกับวิชาชีพทางสารนิเทศศาสตร์," ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัย
ทางสารนิเทศศาสตร์ = Research in Information Science*. หน่วยที่ 1 หน้า 23-27. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา = Education Research Methodology*. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาวดี สืบสนธิ์. (2532). "พฤติกรรมสารนิเทศ," *ชมรมนิสิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ ฉบับฉลองหลักสูตร
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์*. 9 : 40.

- เปี่ยมสุข ท่งกาวิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ธนิตา สุขขารมย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 15 มกราคม 2547.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวา พันธุ์เมฆา. (2541). *สารนิเทศกับการศึกษาค้นคว้า*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชชุดา ศรีอนันต์. (2541). *การใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- พิมล เมฆสวัสดิ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ธนิตา สุขขารมย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 15 มกราคม 2547.
- พูลสุข ปรียัตถวรวิ. (2526). *การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2543). *รายงานการวิจัยเอกสาร เรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษา*. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- พงษ์จันทร์ เพชรมาก. (2529). *การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส สายเสมา. (2530). *การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดในการทำปริญญานิพนธ์ของมหาบัณฑิตและนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ระหว่างปีการศึกษา 2523-2526. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์)*. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. บัณฑิตวิทยาลัย. (2538). *คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์*. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. บัณฑิตวิทยาลัย. (2541). *ข้อกำหนดวิทยานิพนธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กองบริการการศึกษา. (2546). *รายชื่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ภาคปกติ*. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยฯ. อัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กองแผนงาน. (2546). *จำนวนนิสิตและหลักสูตรที่เปิดสอนปีการศึกษา 2546*. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน มหาวิทยาลัยฯ. ถ่ายเอกสาร.

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. (2534). *คู่มือการเขียนบทนิพนธ์ รายงาน ภาคนิพนธ์ และ วิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ
- (2540). *คู่มือการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ.
- (2543). *ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543*
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ.
- (2542). *คู่มือนิสิต 2542*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สำนักหอสมุดกลาง. (2544). *รายงานประจำปี 2544*. สำนักหอสมุดกลาง.
มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สำนักหอสมุดกลาง. (2546). *สถิติการเข้าใช้บริการศูนย์การเรียนรู้นานาชาติด้วย
ตนเอง. ฝ่ายโสตทัศนวัสดุ และศูนย์บริการเทคโนโลยีทางการศึกษา. ถ่ายเอกสาร .*
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). *พื้นฐานวิจัย = Basic of Research*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วงศ์สว่าง เชาว์ชุติ. (2539). *การประยุกต์ใช้ไอทีกับงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ :
หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา สุขกระสานติ. (2544). *โลกของคอมพิวเตอร์ สารสนเทศ และอินเทอร์เน็ต = World of Computer ;
Information and Internet*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย วรรณญาณไกร. (2545ก). *การค้นหาสารสนเทศบนเวิลด์ไวด์เว็บ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษ-
ศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2545ข). *เทคนิคการค้นคืนสารสนเทศเบื้องต้น เอกสารประกอบการสอน รายวิชา บส 451*.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุจิตรา มาลารักษ์. (2537). *การอ้างถึงและพฤติกรรมการอ้างถึงที่ปรากฏในงานวิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยา
และมนุษยวิทยา*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุมน ธนอมเกียรติ. (2540). *การใช้ห้องสมุดและแหล่งสารสนเทศ = Library Usage and information
Resources*. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- เสาวลักษณ์ รัตนปัญญา. (2544). *การวิเคราะห์การอ้างถึงในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชา
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2541). *บันทึกบัณฑิตศึกษา 4*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรุณี ทรงพัฒนา. (2537). *การใช้ห้องสมุดพระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อการศึกษาและ
การทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- อารีย์ ชื่นวัฒนา. (2524). การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดและมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2545). "ผู้ใช้ระบบค้นคืนสารสนเทศ," ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดเก็บและการค้นคืน
สารสนเทศ=Information Storage and Retrieval*. หน่วยที่ 6-12 หน้า 117-119. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Atkinson, J.D. & Figueroa, M. (1997). "Information Seeking Behaviour of Business Students :
A Research Study," *Reference Librarian*. (CD-ROM). 58 : 59-73. Available : LISA
(1992-2000); Acc. No. 67236.
- Bates, Marcia J. (1989). *The Design of Browsing and Berrypicking Techniques for the Online
Search Interface*. (Online). Available : www.gseis.ucla.edu/faculty/bates/berrypicking.html.
Retrieved January 2, 2003.
- Chen, Ching-Chin & Hemon, Peter. (1982). *Information Seeking: Assessing and Anticipation User
Needs*. New York : Neal-Schuman.
- Deshpande, M. & Rajyalakshmi, D. (1997, June). "Citation Study of Dissertation in Library and
Information Science," *Annals of Library Science and Documentation*. (CD-ROM). 44(2) :
41-53. Available : LISA (1992-2000); Acc. No. 71575.
- Fidzani, B.T. (1998). "Information Need and Information-Seeking Behaviour of Graduate
Students at the University of Botswana," *Library Review*. (CD-ROM). 47(7/8) : 329-340.
Available : LISA (1992-2000); Acc. No. 78857.
- Katz, William A. (1987). "The Reference Process," in *Introduction to Reference Work, V.1 Basic
Information Sources*. p. 19. New York : McGraw-Hill Book.
- Krejcie, Robert V. & Morgan, Darlyln W. (1970, Autumn). "Determining Sample Size for Research
Activities," *Journal of Educational and Psychological Measurement*. 30 : 607-610.
- Lya, J.A. (1996, October). "A Citation Study of Education Dissetations at the University of
Maidugur Nigeria," *African Journal of Library*. (CD-ROM). 6(2) : 129-132. Available : LISA
(1992-2000); Acc. No. 52603.
- Popovich, Charles J. (1978, March). "The Characteristic of Collection for Research in Business/
Management," *College & Research Libraries*. 39(2) : 110-116.
- Subrahmanyam, T. (1983, July-October). "A Study of Information Seeking Behaviour of Doctoral
Candidates in Social Science," *Herald of Library Science*. 22(3-4) : 200-204.
- Taylor, Robert S. (1968, May). "Question-Neotation and Information Seeking in Libraries,"
College & Research Libraries. 29(3) : 181-182.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1. จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยถึงคณบดี 6 คณะ
2. จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยถึงคณบดี 6 คณะ และผู้อำนวยการสำนักหอสมุด
3. จดหมายขอรายชื่อและที่อยู่ของนิสิตระดับปริญญาโทเพื่อการวิจัยถึงผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา
4. จดหมายขอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ภาคปกติประจำสาขาวิชา
ประจำปีการศึกษา 2545 ของทุกคณะถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
5. จดหมายขอจำนวนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
6. จดหมายขอความอนุเคราะห์ทดลองตอบแบบสอบถามถึงนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
7. จดหมายขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามถึงนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๔๗๖๐

วันที่ ๑๑ มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๔๗๕1

วันที่ // มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บ ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731,5618

ที่ ทม 1012/๒๗๖๔

วันที่ // มีนาคม 2546

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกวามอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731,5618

ที่ ทม 1012/๒๗๔3

วันที่ 11 มีนาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731,5618

ที่ ทม 1012/๙ ๖๕๔

วันที่ // มีนาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บ ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๔ ๗5๔

วันที่ ๙ มีนาคม 2546

เรื่อง ขออนุมัติเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิสา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิสา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 3451

วันที่ ๑๕ มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

เนื่องด้วย นางสาวธณิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอสัมภาษณ์นิสิตระดับปริญญาโท ที่เข้ามาใช้บริการในห้องสมุด จำนวน 20 คน และออกแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธณิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์ภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/3454

วันที่ 25 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาโท ตอบแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทบ 1012/ 3453

วันที่ 15 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาโท คอบแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อ และจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่าง เดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 3452

วันที่ 15 มีนาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตออกรายการวิทยุ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตปริญญาโท ตอบแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตออกรายการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/3457

วันที่ 15 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาโท ตอบแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/3455

วันที่ ๔5 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตปริญญาโท ตอบแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 3456

วันที่ 15 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาโท คอบแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อ และจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่าง เดือนมีนาคม - มิถุนายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิศา สุขขารมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ที่ ๑๕๑๖
วันที่ 115 ๑๑ ๕
เรื่อง ๑๑๑๑๑

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/3๐7๙

วันที่ 17 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอรายชื่อและที่อยู่ของนิสิตระดับปริญญาโทเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวธนิสา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บ ข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอรายชื่อและที่อยู่ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 - 2545 ทุกวิชาเอก เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการนำส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธนิสา สุขขารมย์ ได้ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๑๑๑๑
๑๑๑๑๑

๑๑๑๑๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ โทร. ๖๓๐๓
 ที่ ทม ๑๐๐๖(๓)/ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๖
 เรื่อง ขอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชา
 ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๕ ของทุกคณะ

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง “การใช้สารนิเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รศ. สุวัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และ ผศ.นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องการข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อและที่อยู่ของนิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชา ที่ได้รับอนุมัติเค้าโครงปฏิญานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๓-๒๕๔๕ แต่ข้อมูลไม่สามารถขอจากกองบริการการศึกษาได้ นิสิตจึงจะดำเนินการเองโดยไปติดต่อกับประธานกรรมการบริหารหลักสูตรในสาขาวิชาต่าง ๆ ทุกคณะ ฉะนั้นจึงใคร่ขอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชา ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๕ ของทุกคณะ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดขอความอนุเคราะห์

(นางสาวธนิศา สุขขารมย์)

นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์
 และสารนิเทศศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ ส่องแสงจันทร์)
 ประธานกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ โทร. ๒๓๐๓

ที่ ศธ ๐๕๑๙.๖.๐๓/

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอยำยวนนิติตระดับบัณฑิตศึกษา

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ด้วย นางสาวธนิศา สุขขารมย์ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มีความประสงค์จะขอยำยวนนิติตระดับบัณฑิตศึกษา ทุกชั้นปี ทุกวิชาเอก ของปีการศึกษา ๒๕๔๖ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

ดาวิฬ ชื่นวัฒนา

(อาจารย์อารีย์ ชื่นวัฒนา)

หัวหน้าภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอมติขออนุญาตทดลองตอบแบบสอบถาม

เรียน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

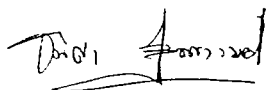
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวธณิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำวิจัยเรื่อง "การใช้สารสนเทศ ในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมีแบบสอบถามตามที่ได้แนบมานี้ ซึ่งก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้จริง จึงใคร่ขอ ความร่วมมือให้ท่านช่วยพิจารณาแบบสอบถามนี้ และทดลองตอบข้อคำถามทุกคำถาม

ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นต่อแบบสอบถามชุดนี้ทั้งในด้านเนื้อหา และการใช้ข้อคำถาม (สามารถ สื่อความหมายให้เข้าใจได้หรือไม่) โปรดแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ดิฉันจะนำข้อเสนอแนะของท่านไป ปรับปรุงแบบสอบถามชุดนี้ต่อไป

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่าน ขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ธณิศา สุขขารมย์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 0-2581-2266

0-2581-0919

0-6880-6554

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

24 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวธณิศา สุขขารมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำวิจัยเรื่อง “การใช้สารสนเทศ ในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่ออาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิตในรุ่นต่อไป อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อสำนักหอสมุดกลางในการจัดหาตำรา/เอกสาร และให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตอีกด้วย

ฉะนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ หลังจากนั้นกรุณาส่ง แบบสอบถามนี้ทางไปรษณีย์มายังผู้วิจัย ภายในวันที่ 17 เมษายน 2546 ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ธณิศา สุขขารมย์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 0-2581-2266

0-2581-0919

0-6880-6554

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์
ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. แบบสัมภาษณ์การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อ การทำปริญญานิพนธ์หรือฐานะใดๆ ของท่าน
แต่จะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้คำปรึกษา
การทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ตลอดจนสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่
สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดหาและจัดบริการวัสดุสารสนเทศเพื่อการวิจัยของนิสิต

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนิสิต

ตอนที่ 2 การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

ตอนที่ 3 การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

ตอนที่ 4 ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์

คำศัพท์ที่ใช้ในแบบสอบถาม

การใช้สารสนเทศ หมายถึง ลักษณะการได้มาซึ่งความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ฯลฯ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์
ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ ตลอดจนใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ การใช้
สารสนเทศจะแยกตามลักษณะการได้มา 3 ลักษณะคือ

1. แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งอันเป็นที่รวมความรู้ ข้อมูล และข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อ
การกำหนดหัวข้อและการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต ได้แก่ แหล่งสารสนเทศสถาบัน
แหล่งสารสนเทศบุคคล ฐานข้อมูลซีดีรอม ฐานข้อมูลออนไลน์ และฐานข้อมูลทรัพยากรที่ห้องสมุดจัดทำขึ้นเอง

2. วัสดุสารสนเทศ หมายถึง ทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่างๆ ที่นิสิตนำมาศึกษาเพื่อนำความรู้
ที่ได้มาใช้ในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ เช่น ตำราวิชาการ ปริญญานิพนธ์ รายงาน
การวิจัย บทความทางวิชาการ

3. การค้นหาสารสนเทศ หมายถึง เครื่องมือหรือวิธีการที่นิสิตใช้ค้นหาสารสนเทศที่ต้องการโดยอาจเป็น
การค้นหาสารสนเทศโดยใช้เครื่องมือที่ค้นด้วยระบบมือหรือใช้คอมพิวเตอร์

โปรดตอบคำตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

และขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถามนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนิสิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. อายุ

[] 20 – 30 ปี

[] 31 – 40 ปี

[] 41 – 50 ปี

[] 51 ปีขึ้นไป

3. ปัจจุบันท่านศึกษาอยู่ชั้นปีที่

[] ปีที่ 2

[] ปีที่ 3

[] ปีที่ 4

[] ปีที่ 5

4. ท่านเป็นนิสิตคณะ /วิชาเอกใด

[] คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอก.....

[] คณะวิทยาศาสตร์ วิชาเอก.....

[] คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอก.....

[] คณะพลศึกษา วิชาเอก.....

[] คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอก.....

[] คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิชาเอก.....

ตอนที่ 2 การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณารายการในแต่ละข้อคำถามแล้ว ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการนำ
สารสนเทศมาใช้ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ตามความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านมีแนวคิดที่นำมาใช้เพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์เมื่อใด

- [] ก่อนเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา
 [] ปีที่ 1
 [] ปีที่ 2
 [] ปีที่ 3
 [] ปีที่ 4
 [] ปีที่ 5

2. แนวคิดที่นำมากำหนดเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ของท่านได้มาจากแหล่งต่างๆ ต่อไปนี้น้อยเพียงใด

แหล่งของแนวคิดหัวข้อปริญญานิพนธ์	ระดับที่ได้แนวคิดจากแหล่งต่างๆ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
2.1 เป็นแนวคิดที่เกิดจากความสนใจของตัวนิสิตเอง.....					
2.2 อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์ในภาควิชา เสนอแนะให้ศึกษา.....					
2.3 อาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษาเสนอแนะให้ศึกษา.....					
2.4 เป็นประเด็นที่ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานเสนอแนะให้ศึกษา.....					
2.5 นักวิจัย/ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาเสนอแนะให้ศึกษา.....					
2.6 เพื่อนนิสิตในสาขาวิชาเสนอแนะให้ศึกษา.....					
2.7 เพื่อนร่วมงานเสนอแนะให้ศึกษา.....					
2.8 เป็นแนวคิดที่เกิดจากสภาพปัญหาของหน่วยงานที่สังกัด.....					
2.9 เป็นประเด็นที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรม หรือประชุมสัมมนา ทางวิชาการ.....					
2.10 เป็นประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความวารสารภาษาต่างประเทศ.....					

แหล่งของแนวคิดหัวข้อปริญญานิพนธ์	ระดับที่ได้แนวคิดจากแหล่งต่างๆ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
2.11 เป็นประเด็นที่ได้จากการอ่านบทความวารสารภาษาไทย.....					
2.12 ศึกษาจากบทคัดย่อปริญญานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย.....					
2.13 ศึกษาจากตัวเล่มปริญญานิพนธ์ตลอดจนข้อเสนอแนะครั้งต่อไป.....					
2.14 ศึกษาจากรายงานวิจัยในสาขาวิชา.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. เมื่อได้แนวคิดแล้วท่านใช้เวลาานเท่าไรจึงสามารถกำหนดเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ได้

☐ ภายใน 3 เดือน

☐ 4 – 6 เดือน

☐ 7 – 9 เดือน

☐ 10 – 12 เดือน

☐ 12 เดือนขึ้นไป

4. บุคคลต่อไปนี้ได้ให้ความรู้ ข้อมูล คำแนะนำ ฯลฯ แก่ท่านในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์มากน้อยเพียง

รายการบุคคล	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
4.1 อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์.....					
4.2 อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา.....					
4.3 นักวิจัย / ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา.....					
4.4 เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา.....					
4.5 เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านใช้เกณฑ์ต่อไปนี้มาเป็นตัวกำหนดในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์มากน้อยเพียงใด

เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
5.1 หัวข้อปริญญานิพนธ์ไม่ซ้ำซ้อนกับที่ผู้อื่นศึกษาไว้.....					
5.2 เป็นเรื่องใหม่ที่แสดงถึงควมริเริ่ม (Originality) ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน.....					
5.3 เป็นประเด็นที่ทันต่อเหตุการณ์และมีแนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต.....					
5.4 คำตอบหรือข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยจะช่วยให้เกิดความรู้ใหม่ในสาขาวิชา.....					

เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
5.5 เป็นหัวข้อการวิจัยที่สนับสนุนหรือคัดค้านทฤษฎีหรือสร้างทฤษฎีหรือหลักการขึ้นใหม่.....					
5.6 ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการประยุกต์เพื่อใช้แก้ปัญหาในด้านอื่นๆ ต่อไปได้.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 การใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิต

คำชี้แจง ขอให้ท่านทบทวนการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ในช่วงที่ผ่านมาว่าท่านได้ไปศึกษาค้นคว้าหรือใช้บริการจากแหล่งสารสนเทศต่างๆ และใช้วัสดุสารสนเทศ ตลอดจนการค้นหาสารสนเทศด้วยวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด จากนั้นโปรดทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามความเป็นจริงของท่าน

1. แหล่งสารสนเทศสถาบัน

1.1 หอสมุดมหาวิทยาลัย

สถาบัน / หน่วยงาน	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
1.1.1 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....					
1.1.2 สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....					
1.1.3 สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....					
1.1.4 หอสมุดแห่งชาติ.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.2 ห้องสมุดหน่วยงาน

สถาบัน / หน่วยงาน	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
1.2.1 ศูนย์บริการสารสนเทศทางเทคโนโลยี (TIAC).....					
1.2.2 ห้องสมุดศูนย์สารสนเทศการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. แหล่งสารสนเทศบุคคล

ประเภทบุคคล	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
2.1 อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริมาณพันธ.....					
2.2 อาจารย์ผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา.....					
2.3 นักวิจัย/ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา.....					
2.4 เพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา.....					
2.5 เพื่อนที่เรียนนอกสาขาวิชา.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ฐานข้อมูล

ฐานข้อมูล	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
3.1 ฐานข้อมูลซีดีรอม					
3.1.1 ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Ondiscs).....					
3.1.2 ฐานข้อมูล ERIC (The Education Resources Information Center).....					
3.1.3 ฐานข้อมูล PSYCLIT.....					
3.1.4 ฐานข้อมูล POPLINE.....					
3.2 ฐานข้อมูลออนไลน์ (ThaiLIS)					
3.2.1 ฐานข้อมูล ABI / Inform full-text.....					
3.2.2 ฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstracts Online).....					
3.2.3 ฐานข้อมูล ERIC (The Education Resources Information Center).....					
3.3 ฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต.....					
3.4 ฐานข้อมูล SWU (SWU-thesis).....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. วัสดุสารสนเทศ

วัสดุสารสนเทศ	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
4.1 ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง.....					
4.2 ตำราภาษาต่างประเทศในสาขาวิชาและที่เกี่ยวข้อง.....					
4.3 วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....					

วัสดุสารสนเทศ	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
4.4 ทรัพยากรนิพนธ์สถาบันอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯลฯ.....					
4.5 รายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง.....					
4.6 รายงานการประชุม/สัมมนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง.....					
4.7 บทความภาษาไทยและที่เกี่ยวข้อง.....					
4.8 บทความภาษาต่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. การค้นหาสารสนเทศ

เครื่องมือช่วยค้นและ / หรือวิธีการค้นคว้า	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
5.1 ใช้บรรณานุกรมที่เป็นสิ่งพิมพ์ เช่น Readers' Guide to Periodical Literatures , Education Index เป็นต้น.....					
5.2 ค้นจากหนังสือรวมบทความย่อปริทัศน์ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.....					
5.3 ค้นจากหนังสือบทความย่อปริทัศน์ของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น.....					
5.4 ค้นหาหนังสือจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....					
5.5 ค้นหาบทความจากโอแพกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....					

เครื่องมือช่วยค้นและ / หรือวิธีการค้นคว้า	ระดับการใช้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่ได้ใช้
5.6 ค้นหาจากโอแพกของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น.....					
5.7 ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยพิมพ์ที่อยู่ของเว็บไซต์ที่ท่านรู้จัก.....					
5.8 ค้นบนอินเทอร์เน็ตโดยใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) เช่น www.yahoo.com, www.google.com เป็นต้น.....					
5.9 ค้นหาจากรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมที่พบในสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชา.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 ปัญหาการใช้สารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์

คำชี้แจง จากการที่ท่านได้ใช้สารสนเทศจากแหล่งต่างๆ ในการจัดทำเค้าโครงปัญญานิพนธ์มาแล้ว ท่านประสบปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด จากนั้นทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาการใช้ตามความเป็นจริงของท่านให้ครบทุกข้อ

1. ปัญหาจากแหล่งสารสนเทศ

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
1.1 สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ					
1.1.1 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ค้นโอแพกบนชั้นที่เก็บปัญญานิพนธ์มีน้อย.....					
1.1.2 ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่ามีการสืบค้นสารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์และฐานข้อมูลซีดีรอม.....					
1.1.3 ผู้ใช้ส่งเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่าน.....					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
1.2 แหล่งอื่นๆ เช่น จุฬาฯ, มธ. , TIAC เป็นต้น					
1.2.1 การใช้บริการค้นคืนสารสนเทศจากฐานข้อมูลต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง.....					
1.2.2 ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุด.....					
อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

2. ปัญหาจากแหล่งสารสนเทศบุคคล

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
2.1 อาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริมาณนิพนธ์					
2.1.1 ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบประธานควบคุมปริมาณนิพนธ์.....					
2.1.2 ต้องใช้เวลานานในการติดต่อขอเข้าพบกรรมการควบคุมปริมาณนิพนธ์.....					
2.1.3 อาจารย์ต้องรับผิดชอบในการดูแลนิสิตจำนวนมากทำให้ไม่มีเวลาให้กับนิสิตอย่างเต็มที่.....					
2.1.4 อาจารย์มีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาให้คำปรึกษา.....					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
2.2 ผู้เชี่ยวชาญ					
2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่.....					
2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญไม่ชี้แจงประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน.....					
2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ปัญหาจากวัสดุสารสนเทศในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
3.1 พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มบนชั้น.....					
3.2 หนังสือตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความต้องการ.....					
3.3 ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย.....					
3.4 หอสมุดนำปฏิญาณพันธกิจที่สำเร็จในแต่ละภาคเรียนออกมาให้บริการล่าช้า.....					
3.5 พบรายการบทความวารสารในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มวารสารฉบับนั้น.....					
3.6 ไม่สามารถใช้วารสารล่วงหน้าได้โดยเสรี.....					
3.7 วารสารในสาขาวิชาที่ห้องสมุดบอกรับไม่เพียงพอกับความต้องการ.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
2.2 ผู้เชี่ยวชาญ					
2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถเข้ารับคำปรึกษาได้อย่างเต็มที่.....					
2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญไม่ชี้แจงประเด็นต่างๆ ให้ละเอียดชัดเจน.....					
2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ปัญหาจากวัสดุสารสนเทศในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
3.1 พบรายการหนังสือที่ต้องการในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มบนชั้น.....					
3.2 หนังสือตำราภาษาไทยในสาขาวิชาไม่เพียงพอกับความต้องการ.....					
3.3 ตำราภาษาไทยในสาขาวิชาที่มีอยู่ค่อนข้างล้าสมัย.....					
3.4 ห้องสมุดนำปฏิญานินท์ที่สำเร็จในแต่ละภาคเรียนออกมาให้บริการล่าช้า.....					
3.5 พบรายการบทความวารสารในโอแพกแต่ไม่พบตัวเล่มวารสารฉบับนั้น.....					
3.6 ไม่สามารถใช้วารสารล่วงหน้าได้โดยเสรี.....					
3.7 วารสารในสาขาวิชาที่ห้องสมุดบอกรับไม่เพียงพอกับความต้องการ.....					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ปัญหาจากการค้นหาสารสนเทศในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มี
4.1 ไม่รู้จักวิธีการใช้ตวรรษวารสาร.....					
4.2 เอกสารอธิบายวิธีการค้นหาข้อมูลจากโอแนกไม่ชัดเจน ทำให้เสียเวลาในการค้นหา.....					
4.3 ไม่สามารถค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลซีตริอมได้ด้วยตนเอง.....					
4.4 ห้องสมุดไม่ได้บอกรับวารสารที่ปรากฏไว้ในบทความที่ค้นได้ จากฐานข้อมูล.....					
4.5 คำอธิบายการใช้ฐานข้อมูล ThaiLIS ที่ห้องสมุดจัดทำไว้อ่าน เข้าใจยาก.....					
4.6 ไม่รู้จักวิธีการใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine).....					
4.7 ไม่ทราบว่าบนอินเทอร์เน็ตมีฐานข้อมูลใดให้บริการบ้าง.....					
4.8 ไม่ทราบวิธีการค้นหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลต่างๆ.....					
4.9 ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการกำหนดคำค้นในการค้นหาข้อมูล.....					
4.10 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการใน SALI Center หยุดทำงานบ่อย โดยไม่ทราบสาเหตุ.....					
4.11 การติดต่อเข้าระบบบนอินเทอร์เน็ตใช้เวลานาน.....					
4.12 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีน้อย.....					
อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

แนวคำถามในการสัมภาษณ์
เรื่อง การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

คำถามต่อไปนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวคำถาม (Guide line) ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เท่านั้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้สัมภาษณ์ได้เสนอประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องนอกเหนือไปจากแนวคำถามได้ โดยในขณะสัมภาษณ์จริงอาจมีการปรับเปลี่ยนคำพูดหรือข้อความขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์เนื่องจากดำเนินการสัมภาษณ์รายบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้ได้คำตอบในประเด็นต่างๆ ครบถ้วนเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

- 1.1 ชื่อ-นามสกุล
- 1.2 อายุ
- 1.3 คณะวิชา / สาขา
- 1.4 ชั้นปี
- 1.5 สถานภาพการทำงาน หรือประกอบอาชีพ (หมายถึง ในขณะที่ท่านกำลังทำเค้าโครง

ปริญญานิพนธ์)

- 1.5.1 ทำงานแล้วลาศึกษาต่อ
- 1.5.2 จบแล้วศึกษาต่อ
- 1.5.3 อื่นๆ

2. การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์

2.1 ท่านเริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไร แล้วใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อเรื่องนี้

- 2.1.1 ก่อนจะเข้ามาศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา
 - 2.1.1.1 ใครเป็นผู้เสนอแนะให้ท่านศึกษาหรือไม่ (ถ้าไม่มีท่านได้แนวคิดมาจากไหน)
 - 2.1.1.2 (ถ้ามี) เป็นเรื่องที่ตรงกับที่ท่านสนใจอยากจะศึกษาหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 2.1.2 ระหว่างเรียนรายวิชาในหลักสูตร
 - 2.1.2.1 ท่านใช้เวลาช่วงไหนในการศึกษา แล้วได้มีการจัดทำตารางเวลาสำหรับ

ศึกษาค้นคว้าหรือไม่

- 2.1.2.2 ปัญหาเรื่องการทำรายงาน / การสอบ จนทำให้ท่านไม่มีเวลาศึกษาหรือไม่
- 2.1.3 เรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว
 - 2.1.3.1 สาเหตุที่ทำให้ท่านเริ่มศึกษาหลังจากเรียนรายวิชาในหลักสูตรจบแล้ว

เพราะเหตุใด

- 2.1.3.1.1 ยังไม่มีแนวคิดว่าจะทำเรื่องเกี่ยวกับอะไร / ไม่มีเรื่องที่สนใจที่จะ

ศึกษา

- 2.1.3.1.2 ระหว่างเรียนไม่มีเวลาเพราะต้องทำรายงาน / สอบ
 - 2.1.3.1.3 อื่นๆ

2.2 หัวข้อปัญญานิพนธ์ที่ท่านศึกษาอยู่ในขณะนี้ท่านได้แนวคิดมาจากแหล่งใด ขอให้เล่าถึงกระบวนการในการคิดข้อปัญญานิพนธ์ที่ผ่านมา โดยพยายามถามว่า

2.2.1 เพราะเหตุใดจึงเลือกที่จะศึกษาหัวข้อเรื่องนี้

2.2.2 เมื่อท่านได้แนวคิดที่จะศึกษาวิจัยแล้ว ท่านได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเริ่มศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลังเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่จะทำหัวข้อปัญญานิพนธ์

2.2.3 ท่านมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือไม่ และถ้าไม่มีไปศึกษาค้นคว้า มาจากแหล่งไหน

2.2.3.1 เรียนในหลักสูตรรอบรณะชั้น

2.2.3.2 ศึกษาด้วยตนเอง

2.2.3.3 อื่นๆ

2.3 เมื่อท่านได้นำกรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้ว ท่านไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง หรือให้ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้าง

2.3.1 ชี้แจงให้ทราบว่าแนวคิด (Concept) ของเรื่องที่จะศึกษาควรเป็นอย่างไร

2.3.2 ได้มีการอธิบายหลักการ/วิธีการดำเนินการวิจัยให้ท่านไปศึกษาเพิ่มเติมอะไรต่อบ้าง

2.3.3 อื่นๆ

2.4 หัวข้อปัญญานิพนธ์ที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ตรงกับกรอบแนวคิดเดิมกับที่ท่านจะศึกษามาก่อนหรือไม่ หรือว่าอาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดใหม่อย่างไรบ้าง

2.4.1 ถ้าหากไม่ตรงกับกรอบแนวคิดเดิม เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วกรอบแนวคิดแบบไหนดีกว่ากัน / เข้าใจมากกว่ากัน

2.4.2 ท่านประสบปัญหาอะไรบ้างหรือไม่ แล้วต้องไปศึกษาใหม่หรือศึกษาอะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่

2.5 ท่านเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์บ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งได้เข้าเสนอหัวข้อปัญญานิพนธ์จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร (ก็ครั้งต่อสัปดาห์/ก็ครั้งต่อเดือน)

2.5.1 การติดต่อขอเข้าพบกับอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำ ได้รับความสะดวกหรือไม่

2.6 หลังจากที่ท่านผ่านการเสนอหัวข้อปัญญานิพนธ์แล้ว จนกระทั่งเข้าสอบเค้าโครงละเอียดปัญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ท่านใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไร (ระยะเวลากี่เดือน)

2.6.1 ท่านใช้เวลาทำเค้าโครงละเอียดปัญญานิพนธ์จริงๆ นานเท่าไร เพราะเหตุใด

2.7 ท่านประสบปัญหาอะไรบ้างในการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดหัวข้อปัญญานิพนธ์ เพราะเหตุใด และมีวิธีการแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร

2.7.1 ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิต

2.7.1.1 มีความสนใจในเรื่องที่จะวิจัยแต่ไม่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องนั้นๆ ดีพอ

2.7.1.2 ไม่ทราบว่าจะเริ่มค้นคว้าจากแหล่งใด ก่อน-หลัง

2.7.1.3 อื่นๆ

- 2.7.2 ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ
 - 2.7.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ
 - 2.7.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษามีน้อย
 - 2.7.2.3 อื่นๆ
- 2.7.3 ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริมาณงาน
 - 2.7.3.1 การติดต่อเข้าพบ
 - 2.7.3.2 การอธิบายประเด็นต่างๆ ให้ละเอียด ชัดเจน
 - 2.7.3.3 อื่นๆ

ภาคผนวก ค

คำถอดเทปจากการสัมภาษณ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. คณะวิทยาศาสตร์ วิชาเอก วิทยาศาสตร์ศึกษา

อายุ 32 ปี ชั้นปีที่ 2

สถานภาพ รับราชการลาศึกษาต่อ

เริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์ตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

ตั้งแต่ปี 1 ในระหว่าง Course work จะเริ่มศึกษาปริญญานิพนธ์ในห้องสมุดจะได้แนวคิดที่เราสนใจไปในแนวทางไหน แล้วเลือกเรื่องที่เราสนใจ ใช้ช่วงเวลาที่เหลือจากการเรียนในแต่ละวิชา ที่เหลือจะเข้าห้องสมุดโดยหยิบปริญญานิพนธ์มาอ่าน เพราะว่าพี่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาต้องกลับต้นสังกัดภายในระยะเวลา 2 ปี พอปี 1 เรียน Course work ปีครึ่ง ต้องวางแผนไว้ว่าอีกครึ่งปีทำปริญญานิพนธ์มีการจัดการตารางตัวเองเช่นวันนี้อ่านปริญญานิพนธ์วันละครึ่งชั่วโมง ช่วงที่เรียน ปีหนึ่ง พอขึ้นปี 2 เรียน Course work เเทมสุดท้ายได้หัวข้อนำเสนอ

ปัญหาการทำรายงานมีบ้างหรือเปล่า

ไม่มี เนื่องจากมีการจัดการตาราง ฉะนั้นจึงลงมือทุกอย่าง

ได้แนวคิดจากปริญญานิพนธ์ของมศว. เป็นหลักปริญญานิพนธ์ในสาขาวิชาของรุ่นพี่ แล้วมองปัญหาที่สถาบันว่าขาดอะไรบ้าง โดยความสนใจคือ จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเห็นว่า ยุคนี้มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาร่วมด้วยใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาผลิตสื่อการเรียนการสอน จึงสนใจจะทำเรื่องนี้

สาเหตุที่ศึกษาจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน เนื่องจากขาดแคลนวัสดุ/สื่อการเรียน แล้วมองไปว่าจะทำสื่ออย่างไรให้ตอบสนองกับผู้เรียนมากที่สุด/ทันสมัยเข้ายุค

อยากจะขอรบกวนให้เล่าว่าในการศึกษาเพิ่มเติม ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงหลังสุดได้เป็นหัวข้อว่าเริ่มศึกษาจากอะไร

แรกเลยจะอ่านจากบทคัดย่อของรุ่นพี่ว่าศึกษามาในแนวทางไหน เช่น ถ้าพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป CAI ซึ่งตรงกับที่เราสนใจจะพัฒนาสื่อเราจะอ่านพวกสื่อผสม สื่อมัลติมีเดียในแนวๆ นี้ เริ่มอ่านบทคัดย่อจากรูปเล่มปริญญานิพนธ์ดูตัวแปรต้น ตัวแปรตามว่าศึกษาอะไร แล้วมีวัตถุประสงค์ อ่านข้อเสนอนั้นในการวิจัยว่า เราควรจะทำวิจัยในแนวทางไหนครั้งต่อไป แล้วมาคิดว่างานอะไรที่เราคิดอยากจะทำ ก็มาค้นเอกสารต่างๆ เช่น ค้นจากปลาทะเล โดยไปค้นจาก ม.เกษตร / สภาวิจัย / หอสมุดศว. / กรมประมง ที่ให้ข้อมูลเรื่องปลาที่ก็จะไป โดยรวบรวมเนื้อหาไว้ก่อน พอได้เนื้อหาเสร็จปุ๊บพี่ก็จะเอาเนื้อหาหมากอง แล้วอ่านงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลเป็นอย่างไร ปัญหาเป็นอย่างไร ของคนนั้นพูดถึงเรื่องนั้น เรื่องนี้ แล้วเขียนเมื่อได้เอกสาร บทที่ 2 ก่อนข้างสมบูรณ์ แล้วเขียนวิธีดำเนินการบทที่ 3 แล้วกลับมาเขียนบทที่ 1 ภูมิหลังเขียนที่หลังเลย นี่เป็นเทคนิคของพี่เอง พอเขียนเสร็จพี่ก็ให้ประธานกรรมการของเราตรวจสอบดูว่าเค้าโครง 3 บทของเราเป็นยังไง ต้องปรับในส่วนไหน เพิ่มเติมในส่วนไหน ที่มันเกินมา อาจารย์ก็จะช่วยดู ช่วยแนะนำนั้นก็แสดงว่ากรอบแนวคิดที่เราจะทำตรงกับแนวคิดของอาจารย์เค้าซิคะ

อ้อ ก็พี่มีกรอบแนวคิดไปให้อาจารย์ 3 บท จะมีกรอบแนวคิดอยู่ 1 แผ่น เวลาเสนอประธาน มีกรอบแนวคิดไปอย่างเดียว ท่านก็จะดูกรอบแนวคิดเราแล้วท่านก็บอกว่าความเป็นไปได้มันมี ก็ให้คุณพร้อมเตรียมเสนอสอบ Defend (แล้วไม่ปรับแก้อะไรเลยหรือคะ) ก็ปรับแก้มา ดูความเป็นไปได้เป็นนัย ว่านิตินิดอย่างนี้ ประธานดูแล้วบอกว่ามันทำไม่ได้แบบนั้น กรอบมันน่าจะรวบกัน ขึ้นตอนต่างๆ ท่านก็มาช่วยเกลา จะปรับให้กระชับมากขึ้น ก็ไม่ได้เปลี่ยนเรื่องเลยนะไม่ได้โยกย้ายเปลี่ยนแนวหรืออะไรเลย แต่เปลี่ยนขั้นตอนให้มันรัดกุมขึ้น แล้วเราจะทำตาม step ก็แสดงว่าพี่มีพื้นฐานในเรื่องที่ศึกษามาก่อน

ก็คือเราวางแผนตั้งแต่ก่อนเข้ามาเรียนแล้วไง เรามีข้อจำกัดเรื่องเวลาที่พี่บอกทำยังไง ที่เราเรียน Course work เสร็จ ทำยังไงที่เราจะหาความรู้เพื่อที่จะทำปริญญานิพนธ์ คือเราจะสะสมไว้ต่อเนื่อง

แล้วไม่มีใครเสนอแนะให้พี่เลยหรือคะ

ไม่มีคะพี่คิดเองเพราะพี่เป็นคนท้องถิ่น บางสเหฺร เค้าจะเป็นชุมชนชาวประมง แล้วจับได้ ปลาเค้าจะได้เยอะมาก แต่พอปลาขึ้นสะพาน เด็กไม่ได้เรียนแนวคิดเดิมพี่ก็เอามาจากการปฏิรูปการศึกษา ที่เค้าจะบอกว่าใช้แนวคิดใหม่ การปฏิรูปการศึกษาใหม่ให้เด็กเรียนรู้แบบใหม่ ก็เลยทำให้เราไม่พอใจจากตรงนี้ อาจารย์ไม่ได้แนะนำแต่เราเป็นคนเสนอแนะให้อาจารย์

พี่ช่วยเล่าการไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ได้เสนอแนะอะไรให้บ้างคะ

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพี่ใช้มัยคะ ท่านเป็นอาจารย์ภาควิชาชีวที่ทำเรื่องปลาซึ่งตรงกับสาขาเลย แล้วอาจารย์ก็ค่อนข้างให้ความสะดวกมากเลยคะว่าตรงนี้นะเนื้อหาตรงนี้น่าจะปรับ แล้วควรหาตรงนั้นมา support มันน้อยไป เนื้อหาที่คุณทำมา เด็กคุณมันม. 2 ควรจะปรับเนื้อหาความยากให้เด็ก อาจารย์ท่านก็แนะนำ เราก็ไปปรับ แล้วเอามาให้ท่านดูใหม่ ท่านก็บอกโอเค อันนี้คงไม่ยากไป ให้มันเหมาะสม แล้วการเข้าอาจารย์ พี่เข้าพบบ่อยหรือเปล่า สัปดาห์ละกี่ครั้ง

เป็นช่วงๆ นะอย่างเดือนหนึ่ง แล้วแต่งงานอย่างพี่ไปสร้างเครื่องมือ... (หมายถึงคือการเข้าสอบหัวข้อคะ) ไม่บ่อย เพราะว่าเรา เตรียมตัวมาพร้อมแล้ว คืออาจารย์อ่านงานเรา ช่วงต้นๆ ก็อาทิตย์ละครั้ง มาประมาณก่อน Defend ใช้เวลาประมาณกี่เดือนคะ Defend

พี่ใช้เวลา คือช่วงของพี่มันติดอยู่ที่ช่วงจะปิดเทอม แต่อาจารย์มีภาระกิจ แต่งานพี่มันพร้อมตั้งแต่เตรียมเค้าโครงฯ เสร็จภายใน 3 เดือน หลังจากพี่ค้นคว้าแล้ว จบ Course work เราก็รวบรวมเอกสารเรา 3 เดือน แต่พี่ได้มา Defend เดือน พ.ย. หรือ ธ.ค. จำไม่ได้ เป็นประมาณนั้น แต่ส่งบัณฑิตก็ประมาณ ม.ค.

แล้วการติดต่อขอเข้าพบอาจารย์ล่ะคะ

อาจารย์บอกเดี่ยวอาจารย์ดูตารางก่อนว่างมัย... (จำนวนนิสิตที่เข้าพบอาจารย์ท่านนี้เยอะชิคะ)...เดิมทีไม่พอ แต่ก่อนหน้านั้นนิสิตจะเกินอาจารย์ แล้วที่นั่นนิสิตเกินอาจารย์ อาจารย์ท่านก็จะแนะนำให้ไปหาอาจารย์ท่านอื่นที่ยังไม่เต็ม เราก็ไปหาอาจารย์ที่ยังไม่เต็มเฉลี่ยให้อาจารย์ ท่านอื่นก็เลยไม่มีปัญหาเรื่องจำนวนนิสิต

(แสดงพี่ใช้เวลาในการเข้าสอบหัวข้อโดยเฉลี่ย 3 เดือน) พี่เตรียมเนื้อหา 3 เดือน แต่พี่ได้ Defend ประมาณ เดือนที่ 4 หรือเดือนที่ 5 (ใช้เวลาทำจริง ๆ ก็คือเท่านั้น) พี่ทำต่อเนื่อง 3 เดือนนะคะ ไม่ได้หยุดทำมาตลอด ประสบปัญหาอะไรบ้างคะ ในการกำหนดหัวข้อ

(ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิตคะ) ปัญหาคือที่พี่เองปัญหานั้น ไม่มีนะ มีแต่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เราไปศึกษา บางที่เรา ค้นจากที่นั่นแต่มันไม่เจอ แล้วเราไม่เห็นต้นตอ มันคือเราอยากรู้ ตัวนิสิตต้องขยัน เรื่องเวลา อย่างเช่นเอาปริญญาโทมากองไว้อ่านไม่ทัน เราก็เครียด กลับบ้านล่าช้าอย่างนี้ คืออ่านงานวิจัยอย่าอ่านจนเครียด อ่านแล้วถ้าเราจับไม่ได้ให้หยุด ที่พี่เจอปัญหา พี่อ่านแล้วพี่จะเครียด สับสนจับต้นชนปลายไม่ถูก คือมันเกิดภาวะเครียด เราเสียเวลา

(แล้วปัญหาการซึ่งจะมาได้หัวข้อมันมีอุปสรรคอะไรบ้างคะ) อุปสรรคพี่ก็มี ก่อนจะได้หัวข้อนะหรือ ถ้าเรา ไม่มีนะ มีก็อุปสรรคระหว่างหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือ สำหรับตัวเราพร้อมเสนอทุ่มเทเวลา อย่างมีลูกก็ไม่สนใจเลย พี่มาอยู่ห้องสมุดพี่ไปทานข้าวกลับมาอ่านเสร็จทำ แล้วพยายามเขียนจากตัวเราเลย อ่านปริญญาโทนั้นน่าจะยากไปลอก อ่านแล้วกลับบ้านเลย พี่จะไม่ Xerox ปริญญาโท พอลกลับมา พี่ไปนั่งนึกถึงที่เราศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับปลา อย่างเราจะพัฒนาสื่อเราก็หาเอกสารเรื่องสื่อ สื่อทุกวันนี้แยกเป็นกี่ประเภท แล้วมาจัดเรียงเนื้อหา แต่ปัญหาก็คือ ร่างกายเราไม่พร้อมพี่มีปัญหาเรื่องสุขภาพบ่อย

(แล้วปัญหาที่ไม่ทราบจะเริ่มหาจากแหล่งใดก่อนกว่าที่ให้เป็นหัวข้อคะ) อันนี้ไม่มีปัญหา เพราะเราจัดลำดับ เรามีตารางทำตารางจริง ไม่งั้นนะเราอาจจะสับสน เพื่อนพี่บางคนที่ยังไม่ได้ Defend อันนั้น เราไม่รู้ว่าจะถามหรือเปล่า

(แล้วปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศที่นำมาเขียน 3 บท) มีนะที่มศว. เรามีน้อย (มีน้อยหมายถึงอะไรคะ) ตำราเกี่ยวกับปลา มีน้อย เพราะว่าที่นี่เราไม่มีคณะประมง พี่ก็เลยต้องไปที่เกษตร วารสารค่อนข้างไม่เพียงพอในสาขา (แล้วอ่านบทความต่างประเทศบ้างมั้ยนะ) ใช้พี่ใช้เรื่อง Fish of Thailand เลย แล้วอีกอย่างปลาฝรั่งค่อนข้างเยอะ พี่ก็ไปกรมประมง ที่ม.เกษตร ส่วนใหญ่พี่จะไป 2 ที่ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับสื่อ พวกสื่อ มัลติมีเดียจะหาของห้องสมุดเราก็โอเค

(แล้วปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ล่ะคะ) อาจารย์น่ารักมาก มีเวลาให้เพียงพอ นัดเมื่อไรเจอเมื่อนั้น อาจารย์ไม่ดูถ้าตัวเราชัดเจนในงานเรา อาจารย์จะถามว่าวันนี้เข้าพบเรื่องอะไร เราต้องชัดเจนในตัวเรา อาจารย์ถามมาเราตอบไม่ได้ก็ต้องดู คือพี่ไปพบท่านเราต้องเตรียมว่าจะถามเรื่องอะไร อาจารย์ก็จะหนูขอเข้ามาปรึกษาเรื่องนี้ เช่น Sscript อันนี้หนูว่าจะใช้ภาพเคลื่อนไหวได้มั้ยนะ อะไรอย่างนี้ โอเค อาจารย์ก็บอกเอาความเป็นไปได้มีนะ ลองทำดู โปรแกรมมัน work ก็โอเค

2. คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอก การวัดผล

อายุ 25 ปี ชั้นปีที่ 3

สถานภาพ ยังไม่ได้ทำงาน

เริ่มศึกษาหัวข้อปัญญานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไร

ตอนช่วงปี 1 ปิดเทอมครับ

แล้วใช้เวลานานมัยกว่าจะได้แนวคิด

ก็หามาเรื่อย ๆ แต่ไม่ได้จริงจัง คือไปเสนอแล้วไม่ผ่าน ก็เลยมาเปลี่ยนเอาตั้งแต่แนวคิด เรื่องที่ทำปัจจุบัน ใช้เวลานานทำประมาณ 1-3 เดือน

เริ่มทำมาตั้งแต่เมื่อไร

เริ่มทำจริง ๆ ก็หลังจากจบหลักสูตรแล้ว (ทำไม่ล่ะค่ะ) ก็ตอนแรกไปศึกษาแล้วไปเสนอไม่ผ่าน ก็เลยต้องมาเสนอ ตอนนี่

หัวข้อปัญญานิพนธ์ที่ท่านศึกษาอยู่ในขณะนี้ท่านได้แนวคิดมาจากแหล่งใด อยากให้เล่ากระบวนการในการศึกษา ค้นคว้าในการคิดหัวข้อที่ผ่านมาให้ฟังค่ะ

ได้แนวคิดมาจากวารสารภาษาอังกฤษ (ไปอ่านเจอหรือไงค่ะ) คือ อ่านบทความนี้แล้วสนใจก็เลยเอามาศึกษา ดูแล้วไปคุยกับอาจารย์ อาจารย์ก็เห็นดีด้วย เขาก็เลยช่วยปรับแก้แนวคิดให้เหมาะกับประเทศเรา เพราะเหตุใดจึงเลือกที่จะศึกษาเรื่องนี้

เพราะยังไม่มีใครทำ แล้วเป็นเรื่องที่น่าสนใจด้วย

เมื่อได้แนวคิดที่จะศึกษาวิจัยแล้ว ได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเริ่มศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลังเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่จะทำหัวข้อปัญญานิพนธ์

อ่านบทความภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแนวเรื่องที่เราสนใจ เดี๋ยวคิดก่อนนะครับคือมันนานแล้ว เพราะผมทำเกี่ยวกับ ทฤษฎี ก็ศึกษาตัวทฤษฎีของเค้าก่อน เป็นหนังสือทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะทำ (แล้วได้เลยหรือค่ะ แล้วทำไงต่อคะ) แล้วก็ไปดูฐานข้อมูล DAO แล้วก็ดูจากบทคัดย่อปัญญานิพนธ์ในสาขาวิชาคือ จะดูโดยรวม ๆ ว่าเค้าศึกษาอะไรมาบ้างครับ

คุณมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือไม่ และถ้าไม่มีไปศึกษาค้นคว้ามาจากแหล่งไหน

ก็เรียนในหลักสูตรนะจะมีที่เกี่ยวข้อ (แล้วได้ศึกษาด้วยตนเองบ้างหรือเปล่าคะ) ก็ศึกษาจากหนังสือทั่วไปครับ เกี่ยวกับทฤษฎีเรื่องนี้จะมีบอกไว้ในหลายๆ เล่ม ก็เอามาอ่าน

เมื่อได้กรอบแนวคิดนี้แล้วใช้มัยคะ แล้วได้ไปขอคำปรึกษาอาจารย์ที่ควบคุมปัญญานิพนธ์บ้างหรือเปล่า แล้วอาจารย์ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมอะไรบ้างคะ

ก็อย่างที่บอกไป อาจารย์เค้าได้ประยุกต์ให้เหมาะสมที่สามารถใช้วัดกับนักเรียน เพราะผมต้องทำกับนักเรียน ไซ้มัย ให้เหมาะสมกับประเทศไทย

นั้นก็แสดงว่ากรอบแนวคิดเดิมกับกรอบแนวคิดใหม่ตรงกันซิคะ

กรอบแนวคิดก็ไม่ได้เปลี่ยนนะ แต่ปรับให้มันเหมาะกับประเทศเรา เด็กเราเท่านั้นเอง แล้วประสบปัญหาอะไรหรือเปล่าคะ

ไม่ครับ เพราะว่าของผมนั้นส่วนใหญ่จะเน้นสถิติ แต่เรื่องของมันจะมีแนวทฤษฎีอยู่แล้ว แต่เน้นตรงสถิติ

การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริมาณงานบ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งได้เข้าเสนอหัวข้อปริมาณงานจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร (ก็ครั้งต่อสัปดาห์ / ก็ครั้งต่อเดือน)

ก็เข้าพบบ่อยครับ สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง คือ บางทีคุยแล้วอาจารย์ก็ให้ทำ paper ส่ง ทำรูปเล่มส่ง แล้วแก้ไข คืออันนี้ทำ 3 บท แล้วจึงเสนอเข้า Defend ก็ผ่านเลย แต่ก็ปรับอีกนิดหน่อย สถิติบางตัวให้เหมาะสมเพราะ มีอาจารย์หลายๆ คนก็ให้แนวคิดมาหลายๆ อย่าง มาปรับ (แล้วอย่างอื่นมีล่ะคะ) ไม่มีครับ

การติดต่อขอเข้าพบกับอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำ ได้รับความสะดวกหรือไม่

ก็ถือว่าสะดวกครับ เพราะมันอยู่ที่เรากับตัว ถ้าเราหมั่นมาพบ ไม่ต้องนัดครับ มาถึงก็รอ จะมีคนมาต่อคิว ก็ตามลำดับเอง

หลังจากเอาหัวข้อที่เราทำเค้าโครง ฯ ใช้เวลาประมาณเท่าไรคะ

หมายถึงอะไรครับ (หมายถึงก่อน Defend ค่ะ) ใช้เวลาประมาณ เดือนถึง 2 เดือน (ทำจริงๆ ล่ะคะ) ประมาณ 1-3 เดือน ผมจำไม่ได้ แล้วทำจริงๆ หมายถึงอะไรครับ (หมายถึงระยะเวลาที่เราได้หัวข้อแล้วไปทำเค้าโครง ฯ มาเสนอคณะกรรมการค่ะ) ช่วงเวลานั้นหรือ 1-2 เดือน ทำเต็มที่เลย

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดหัวข้อปริมาณงาน

(ที่เกิดจากตัวนิสิตค่ะ กว่าจะได้หัวข้อนี้นี่มาค่ะ) ปัญหาอยู่ที่ตัวเราเองมากกว่า ถ้าเราขยันหมั่นหาหัวข้อก็คงได้เรื่อง แต่ถ้าจะเลยอาทิตย์ละครั้ง เรื่องก็คงไม่ได้ (แล้วกวางจะได้หัวข้อทำล่ะคะ) ผมเสนออาจารย์ไป 4-5 เรื่องแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ 5 นะ แล้ว (ประสบปัญหาอะไรหรือ) คิดหัวข้อที่ผ่านๆ มาไม่ได้เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน เรื่องบางเรื่องก็ประมาณว่าง่ายไปที่เราอยากทำ บางทีมันคล้ายๆ เรื่องอื่น ศึกษากันเยอะแล้ว (แล้วเรื่องที่ทำเป็นล่ะคะ) คือเรื่องนี้ถือเป็นการประยุกต์มากกว่าคือการที่จะทราบเกี่ยวกับสถิติ คือศึกษาองค์ประกอบแต่เป็นอีกแง่มุมหนึ่ง

(ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ อยากให้เล่าให้ฟังหน่อยค่ะ เริ่มตั้งแต่การกำหนดหัวข้อจนถึงทำเค้าโครง ฯ) บางทีวารสารที่เราเปิดเจอในฐานข้อมูล พอเราไปดูวารสารของห้องสมุดเค้าจะไม่มี บางทีมี พ.ศ. ที่เราจะใช้ไม่มี ไม่ได้บอกรับ คือมีวารสารเล่มนั้นอยู่แต่ไม่มีที่เราต้องการ แต่ส่วนใหญ่พบมากที่สุด จะไม่มีวารสารที่เราต้องการที่มศว. เยอะนะ ใช้ที่อื่นก็เป็นแค่องค์ประกอบ (แล้วไปใช้ที่ไหนคะ) ไปจุฬา ฯ หอสมุดแห่งชาติ

(ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริมาณงาน) ไม่มีครับ อาจารย์เค้าให้คำแนะนำดีมาก การขอเข้าพบมันอยู่ที่เรา พอติของผมนั้นดี แล้วแต่ใครมาก่อน-หลัง ก็จะมีตัวกันเอง

3. คณะพลศึกษา เอกพลศึกษา

อายุ 24 ปี ชั้นปีที่ 2

สถานภาพ ไม่ได้ทำงาน

การกำหนดหัวข้อเริ่มศึกษาตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

อยู่ปี 1 มีวิชาที่อาจารย์ให้เรียน วิชาสำหรับวิจัย (หมายถึง แนวคิดที่จะทำหัวข้ออะไรคะ) ไซ้ครับ พออาจารย์ให้เรียน เราจะเริ่มมองว่า เราจะทำในลักษณะไหน แนวทางไหน ขั้นตอนทำมันเป็นยังไง แล้วในระหว่างเรียนจะมีรายงาน/ การสอบมันไม่เป็นอุปสรรคหรือคะ

ไม่ครับ สามารถแบ่งเวลาได้ คือ ในวิชาเรียนตัวนี้ทำเหมือนกับเป็น Baby thesis ไปเลย เราคิดแล้วเรียบเรียงเรื่อยๆ พอถึงเวลาทำจริงๆ ก็ตอนปี 2 เทอม 1

หัวข้อปริญญานิพนธ์ได้แนวคิดมาจากแหล่งไหน

อันดับแรกเลย เป็นความสนใจของเรา ผมเป็นนักกรีฑาของมหาลัย จะทำเรื่องอะไรก็ต้องขอให้เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ก่อนครับ เวลาไปเก็บข้อมูลจะได้สะดวกกับทีมต่างๆ แบบนี้ครับ

แล้วยากให้เล่าถึงกระบวนการคิดหัวข้อด้วยคะ

1. ได้จากตนเอง 2. เอกสารปริญญานิพนธ์เล่มเก่าๆ ของมหาลัยเรา (เป็นตัวเล่มใช้หรือเปล่า) ไซ้ครับ (ตัวเล่มดูส่วนไหนคะ) ก็ดูทั้งหมดก่อนแล้วดูข้อเสนอแนะบทที่ 5 ว่าควรทำต่อไปยังไง แล้วก็ศึกษาจากบทความวารสารที่เป็นงานวิจัยที่คนอื่นเอามาอ้างในปริญญานิพนธ์เล่มนั้น แล้วมาตามหาต่อ แล้วเขียนเป็นเค้าโครงว่าชื่อเรื่องอะไร (ได้กรอบแนวคิดแล้วซิคะ คือมีตัวแปรต้น ตัวแปรตาม) ไซ้ครับ ต่อไปปรึกษากับอาจารย์ ประสานถึงจะได้กำหนดออกมาว่า ตัวแปรมันคืออะไร ก็ที่ผมศึกษามาเท่านี้เป็นเค้าโครงชื่อเรื่อง แล้วก็ไปปรึกษากับอาจารย์ ก็อาจารย์ชี้แนะแก้ไขให้บางที่มันอาจจะยังไม่ถูกต้อง อย่างตัวแปร เพศ หรืออะไรที่เราเขียนไป มันยังไม่ครอบคลุม

มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่เราจะทำหัวข้อมาก่อนหรือเปล่าคะ

มีครับ ส่วนใหญ่ความรู้ก็เรียนมาตั้งแต่ปริญญาตรีแล้วครับ

มีกรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้ว ได้ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ อาจารย์ท่านใดให้คำแนะนำอะไรบ้างคะ

ก็อย่างที่บอกไปครับ คือ ที่เราเขียนไปมันครอบคลุมหรือเปล่า ถูกต้องหรือเปล่า ในกรอบแนวคิดเราก็เขียนโครงร่าง ตัวแปร คืออะไร นิยามศัพท์ ความมุ่งหมาย (แล้วอาจารย์ว่าไงบ้างล่ะคะเขียนไปแล้ว) เค้าก็ดูแล้วบอกว่าให้ไปศึกษาเอกสารมาเพิ่มเติม ที่เป็นภูมิหลัง ควรจะกล่าวถึงเรื่องอะไรบ้าง

แล้วหัวข้อที่ไปเสนอให้อาจารย์ มันน่าสนใจที่จะทำเลยหรือเปล่าคะ

ไซ้ อาจารย์เค้าปรับเปลี่ยนหัวข้อ ทั้งหมดหรือเปล่า ไม่ทั้งหมดครับ แต่ในหลักก็ยังคงศึกษากับนักกรีฑาฟุตบอลอยู่ แล้วพอจำเรื่องเดิมที่ศึกษาดอนแรกได้มัยคะ ไซ้ครับ ศึกษาเกี่ยวกับขนาดส่วนประกอบจะทำนักกรีฑาประเภท 7 คนกับผลการแข่งขัน ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

แล้วถ้าเปรียบเทียบกันระหว่างแนวคิดของเรากับอาจารย์ แบบไหนดีกว่ากันคะ

มีปัญหาเยอะ จะทำความก่อนครับ คือที่เปลี่ยนไม่ใช่เพราะประธาน เราคนเดียว คือเปลี่ยนเป็นมติของที่ประชุม เค้าให้เปลี่ยนชื่อที่ใช้ในปัจจุบัน เป็นขนาดร่างกายที่มีผลต่อการแข่งขัน เอาเรื่องการแข่งขานออก ทำให้เราต้องหาค่าชนิดรูปกายมากขึ้นครับ (แล้วไปศึกษาจากแหล่งไหนบ้าง) ก็ศึกษาจากหนังสือตำราในสาขาวิชา บทคัดย่อปริญญานิพนธ์ แล้วหาจากชั้น 1 Search จากอินเทอร์เน็ต แล้วให้บรรณารักษ์ค้นให้ด้วย

แล้วการเข้าพบล่ะคะ

ก็อาทิตย์ละประมาณ 2 วัน ก็บ่อยครับ

การติดต่ออาจารย์ล่ะคะ

คือ อาจารย์มีเวลาให้เราเต็มที่ คือในเวลาที่เค้าให้ปรึกษาจะเต็มที่ แต่ต้องโทรนัดเวลาไว้ก่อน โทรหาจะเข้าไป วันนั้น วันนี้ แต่ถ้าไม่นัดก็จะไม่ค่อยได้พบ

(แล้วระยะเวลาที่ทำเค้าโครงละเอียดใช้เวลาทำ นานแค่ไหนคะ) 3 บทประมาณ เข้า Defend ตูลา ก็ทำประมาณ 2 เดือน ทำจริง ๆ ก็ 2 เดือน

ปัญหาการทำหัวข้อ ล่ะคะ

(ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิตคะ) คือ นิสิตไม่มั่นใจว่าหัวข้อที่เราคิดไปจะผ่านหรือเปล่าไม่กล้าจะไปหาเค้า ส่วนหนึ่งก็คือกลัวที่จะตอบคำถามไม่ได้ ที่ทำให้ล่าช้าจะไม่แน่ใจในตัวเอง (อย่างอื่นล่ะคะ แล้วแก้ปัญหาตรงนี้ยัง ไงบ้าง) จะอ่านทบทวนเยอะ ๆ ปรึกษากับอาจารย์ที่เราสนิทด้วยก่อนจะไปปรึกษากับประธานจริง คือปัญหาของผมหลังจากที่เค้าเปลี่ยนหัวข้อให้ใช้มั้ยครับ ชันแรกเลยผมสนใจรับบี แล้วจะทำยังไง ก็ดูว่าคนอื่นทำยังไง เช่นเค้าทำแบบสอบถาม พวกทัศนคติมันเยอะ เราไม่เอาดีกว่า แต่คนที่ทำกับนักรักบีเป็นเชิงคุณภาพยังไม่มี

(ปัญหาจากการใช้วัสดุสารสนเทศล่ะคะ) คือวารสารต่างประเทศคนอื่นเค้าเอามาอ้างอิง แล้วเราจะใช้ ห่องสมุดไม่ได้บอกรับ ส่วนใหญ่จะมีอยู่ที่จุฬาฯ เกษตร เอกสารต่างประเทศที่ผมเอามาอ้าง ผมจะจ้างเค้าแปล อันนี้เป็นอุปสรรคมาก

(แล้วปัญหาจากอาจารย์ล่ะคะ) ก็คือเราได้เวลานัดแล้ว เค้าก็ให้เวลาเต็มที่ ไม่ใช่ให้คุณรีบพูด เพราะผมจะไปธุระไม่ใช่ครับ

4. คณะพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา

อายุ 27 ปี ชั้นปีที่ 3

สถานภาพการทำงาน กลับเข้าทำงานในสังกัด

พี่เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

เริ่มต้นเรียนได้ปีกว่าๆ พอช่วงใกล้จะหมด Course work มาเริ่มศึกษาดูแนวคิดที่พี่ได้ทำวิทยานิพนธ์ ได้มาจากแหล่งไหนบ้างคะ

จากวิทยานิพนธ์เล่มเก่าๆ จากตัวเล่มของมศว. แล้วก็ดูว่าเราสามารถทำได้หรือเปล่า เหมาะกับเราแค่ไหน เหมาะกับงานของเราหรือเปล่า มันเอื้อกันมั้ย แล้วเวลาของเรามันมีน้อยด้วย จะทำเกี่ยวกับหน่วยงานที่เป็นสภาพปัญหาในหน่วยงาน

อยากให้เล่ากระบวนการคิดหาหัวข้อตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน พี่เริ่มศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลัง

เริ่มแรกจริง ๆ ก็ไปดูชื่อเรื่องที่บัณฑิตเค้ารวมๆ ไว้ แต่ผมก็ใช้หลายวิธีคิดเหมือนกันนะ อย่างผม ถ้าเราคิดว่าเรื่องไหนน่าสนใจ เราก็ไปเอาเล่มมาดู ดูว่าเค้าทำกันยังไง ยากหรือเปล่า เราพอจะทำได้มั้ย ถ้าพอทำได้ ก็หยิบมาดูประมาณ 3-4 เล่ม มาคิดดูว่า เล่มไหนพอทำได้ ดูความสามารถ เวลาของเรา

หัวข้อพี่ได้ตั้งแต่ปีไหนคะ

หัวข้อก็ได้ตอนปี 2 ครั้ง ก็ค่อนข้างงุกงะกุกเหมือนกัน

พี่มีพื้นฐานความรู้ที่ศึกษาหรือเปล่าคะ

มีครับส่วนใหญ่ได้จาก Course work แล้วมาศึกษาด้วยตนเอง

กรอบแนวคิดที่จะทำพี่ได้ไปปรึกษาอาจารย์ อาจารย์ได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง

ส่วนใหญ่อาจารย์จะแนะนำให้ทำเรื่องที่ใกล้ตัว สมมติทำงานก็ทำในหน่วยงาน ยังเรียนก็ทำที่เราถนัดแบบนี้ หัวข้อที่พี่นำเสนอเป็นหัวข้อแรกหรือเปล่าคะ

หัวข้อนี้ หัวข้อแรก แล้วก็ได้เลย แต่ว่าปรับนิดหน่อยนะ ปรับกรอบ ที่แรกของผมจะกว้างไป คือจะเป็นความต้องการกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมออกกำลังกาย เค้าก็เลยบอกว่ามันเยอะไป เอาลงมาแค่กีฬาที่พอพี่ประสบปัญหาอะไรบ้างหลังจากที่อาจารย์ให้ปรับแก้ แล้วไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมมาบ้าง

ก็ไม่มีนะ เพราะว่า ไม่ได้ปรับเนื้อหา ปรับแค่ชื่อเรื่อง โดยหลักการมันยังอยู่ ไม่ใช่ปรับตัวแปรอะไร แบบนี้ การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาละคะ

สะดวก มันก็ต้องนัดวันก่อน โทรมาเค้าไม่ว่างก็ถามว่าว่างวันไหน

แล้วก่อนเข้าพบอาจารย์พี่ได้เตรียมตัวมาก่อนบ้างหรือเปล่าคะ

จะเข้าหาเมื่อมีปัญหา ถ้ามีปัญหาก็บอกว่าติดตรงนั้น ตรงนี้ อาจารย์ก็จะช่วยแนะนำ

(แล้วกรรมการหาบ่อยมั้ยคะ) ก็พอกัน คือคนนึงไม่ว่าง ก็หาอีกคนนึง

(พี่เข้าสอบ Defend หมายถึง 3 บท หรือเปล่าคะ) ครับ 3 บท (แล้วใช้เวลานานแค่ไหนคะ) คือเก็บข้อมูลมาเรื่อยๆ

3 เดือนนะ (ทำจริงละคะ) ทำจริง ๆ 1 เดือนอุปสรรคก็เวลาทำงาน

ในการกำหนดหัวข้อที่ผ่านมาพี่ประสบปัญหาอะไรบ้างคะ การที่จะได้มาซึ่งหัวข้อในปัจจุบันนี้พี่จะคิดเรื่องนี้ออกคะ

ก็อยากที่บอกคือเราต้องรู้ไว้แล้วว่าเราจะเลือกอะไร ก็นึกไว้ตั้งแต่ตอนแรกแล้วว่าจะเลือกเรื่องที่เราสามารถทำได้ เหมาะกับความสามารถของเราไม่ยากเกินไป คือตอนไปคุยกับอาจารย์ เค้าจะถามว่าคุณทำงานที่ไหน แล้วคุณควรทำเรื่องใกล้ตัวคุณนะ

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศล่ะคะที่นำมาเขียนหรือมาอ้างอิงการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีปัญหาอะไรบ้างคะ

จริงนะผมไม่ค่อยได้เข้ามา แต่ถ้ามาก็เข้ามาทั้งวัน แล้วใช้อะไรไม่ค่อยคล่องหรอก ส่วนใหญ่จะใช้หนังสือตำรา คือผมต้องการความสะดวก ใช้ตามความเข้าใจของเรา เดินหยิบเอา สอบถามบรรณารักษ์ว่าเล่มนี้ ทำไม่ไม่เจอแค่นั้น

ปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษา

ไม่มีปัญหาอยู่ที่ผม คือผมไม่ค่อยมีเวลาให้เค้า

แล้วปีพี่รุ่นเดียวกันผ่านกันเยอะมั้ยคะ หัวข้อ

ก็เกินครึ่ง คือถ้าไม่ผ่าน เค้าก็จะปรับให้ผ่าน อาจารย์เค้าจะช่วยเด็ก

หัวข้อของพี่ที่ทำในปัจจุบันคะ กว่าจะได้แนวคิดที่จะทำอะไรจะคิดยากหรือเปล่า

ผมว่า คนที่ยากไม่ยากมันแล้วแต่คนนะ ผมว่า พวกที่ทำงานนะเค้าจะมีความคิดของเค้าแบบหนึ่ง คนที่เรียนอย่างเดียว ก็อีกแบบหนึ่ง อย่างตอนที่ผมเรียนใหม่ๆ ผมยังไม่มึ่งงานทำ ผมก็นึกเอาไว้ว่าเราจะทำอะไรอะไรนะ เช่นสมมติว่าเราจะทำเกี่ยวกับเด็กนะ เราก็ไม่มีเด็กในมือเลย ถ้าไปทำตามโรงเรียน ก็นี่ก็จะหาใครช่วย รู้จักใคร มันจะนึกภาพไม่ค่อยออกว่าเราจะดำเนินการยังไง แต่พอได้งานทำ ทำอะไรที่มันใกล้ตัวเรา เรานี้ก็จะทำอะไรก็ได้ เพราะอยู่ในหน่วยงานเรา ติดต่อง่าย

5. คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอก จิตวิทยาการแนะแนว

อายุ 28 ปี ชั้นปีที่ 3

สถานภาพ ทำงานพิเศษ

เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไรคะ

ตั้งแต่อยู่ปี 2 เทอมช่วง Summer หลังจากจบ Course work แล้ว

แล้วทำไมเริ่มศึกษาจบ Course work ละคะ

เพราะเทอม 5 ของปี 43 นะ เค้าโครงฯ ต้องผ่านให้ได้ทุกคนมันเหมือนเร่งเราไปในตัวด้วยนะ ก็เลยต้องรีบหาก่อน
ขึ้นปีการศึกษาใหม่

ใช้เวลานานแค่ไหนคะ กว่าจะได้แนวคิด

ก็เริ่มคิดตั้งแต่เรามาเรียนนะ เริ่มศึกษาอยู่เรื่อยๆ แต่ถ้าเกิดชัดเจนต้องใช้ตัวประกอบอะไรบ้าง อย่างนั้นก็จะใช้เวลา
อ่านโน่น อ่านนี่อยู่ ก็ใช้เวลา 3 เดือน

พื้มีเรื่องที่สนใจมาก่อนเข้าศึกษาหรือคะ

เปล่าคะ คือตอนอยู่ช่วง ปี 1 ปี 2 มีแนวอยู่แล้ว ตอนเรียน ได้ทำ Baby thesis คะ

หัวข้อของพื้ได้แนวคิดมาจากแหล่งไหนคะ

แหล่งที่พื้ได้มากที่สุด ที่ทำงานคะเพื่อนๆ หัวข้องานของเราเป็นคนช่วยบอกช่วยถามเรา คอยช่วยชี้แนะให้
เพราะเหตุใดถึงศึกษาเรื่องนี้คะ

เพราะว่ามันตรงกับสายงานของเรา แล้วอยู่ในความสนใจของเรา 2 อย่างประกอบกัน
อยากให้พื้เล่าถึงกระบวนการที่พื้เริ่มไปศึกษาจากแหล่งไหนมาบ้างจนกระทั่งได้กรอบแนวคิด

พื้จะเริ่มจากการที่เราไปศึกษามาจากที่ทำงานของเรา ก่อน ไปอ่านงานพวกข่าวสารในหน่วยงาน เริ่มมาหาชื่อเรื่อง
กรอบความคิดที่เกี่ยวข้องของเรานะ ทั้งที่รามฯ จุฬาฯ จะไปหามาเยอะๆ แล้วก็ Xerox เก็บเอาไว้ ส่วนใหญ่จะเป็น
Thesis ที่เกี่ยวข้อง (ดูส่วนไหนบ้างคะ) ก็ดูข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้วย แล้วก็ได้นะ (แล้วบรรณานุกรมของเค้าด้วยหรือ
เปล่าคะ) ดูคะด้วย thesis (ก็เป็นแหล่งสำคัญสิคะ) คะ แต่ถ้าเหมือนแบบสอบถามของน้องพวก DAO อะไรเนี่ยนะ
ปริญญานิพนธ์ของพื้จะใช้บ่อยนะ เพราะว่า พื้ค่อนข้างอ่อนกับการแปลภาษาอังกฤษ เลยเหมือนกับการหลีกเลี่ยงไป
พื้มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือเปล่าคะ

มีมาคะ จาก Course work เรียนมาโดยตรง การทำ Case study พื้จะทำการสัมภาษณ์กับเด็กนักเรียนกับครู
พ่อ-แม่ เพื่อนฝูงของเค้า case ของพื้ 7 คน เด็ก ม. 3 มันจะเหนื่อยตรงที่ตามเด็ก กับไปพบเค้าที่บ้านใช้เวลา 4 เดือน
ครึ่ง ในการเก็บข้อมูล

กรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้ได้ไปปรึกษาอาจารย์ อาจารย์เสนอแนะอะไรบ้างคะ

กรอบแนวคิดที่อยู่ในชื่อเรื่องเลยนะคะ คล้ายๆ กับเราต้องเขียนๆ งานไปให้เค้าดู แล้วถ้าเกิดมีจุดด้อยตรงไหน
อาจารย์ท่านจะเพิ่มการมองให้ลึกซึ้ง ว่าการสัมภาษณ์ควรจะเป็นแบบนี้ด้วยคำถามอย่างนี้
ก็แสดงว่ากรอบแนวคิดที่พื้เขียนให้อาจารย์ตรงกัน

ก็มีการปรับเปลี่ยนนะ

หัวข้อนี้เป็นหัวข้อแรกเลยสิคะ

คะ พื้ปรับเปลี่ยนแค่ตัวแปรต้นแค่นั้น คือมันเป็นมุมมองของเราว่า เราอยากจะศึกษากับใคร ชัดเจนมาตั้งนานแล้ว
ตั้งแต่เราทำงานมองว่ามันน่าจะได้ตรงนี้ ตัวแปรต้นครั้งก่อนจากการให้คำปรึกษากลุ่มมันอาจจะดูกว้างไป ประธานพื้ก็
ว่ามันน่าจะศึกษาเป็น Case ไปเลย ประธานพื้อยู่ติดภาคตลอดเลย หาง่ายมาก

การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา จนกระทั่งเข้าสอบหัวข้อใช้เวลาก็เดือน

พี่ได้แนวคิดจนถึงหัวข้อใช้เวลา 1 เดือนกว่านะ แต่ถ้าเกิดจากหัวข้อจนถึง 3 บท 3-4 เดือน ทำจริง ๆ ก็ตลอด เข้าห้องสมุด ไปโน่นบ้างนี่บ้าง

ปัญหาก่อนจะได้หัวข้อปัจจุบันล่ะคะ จากตัวนิสิตเอง

การทำวิทยานิพนธ์ พี่รู้เลยนะ ปัญหาการค้นหาค้นหาจากสื่อต่าง ๆ พี่ไม่ค่อยมีความรู้เรื่องการ Search การหาข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นเพราะว่าเรามีพื้นฐานการแปลภาษาไม่ค่อยดี DAO กับ ERIC พี่ก็ให้ชั้น 1 แก่ Search ให้นะ หัวข้อที่ทำอยู่มีคนทำแนวนี้เยอะมั๊ยคะ

ไม่ค่ะ เพราะเป็นแนวคุณภาพ

พี่คิดหัวข้อนี้ยังงัยคะ

คืออยู่ในที่ทำงานมีการพูดคุยปรึกษาเรื่องโน่นเรื่องนี่นะ พี่ทำงานกับที่พี่เรียนก็ตรงกันค่ะ พี่เริ่มหาจากตัวเล่ม Thesis ไปหาจากบรรณานุกรมต่ออย่างทีละให้ฟังคะ

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศในการจัดทำเค้าโครงฯ

พี่ว่าวารสารสาขาวิชาพี่น้อยจัง พวกจิตเวชไม่ค่อยมีใหม่ ๆ การให้คำปรึกษา Case study นะมีแต่เล่มเก่า ๆ (แล้วพวกเอกสารตำรามาเขียน thesis ล่ะคะ มีปัญหาอะไรบ้าง) เจอใน OPAC แต่ไปค้นจริงไม่เจอ แต่สุดท้ายก็เจอนะ ปัญหาเกิดจากอาจารย์ มีปัญหาอะไรบ้าง

อาจารย์นั้นหาดีมาก โทรตามนะ ว่าตรวจแล้ว เต็มพินามาเอาได้เลย สะดวกสบายมากเลยนะกับท่าน พี่หาจาก thesis แล้วก็ไปหาตามแหล่งที่เค้าอ้างไว้

ใช่ค่ะ แต่ส่วนใหญ่กรมของพี่มีหนังสือ รายงานวิจัย พวกน้อยอยู่เยอะ แต่ก็ต้องไปจุฬาฯ นะ แล้วบทคัดย่อที่รวมของบัณฑิตฯ ก็จะใช้แค่ตอนที่เรามาเล่มของเค้า แต่ส่วนใหญ่ที่พี่ใช้หาจากบรรณานุกรมเอานะ (เรื่องที่พี่ทำที่ภาคมีนักศึกษาแนวนี้มี) มีค่ะ แต่ถ้าเกิดตัวพฤติกรรมของเด็กยังไม่ มี พี่ทำงานอยู่ที่ศูนย์ของการกีฬา แต่งานค้นคว้า รายงาน รายงานการประชุมมันอยู่ในกรม ในกองของพี่มันอยู่สนามศุภชลาศัย ถ้าเกิดอยากได้ความรู้อะไรก็ต้องเข้ามาที่กรม แต่ถ้าเกิดเด็กหนีเรียนต้องไปหาที่โรงเรียน (แนวคิดได้มาจากแหล่งใดมากที่สุดคะ) ก็ thesis ค่ะ

อาจารย์ให้เขียนกรอบแนวคิดมาให้ดู แล้วอาจารย์ให้ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้าง

ก็ไปศึกษาขั้นตอนการทำ Case study กับแบบทดสอบเด็กว่า ถ้าเกิดเด็กที่เกี่ยวข้องกับการหนีเรียนควรใช้ Test ตัวไหนมาจับ คือให้ไปทดลองมาก่อนแล้วเอาผลมาให้อาจารย์ดูว่าพอจะทำได้หรือเปล่า (ใช้เวลานานแค่ไหน) การสร้างเครื่องมือ 2-3 เดือน กว่าจะได้เนะ พี่เข้าหาอาจารย์บ่อย

มีวิธีการศึกษาอย่างไรจึงจะได้หัวข้อมาคะ

อ่านจาก Thesis ของคนอื่นเค้าเยอะ ๆ นะดูว่าของเค้ามีแนวทดลอง มีแนว Survey อะไรแบบนี้ แยกออกมาเลยว่า แนวทดลองของภาคเราใช้กับตัวแปรอะไรบ้าง ถ้าเกิดชอบ Survey นะยากหรือเปล่า เค้าใช้ในรูปแบบอย่างไรในการทำ ต้องใช้กระบวนการแบบไหน

แนวคิดที่นำเสนออาจารย์ ท่านว่าพิจารณาแล้วว้อย่างไรบ้าง

พี่เขียนบทที่ 1 ไปปรึกษาอาจารย์ว่าอยากจะทำเรื่องนี่คะ อาจารย์บอกมันน่าสนใจก็ลองไปเขียนดู ถ้าเกิดเราไปพูดให้เค้าฟังนะ เค้าจะไม่ค่อยฟังหรอก ต้องเขียนความคิดของเราออกไป

พี่มีการจัดตารางหรือเปล่า

ทำนะแต่ว่าคร่าว ๆ นะคะ ว่าสัปดาห์นี้เราจะทำอะไร แล้วต้องทำ ส่วนใหญ่จะเลื่อนนะ พี่ว่ามันเร็วเนะ การทำ thesis เพื่อนฝูงก็สำคัญนะ เพื่อนคอยแรงเราจะถามว่าถึงไหนแล้ว

6. คณะพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา

อายุ 27 ปี ชั้นปีที่ 5

สถานภาพ สอนนอกเวลา

พี่เริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์ตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

เริ่มตอนอยู่ปี 4 เทอม 1

ใช้เวลานานแค่ไหน จึงจะได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อในปัจจุบัน

1 ปี ถึงจะได้แนวคิดที่จะทำ

แนวคิดที่จะทำได้มาตอนไหนคะ

หลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้วครับ ก็เข้าไปอยู่ในค่ายมวย

สาเหตุที่เริ่มศึกษาหัวข้อหลังจากเรียนจบหลักสูตร เพราะอะไรคะ

สนใจนักมวย ตอนเรียนไม่มีเวลา คือเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย แล้วตอนเรียนยังไม่มีแนวคิดที่จะทำด้วย พอหลังจากได้เข้าไปอยู่ในค่ายมวย เกิดความสนใจก็เข้ามาหางานวิจัยมาอ่านดูว่ามีเล่มไหนที่ใกล้เคียงบ้าง สามารถนำไปทดสอบกับนักมวยเราได้ ซึ่งมีคนทำน้อยมาก เราก็เลยสนใจที่จะทำ

หัวข้อปริญญานิพนธ์ที่ศึกษาอยู่ ได้มาจากแหล่งใดคะ

ก็ได้มาจากความสนใจของเราเอง

อยากให้เล่ากระบวนการคิดจนกระทั่งได้มาเขียนกรอบแนวคิด เริ่มมาจากตรงไหนบ้าง

เริ่มแรกเราสนใจกำหนดหัวข้อเสร็จแล้วไปยื่นเรื่องให้อาจารย์ ท่านทราบแล้วว่า เราจะทำเรื่องมวยไทย อาจารย์ท่านก็ให้คำปรึกษาดี ท่านก็พยายามกำหนดหัวข้อให้ ซึ่งก็เปลี่ยนมาหลายรอบแล้ว เฉพาะมวยไทยที่จะทำเรื่องนี้ เปลี่ยนมา 6-7 ครั้งแล้ว (เป็นเพราะอะไรคะ) เพราะเรากำหนดหัวข้อเรื่องแล้วพอมาดูกลุ่มประชากรแล้วกว้าง พอมันกว้างแล้วเราพยายามเจาะให้มันแคบลง หัวข้อก็เปลี่ยนมาเรื่อยๆ

การเข้าพบอาจารย์เพื่อที่จะได้กำหนดหัวข้อใช้เวลานานแค่ไหน

ประมาณ 3 เดือน เข้าหาอาจารย์เกือบทุกวัน

พี่ช่วยเล่าลำดับก่อน-หลัง ที่จะได้หัวข้อให้ฟังด้วยคะ

ตอนแรกเริ่มสนใจพอเรากำหนดหัวข้อได้ ก็ไปหาที่หอสมุด (หอออะไรคะ) หาจาก Thesis เล่มเก่าๆ (ดูอะไร ยังไม่บังคะ) ก็ดูทั้งหมดก็มีอยู่ไม่กี่เล่ม ประเด็นสำคัญเลยคือดูข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพราะหัวข้อเรากำหนดมันไม่สอดคล้องเค้าให้ข้อเสนอแนะยังงี้ ซึ่งมันน่าจะเป็นไปได้ก็ดึงเอามา (ได้ไปหาอะไรต่อคะ) หลังจากนั้นก็ดูจากตำราวิชาการว่าแบบทดสอบอะไรบ้าง เรื่องเป็นยังงี้หลายๆ อย่าง ที่สอดคล้องกับงานวิจัย ถ้าสอดคล้องกับงานวิจัยมีผลค่อนข้างจะเที่ยงตรงมากๆ ก็ถึงจะได้ทำ ถึงจะได้เขียนลงมาเป็นเล่ม (แล้วบทความวารสารหรืออย่างอื่นล่ะคะ) ก็ไม่ค่อยจะได้ดูครับ ส่วนมากจะเป็นตำราวิชาการกับ Thesis มากกว่า (แล้วใน Thesis บรรณานุกรมได้ไปหาเอกสารที่เค้าอ้างไว้มาเพิ่มเติมบ้างหรือเปล่าคะ) ใช่ครับ ใส่เอาเฉพาะที่เราคิดว่าน่าสนใจ และน่าจะตรงประเด็นมากกว่า จะไปหาตามนั้น ก็แสดงว่า พี่ได้กรอบแนวคิดแล้ว ก็ได้ไปเสนอกับอาจารย์ อาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดให้พี่ 7-8 ครั้ง ที่เปลี่ยนเพราะอะไรคะ

เพราะว่า มันกว้างเกินไปซึ่งอาจารย์บอกว่ากลุ่มประชากร คุณมันกว้างแล้วการที่จะไปหา ไปเก็บข้อมูล มันจะยาก แล้วต้องใช้เวลานาน เสียค่าใช้จ่ายมาก แล้วอาจารย์บอกว่าถ้าคุณทำกว้างแบบนี้มันจะเสียเวลา ก็ให้เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มที่เค้ารวมตัวกันที่เค้าทำการแข่งขันอะไรแบบนี้ จะง่ายกว่าที่คุณจะวิ่งไปตามจังหวัดโน่น จังหวัดนี้ (อาจารย์ให้พี่ศึกษาหรือหาวิธีการอะไรอื่นบ้างคะ) ก็ให้ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเป็นไปได้ก่อน

มีปัญหาอะไรหรือเปล่าคะ เมื่ออาจารย์ให้เปลี่ยนหัวข้อคะ

ไม่ลำบากหรือมีปัญหาอะไรครับ เพราะมันอยู่ในหัวเรื่องของมวยไทยในกรอบของเราอยู่ แต่มีปัญหาตรงกลุ่มประชากรมันกว้างมากไป แรกๆ เลยจะศึกษาเกี่ยวกับนักมวยอาชีพ แล้วคราวนี้อาจารย์ก็มันกว้างไป กลุ่มตัวอย่างมันกระจายทั่วกรุงเทพฯ และปริมณฑล ข้อมูลมันกับพร่องก็เลยไม่ได้ทำ

หลังจากที่พี่เข้าไปคุยเรื่องหัวข้อกับอาจารย์เสร็จแล้วต้องเข้า Ddefend ระหว่างนี้ใช้เวลาานเท่าไรคะ เพราะมันเป็นเค้าโครงละเอียดแล้วใช่มั้ยคะ

ใช้ครับ หลังจากนั้นอีก 3 เดือน ก็อยู่ปี 4 เทอม 2

ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่ศึกษามีมาก่อนหรือเปล่าคะ

ก็ศึกษาด้วยตนเอง สนใจนักมวย ก็ไปสอนด้วย ไปนอนในค่าย ไปคุ้ยเคยกับนักกีฬา คลุกคลีกับเค้า การทำหัวข้อปริญญานิพนธ์ที่ผ่านมา ประสบปัญหาอะไรบ้าง

อันแรกเลย ถ้าคุณคิดว่า คุณจะหาเรื่องอะไร แล้วคุณไปจับโน้นจับนี้มา มันก็ไปไม่ได้ อันแรกเลยคุณต้องสนใจเรื่องนั้น แล้วเอาใจใส่ในเรื่องที่คุณ ต้องการจะหา ถ้าคุณค้นพบแล้วอันนี้หมายถึงพลศึกษา มีความสามารถหรือเก่งทางด้านกีฬา คุณสนใจเรื่องนั้นแล้วคุณต้องทำเรื่องนั้น เข้าใจคุณก็จะเจาะลึกได้ดีกว่า คนที่ไ้ได้เข้าใจว่ากีฬาไม่ใช่สิ่งที่ฉันชอบเลยนะ มันก็เข้าใจยาก

ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุสารสนเทศที่นำมาหาหรืออ้างอิงในการทำปริญญานิพนธ์ ประสบปัญหาอะไรบ้าง

งานวิจัยต่างประเทศจัดว่าน้อยมากเลย ถ้าหากงานวิจัยจะเป็นมวยสากลซึ่งมันก็มีตั้งแต่การสร้างแบบทดสอบมวยสากลหลายๆ อย่างจากต่างประเทศมา แล้วมวยไทยงานวิจัยต่างประเทศจะน้อยมาก ก็มีแต่แค่บทความธรรมดาที่พูดถึง แล้วจำนวน Copy ในเรื่องที่เรานำมวยไทยมีน้อยด้วย

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์

ไม่มีครับ ดีมาก อาจารย์ท่านดี (แล้วการติดต่อขอเข้าพบล่ะคะ) ก็ตามคิดว่าอาจารย์แต่ละท่าน ท่านก็ไม่ได้ว่างมากมายนัก ก็พอท่านนัดก็มาควรจะตรงเวลา

7. คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกการมัธยมศึกษา กลุ่มการสอนภาษาอังกฤษ

อายุ 47 ปี ชั้นปีที่ 3

สถานภาพ รับราชการลาศึกษาต่อ 2 ปี

ที่เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไรคะ

เริ่มศึกษาน่าจะเป็นช่วง Summer หลังจากที่เราเรียนปี 1 คือปี 1-2 เรารับผิดชอบวิชาแต่ละตัว แต่ก็คิดมาเรื่อยๆ นะว่าจะเอาตัวแปรไหน ศึกษาว่ามีตัวแปรอะไรบ้าง ตอนที่เรียนปี 1 มีความรู้สึกว่ามันยังไม่ได้อะไรมาก แต่พอปี 2 เทอม 1 ก็เริ่มที่จะดูว่าพฤติกรรมตัวไหนอะไร แต่มันจริงจังใช้เวลาก็ประมาณ 3 เดือน ประมาณปี 2 เทอม 1 เพราะเทอม 2 เราต้องเริ่มเขียนแล้วละ แล้วอาจารย์เริ่มถามแล้วว่าจะศึกษาเรื่องอะไร

ใช้เวลานานแค่ไหนจนกว่าจะได้แนวคิด

พอมาทอม 1 ปี 2 เข้าเดือน 3-4 ก็ได้

แนวคิดที่ได้จากแหล่งไหนคะ

ได้มาจากโรงเรียนสาธิต ประสานมิตร ที่มีความรู้สึกว่าเด็กน่าจะมีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยไม่เท่าที่ไหน แต่ไม่ได้หมายความว่า ที่โรงเรียนเด็กไม่มีนะ แต่ให้มันดีกว่านี้ ตัวอื่นก็ไม่ได้สนใจ สนใจตัวนี้เพราะเราสอนอยู่ แล้วอาจารย์ท่านก็บอกว่าการที่จะทำหัวข้อ น่าจะเป็นเรื่องที่ตัวใกล้ชิดที่เรามองเห็นก็เลยย้อนกลับไปตรงนั้น ซึ่งเมื่อก่อนไม่ได้เตรียมมาก่อนเลย ไม่ได้คิดเป็นลักษณะนี้

สาเหตุที่เลือกศึกษาเรื่องนี้เพราะ

ก็อยากที่จะทำให้เด็กที่เราจะทำอยู่มีระเบียบวินัยในเรื่องต่างๆ ก็ได้จากสภาพที่เราทำงานอยู่นั้นแหละ
อยากให้เห็นว่าการกระบวนการคิดว่าเริ่มไปศึกษาอะไรก่อน-หลังบ้าง จนกระทั่งได้กรอบแนวคิดคะ

หมายถึง พฤติกรรมของที่เป็นพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย ลักษณะที่เห็นอยู่จริง พฤติกรรมจะลดลง ฉะนั้นต้องหาหัวข้อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุอะไร หลักการที่เราศึกษาข้อมูลก็ตรงนั้นละ
แล้วไปหาจากที่ไหนบ้าง

ดูจากหนังสือตำราว่าพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหา มีพฤติกรรมด้านอะไรบ้าง ก็มาดูบทความที่เค้ารวมของต่างประเทศ เค้าเรียกพวก DAO ใช้หรือเปล่า (คะ) อะไรแบบนี้แหละ ก็มีบ้าง พออ่านแล้วก็พอจะสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาในช่วงเราได้เอกสารมาแล้ว พฤติกรรมมันมีหลายตัว ก็เลือกที่มันเป็นพฤติกรรมในห้องเรียน ให้มันก็แคบลงไปหา Thesis ที่มีปัญหาด้านนี้ในแนวของเรา แล้วก็ไปดูว่าพฤติกรรมตรงนี้มีอะไรบ้าง ทำให้เกิดปัญหาในเวลาเรียนของที่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนะ

ได้ข้อมูลตรงนั้นแล้วได้ไปปรึกษาอาจารย์ใช้หรือเปล่าคะ

คะ ก็ได้ถามอาจารย์ที่ปรึกษาว่า พฤติกรรมตรงนี้ใช้ได้มั๊ยคะ เพราะพฤติกรรมตรงนี้นั้นทำให้เกิดการเรียนการสอนที่เราจะจัดการเรียนการสอนมันจะช่วยให้มาก-น้อยแค่ไหน มันต้องสัมพันธ์กันกันจ้ะว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนกับวิธีการสอนของเรา พออาจารย์เค้าบอกได้มันมีความสัมพันธ์กันก็สามารถทำได้ (แสดงว่ากรอบแนวคิดเดิมที่พี่จะทำกับกรอบแนวคิดของอาจารย์ตรงกัน ไม่ต้องปรับเปลี่ยน) เออ มันไปกันได้
อาจารย์ให้พี่ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมอีกบ้าง มาก-น้อยแค่ไหนคะ

จากนั้นอาจารย์ก็ให้ไปหาวิธีการสอนที่เราจะเลือกวิธีการสอนอะไร และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนว่าถ้าเราสอนแบบนี้แล้วพฤติกรรมจะดีขึ้นมั๊ย ให้เปรียบเทียบกัน

พี่ก็มีพื้นฐานในเรื่องที่ศึกษา

ใช่ ก็สนใจมาก่อนแล้ว ก็ประสบการณ์ของเราเอง แล้วในความคิดเห็นมันน่าจะดีกว่านี้ แล้วประสบการณ์ที่เห็นอยู่ มันมีพื้นฐานมาแล้ว ก็เลยทำให้เราสนใจตัวนี้น่าจะทำตัวนี้

การเข้าพบอาจารย์เพื่อที่จะสอบหัวข้อใช้เวลานานเท่าไร

ง่ายมากไม่ยากเลย เสนอหัวข้อหมายถึง 3 บทหรือ (ไม่ใช่คะ) หัวข้อที่จะทำ ไม่นาน (กี่เดือนคะ) คือในช่วงที่เรียนอาจารย์เค้าจะถามอยู่ตลอดเวลาว่าเป็นใจคิดได้หรือยัง ไม่ใช่ใช้เวลาไปหาแล้วไปคุย ไม่นะ ตอนเรียนจบก็คุยเลยถามอาจารย์ว่าหนูอยากได้หัวข้อนี้เห็นด้วยมั๊ย ใช้ได้ก็คุยกันคุยไปเรื่อยๆ ก็ยังไม่แน่ใจหรือตอนหลังกว่าจะเจอกับอาจารย์ก็อาทิตย์ละครั้ง ก็คิดตลอดคิดแต่เรื่องนี้ อาจารย์ก็สอนไป ก็ตามไปจนกว่าจะแน่ใจรู้สึกว่าจะปลายๆ เทอม 1 แล้วการติดต่อขอเข้าพบอาจารย์ เพื่อขอคำแนะนำได้รับความสะดวก

สะดวกไม่ยากเลย เจออาจารย์ก็คุยเลย ไม่ยากเลย

หลังจากได้หัวข้อจนกระทั่งเข้าสอบแล้ว 3 บท พี่ใช้เวลาประมาณกี่เดือนคะ

ประมาณ 3-4 เดือน พอเทอม 1 ก็ตลุยเลยนะ 4-5 เดือน ในช่วงนั้นหมายถึงในเทอม 1 เราก็หาข้อมูล เช่น พฤติกรรมที่เราจะสอนวิธีการ เราก็หาข้อมูลอะไรบ้าง เทอม 2 เราเริ่มเอามาทั้งหมดเลยจากเทอม 1 ปลายๆ พออาจารย์ บอกทำได้ที่นี่เริ่มลุยแล้วเริ่มหาตัวโน้น ตัวนี้มาเอาเป็นเรื่องเป็นราวเทอม 2 ค่ะ ทำจริงๆ เก็บข้อมูลมาอ่านหนังสือเกี่ยวกับตัวนี้ เก็บถ่ายเอาไว้ พอเราทำเสร็จให้อาจารย์ดู ก็เตรียม Defend ปี 2 เทอม 2 วันที่ 26 ก.พ. ตอนนั้นกำลังทำแบบทดสอบเปรียบเทียบแล้วก็ทดลองใช้ในปี่หน้า

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการศึกษาค้นคว้าเพื่อที่จะได้หัวข้อคะ

ทำอย่างไรจึงจะได้หัวข้อ ตอนแรกใช้เวลาหลายเดือน พอเข้ามาปี 1 อาจารย์บอกว่าต้องได้หัวข้อแล้วนะ แต่หัวข้อของเราในการเข้า Class แต่ละครั้ง อาจารย์ท่านจะให้ข้อมูลเรา ว่าตัวนี้น่าจะใช้ได้ ต้องใช้ความคิดอยู่เรื่อยๆ ในปี 1-2 จนมาเจอตัวนี้ที่เราชอบ หมายความว่า ต้องชอบจริงๆ

ได้มาจากตรงไหนคะ

Course work ด้วยจากประสบการณ์ของเราที่มันกว่าจะได้ชื่อเรื่องนะ (แล้วมีปัญหอะไรมั๊ยคะ) ทุกคนที่เรียนจะรู้สึกว่ายากไม่เจอ แต่บางคนก็เจอขึ้นอยู่กับตัวบุคคล พี่ก็ตั้งใจที่พี่มาเจอ ทำอย่างไรให้ได้หัวข้อนะต้องอ่าน ถ้าไม่อ่านจะไม่ได้อะไรเลย อ่านอะไรก็ได้ พี่ต้องอ่านหนังสือแล้วต้องคุยกับเพื่อน คุยไปเรื่อยๆ แล้วมันก็จะออกมาเอง หรือไม่ก็คุยกับอาจารย์ อย่างพี่พอเราเริ่มได้มาบ้าง ก็อ่านโน้น อ่านนี้อยู่เหมือนกันเปลี่ยนอยู่เรื่อย ก็ไปหาอาจารย์ ว่าแบบนี้ใช้ได้มั๊ย พอครูเสร็จโอเค แต่กว่าจะถึงอาจารย์เราก็คิดมาหลายเรื่องนานมาก คิดแล้วคิดอีก อ่านแล้วอ่านอีก ต้องอ่านต้องดูว่าเราชอบอะไร เราอยากทำอะไร ต้องถามตัวเอง

แนวคิดของพี่ตรงกับแนวคิดของอาจารย์หรือเปล่าคะ

เรามีประสบการณ์ที่เราทำงาน ใช้พฤติกรรมมันน่าจะดีกว่า ที่นี้พอมาเรียนในชั่วโมงของอาจารย์ซูศรี อาจารย์เค้าจะมีแบบตัวแปรที่สำคัญ มาให้ดูมีตั้ง 20 ตัวแปร ลองดูซิว่า ตัวแปรไหนที่สำคัญมันก็มีในที่พี่ชอบ บางทีนะคนที่มีการประสบการณ์จะเป็นตัวช่วย คนที่จบมาใหม่ๆ ก็จะมีปัญหาจับประเด็นไม่ได้ ก็พออ่านเก็บข้อมูลแล้วก็มาคิดวิเคราะห์ มาเขียนเดี่ยวมันก็ออกมาเอง อยู่ๆ แล้วได้คำตอบมันไม่ได้หรอก ที่สำคัญคุยกับอาจารย์ เพื่อนๆ ในกลุ่มก็ช่วยกัน คือไปด้วยกัน มันก็จะเกิดขึ้นมาเองแหละ

ปัญหาจากการใช้วัสดุสารสนเทศล่ะคะ ที่มาเขียนทำเค้าโครงฯ มีปัญหอะไรบ้างคะ

ก็มีหนังสือ เป็นบางเล่ม บางทีหาไม่เจอก็มีบ้าง คือเราไปเจอใน OPAC แต่ไปหาไม่เจอ Thesis ไม่มีปัญหา ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์

ไม่มีเลย (การติดต่อล่ะคะ) ง่ายมากเลย น่ารักมากไม่มีปัญหา (ทำไงที่จะได้หัวข้อคะ) พี่ว่า 1. ประสบการณ์ในที่ทำงานกับคนที่ยังไม่ได้ทำงาน พี่ว่าคนทำงานจะมาไว ถ้าหากน้องคนนั้นเค้าเก่ง เค้าเก่งก็ได้ก็แล้วแต่ ไม่มีอะไรเป็นตัวบอกว่ามันเป็นขั้นตอนตามนี้

8. คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอก เศรษฐศาสตร์การศึกษา

อายุ 25 ปี ชั้นปีที่ 2

สถานภาพ ไม่ได้ทำงาน

เริ่มศึกษาหัวข้อมาตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

ก็ประมาณ เทอม 1 ของปี 2

ใช้เวลานานเท่าไรกว่าจะแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้

ประมาณ 2 เดือน (ได้มาตอนไหนคะ) ระหว่างเรียน ก็คือตอนทำระเบียบวิธีวิจัยที่อยู่ใน Course work เรียนวิจัย ต้องนึกตั้งแต่ตอนนั้นแล้ว ก็ทำเป็น Baby thesis แล้วทำต่อมาเป็น Thesis (ช่วงนั้นมันอาจมีการสอบ/ทำรายงานมันทำให้มีปัญหาเรื่องการศึกษาหัวข้อหรือไม่) ไม่มีนะ ช่วงนั้นเรียนแค่ 3 ตัว แต่ละวิชาก็มีเวลาว่างเยอะ ไม่เหมือนตอนช่วงปี 1 (แล้วไม่มีการจัดตารางเวลาเธอ) ไม่มีครับ เรื่องๆ มีแค่ 3 ตัว ก็ว่าง

แนวคิดที่ได้ มาจากแหล่งไหนคะ

ได้มาจากการทำ Baby thesis เราอยากทำเรื่องค่าใช้จ่ย ต้นทุน ซึ่งเป็นความสนใจของเราเอง ตอนแรกค่าใช้จ่ยพัฒนาเป็นต้นทุนซึ่งมันใหญ่กว่าค่าใช้จ่ยเอามาทำเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์

อยากให้เล่ากระบวนการก่อน-หลังได้กรอบแนวคิดไปศึกษาจากอะไร

ศึกษาค่าใช้จ่ย ศึกษาทั้ง Thesis หนังสือ (Thesis คืออะไรบ้างคะ) Thesis ก็ดูบทคัดย่อ บทที่ 1 บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ แล้วก็เริ่มมาทำว่ากลุ่มที่เราจะศึกษาจะเอากลุ่มไหนดี ทำที่แตกต่างจากของเค้า เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ ก็แตกต่างกัน เราอาจจะทำกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่กว่า คือ Thesis เล่มที่ผมเอามาศึกษามีคนทำแล้วตอนปี 2521 ไปดูปรากฏว่าตรงกัน แต่วิเคราะห์ต่างกัน คือกลุ่มของผมมันใหญ่กว่า เค้าทำแค่ผู้สำเร็จแค่ 2 ปี ผมทำตั้งแต่เค้าเปิดมหาวิทยาลัยจนถึงปัจจุบัน แนวคิดผมได้จาก thesis เป็นสำคัญและงานวิจัยต่างประเทศ (ได้ไปหาจากฐานข้อมูลบ้างหรือไม่คะ) ครับ DAO ข้างล่าง ก็คือรวบรวมข้อมูลเสร็จไปปรึกษาอาจารย์ ว่าควรปรับแก้ตรงไหนบ้าง

กรอบแนวคิดที่เราจะศึกษาตรงกับกรอบแนวคิดของอาจารย์ตรงกันหรือเปล่านั้น

ตรงกัน (อาจารย์ได้ให้มาศึกษาอะไรเพิ่มเติมอีกบ้าง) คือเพิ่มเติม ให้นำส่วนที่อ้างอิง (เป็นอย่างไรคะ) ส่วนที่อ้างอิงให้เนื้อเรื่องให้หาอะไรมารองรับให้มีน้ำหนักมากขึ้น (แค่นั้นเองหรือ) ไม่มีอะไร คือให้หาเหตุผลมารองรับให้ได้ดีกว่านี้

มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อน มีครับ

เรื่องที่ศึกษาอยู่เป็นเรื่องแรก หรือว่าเปลี่ยนมาก็หัวข้อแล้ว

2 ครั้งแล้วครับ (ทำไมถึงเปลี่ยนล่ะ) อาจารย์ให้เปลี่ยนค่าใช้จ่ย (เปลี่ยนเรื่องหรือ) ไม่มี ก็คือหลักการเดิม แต่ทำให้มันใหญ่ขึ้น ตอนแรกค่าใช้จ่ย เป็นต้นทุน คือขยายหัวข้อให้กว้างขึ้น

การติดต่อขอพบ อาจารย์บ่อยครั้งแค่ไหนจนกระทั่งได้หัวข้อ

ช่วงหลังบ่อย ช่วงแรกไม่ค่อยเจอ (กี่ครั้งคะ 2 ครั้งต่อเดือนคะ) (เดี๋ยวก่อนนะที่บอกเสนอ 3 บท คือ Defendใช้หรือไม่) ครับ (แล้วหัวข้อก็คือปรึกษาอาจารย์อาจารย์ไม่ต้องเข้าที่ประชุม) ครับ หัวข้อไม่ต้อง เข้า 3 บททีเดียวตอนโดนด่าก็ปรับแก้ในห้องเลย

การขอเข้าพบได้รับความสะดวก

ครับ อาจารย์ มีเวลาเต็มที่ ก็ถนัดอาจารย์ ท่านก็มีเวลาให้เราเต็มที่ (ทำเค้าโครงฯ ใช้เวลาทำกี่เดือน) ทำ 2-3 เดือน จริงๆ 1 เดือน เสร็จ

ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิตที่จะได้หัวข้อ

ไม่มีปัญหา คือหัวข้อพวกผมไม่มีปัญหากันหรอก ส่วนใหญ่หัวข้อทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่เสนอ อาจารย์จะเห็นด้วย แต่ปัญหา คือทำ 3 บท (แล้วน้องมีปัญหอะไบบ้าง) ปัญหาตอนนี้ที่ทำบทที่ 4 มากกว่า กลุ่มตัวอย่างหาได้น้อยคือเรารู้แล้วว่าจะทำกลุ่มไหนจ้ะ แต่ตามเค้าไม่เจอ (ขอถามอีกครั้งว่าหัวข้อไม่มีปัญหาเลยหรือ) คือทำเรื่องต้นทุนของการค้า ตัวผมจบหอการค้าอยู่แล้ว คิดว่าหน่วยงานที่เราตอนปริญญาตรี น่าจะให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลได้เยอะ คิดเรื่องที่มันใกล้ตัวเรา แล้วเรื่องต้นทุนที่เราทำจาก Baby thesis มาขยายจากเรื่องค่าใช้จ่ายมาเป็นต้นทุน

อาจารย์ให้ปรับหัวข้อกว้างขึ้นเราประสบปัญหาอะไรบ้างหรือเปล่า

ที่เปลี่ยนมาก็มีบ้าง (คืออะไรอะ) คือต้นทุนทางสังคมวัดไม่ได้ ค่าสีกรหรือ ค่าเสื่อมอาคาร มันวัดลำบาก เพราะเด็กมันเดินเรียน ก็เลย limit ไว้ว่าต้นทุนส่วนบุคคลเท่านั้น ก็คือที่เปลี่ยนอาจารย์ท่านเห็นว่าเป็น Thesis ก็ควรขยายเรื่องให้มันใหญ่กว่าตอนทำ Baby

ปัญหาที่เกิดจากวัสดุสารสนเทศ

ที่เนมศว. นะ หนังสือในสาขาวิชามีน้อย หาเอกสารได้ลำบาก หมวดมันไม่ตรงกันกับ Shelf บางที 305 ไปอยู่ 349 หนังสือภาษาอังกฤษมีน้อย

ปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษา เช่นการติดต่อขอเข้าพบ

ช่วงหลังๆ ไม่มีครับ ตอนแรกๆ มี น้อยใจบ้างที่ไม่ค่อยเจอตัวอาจารย์ นัดแล้วอาจารย์เลื่อนนัด

9. คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอก จิตวิทยาพัฒนาการ

อายุ 25 ปี ชั้นปีที่ 2

สถานภาพ เรียนอย่างเดียว

เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

7-8 เดือนที่แล้ว ปี 1 เทอม 2 เป็นงานต่อเนื่อง

ใช้เวลานานแค่ไหนจึงจะได้แนวคิด

ไม่ถึง 3 เดือน (ได้มาตอนไหน ยังไงคะ) ระหว่างเรียน ตอนเรียนวิชาวิจัย (pg 591) แล้วมีการทำรายงานการวิจัย Baby thesis ก็คิดหัวข้อตั้งแต่ตอนนั้น แล้วก็ขยายผลเป็นหัวข้อขึ้นมา คือเราได้หัวข้อตั้งแต่ปี 1 ใจ แล้วอาจารย์เราก็เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คือเรามองระยะยาวเป็นการวางแผน อย่างเพื่อนคนอื่นน่าจะเก็บ Course work แล้วไปหาหัวข้อ มันเสียเวลา แต่เราไม่ เราศึกษาต่อเนื่องทำรายงานเราก็ทำแต่เรื่องนี้ บังเอิญอาจารย์ที่ปรึกษาเขาก็ทำเรื่องนี้ไว้ แนวคิดก็ความสนใจเรา แล้วในกลุ่มเราช่วยกันหาเรื่องคล้ายๆ กัน

เริ่มศึกษาในช่วงระหว่างที่เรียนมีปัญหาเรื่องการทำรายงานหรือการสอบหรือเปล่า

ไม่มี (แบ่งเวลายังไง) มันเป็นการศึกษาต่อเนื่องมาตลอดตั้งแต่ปี 1 เลยนะ หัวข้อปริญญาโทก็ทำ Course work แล้วก็ทำต่อไปเลย

หัวข้อได้แนวคิดมาจากไหน

จากบุคคลรอบข้างเพื่อนนิสิต อย่างเราทำเรื่องการเลือกคู่ครอง เรามองว่าคนเดียวนี้ แต่งงานช้า การหย่าร้าง ก็เยอะ บางคนก็เป็นโสด ก็เลยอยากจะทำว่าทำไมเป็นอย่างนี้ คือเพื่อนจะทำหัวข้อคล้ายๆ กัน แตกต่างกันตรงปัจจัยทางจิตวิทยา มันเหมือนกับว่าเป็นปัญหาปัจจุบันเราเห็นว่าปัญหาต่างๆ ทำไม มีปัจจัยอะไรบ้าง มีผลเกี่ยวข้องกัน และคิดว่าที่เราทำมันจะเป็นแนวทางในการแก้ไขได้ในการศึกษาต่อไป

กระบวนการคิดหัวข้อ เริ่มมาจากแหล่งไหนบ้าง

หนังสือ นิตยสาร คู่มือทัศน หางานวิจัย อ่านหนังสือพิมพ์ ตามคนรอบข้าง มาเขียนเสนอให้อาจารย์ พอดีอาจารย์ที่เราทำเค้าศึกษาเรื่องทัศนคติอยู่แล้ว เชี่ยวชาญด้านนี้

เวลาเขียนกรอบแนวคิดไปให้อาจารย์ดู แล้วอาจารย์ให้ไปศึกษาอะไร

ก็ให้ดูหนังสือ วารสารทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดเดิมกับกรอบแนวคิดของอาจารย์เหมือนกันหรือเปล่า

ตรงกัน เหมือนกัน ไม่ปรับเปลี่ยน ให้ไปดูของคนอื่นบ้างก็ปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

หัวข้อที่ศึกษาอยู่เป็นหัวข้อแรกใช้หรือไม่

ใช่ค่ะ หัวข้อเราได้ทำตั้งแต่ที่เรียนการวิจัยแล้ว เราก็ศึกษาหาข้อมูลมาเรื่อยๆ

ระยะเวลาในการเข้าพบกับอาจารย์กี่ครั้งต่อสัปดาห์ หรือต่อเดือน

จริง ๆ แล้วใครมีเวลาก็มา อาทิตย์ละ 2 ครั้ง มาตอนไหนก็ได้ว่างก็มาได้ตลอด อาจารย์ดี

แล้วทำ 3 บท จริงๆ ก็เดือน

ที่จริงมันต้องนาน แต่ทำตั้งแต่ Baby thesis มันก็เลยเหมือนกับเก็บข้อมูลมาเรื่อยๆ พอถึงเวลาทำจริงๆ ก็สบาย ไม่ต้องหาอะไรมาเพราะทำตั้งแต่อยู่ปี 1 แล้ว เราก็ฝึกไว้ ไปเรียนวิชาอื่น เพราะเรียนแล้วมันต่อเนื่องกันอยู่ จบ Course work ก็ลงมือทำ แหล่งความคิดก็ได้จากการอ่านบทความต่างๆ แล้วก็เกิดจากความสนใจของเรา เพื่อนด้วย

ปัญหาในการศึกษาค้นคว้าหาหัวข้อ

ไม่มี คือกลุ่มเรา 4 คน จะทำเรื่องคล้ายๆ กัน ต่างกันปัจจัยทางจิตวิทยาอย่างที่บอกไป คือว่าเราจับกลุ่มกัน 4 คน เป็นเรื่องที่ศึกษามาแต่แรก เป็นเรื่องทัศนคติในการเลือกคู่ครอง แต่แต่ละคนจะมีตัวแปรทางจิตวิทยาแตกต่างกัน ทุกคนจะมีตัวแปรเพิ่มเข้ามาที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นตัวแปรตามจะเหมือนกันทุกคน ตัวแปรต้นไม่เหมือน

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ

ก็มีบ้างเพราะบางอันไม่มีงานวิจัยมารองรับ ที่มศว.ก็ใช้อยู่ที่ Shelf

ปัญหาจากอาจารย์

อาจารย์ดี ช่วยเหลือทุกอย่าง (การขอเข้าพบละ) ง่ายมาก อาจารย์ดีนะ เวลาแกก็จะบอกคำแนะนำว่าต้องแก้อย่างไร อาจารย์ดีขนาดเรานัดอาจารย์จะเข้ามาส่ง ไม่มาก็โทรตาม แล้วงานดูเกือบทุกวัน

10. คณะวิทยาศาสตร์ วิชาเอก คณิตศาสตร์

อายุ 26 ปี ชั้นปีที่ 4

สถานภาพ เรียนอย่างเดียว

เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

ปี 2 แต่ว่าได้จริงๆ ปี 4 ก็คือจบ Course work แล้ว ก็คือ Course work 3 เทอม

สาเหตุที่ศึกษาหลังจาก course work เพราะ

คือต้องการที่จะจบ (สาเหตุ) ยังไม่มีแนวคิด จบ Course work แล้ว ก็มีหลายแนวคิดนะกว่าจะได้แนวก็ประมาณ 2 ปี แนวคิดได้จากเพื่อนที่เรียนในสาขาวิชา

อยากให้เล่ากระบวนการคิดในการคิดหัวข้อ

ก่อนอื่นคิดว่าเรื่องสำคัญมากแค่ไหนมาดูแหล่งอ้างอิง ได้เรื่องจากเพื่อนเสร็จ ก็มาหาข้อมูลสนับสนุนเอกสารอ้างอิง

ช่วยเล่าก่อน-หลัง ไปหามายังไงจนได้กรอบแนวคิดที่จะนำเสนอให้อาจารย์

ก็ได้หัวข้อแล้วมาคุยกับอาจารย์ประธาน ศึกษาหาเนื้อหาจากเอกสารหลายเล่ม ศึกษาเนื้อหา ก่อน เช่น แบบเรียนทั้งหลายที่มีอยู่ ทั้ง Text ทั้งเอกสาร วารสาร ศึกษาหมด ไม่ว่ามีที่ไหนก็ต้องศึกษาเนื้อหาให้ได้ก่อน เสร็จแล้วจากนั้นเขียนเค้าโครง บทที่ 1 บทที่ 3 พอจากนั้นเสร็จเขียน บทที่ 2 หาเอกสารอ้างอิงมาสนับสนุน (ตอนนี้มาคุยกับอาจารย์แล้วใช้มั้ยคะ) คุยแล้ว (อาจารย์เห็นด้วยกับหัวข้อที่จะทำหรือไม่) ตอนแรกๆ ไม่เห็นด้วยก็มีแนะนำเรื่องอื่นๆ จนกระทั่งหายไป แล้วกลับมาคุยใหม่ (หัวข้อปัจจุบันเป็นหัวข้อที่เท่าไร) หัวข้อที่ 2 หัวข้อแรกอาจารย์ไม่เห็นด้วย เพราะว่ามีคนทำเยอะแล้วเนื้อหาไม่น่าใหม่

หัวข้อที่ได้ใช้เวลาานเท่าไร กว่าที่อาจารย์ท่านจะยอมรับ

1 ปี ครับ ก็หัวข้อมันตรงกัน พุดกับอาจารย์ก็แนะนำเรื่องนั้น เรื่องนี้ เราก็ไม่ทิ้ง เราเก็บไว้ก่อน แต่ว่าเราหาเรื่องอื่นไม่ได้ เราไม่ชอบ พอเราหาไม่ได้จริงๆ เราก็มาคุยใหม่จนยอมรับเป็นประธาน

มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามั้ยคะ

พื้นฐานส่วนใหญ่จะมีอยู่แล้ว แต่ว่าอ่านเพิ่มเติมเอง

กรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้ได้ไปปรึกษากับประธาน แล้วอาจารย์ให้คำแนะนำอะไรบ้าง

อาจารย์ให้คำแนะนำเยอะมากไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาเรื่องอะไร ว่าเราควรศึกษาจากอะไรบ้าง อย่างเช่น จะเอาเนื้อหาอะไรมาสอน จะสอนแนวไหน ข้อสอบเป็นยังไง ทุกอย่าง

กรอบแนวคิดเรื่องที่ 2 ตรงกันกับอาจารย์หรือไม่

ตรงกัน ไม่ได้ปรับเปลี่ยนอะไรมาก เนื้อหาที่อาจารย์เค้าสอนกันอยู่ เราก็เอามาใช้เป็นแนวของอาจารย์ อาจารย์เลือกให้หรือไม่ใช่เราเป็นคนเลือกมา แล้วอาจารย์เค้ามีเนื้อหาอยู่แล้วสนับสนุนตรงนี้ด้วย

การเข้าพบอาจารย์บ่อยครั้งแค่ไหนจนกระทั่งได้เสนอหัวข้อ

ทุกอาทิตย์ละ 1 ครั้ง (ได้รับความสะดวก) สะดวก ติดต่อกัน อาจารย์ก็สะดวก

การทำเค้าโครงละเอียดปริญญาโทจนกระทั่งเสนอที่ประชุมใช้เวลาประมาณเท่าไร ระยะเวลาในการทำ 3 บท

เข้าสอบหัวข้อหมายถึง Defend 3 บท ใช่หรือเปล่า

ครับ ไม่มีเสนอหัวข้อ ทำ 3 บท ระยะเวลาทำ 3 บท 1 เทอม ก็ทำจริง ๆ ก็เท่านั้น มาพบอาทิตย์ละครั้ง มาส่งแล้วไปแก้ตามอาจารย์

ประสบปัญหาอะไรบ้างคะ ในการกำหนดหัวข้อ

ตัวนิสิตหาหัวข้อไม่ได้ (แล้วแก้ปัญหายังไงคะ) แก๊ไขเธอ ถามอาจารย์ ถามเพื่อนว่ามีหัวข้ออะไรบ้าง ส่วนใหญ่ถามอาจารย์ว่ามีแนวมีหัวข้ออะไรใหม่ๆ บ้างหรือเปล่า ที่เราสนใจ ก็ศึกษาหลักสูตรว่าตอนนี้เป็นอย่างไง แนวโน้มเป็นยังไง ศึกษาความรู้ตาม สสวท.

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศที่นำมาเขียน มีปัญหาอะไรบ้าง

ตำราในสาขาวิชาใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องเลยมีน้อย ส่วนใหญ่ที่มี มันเก่า วารสาร หนังสือเอามาอ้างอิงล้ำสมัยเกินไป

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์

ไม่มีปัญหา พอดีเข้าไปในช่วงที่พอเหมาะพอดี อาจารย์บางท่านก็เต็มแล้ว พอดีเราเข้ามาคนสุดท้ายพอดีก็เลยไม่มีปัญหา

11. คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอก ภูมิศาสตร์

ชั้นปีที่ 5 อายุ 26 ปี

สถานภาพ ลาศึกษาต่อ

เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

เริ่มตั้งแต่อยู่ปี 4 คือก่อนหน้านี้ศึกษามาหลายแล้ว แต่วามันทำไปได้แล้วมันบรรลุผลจนสุดท้ายไปทำงาน
ทิ้งไป 1 ปี แล้วค่อยกลับมาทำใหม่

แล้วทำไมถึงเริ่มศึกษาตอนจบ course work แล้วล่ะคะ เพราะอะไร

จริงๆ ในช่วงที่เรียนก็ศึกษาไว้แล้วหลายเรื่องเหมือนกัน แต่ว่าทิ้งไป อย่างเรื่องที่ทำเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ซึ่งไป
ทำงานเป็นครูที่โรงเรียน ซึ่งต้องใช้หลักสูตรใหม่พอดี เริ่มสนใจมาทำใหม่
แล้วหัวข้อที่ได้ ได้แนวคิดมาจากแหล่งไหน

ก็จากอาจารย์ที่ปรึกษา ตอนแรกไม่ตั้งใจจะมาประเด็นนี้หรอก
เพราะอะไรถึงศึกษาล่ะคะ

คือพอไปทำงานโรงเรียนใช้หลักสูตรใหม่ก็คุยกับอาจารย์ว่าจะทำเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยม อาจารย์ก็สนใจด้วย
เพราะอาจารย์เค้าก็เขียนหลักสูตรแกนกลางอยู่ ทำก็ได้ เพราะไม่รู้จะเอาเรื่องไหนแล้ว
อยากให้เล่ากระบวนการเริ่มต้นเลยว้ไปศึกษาอะไรก่อน-หลังกระทั่งได้กรอบแนวคิด เริ่มจากตรงไหนไปศึกษาอะไร
มาบ้าง

เริ่มไปอ่าน thesis ซึ่งเรียนภูมิศาสตร์นะ แต่ทำในแนวการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภูมิศาสตร์ แต่ที่หนักๆ ก็อ่าน
บทคัดย่อก่อน จุดประสงค์ สมมติฐานแล้วอ่านบทคัดย่อ ถ้าเรื่องไหนใช้ได้ก็คัดไว้ถ้าเล่มไหนตรงจริงๆ ถึงจะอ่านทั้งเล่ม
แต่ถ้าเล่มไหนไม่ตรงก็อ่านบทคัดย่อก็อ่านหลายๆ เล่ม

แล้วมาเขียนอ่านthesis อย่างเดียวหรือ

ก็อ่านเอกสารต่างๆ ของกรมวิชาการ ก็เอกสารพวกนี้ก็ได้จากการอบรมสัมมนาก็พอดีมีญาติอยู่ในกระทรวง
เค้าก็ค้นๆ ส่งมาให้ ก็เขียน 3 บทให้อาจารย์ดู ก็อาจารย์เน้นจริงๆ กับบทที่ 1 กับ 3 ให้อาจารย์ดูก่อนว่าใช้มั้ย
แสดงว่าหัวข้อเรื่องนี้เป็นหัวข้อเรื่องที่ 2 หรือเปล่า

เดิมนั้นทำมาหลายเรื่องแล้วจำไม่ได้ ปรึกษาอาจารย์หายไป เอาเรื่องใหม่มา จนเรื่องนี้เป็นเรื่องสุดท้าย พอทำงาน
ก็ทิ้งไปเลย แล้วเรื่องนี้น่าจะง่ายสุดแล้ว ใกล้ตัวมากที่สุด
มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามั้ยคะ

พื้นฐานก็เคยไปอบรม ศึกษาด้วยตนเอง

กรอบแนวคิดที่ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ อาจารย์ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมอะไรบ้าง

ที่อาจารย์ให้ศึกษาเพิ่มเติมกรอบแนวคิดใช้มั้ยคะ รู้สึกว่าอาจารย์จะให้ดูในเรื่องของหลักสูตรส่วนใหญ่ แต่กรอบ
แนวคิดก็ไม่ได้ดูมาก ดูแล้วก็ใช้ได้ (กรอบเปลี่ยนไปหรือเปล่า) ไม่เปลี่ยนอะไรมาก

ตอนเข้าพบเพื่อจะได้หัวข้อ

ที่เอกจะหมายถึง 3 บทนะ ไม่มีการสอบหัวข้อ

กว่าจะได้หัวข้อใช้เวลาเท่าไร

ไปหาเองประมาณ 2 ครั้ง ตอนแรกไปปรึกษาอาจารย์ ท่านก็บอกว่าคุณไปศึกษามาแล้วก็มาคุยกันใหม่ ถ้าเรา
อยากศึกษาเรื่องนี้ รายละเอียดเล็กน้อยอะไรก็ค่อยปรับทีหลัง การไปพบก็ 2 ครั้ง ก็พอได้เข้าพบครั้งแรกได้หัวข้อมาทำ
ก็หายไป 3 อาทิตย์บ้างเป็นเดือนบ้างค่อยกลับมาใหม่

การติดต่อขอเข้าพบได้รับความสะดวกหรือไม่

ก็สะดวกจริงๆ แล้ว อาจารย์ค่อนข้างดี จริงๆ อาจารย์มีงานเยอะ อาจารย์เป็นคนดี แต่ว่าอาจารย์จะอยู่ตึกประมาณทุ่ม 2 ทุ่มเสร็จงานแล้ว ก็มาหาอาจารย์ได้หรือว่าโทรคุยทางโทรศัพท์ ปกติไม่เคยมารออาจารย์ ปกติอาจารย์โทรมาก่อน อาจารย์ว่างก็โหม่ง วันนี้ประชุมว่างช่วงไหน เข้ามาตอนนั้นเลยไม่ต้องรอ

ที่นี้ถึงตอนสอบ 3 บท ก่อนได้สอบ 3 บท ใช้เวลากี่เดือน

ประมาณ 7 เดือน ทำจริงๆ ก็ช่วงหลังเดิมที่ 2-3 เดือนหลังตอนสอบ 3 บท ก็ไม่ได้เปลี่ยนมากด้วย ก็มีปรับบ้าง ไม่ได้รีโอใหม่ทั้งหมดก็ยังเอาเค้าโครงเดิม คือหัวข้อที่ทำไปมันกว้างมาก หัวข้อก็ขึ้นอยู่กับประธานเราปรับเองให้เล็กลง ตัดออก อาจารย์เค้ากลัวเก็บข้อมูลไม่ทัน อาจารย์พยายามจะช่วยเราง่ายขึ้น

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการกำหนดหัวข้อ ตัวนิสิตเอง

กว่าจะได้หัวข้อมันนานนะอะ จริงๆ แล้ว เรื่องที่ทำกว่าจะได้เรื่องนั้นมาไม่มีปัญหาอะไร แต่เสียเวลาไปทำหัวข้อเรื่องอื่นแทน คือเมื่อก่อนเรียนภูมิศาสตร์จะสนใจเกี่ยวกับท่องเที่ยวเป็นหัวข้อที่เราสนใจจริงๆ (อาจารย์ไม่ให้ทำเหอะ) ให้ทำแต่เราทำไม่สำเร็จก็ถือเป็นที่เราเอง พุดง่าย ๆ ตัวเราเปลี่ยนหัวข้อบ่อย กว่าจะได้หัวข้อนี้นี้ ตัวเราไม่มีเวลา บางทีมันหาข้อมูลไม่ได้เลยเริ่มต้นแล้วไม่รู้จะทำอย่างไรต่อไป (แล้วทำถึงไหนถึงรู้ว่าตันอะ) ก็ทำไป 3 บทนั้นแหละก็ทำไปพร้อมๆ กันเลย 3 บทได้ข้อมูลตรงไหนก็ทำ ที่หลักๆ เลย เรื่องที่เราทำเป็นเรื่องที่อยู่ได้ ที่นี้เดินทางไปเก็บข้อมูลลำบาก แล้วก็เริ่มทำงานที่นี้แล้วก็เลยทิ้งเลย มาทำงานก็อยู่โรงเรียนเอกชน โอกาสที่จะกลับก็ลำบาก

ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศหมายถึงหนังสือ ตำราที่เราใช้มาทำ 3 บท มีปัญหาอะไรบ้าง

ข้อมูลเรื่องที่เราทำข้อมูลค่อนข้างเก่า ที่มศว. บางส่วนเก่า (แก้ปัญหายังไง) ก็ไปหาที่อื่น (ที่ไหนบ้าง) ไปหาที่หอสมุดแห่งชาติมันได้มาหลายมหาลัยด้วยใจอะ ถ้าไปจุฬาฯ ก็ได้แต่จุฬาฯ

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ ละอะ

ไม่ค่อยมีนะ ถ้านัดแล้วอาจารย์มีเวลาให้นิสิต แต่ปัญหาหลักๆ คืออาจารย์เค้ามีภาระเยอะจะทำหลายตำแหน่งหลายหน้าที่

12. คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

ชั้นปีที่ 3 อายุ 25 ปี

สถานภาพ ลาศึกษาต่อ

เริ่มศึกษาหัวข้อวิทยานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไร

จริงๆ เริ่มศึกษาดังแต่ตอนปี 1 เพราะว่าตอนที่เรียน course work มีหลายตัวที่เราต้องทำ Thesis proposal แสดงว่า Thesis ปัจจุบันเอามาจาก Baby rhesis หรือคะ

ใช่คะ แต่จริงๆ ทำไปแล้วจะเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วเราทำไม่ได้บางที่กระบวนการวิชาที่เรียนมันทำให้เราต้องเร่ง บางที่เราค้นยังไม่พอมัน ไม่ใช่ก็ต้องเปลี่ยนไปเรื่อยๆ

ตอนที่ศึกษาหัวข้ออยู่ในระหว่างที่เรียนมีปัญหา เรื่องการทำรายงานการสอบ ทำให้เราไม่มีเวลาบ้างหรือไม่

ใช่ที่เรียนจะหนักมาก เอกสารจะเยอะ นอกจากงานก็มีงานที่รับมอบหมายเยอะ แล้วภาคปฏิจงานเยอะมาก จะไม่มีเวลา

หัวข้อที่ทำอยู่ในขณะนี้ได้แหล่งแนวคิดมาจากไหน

จริงๆ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่ทำงาน จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กพิเศษ Thesis ก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กออทิสติค อยากจะให้เล่ากระบวนการศึกษาหัวข้อตั้งแต่เริ่มต้นจนได้เป็นกรอบแนวคิดมาได้ไปศึกษามาจากไหนบ้าง

ตอนแรกเริ่มแรกเลยดูว่าเราสนใจอะไร แล้วตั้งไว้กลุ่มตัวอย่างที่เราศึกษาเลยจะต้องเป็นเด็กออทิสติค เพราะว่าในกลุ่มเด็กพิเศษที่ตอนนี้มีจำนวนมาก กลุ่มนี้จะมีปัญหาเยอะแล้วก็งานวิจัยทางด้านนี้จะมีอยู่น้อยใช้มั้ยคะ คราวนี้เราต้องลองไปศึกษาดูว่าในส่วนของการวิจัยเด็กออทิสติคมีปัญหาอะไร ที่เด่นชัดในด้านพัฒนาการอะไรที่เด่น มันจะมีหลักๆ อยู่ไม่กี่ด้านที่เด่นก็เรื่องของภาษากับสังคม จากนั้นเราก็ไปดูว่าที่เค้าทำมามีใครบ้าง ทำเกี่ยวกับเรื่องภาษาเกี่ยวกับเด็กปกติหรือเด็กพิเศษ แล้วถ้าเป็นเด็กพิเศษจะมีน้อยมาก ก็จะมีแต่เด็กปกติ ก็เลยต้อง Review ไปในส่วนของเด็กปกติที่อายุพอๆ กับกลุ่มตัวอย่างที่เราศึกษาอย่างนี้คะ

แล้วได้ศึกษาจากเอกสารอะไรเพิ่มเติมอีก

Search ตามอินเทอร์เน็ตเข้าไป medline ตรงนั้นมันจะมีเอกสารเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องเยอะ แต่ก็มีปัญหาตรงที่ว่าไม่มีตัวเล่มอยู่ที่เมืองไทย ก็จะได้เฉพาะ Abstract บางครั้งอ่านแล้วก็รวบรวมกันไป ไม่เข้าใจกระบวนการ (ได้กรอบแนวคิดแล้วใช้มั้ยคะ) ใช่คะ ก็มา list ว่าตัวแปรจะเป็นอะไร

พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือเปล่าคะ

มีคะ คือเรียนทางด้านนี้มาตลอดตอนแรกเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมบำบัดสำหรับเด็ก จะมีแผนกเกี่ยวกับเด็กแล้วก็สนใจ แล้วก็ทำงานเกี่ยวกับเด็กพิเศษมาแล้วระยะหนึ่งคะ ก็เลยเลือกเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กโดยเฉพาะกรอบแนวคิดที่เราศึกษากับกรอบแนวคิดของอาจารย์ตรงกัน

ก็จริง ๆ แล้วใกล้กัน เข้าใจในแนวทางเดียวกัน ว่าทำแล้วผลจะออกมาเป็น อาจารย์เฝ้ามองในตัวเด็กภาพรวมว่าไม่น่าจะมีปัญหาเยอะ ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่ค่อนข้างดี เคยเห็นมั้ยคะว่าเด็กออทิสติคเขียนหนังสือได้ นั่นคือเป็นเด็กที่น้อยมากมันอัตราว่าน้อยมาก น้อยคนจะมีอยู่สักไม่กี่คนแบบนี้คะ แล้วอาจารย์เฝ้าจะคาดหวังว่าเรื่องภาษา เด็กต้องได้เท่านั้น เท่านั้น ภายใน 1 นาที เราก็บอกว่าเด็กทำไม่ได้เพราะว่าเด็กพวกนี้เรียนรู้ช้า ถ้าเยอะเกินไปเด็กพวกนี้ก็จะรับไม่ได้ เรียนรู้ไม่ทันในหลายๆ เรื่องในช่วงเวลาสั้น ๆ แค่ 1 เดือน มันต้องเรียนรู้ไปเรื่อยๆ อาจารย์ก็ให้ปรับเปลี่ยนตัวแปรอื่นให้มันดูแบบว่ายืดหยุ่นมากขึ้น ในเรื่องของพฤติกรรมสังคม

เรื่องที่ทำเป็นเรื่องที่เท่าไร

เป็นเรื่องที่ 4 เสียเวลาทำ 2 เรื่องแรกเราจะรู้ว่ามีปัญหานั้นเป็นไปไม่ได้ ทฤษฎีที่อธิบายกับเด็กพิเศษกับเด็กปกติ มันไม่ support กันเอามาใช้ร่วมกันไม่ค่อยได้ เพราะว่าเด็กพิเศษพัฒนาการมัน flow ไปตามเด็กปกติไม่ได้ มันมีข้อบกพร่องเยอะ แล้วก็ต่อมาเรื่องที่ 3 พอดีกับอาจารย์ แล้วอาจารย์คาดหวังสูงไปก็ไม่ได้ แต่ทำโครงเรื่องเรียบร้อยแล้วนะคะ เสียเวลาอะ แล้วก็มาทำเรื่องสุดท้าย

เปลี่ยนแล้วประสบปัญหาอะไรบ้างคะ

เราแบ่งด้านพฤติกรรมเป็นด้านเดียว เพราะว่า เด็กพวกนี้มันไม่ได้ ซึ่งเมื่อนอกเค้าทำน้อยมากเพราะเค้ารู้ว่าเด็กมันเป็นยังไง อาจารย์เค้าก็ไม่ยอมรับบอกว่าให้แบ่งเป็น 2 ด้าน พอแบ่งเป็น 2 ด้านเรารู้แล้วว่ามันซ้ำซ้อน แล้วมีปัญหา แล้วก็อาจารย์ให้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม เราก็บอกว่ากลุ่มทดลอง กลุ่มเดียวก็พอ เพราะว่า Subject เราใช้ 5 คนก็จริง แต่ต้องดูแลแบบตัวต่อตัว เราต้องดูกันตัวต่อตัวเสียเวลา เราต้องใช้คนเยอะด้วย อาจารย์ก็บอกว่ามันน้อยเกินไปจะไปศึกษาได้ยังไง พอเพิ่มกลุ่มเปรียบเทียบกัน เราหาเด็กที่เท่าเทียมกันยากใช้มีเยอะ กลุ่มตัวอย่าง ปัญหาตามมาเยอะ แล้วก็ไหนจะบุคลากร สถานที่ โรงพยาบาลเค้าขาดรายได้

การเข้าพบอาจารย์เพื่อจะหวัข้อเข้าพบบ่อยแค่ไหน

จริงๆ ก็เป็นเดือน เดือนละ 4 ครั้ง ต้องคุยไปเรื่อยๆ อะ ว่างงานเราก้าวหน้าไปถึงไหน แล้วเรา Review อะไรได้บ้าง มันสัมพันธ์กันยังไง

การติดต่อขอเข้าพบได้รับความสะดวกหรือไม่ อย่างไร

ก็ไม่ค่อยอะ คือถ้าอาจารย์อยู่ก็ต้องรอ พอตีป็นอาจารย์เกษียณพอดี ก็จะเป็นอาจารย์พิเศษ จะมาบ้างไม่มาบ้าง ช่วงนี้ก็เลยลำบาก

เมื่อผ่านหัวข้อที่อาจารย์ให้ทำ 3 บท ใช้เวลานานแค่ไหน

ก็ 3 บท 1 ทอม 3-4 เดือน เพราะว่าเรามีข้อมูลที่เรา review ไว้ ตัวแปรก็ไม่ได้เปลี่ยน (ทำจริงๆ ก็เท่านั้นใช้มี) อะ ตอนที่เรเข้าสอบ 3 บท คณะกรรมการได้ปรับเปลี่ยนเยอะหรือไม่

ไม่เยอะอะ ก็ไม่เปลี่ยนมาก อะ ก็ยังคงคล้ายๆ เดิมอยู่คะ ตัดนิดหน่อยคะ เขียนให้ละเอียดมากขึ้น

ประสบปัญหาอะไรบ้างคะ ในการศึกษาหัวข้อที่เกิดจากตัวนิสิตคะ

อย่างแรกเลยหนังสือในเมืองไทยน้อยเกี่ยวกับเด็กพวกนี้ ไม่จะเป็น Journal อะไรพวกนี้ยังน้อยมากที่รับอยู่ ปีที่เริ่มรับก็จะสั้นถ้ามี

แล้วแก้ปัญหาอย่างไร

ก็ขอแค่ Abstract ถ้าขอเรื่องมันแพง เรื่องละ 700 บาท อย่างที่มันจะมีแค่ 2 เล่ม อย่างที่บอก สมมติบอกรับตั้งแต่ต้นปี 2000 ย้อนหลังไม่มีใช้มีอะ ถ้าจะเอาแค่ abstract เรายัง search เอาจากอินเทอร์เน็ต เฉพาะ Abstract แต่ถ้าเกิดว่าอย่างอื่นก็เข้าห้องสมุดจุฬาฯ บางเรื่องเราต้องการใช้เป็นของต่างประเทศราคา 700-800 บาท เลยขอมาอยู่เรื่องเดียว

ปัญหาจากตัวนิสิต

ก็มีอะ เราจะรู้สึกว่าการไปเจอปัญหาแล้วเราห่ออะ แล้วมีช่วงที่เราหยุดพักไปเลย ไม่ไหวแล้วคือเราปรับใจไม่ได้ ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ควบคุมปริมาณนิพนธ์

อาจารย์ไม่ค่อยว่าง อาจารย์มีน้อย

13. คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอก เศรษฐศาสตร์การศึกษา

ชั้นปีที่ 3 อายุ 29 ปี

สถานภาพ เรียนอย่างเดียว

เริ่มศึกษาหัวข้อปัญญานิพนธ์ตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

ระหว่างเรียนปี 2 ก็คือปีแรกเรียนอย่างเดียว เริ่มจริงๆ ประมาณเทอมที่ 3 ค่ะ ปี 2 เทอม 1

ระหว่างเรียนในการศึกษาหัวข้อ ทำให้เรามีอุปสรรคในการสอบ การทำรายงาน ทำให้เราไม่มีเวลาว่างมั๊ยคะ

บางที่ซึ่งเราไม่ได้จบสายนี้โดยตรงใจค่ะ ก็เลยมีปัญหา ว่าเราจะศึกษาหัวข้อ Concept ของเรา บางที่ยังไม่ค่อยเข้าใจมากนัก เราจะคิดเรื่องอะไรขึ้นมาดี บางที่เราก็ยอมรับว่าความรู้อาจจะยังไม่แน่นมากก็เลยแบบว่า คิดไปมันก็ยังเขวไปเขามา ก็เลยใช้เวลาค่อนข้างนาน คือเปลี่ยนมาหลายเรื่อง

กว่าจะได้แนวคิดมาทำหัวข้อใช้เวลานานแค่ไหน

ถ้าจริงๆ อย่างคิดที่จะทำเรื่องปัจจุบันมันไม่ถึง 3 เดือนค่ะ หมายถึงคิดเรื่องนี้เสร็จก็เปลี่ยน บางที่เราสนใจจะทำเรื่องนี้ แล้วก็ไปลองหา ข้อมูล แล้วพอมันติดขัด คิดเรื่องนี้คิดไปไกล ว่ามันไม่น่าจะเก็บข้อมูลได้ ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูลนาน ก็เลยเปลี่ยนอีกเรื่องนึง

เปลี่ยนแล้วกี่เรื่องคะ

2-3 เรื่อง กว่าจะเป็นเรื่องนี้ แต่ก็คือหมายถึงว่าเรายังไม่ได้ ลงมือทำ แค่อศึกษา

แล้วได้ไปปรึกษาอาจารย์ มั๊ยคะ ที่เปลี่ยนคะ

ก็ตอนนั้น อาจารย์เค้ายุ่งๆ กับรุ่นพี่ รุ่น 1 ปีนี้รุ่นที่ 2 อาจารย์เค้ายุ่งๆ อยู่ อาจารย์บอกคุณก็ไปศึกษามาก่อน ตอนแรกทำไปก็ค่อนข้างทำไปเยอะเหมือนกัน ส่วนใหญ่ต้องเริ่มจากบทที่ 2 ก่อน ตอนแรกทำเรื่องประสิทธิภาพของระบบการศึกษา ต่อมาก็เปลี่ยนมาเป็นติดตามผล เรื่องที่ 3 เนี่ยก็เลยทำเรื่องครูแทน ก็ไปศึกษามาก่อน ก็เรียกว่าทำบทที่ 2 ไปก่อน ใช้เวลาจากทำ 2 เรื่องแรก ประมาณ 3-4 เดือน แล้วก็เปลี่ยนเป็นเรื่องปัจจุบัน

แนวคิดที่ได้หัวข้อปัจจุบันได้มาจากแหล่งใด

จาก Thesis มศว. ดูเป็นเล่มค่ะ ตอนแรก เศรษฐศาสตร์ศึกษามันเกี่ยวกับสิ่งที่ทำได้ คือ เกี่ยวกับระบบการศึกษา การฝึกอบรมเราก็ตั้งไว้ว่า เราก็กำหนดหัวข้อใหญ่ๆ ไว้ก่อน แล้วก็เข้าไปดูว่าฝึกอาชีพเกี่ยวกับอะไรเกี่ยวกับระบบดี หรืออะไรดี ไปๆ มาๆ ได้เห็นงานวิจัยของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พอได้ใจจุดมาจากตรงนี้ เพื่อนเค้าได้หัวข้อก่อน แล้วเค้าก็บอกว่า หน่วยงานราชการติดต่อง่าย เค้าให้ความร่วมมือดี เค้าก็แนะนำมา แล้วเค้าก็เอางานวิจัยมาให้เราอ่าน อ่านแล้วก็น่าสนใจ แล้วก็หา Thesis ที่นี้ด้วยด้วย ในก็เลยเกิดเรื่อง

แล้วดูตรงส่วนไหนคะ เป็น Thesis ในสาขาวิชาหรือคะ

ไม่ได้เฉพาะแต่ภาควิชาของเราเอง ตอนแรกดูหัวข้อ เราว่าเราสนใจเกี่ยวกับเรื่องครูนะ เราก็ไปค้นๆ จากโอแพกดูเรื่องนี้ที่น่าสนใจก็อ่าน ขนๆ มาดูเป็นตั้งๆ ลองศึกษาดูเราจะทำในมุมมองของภาควิชาเรายังไงนะ ก็เลยได้หัวข้อขึ้นมา คือได้ออกสารพวกนี้มาเขียนกรอบแนวคิดไปให้อาจารย์ดู ที่มาเขียนเป็นกองก็มี thesis รายงานการวิจัย บทความส่วนใหญ่จะเป็น Thesis เริ่มก่อนเขียนก็ตอนที่อาจารย์ให้ไปทำ อาจารย์บอกว่าไปทำบทที่ 2 มา ทำเสร็จก็ทำบทที่ 1-3 คราวๆ เป็นกรอบแนวคิด ว่าทำไมคุณถึงสนใจ เพราะอะไร

เพราะเหตุใดจึงศึกษาเรื่องนี้

เพราะว่า สนใจการฝึกอบรมอาชีพ อาจเป็นเพราะอาจารย์บอกว่าทำใครๆ ทำระบบการศึกษา ทำไมไม่ทำฝึกอบรมพอมารู้ทำฝึกอบรมแล้วเห็นเพื่อนชวน ก็ทำเราก็ดูหน่วยงานด้วย คือกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ไปขอข้อมูลเค้า Take care ดี ตามอะไรเค้าก็ดีเค้าให้ข้อมูลดี พอตีทำที่บ้าน ที่ต่างจังหวัดไปทำขอข้อมูลอะไรเค้าก็ได้ เราก็เลยสนใจทำหน่วยงานนี้ แล้วจะทำเรื่องไหนดี เคยมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว เรื่องว่าครูฝึกฝีมือแรงงานคนทำน้อยยังไม่ค่อยมีคนทำก็เลยทำ หมายความว่า เนื้อหาโดยรวม มันอาจจะมีคนทำมาแล้ว แต่ว่ากลุ่มนี้ยังไม่มีคนสนใจ มีพื้นฐานความรู้ที่ศึกษามาก่อนหรือไม่

ศึกษาด้วยตนเอง สอบถามข้อมูลจากคนอื่นบ้าง ในสิ่งที่เราไม่รู้นอกเหนือจากที่เรียนใน Course work มันสามารถเรียนรู้ได้ เป็นเรื่องพื้นฐานทั่วไปไม่ได้เป็นหลักวิชามาก
แนวคิดที่ได้มาจาก Baby thesis หรือเปล่าคะ

ไม่ค่ะ ก็คืออาจารย์บอกให้อ่านหนังสือเยอะๆ ก่อนแล้วดึงออกมาในมุมมองที่เป็นงานของเรา พี่ก็ทำ thesis ที่นี้แต่ก็ทำในมุมมองของมันเป็นสาขาวิชาเรียน
เริ่มหาหัวข้อตอนจบ course work

ใช่ค่ะ ก็ต้องบอกว่ามีปัญหาเหมือนกัน เพราะว่ามันว่างไปเทอมหนึ่ง จบ Course work เราต้องยอมรับว่ามันเป็นปัญหา ว่ารุ่นก่อนเค้าก็ยังไม่ผ่านซะ ที่คือพวกรหัส 42 เค้ายังไม่หลุด แล้วเรา อาจารย์ก็ยังไม่รับเรา มันก็เหมือนเทอม 4 เราว่าง อาจารย์ไม่พร้อมในขณะทีนั้นสิดไล่หลังมาเรื่อยๆ รุ่นพี่มี 17 คน อาจารย์รับไม่ไหว จนเพื่อนบางคนไม่ทันเทอม 5 แต่พี่มาสอบเค้าโครง ๕ เทอม 5 ตุลาคมที่ผ่านมาปีที่ 3
กรอบแนวคิดที่พี่ได้ไปปรึกษาอาจารย์ อาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดพี่มั๊ยคะ

ไม่เปลี่ยนอะไร แต่เวลาเข้าไปสอบเค้าโครง ๕ อาจารย์จะถามทำไมคุณทำ ก็ไม่ปรับ อาจารย์ประธานค่อนข้างจะให้เราคิดเอง (Defend คืออะไรคะ) Defend 3 บทค่ะ

ตอนที่ได้กรอบแนวคิดแล้วอาจารย์ได้ให้พี่ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมอีกบ้าง

มีเค้าก็จะคอยบอกว่าควรเพิ่มเติมตรงนั้น ตรงนี้ บางส่วนไม่ต้องเอา ไม่เกี่ยวข้อง
การเข้าพบอาจารย์ประธานกว่าที่จะได้หัวข้อใช้เวลานาน บ่อยครั้งแค่ไหน

หัวข้อคิดเอง ใช้เวลา 2 อาทิตย์ครึ่ง 2-3 ครั้งแล้วต่อเนื่อง
แล้วที่นี้พี่ได้หัวข้อแล้วก็ทำ 3 บท พี่ทำงานกระทั่งได้สอบใช้เวลากี่เดือนคะ

4 เดือน ตั้งแต่ได้หัวข้อก็ต้นปี 45 แล้ว ก.พ. - มี.ค. ให้อาจารย์ดูบทที่ 1-3 เค้าโครงเริ่มเข้าสอบก็ 4-5 เดือน (ใช้เวลาจริง ๆ สะดะ) ก็ตอนให้อาจารย์ดูหัวข้อประมาณ ก.พ มี.ค. ส่งเรื่องเพื่อขอสอบเค้าโครง ก.ค.

การติดต่อขอเข้าพบอาจารย์ได้รับความสะดวก

ไม่มีปัญหา แต่ก็มีปัญหา ไปเมืองนอก แต่อาจารย์ไม่ต้องนัด บางครั้งก็ต้องนัด แต่ติดที่อาจารย์ยุ่งเท่านั้นเอง การเข้าพบอาจารย์ เค้าไม่ค่อยเจ้ายศเจ้าอย่างมาก

Defend 3 บท คณะกรรมการปรับเปลี่ยนอะไรมาก-น้อย เคไหน

ไม่รู้ใหม่นะ เพราะประธานพี่ไม่ยอม ตอนแรกอาจารย์คนอื่น comment มาก แต่อาจารย์ประธานเค้าคุยให้ก็เปลี่ยนความสำคัญ เขียนให้ชัดเจนขึ้น จริงๆ เกือบร้อยแล้วนะ เพราะพี่สอบ 2 ครั้ง กับคณะกรรมการ ครั้งแรกประธานไม่เข้าติดธุระ อาจารย์ทุกคนก็ไม่เคลียร์กับเรา ก็ให้สอบใหม่ 3 บท แต่ว่าไม่ได้เปลี่ยน พออาจารย์ประธานเราเข้าก็ทำได้ อาจารย์บอกทำไมจะทำไมได้ แคตัดในสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไป เพิ่มเติมในสิ่งที่อาจารย์เห็นว่า ให้ชัดเจนมากขึ้น

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อที่จะกำหนดเป็นหัวข้อ ที่เกิดจากตัวนิสิตเองมีปัญหอะไรบ้าง

ถ้าดูในภาพรวมของนิสิตในภาคนี้ บางทีบางคนเค้าอาจจะยังไม่ค่อยรู้ว่า ฉันจะทำเรื่องอะไรดีให้ตรงกับ Concept ของภาค ฉันว่าฉันจะทำไม่อาจารย์เค้าบอกว่าไม่ใช่ละ ก็ต้องยอมรับว่าหลาย ๆ คน ไม่ได้จบทางเศรษฐศาสตร์มาก็อาจจะพื้นฐานความรู้ไม่แน่นพอที่จะกำหนดหัวข้อที่เป็นที่ถูกใจอาจารย์ พอไปทำก็เขวกลายเป็นบางครั้งต้องโดนว่า ไม่มั่นใจในตนเอง พี่ว่าพื้นฐานความรู้ก็สำคัญ (แล้วเราแก้ปัญหาอย่างไรคะ) อาจารย์เค้าเคยบอกว่าต้องจับมาเรียนพวกทวิชาวิจัย บางทีพวกเราไม่ได้ถูกปลูกฝังกัน

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ มาทำ Thesis

ที่นั่นมันเก่า หนังสือเก่า พี่ว่ามันไม่ค่อยเยอะนะ ก็ไปหาหอขาดินะ ก็ดีนะ แต่มันยืมไม่ได้ ถ้าไปบ่ายคนรื้อไม่เป็นระเบียบ บางทีมันมีเล่มเดียว ก็เห็นใจคนเก็บ ปัญหาหาไม่เจอก็เยอะ บางทีหาในคอมเจอบอก On shelf ไปหาจริงๆ ไม่เจอ บางทีหา Thesis ไม่เจอต้องเขียนยืมอ้างอิง เจ้าหน้าที่ก็หาว่าเราขี้เกียจ แต่จริงๆ หาไม่เจอนะ แต่ก็อย่างว่าคนบางคนไม่หากี่มี (มีอะไรเพิ่มเติมอีกบ้างคะ) งานวิจัยต่างประเทศมีน้อย thesis ม. อื่นๆ น้อยนะ

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ล่ะคะ เช่น การติดต่อ หรืออื่นๆ

ถ้ากับอาจารย์ ไม่ค่อยมี ที่ภาควิชามีน้อย อาจารย์ยุ่งมาก อันนี้ก็เข้าใจว่าอาจารย์แกไม่ได้สอนอย่างเดียว ไหนจะประชุม ไหนจะไปเมืองนอก แล้วอาจารย์น้อย ไปประชุม ไปเมืองนอก แกมเป็นผู้เชี่ยวชาญข้างนอกอีก

14. คณะมนุษยศาสตร์

ชั้นปีที่ 4 อายุ 28 ปี

สถานภาพ ทำงานพิเศษ

การกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์เริ่มศึกษาหัวข้อมาตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

ตอนเรียนจบ course work แล้วฝึกงานอยู่ ตอนปิดเทอมใหญ่

ใช้เวลานานเท่าไรถึงจะได้แนวคิดที่จะทำเรื่องนี้

คิดอยู่อาทิตย์นึง

แนวคิดที่จะทำเรื่องนี้

มันมาจากตอนที่เรียนสัมมนาอยู่เทอมหนึ่งแล้วได้รับหัวข้อเรื่องนี้ แต่ตอนแรกช่วงนั้นไม่ได้คิดว่าจะทำหัวข้อนี้ พอปิดเทอม ฝึกงานเสร็จก็มาคิดหัวข้อ มานั่งคิดว่ามันก็มีปัญหาแต่ละที่ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องใหม่ แต่ละที่ก็จะมีปัญหาว่า ผู้ใช้ มีปัญหาอย่างนั้น อย่างนี้

ก็คือทำจริง ๆ ตอนจบ Course work แล้วใช้มั้ยคะ

จบ Course work แล้วมาฝึกงานประมาณเดือนหนึ่ง ใช้เวลาเขียนแค่คร่าว ๆ ประมาณอาทิตย์กว่า ๆ ไปให้อาจารย์ดู เขียนชื่อเรื่อง ตัวแปร เพื่อที่จะเริ่มไปปรึกษาอาจารย์เป็นครั้งแรก แต่จริง ๆ แล้ว หัวข้อแรกก็คิดไม่ใช่เรื่องนี้ แสดงว่าเรื่องนี้เป็นหัวข้อเรื่องที่ 2 หัวข้อแรกทำไม่ถึงล้มเลิกไปละคะ

หลังจากที่ไปสำรวจมาก็ไปปรึกษาอาจารย์ตอนเรียนวิจัย อาจารย์บอกว่าไม่น่าจะทำอะไรตรงไหนได้ เลยล้มเลิกไป คิดตั้งแต่ตอนปี 1 แล้วคะหัวข้อนี้

แหล่งหัวข้อที่ได้มากที่สุดก็คือ สัมมนา เพราะเหตุใดถึงทำเรื่องนี้คะ

เพราะจากการที่ไปสัมภาษณ์บรรณารักษ์จึงพบว่ามันเป็นปัญหา แต่ละที่จะบอกว่าเป็นเรื่องใหม่ ผู้ให้บริการก็ยัง ไม่แน่ใจว่าผู้ใช้จะชอบหรือไม่ชอบยังไง แล้วแต่ละที่ก็ยังไม่มีมีการทำการประเมิน เพราะไม่รู้ตัวผู้ใช้ เพราะผู้ใช้สามารถใช้ได้จากที่บ้าน ที่ทำงานเหมือนกับเป็น Invisible user

แล้วเมื่อได้แนวคิดที่จะศึกษาเรื่องนี้แล้วได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมยังงัยต่อบ้างคะ อยากจะให้เล่าตั้งแต่เริ่มแรก ว่าไปศึกษาอะไรบ้าง

ไปศึกษาบทความต่างประเทศเพราะว่าของไทยยังไม่มีใครทำวิจัยเรื่องนี้ บทความก็มีอยู่น้อยมาก ตอนแรกก็เอา ผลการศึกษาจากที่เคยสัมมนาามาเอามาอ่านดูก่อนว่าปัญหาอะไร น่าสนใจ แล้วก็ลองเขียน พอเขียนให้อาจารย์ แล้วอาจารย์ก็ต้องการให้มาหาบริบทเพิ่มเติม เริ่มแรกดูในแง่ของสถานที่ก่อนว่าจะทำมหาวิทยาลัยไหน จากนั้นก็ไปคุยกับมหาวิทยาลัยนั้นว่าเค้าสะดวกให้เราทำมั้ย ปัญหาเป็นยังงัย ที่นี้เค้าจะมีปัญหาอะไรมั๊ยถ้าเราทำแนว ๆ นี้ เค้าคิดยังงัยหรือว่าจะเสนอแนะแนวไหน พอได้สถานที่ที่กับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ก็จะเริ่มหาบทความมาเพิ่มเติม หาในแง่อื่น ๆ ว่าเค้าทำอะไรกันบ้าง พร้อมกับอ่านวรรณคดีที่เกี่ยวข้องด้วย ก็ใช้เวลาศึกษาอยู่ประมาณ 1 กว่าๆจะลงมือเขียนลงมือทำ

ทำจริง ๆ ก็เดือน

ก็ทำอยู่เรื่อย ๆ ก่อนศึกษครั้งแรกช่วงปิดเทอม หาอาจารย์อยู่ 2 อาทิตย์ หยุดไปเพราะฝึกงานพอเปิดเทอมมาก็ เริ่มตระเวนหาบทความจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มา 1 เดือน อ่าน ๆ พอเริ่มเข้าเดือนที่ 2 ของเปิดเทอม ปี 3 เริ่มลนว่าต้องสอบ Compre อ่านหนังสือสอบ 2-3 เดือน ทั้งไป ก็เริ่มอีกที่ก็ปลายด.ค. ไปหาใหม่หาแล้วอ่าน ที่นี้ก็จะเริ่มนั่งอ่านไปเรื่อย ๆ ซึ่งก็ต้องใช้เวลาอ่านนานเพราะต้องแปลจากบทความภาษาอังกฤษจริง ๆ ตอนแรกก็มีปัญหาว่าจะไม่ได้ทำแล้ว

ตอนแรกจะล้มเพราะหากลุ่มตัวอย่างไม่ได้แล้วจะเปลี่ยนไปศึกษาเรื่องอื่นแทน เพราะอาจารย์ท่านท่านนี้เป็นแรงผลักดัน จึงให้ก้าวมาถึงทุกวันนี้ค่ะ แต่อาจารย์ก็ให้แนวคิดมากมายทางต่อในที่สุด ก็โอเค กลับมาศึกษาเรื่องนี้ ไปหาอาจารย์ จริงๆ จังก็หลังจากที่อ่านมานาน ประมาณ 1 ปี พอเริ่มเขียนจริงๆ ว่าจะทำจริงแล้ว จากที่ไปหาปัญหา ไปหาบุคคล หาบทความประมาณ 1 เดือนกว่าถึงจะได้เสนอหัวข้อค่ะ

มีความรู้ที่จะศึกษาเรื่องมาก่อนหรือคะ

ค่ะ แล้วก็ศึกษาด้วยตนเองด้วย

ได้รอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้ว ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ อาจารย์ได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง

ดูในแง่ของกลุ่มตัวอย่างก่อนว่าจะหากลุ่มตัวอย่างที่ไหน กำหนดโอเคแล้ว อันที่ 2 จะเอากลุ่มตัวอย่างนั้นมาได้อย่างไร จากนั้นจึงดูว่าจะศึกษาในด้านใดบ้างค่ะ

กรอบแนวคิดของคุณกับอาจารย์ตรงกันมั้ยคะ

กรอบแนวคิดเดิมกลุ่มตัวอย่างจะกว้างกว่านี้ แต่อาจารย์ให้ทำขอบเขตที่แคบลง
เกิดปัญหาอะไรหรือเปล่า

ก็ไม่มีปัญหาค่ะ ตีมันลดจำนวนลง แล้วก็ไม่ต้องเปรียบเทียบตัวแปรแล้วสมมติฐานก็ไม่มี ซึ่งพอไปศึกษาจริงๆ แค่ว่าเดียวก็จะแย่งแล้วค่ะ เพราะว่ามันเป็นมหาลัยที่ใหญ่แต่ละวิทยาเขตก็อยู่ใกล้กัน

การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาบ่อยครั้งมั้ยคะกว่าจะได้เสนอหัวข้อคะ

ก็ทุกอาทิตย์ อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง โดยเฉลี่ย 1 ครั้ง ถ้านับเวลาที่เริ่มเขียนจริง ๆ จัง ๆ ก็ปรึกษาอยู่เกือบประมาณ 2 เดือน ถึงได้เสนอหัวข้อ (การติดต่อขอเข้าพบได้รับความสะดวกมั้ยคะ) สะดวกค่ะ

หลังจากที่คุณผ่านหัวข้อแล้วจนกระทั่งทำเค้าโครงละเอียด 3 บท ใช้ระยะเวลาเท่าไร

ใช้เวลาทำ 3 เดือน เต็มๆ ค่ะ ส่งคณะกรรมการเพื่อตรวจแก้ 2 เดือน รวมแล้ว 5 เดือน กว่าจะได้สอบ 3 บท (หลังจากเสนอ 3 บท คณะกรรมการแก้ไขอะไรบ้างหรือเปล่านั้น) ไม่ค่ะ นิดหน่อยไม่มีอะไร

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการคิดหาหัวข้อ กว่าจะได้มาซึ่งหัวข้อ

การติดต่อ ระยะเวลามันไกลที่จะไปสัมภาษณ์กับผู้ที่อยู่ในหน่วยงานนั้นอีกอย่าง คือตัวเองสัมภาษณ์ไม่ละเอียด พอมาพบอาจารย์ อาจารย์ก็ถามซัก อาจารย์ให้ถามอะไรก็ถามเท่านั้นมันก็เลยเป็นปัญหาว่าได้ข้อมูลมาไม่ครอบคลุม ต้องไปถามอยู่เรื่อยๆ ส่วนการคิดหัวข้อไม่มีปัญหาใช้เวลาสั้นมาก แต่เนื้อหาของหัวข้อก็แก้ไป แก้มากกว่าจะลงตัว อาจารย์เห็นว่าเป็นเรื่องใหม่ อยากให้ทำ เพียงแต่จะเป็นแง่ไหนก็อีกเรื่อง

ปัญหาการใช้วัสดุสารสนเทศมาเขียนละคะ

ไม่มี แต่ก็มีบ้างที่บทความภาษาต่างประเทศที่ต้องการ มันไม่มีที่ห้องสมุดใดๆ เลย ไปหาในเน็ตก็ไม่มี (แก้ไขปัญหายังไงคะ) ก็แก้ไขไม่ได้ทำใจไม่มีก็ไม่มี

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษา

การติดต่อขอเข้าพบไม่มีปัญหาแต่ อาจารย์จะยุ่งมีภาระงานมากทั้ง 2 ท่านเลย จึงทำให้ต้องใช้เวลาอ่านนานในแต่ละครั้ง

15. คณะวิทยาศาสตร์

อายุ 25 ปี ชั้นปีที่ 3

สถานภาพ เรียนอย่างเดียว

เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไหร่คะ แล้วใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อเรื่องนี้

เริ่มศึกษาปี 2 ใช้เวลา 4-5 เดือน แต่เป็นรูปเป็นร่างก็เกือบครึ่งปี ระหว่างเรียนสัมมนา ก่อนสัมมนาก็เริ่มสนใจ พอสัมมนาก็เห็นที่จะทำด้านนี้เลย ช่วงสัมมนาจะทำพิชใกล้เคียงกัน แต่พอทำ prososal ก็เรื่องนี้เลย โดยเราจะแยกองค์ประกอบทางเคมีว่า ต้นนั้นมีองค์ประกอบทางเคมีอะไรบ้างมีโครงสร้างหน้าตาอย่างไร เหมือนกับทางเราเภสัชวิทยาได้มาในระหว่างเรียนสัมมนาพอสัมมนาก็เริ่มหาเก็บไว้เพื่อทำ prososal จะได้ไม่ลำบากในการหาอีก ถ้าสัมมนาก็หาข้อมูลครอบคลุมไปเลย แล้วพอ prososal ก็เอาข้อมูลที่ได้จากสัมมนามาเรียนต่อได้เลย (มีปัญหาเรื่องทำรายงานหรือการสอบหรือเปล่า) ช่วงที่ทำ proposal ก็จะหยุดแล็ปไปเลย 3-4 เดือน (proposal คือ 3 บทที่เข้าเสนอให้คณะกรรมการใช้มั้ย) คะ

หัวข้อศึกษาอยู่ในขณะนี้ได้แนวคิดมาจากแหล่งใด อยากให้เล่าถึงกระบวนการในการคิดข้อปริญญานิพนธ์ที่ผ่านมา

เริ่มจากดู Thesis ก็เหมือนรุ่นพี่เค้าที่ทำอยู่ เลยสนใจทางด้านเคมีขึ้นมาดู งานตอนเรียน Course work เห็นรุ่นพี่ทำก็เลยขึ้นมาที่สนใจ ไปติดต่อบอณาจารย์ว่าจะทำเรื่องนี้ อาจารย์ก็ให้ข้อเสนอแนะว่ามีต้นชนิดนี้น่าสนใจ อาจารย์ให้ชื่อวิทยาศาสตร์ต้นไม้มานั่นก็ไปที่คณะเภสัช ม. มหิดลขอข้อมูลเค้าดูว่าต้นไม้นี้มีใครทำบ้าง ถ้าไม่มีก็มีวงใกล้เคียงมีก็ตัวจากนั้นก็เริ่มไล่ที่ละตัว จากบรรณานุกรมของThesis ว่าของเค้าทำอะไรบ้าง ทำอย่างไร ก็ได้แนวคิดศึกษาบ้าง (Thesis ไปจากที่ไหนคะ มศว.หรือเปล่า) ส่วนมากจะได้จากมหิดลคะ ถ้าสมมติว่าเป็นด้าน Natural product organic แบบนี้ส่วนมากเค้าจะได้จากมหิดลกันที่คณะเภสัช อีกที่หนึ่งก็คือห้องสมุด คณะวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดอาจารย์สตาจค์ มหิดล จากนั้นเราก็เอา Journal มาอ่าน เอา Paper นึงที่เราเคยทำไว้สัมมนา จากนั้นก็เอาข้อมูลทั้งหมดเริ่มลงมือเขียน Proposal

หัวข้อได้มาจากสัมมนาพอทำเป็น Thesis ไม่ได้ปรับเปลี่ยนเลยหรือคะ

ไม่ได้เปลี่ยน ก็คือคล้ายๆ ว่าเราสนใจที่จะทำด้านนี้เป็นคนไปหาข้อมูลมา แล้วก็มาเสนออาจารย์ว่าอาจารย์เห็นแล้วก็เป็นคนตั้งหัวข้อเรื่องเอง

กรอบแนวคิดได้ไปปรึกษาอาจารย์ อาจารย์ได้ข้อเสนอแนะอะไรเพิ่มเติมหรือให้ทำอะไรบ้างคะ

อาจารย์เค้าจะให้เทคนิค แนวคิดการทำมาแล็ป ว่าทำอย่างไร ควรจะลงตรงไหนที่มันน่าสนใจ

กรอบแนวคิดที่เราศึกษากับกรอบแนวคิดของอาจารย์ตรงกันหรือไม่

ก็ปรับบ้างอาจารย์จะถามก่อนว่ามีแนวคิดที่จะทำอย่างไร อาจารย์จะถามว่า Main idea ของคุณคืออะไร แล้วก็อาจารย์เหมือนกันชี้แนะว่าคุณควรจะเดินไปทางนี้ แล้วให้ไปทำ Screen test เอาผลมาดูเป็นส่วนๆ แนะนำเราควรจะทำอย่างไร แล้วก็ให้ไปถามรุ่นพี่ ดูวิธีการทำแล็ป

การขอเข้าพบอาจารย์กว่าจะได้หัวข้อเข้าพบอาจารย์ประมาณกี่ครั้ง

เจอกับอาจารย์แทบทุกวัน จะมีรุ่นพี่ที่เป็น Advisee ของอาจารย์เค้าก็จะช่วยแนะนำช่วยเราด้วย (การทำ 3 บทของเราใช้เวลาทำที่เดือน) 3 บท เราใช้เวลาทำทำแค่ 3-4 เดือนเอง ทำจริงๆ ก็เท่านั้นก็ถือว่ารวบรวมมาได้ จะใช้เวลาเกือบครึ่งปี แต่จริงมาเขียนใช้เวลาไม่ค่อนาน เหมือนเรารวบรวมมาได้ จะใช้เวลาเกือบครึ่งปี แต่จริงมาเขียนใช้เวลาไม่ค่อนานเหมือนเรารวบรวมข้อมูลมาทั้งหมดแล้ว แล้วก็มาเขียนมันก็ไม่ยากคะ

บางครั้งรุ่นพี่เค้ายังไม่จบเราก็ถามว่าควรทำยังไง อย่างจี๊ดมัย คือว่าหลักสูตรเคมีชีวภาพเราสามารถทำได้ 2 อย่างทั้งเคมีกับชีวจะแค่แต่ละเวลา test cell ก็ต้องไปดู ที่แล็บนี้ก็ทำไม่เหมือนกันนะ บางคนหาองค์ประกอบแล้วต้องไป Test cell มะเร็ง ว่าเจริญมัย ฆ่า Cell ตัวนี้มัย อย่างของหนูก็จะเป็นเกี่ยวกับว่ามันออกผลิตภัณฑ์อะไรมัย รุ่นพี่เค้าจะมาช่วยกันช่วย Guide line เรา

ประสบปัญหาอะไรบ้างที่กว่าจะได้หัวข้อ

กว่าจะได้หัวข้อนะจะยากมากก็คือ คิดว่าไม่รู้จะตั้งหัวข้อยังไง ที่แรกก็ไม่รู้เลย ก็ไปถามอาจารย์ว่า อาจารย์จะในการที่เราจะตั้งหัวข้อเนี่ยควรจะตั้งหัวข้อแบบยังไงให้ครอบคลุมประเด็นที่เราต้องการศึกษา อาจารย์ก็แนะนำว่าถ้าอย่างนั้นก็ควรไปดู Thesis ของรุ่นพี่แต่ละคน แล้วลองมาคิดว่าหัวข้อที่เราจะตั้งเนี่ยมันน่าสนใจ แล้วก็มาขึ้นต่ออาจารย์ อาจารย์ก็จะดูให้อีกทีถึงได้อาจารย์ก็ช่วยเรียบเรียงกลั่นกรองข้อมูลเรา

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ หมายถึง เอกสารตำราที่นำมาเขียนล่ะคะ

ที่มศว. เจอปัญหามาก ไปยืม Thesis บางส่วนอยู่ชั้น 7 ที่เป็นภาษาต่างประเทศ เราจะขอดูข้างล่างก็ไม่ได้ จะขอลงมาถ่ายเอกสารก็ไม่ได้ ก็ยืมไม่ได้เนี่ยละ ช่วงปิดเทอมไม่ได้ต่อบัตรด้วย ช่วง Summer มีปัญหาเวลาพิมพ์หนังสือ บางครั้งวางไม่ตรง Shelf กับตัวเลขแล้วมันไปอยู่อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งมันไม่เกี่ยวเลย ก็ต้องไปเดินหา ไปยืม Thesis ที่หาไม่เจอ Thesis อังอิงเป็นภาษาต่างประเทศวางอยู่อีกที่ คือบางที Status บอก Checked in เราหาไม่เจอเค้าก็บอกว่าอยู่ชั้นเดียวอยู่ที่ 900 ขึ้นไป แล้วปัญหาที่ทุกคนเจอคือหาหนังสือไม่ได้อย่างที่เรต้องการ เจ้าหน้าที่น้อย แล้วคนอ่านก็วางไม่เก็บ พวกหนูไปแต่เช้า 8 โมง อยากได้ที่เร็วๆ แล้วจะได้ไปทำแล็บต่อเค้าก็ไม่จัดชั้น Shelf เปิดแอร์ก็ช้า เจ้าหน้าที่ก็ยังไม่นั่งทำงานเลย พอ 8 โมง ก็อยากจะยืมแล้ว แต่ส่วนมากก็จะไปที่เกาส์ มหิดลกัน

Journal ที่ได้ส่วนใหญ่ก็เป็นภาษาต่างประเทศ ตำราไทยที่มศว. ไม่ค่อย Update ปี 41 ก็จะล้าสมัยไปแล้ว Journal ส่วนใหญ่จะได้ก็เกาส์ คณะวิทย์ มหิดล ที่มศว. จะเน้นทางการศึกษาส่วนใหญ่ เหมือนหนังสือข้างล่างใช้ชั้น 2 อังอิงยืมไม่ได้ต้องนั่งดูตรงนั้นบางทีจะอ่านแต่บางคนเค้าอ่านแล้วเค้าก็วางบนโต๊ะ เรายังไม่กล้าไปหยิบแล้วเจ้าหน้าที่เค้าจะเก็บหนังสืออีกทีก็ตอนเย็น เรายังไม่ได้อ่าน แล้วเราจะไปหาตามโต๊ะ ก็น่าเกลียด เค้าไม่อ่านแล้วแต่มันยังอยู่บนโต๊ะ เวลาที่เราไปหาก็ไม่เจอ แล้วพวกหนูก็มีเวลาน้อยจำกัดที่จะไปห้องสมุด ถ้ายืมมาอ่านที่นี่ แล้วก็ทำแล็บไปด้วย ทุกคนจะประสบปัญหามากเลย

บางทีส่งจองหนังสือที่บางคนเจอ 2-3 อาทิตย์ก็ยังไม่เข้ามา ส่วนมากหนังสือศึกษาจะเยอะมาก มนุษย์ก็เต็มไปด้วยหมดเลยมี 2 ชั้นเลย ที่เป็นวิทย์หนังสือภาษาอังกฤษไม่เยอะแต่ก็พอมีให้อ่านนะ คอมพิวเตอร์ก็สับสนต่อแถวยาวมาก บางครั้งก็ Hang ไปเลย ก็ต้องปิด บางทีก็เดินไปชั้นบน ชั้น 4 แทบไม่มีเลย

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ เช่น การติดต่อขอเข้าพบ ฯลฯ

ไม่มีค่ะ อาจารย์ค่อนข้างจะดูแลลูกศิษย์มากเลย ติดตามงานแล้วก็เร่งๆ เรามากกว่า เอะจบได้แล้วนะ ถ้าทำเกี่ยวกับเคมีเราจะหวังมันจะได้แต่มันก็ได้ไม่ได้ เวลาที่เราลงกันพิชเราสกัดพิชออกมา บางครั้งเราก็เห็นองค์ประกอบที่พิชขงอื่นๆ มีแต่พิชเราไม่มีแบบนี้ละ ก็มีปัญหาค่ะ

16. คณะศิลปกรรมศาสตร์

อายุ 33 ปี ชั้นปีที่ 3

สถานภาพ รับราชการครู

พี่เริ่มศึกษาหัวข้อปริญญานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไหร่คะ แล้วใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อเรื่องนี้

เริ่มปี 2 หมด Course work แล้วก็เริ่มดำเนินการ (ใช้เวลานานมั๊ยคะ) ประมาณ 2-3 เดือน พอนึกได้ก็ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ก็เลยบอกว่าลองทำดู (แนวคิดที่ได้ก่อน-ระหว่าง-หลังจบหลักสูตรแล้ว) ได้ระหว่างเรียน Course work ปี 2

แนวคิดได้มาจากแหล่งใด

ได้มาจากความคิดของตัวเอง คิดเองแล้วไปเสนออาจารย์ ได้ก่อนจบ Course work นะเพราะอาจารย์บอกให้เริ่มคิดได้แล้วว่าจะเอาหัวข้ออะไร เพราะถ้ารอจบ Course work จะไม่ทัน

ใช้เวลาช่วงไหนทำหัวข้อคะ แล้วมันมีปัญหาเรื่องการทำรายงาน การสอบหรือเปล่าคะ

ใช้เวลาช่วงเรียน เข้าห้องสมุดโดยดู thesis รุ่นเก่าๆ และศึกษา พอจบ course work แล้วจะได้ต่อเนื่องกัน จะได้ไม่เสียเวลาคิดอีกให้คิดตอนนี้เลยคือบอกว่า "ให้เตรียมคิดได้แล้วนะ อะไรแบบนี้" มีเวลาช่วงไหนว่างก็เข้าห้องสมุดหลายที่เช่น จุฬาฯ มหิดล (เพราะเหตุใดจึงศึกษาเรื่องนี้) พอได้ใกล้ชิดกับบุคคลที่เราทำ เรื่องที่ทำเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์เพลงของบุคคลท่านหนึ่งซึ่งเป็นอาจารย์ของผมเอง

อยากให้พี่เล่ากระบวนการศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลังเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่จะทำหัวข้อคะ

เริ่มแรกกะว่าจะทำชีวประวัติ/ผลงานรวบรวมของครูท่านหนึ่ง เพราะยังไม่ค่อยมีใครทำ ตอนแรกจะเอาผลงานของครูท่านนี้รวบรวมมาแล้วทำเป็นโน้ต แล้วมาวิเคราะห์ว่าเพลงที่เค้าได้รับรางวัลจากพระเทพฯ หาแนวคิด/วิธีการ/กระบวนการ/ประพันธ์เพลงว่ามีอะไรที่เป็นเอกลักษณ์หรือจุดเด่นอะไรตรงนั้นบ้างให้เพลงได้รับรางวัลแล้วได้รวบรวมผลงานด้วย ดูความเป็นไปได้ที่จะเผยแพร่ผลงานของครูท่านนี้ให้กับคนอื่นหรือว่าโรงเรียนต่างๆ ได้รับรู้เพราะท่านเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงพอสมควรในวงดนตรีไทยนะแต่ผลงานของท่านยังไม่ได้แพร่หลายไปที่ไหนเลย ก็เลยอยากเผยแพร่ผลงานของท่านให้ได้รับรู้กัน

จากนั้นได้ไปศึกษาจากเอกสารอื่นๆ บ้างมั๊ย

มีครับ ไปศึกษาเอกสารอื่นๆ ของผู้มีวัฒนธรรมดีเด่นของศูนย์วัฒนธรรม (ศวช.) ว่ามีประวัติอะไรของอาจารย์อยู่บ้าง จริงๆ แล้วผมเป็นลูกศิษย์โดยตรงที่ใกล้ชิดกับท่านนะ ไปห้องสมุดดู Thesis รุ่นเก่าๆ มาเขียนเป็นกรอบแนวคิดเอา Thesis รุ่นเก่าๆ มาเป็นแบบว่าวิธีการคิด คิดอย่างไร รูปแบบเป็นอย่างไร แต่แนวคิดเราก็ไม่แตกต่างกับของเค้าเท่าไรเพียงแค่เรื่องไม่เหมือนเท่านั้นเอง วิธีการไม่เหมือนกัน

พื้นฐานความรู้เรื่องที่ได้ศึกษามาก่อนหรือเปล่าคะ

มีพื้นฐานความรู้เรื่องที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาจากที่เรียนใน course work ด้วยแล้วตอนปริญญาดรี ศึกษาด้วยตนเองเป็นหัวข้อแรกที่อาจารย์ให้ผ่านเลยแต่ปรับเปลี่ยนชื่อนิดหน่อย เนื่องจากชื่อมันยาวเกินไป ให้สั้นลงเป็นหัวข้อเดียว เมื่อได้กรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้วไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง หรือให้ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้าง

ให้ไปศึกษาว่าจะวางกรอบแนวคิดยังไง จะไปในแนวทางไหน ท่านก็ให้ความรู้และคำแนะนำจะทำแนวไหนให้ไปดู Thesis ที่ต่าง ๆ ที่ทำไว้ด้วยเป็นแนวทาง thesis ดูแบบก็คล้ายๆ กันนั่นแหละ เพียงแต่เรื่องมันไม่เหมือนกัน ที่ต่างกันที่ตัวแปร เนื้อเรื่อง ว่าเราจะทำตรงไหนจะทำแล้วได้อะไร ที่เป็นความรู้ใหม่ เป็นประโยชน์ คนอื่นไม่เคยทำเป็นประโยชน์ที่คนอื่นไม่เคยรู้มาก่อนให้เค้ารับรู้ ท่านให้แนวคิดมาอย่างนี้ พี่ก็เลยจับตรงนั้นมาศึกษาทำศึกษาอย่างนี้ ต้องวิเคราะห์อย่างนี้ เจะลงไปอย่างนี้ แบบนั้นแหละเป็นกรอบ

หัวข้อปริญญานิพนธ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ตรงกับกรอบแนวคิดเดิมกับที่พี่จะศึกษามาก่อนหรือไม่ หรือว่าอาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดใหม่อย่างไรบ้าง

ตอนแรกไม่ตรงกัน ท่านก็ให้เราทำอีกอย่างนึง แต่พอเราพูดเรื่องแนวคิดของเรา ท่านก็เลยบอกว่างั้นลองทำดูพอทำมาให้ท่านดู ท่านก็โอเค ไปทางแนวทางนี้ก็ได้ แต่แนะนำว่าให้เจาะลงแบบนั้นนะ แบบนั้นนะ ท่านก็แนะนำให้ประสบบัญหาอะไรบ้างหรือไม่ แล้วต้องไปศึกษาใหม่หรือศึกษาอะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่

ไม่ประสบบัญหาเลยครับ เพราะเรื่องที่พี่ทำเป็นเรื่องเกี่ยวกับใกล้ตัวด้วยใจ คือสอนดนตรีไทยอยู่แล้ว เรียนโน้ตอยู่แล้วก็เลยไม่ยากเท่าไร มันทก็เลยง่ายหน่อย

การขอเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์บ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งได้เข้าเสนอหัวข้อปริญญานิพนธ์จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ที่ Defend 3 บทหรือ (เปล่าค่ะ เอาโดยหัวข้อก่อน) ใช้เวลา 2-3 เดือนเอง ตอนนั้นพี่ลาเรียนเลยก็พบได้ตลอดอาทิตย์ละ 2 ครั้งโดยประมาณ (การติดต่อขอเข้าพบกับอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำ ได้รับความสะดวกหรือไม่) สะดวกเพราะอาจารย์อยู่ในภาควิชาตลอด

หลังจากหัวข้อที่เสนอไปแล้วอาจารย์ท่านก็ให้ทำจนกระทั่งเข้าสอบเก่าโครงละเอียดใช้เวลากี่เดือนคะ

ใช้ระยะเวลา 4 เดือน ทำจริง ๆ ก็ 4 เดือน (แล้วตอนสอบ 3 บท หัวข้อได้รับเปลี่ยนอะไรบ้างหรือเปล่า) ไม่ได้ปรับเปลี่ยน แต่เนื้อเรื่องมันยาวเกินไปต้องตัดลงให้สั้นกว่าเดิม

ประสบบัญหาอะไรในการคิดหาหัวข้อบ้างหรือเปล่า

ไม่มีปัญหาค่ะ คือคิดโดยปัจจุบันทันด่วนเลยนะมันต้องได้ คือเอาผลงานของอาจารย์ท่านนี้มาทำ เพราะเหตุใดจึงศึกษาเรื่องนี้

ก็เพราะท่านเป็นอาจารย์ของพี่และท่านก็เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบด้านด้วยใจ คืออาจารย์เค้าเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงแต่ผลงานยังได้เผยแพร่มากนักใจ ก็เลยเอามาทำจะได้มีคนรับรู้ (พี่ได้คิดหัวข้อเรื่องนี้มาก่อนเข้าศึกษาหรือเปล่า) ผมตั้งใจจะทำเรื่องนี้ นึกว่าถ้ามาเรียนต้องทำเกี่ยวกับอาจารย์ท่านนี้ พอมาดูในห้องสมุดแล้วที่อาจารย์แนะนำมันตรงกับที่เราอยากจะทำที่เราคิด ตั้งใจจะทำ ตรงกับที่คิดไว้

อยากให้เล่ากระบวนการคิดหาหัวข้อจนกระทั่งได้กรอบแนวคิด

รวบรวมผลงานของอาจารย์ หนังสือที่เค้าทำไว้ของศษ.ด้วยนะ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมแห่งชาติแล้วดู Thesis บทความได้จากวิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี เพราะท่านก็เป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่ที่นั่นด้วย แล้วเขียนให้อาจารย์ดู

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศจากหนังสือ เอกสาร ตำรา

พี่ว่าหนังสือเรื่องที่เรากำลังทำมีคนเขียนไว้น้อยในสาขาวิชานี้ น้อย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษามีน้อย คือว่าห้องสมุดก็เหมือนกันทุกที่แหละ ถึงบอกไว้ว่าทำ Thesis ต้องฉีกแนว เพราะ Thesis ที่มีอยู่ก็แนว ๆ เดียวกัน (แล้วที่พี่ทำใช้วิธีการยังไง) พี่ทำเป็นวิเคราะห์ผลงานและรวบรวมผลงานแล้วสัมภาษณ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับตัวท่าน

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์

ไม่มี เพราะอาจารย์อยู่ภาคประจำจะใช้วิธีการโทรถามว่า ตอนนี้อาจารย์อยู่มั้ยครับอะไรแบบนี้ วางตอนไหนช่วงไหน ก็โทรติดต่อกันได้ วันไหนจะเข้ามาที่โม่ง คืออาจารย์จะให้เบอร์ติดต่อไว้ จะได้มาไม่เสียเที่ยว

17. คณะศิลปกรรมศาสตร์

อายุ 36 ปี ชั้นปี 3

สถานภาพการทำงาน เป็นครูที่โรงเรียนอำนาจเจริญ ตอนทำเค้าโครงคือทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย

เริ่มศึกษาหัวข้อตั้งแต่เมื่อไหร่คะ

เริ่มตั้งแต่เทอม 4

ใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิด

ใช้เวลาไม่นานคือนึกอยู่แล้วว่าจะทำเรื่องนี้ เริ่มคิดตอนที่เรียน Course work พอติดอนั้นเรียน Research baby thesis ทำ proposal แล้วขยายเป็น thesis ในปัจจุบัน คือเป็นแนวเรื่องเดียวกัน ตอนนั้นก็รวบรวมเอกสารไปเรื่อยๆ ทำจริงๆ ก็คือ จบ Course work แล้ว (แนวคิดที่จะทำมาจากแหล่งไหน) แหล่งความคิดของตนเอง ชอบที่อยากจะทำ (แหล่งที่ได้มาจากไหนคะ) เป็น Thesis ที่ทำไว้แล้วได้จากมศว. มหาสารคามดูว่าเค้าทำแนวไหน ยังไง แล้วทำต่อแต่วิธีการจะแตกต่างกัน

สาเหตุที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้

ชอบเป็นทุนอยู่แล้ว เกิดจากความสนใจและเราอยากจะทำ และอีกอย่างก็เป็นคนอีสานด้วยก็เลยอยากจะดู ศึกษา และการหาข้อมูลจะสะดวกเพราะอยู่ในพื้นที่ แล้วกลุ่มตัวอย่างก็อยู่ในพื้นที่นี้ด้วยในการออกภาคสนาม

อยากให้เล่ากระบวนการหาหัวข้อตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งได้เป็นกรอบแนวคิด

ความสนใจของตนเองแล้วดู Thesis มศว. มหาสารคามและเอกสารอื่นๆ แล้วมาอ้างอิงเป็นแนวทางว่าเค้าศึกษาอะไรไว้บ้าง แล้วดูว่ามีแนวไหนบ้างที่เค้ายังไม่ศึกษามาเป็นจุดประสงค์ของเราครับ แล้วไปสอบถามสภาพกลุ่มตัวอย่างออกภาคสนาม ดูเอกสารลองคิดหัวข้อไปให้อาจารย์ทราบว่าจะทำเรื่องนี้ แล้วให้อาจารย์ให้แนวทางว่าจะหาอะไรเพิ่มเติมอีกบ้าง

อาจารย์เห็นด้วยหรือเปล่านั้น

อาจารย์เห็นด้วยเพราะรู้สึกว่าจะยังไม่ค่อยมีคนทำมาก่อน ไม่ได้เปลี่ยนเป็นเรื่องอื่นคืออาจารย์ก็เห็นด้วยคือเปลี่ยนเฉพาะบุคคลหมายถึงว่าที่แรกจะศึกษาเป็นบุคคล ผมทำเรื่องหมอลำที่แรกผมจะเอาบ้านเย็น รากแก่น ที่นี้ผมมานั่งคิดดูแล้วว่าบ้านเย็น รากแก่น จะลำบากในการติดต่อก็เลยเปลี่ยนมาเป็น จีวรพรรณ ดำเนิน พอติท่านก็อยู่ที่น้อยอยู่แล้วด้วย คือผมเปลี่ยนเองแล้วไปเรียนให้อาจารย์ทราบ อาจารย์ท่านก็ไม่ขัดข้องอะไร เพราะเนื้อหาข้างในไม่ได้เปลี่ยนอะไร เปลี่ยนเฉพาะตัวบุคคลที่เราศึกษาเท่านั้น

พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือไม่

มีบ้าง กระบวนการอยู่ใน course work ตัวที่เราศึกษาเราพอมีพื้นฐานความรู้อยู่บ้าง ได้จากประสบการณ์ที่เราอยาก رؤ้อยากเห็น เคยศึกษามาก่อนบ้าง ศึกษาด้วยตนเองบ้าง

กรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้ได้ไปปรึกษาอาจารย์ อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะอะไรบ้างคะ

อาจารย์แนะนำว่าน่าจะดึง น่าจะวิเคราะห์ออกมาให้เห็นชัดเจน และแนะแนววิธีการที่เราศึกษา (กรอบแนวคิดเดิมที่จะทำกับกรอบแนวคิดของอาจารย์ตรงกันมั้ยคะ) ไม่ตรงซะทีเดียว คืออาจารย์ให้แนวคิดกว้างขึ้น ขยายกรอบแนวคิดให้มากกว่านี้ (แล้วอย่างไหนมันดีกว่ากันคะ) แนวคิดของอาจารย์จะครอบคลุมมากกว่า เราก็ก๊อแนวคิดของอาจารย์ (แล้วประสบปัญหาอะไรบ้างคะ) ไม่มีปัญหาที่เอาแนวคิดที่อาจารย์แนะนำ

การเข้าพบอาจารย์บ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งเป็นหัวข้อนะคะ ใช้เวลานานแค่ไหน

พบปะอาจารย์อยู่แล้วเรื่อยๆ ศึกษาจริงๆ มากกว่า 5 ครั้ง โดยเฉลี่ยเกือบทุกวัน ถ้ามีปัญหาปุ๊บก็จะไปหาอาจารย์ หรือว่าถ้าเราทำไปแล้วได้ระดับหนึ่งก็ให้อาจารย์ช่วยดูให้ว่าถูกแนวถูกอะไรหรือเปล่า (การติดต่อขอเข้าพบได้รับความสะดวกมั๊ยคะ) ใช้นัดแนะกันทางโทรศัพท์ว่าอาจารย์ว่างเมื่อไหร่ อาจารย์มีเวลาว่างให้เสมอ อาจารย์จะจัดเวลาให้

เมื่อได้หัวข้อแล้วจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วกระทั่งได้เข้าสอบเค้าโครงละเอียด ใช้เวลานานกี่เดือน

1 ภาคเรียน 4 เดือน ทำจริงๆ ก็เท่านั้น (ตอนเข้าสอบได้ปรับเปลี่ยนอะไรบ้างคะ) จุดมุ่งหมายตัดออก 1 ข้อ ชื่อจากเทคนิควิธีการศึกษาให้ชัดเจน แกไขขอบเขตให้ชัดเจน ความสำคัญ นิยามศัพท์ให้มากขึ้น ให้วิเคราะห์ทำนองหลัก ทำนองแกน

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการคิดหาหัวข้อ

ไม่มีปัญหา เป็นเพราะว่าเราพอมีความรู้พื้นฐานอยู่บ้างและเราสนใจแหล่งข้อมูลที่ศึกษา เรารู้แหล่งข้อมูลว่าเอามาจากแหล่งไหนบ้าง ก็เลยไม่ค่อยมีปัญหาอะไรในการกำหนดหัวข้อ

ปัญหาจากการใช้วัสดุสารสนเทศ

ไม่มีปัญหาเพราะไปค้นไปหาก็จเจอ เพียงแต่ว่าตัวเองสหายไม่ค่อยมีใครได้เขียนไว้เท่านั้นเอง โดยมากเป็นเรื่องเหมือนกัน

ปัญหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริมาณนิพนธ์

ไม่มี อาจารย์อยู่ตลอด เพียงแต่อาจจะไม่ว่างบ้าง ถ้านัดก็เจอยังไงกันดั้ก่อน (พี่จะขอย้อนมานิดนึงพี่ได้แนวคิดมาจากไหนคะ) ก็ได้จาก thesis ที่เค้าทำไว้แล้วและโดยมากอยู่ที่เราคือเราคิดอยากจะทำอยากจะทำศึกษาก็เอามาเป็นส่วนประกอบเอกสารอื่นๆ ไม่ค่อยดูเท่าไร ลงมาศสนามดูว่าได้รับความสะดวกหรือไม่

ที่ศึกษาเกี่ยวกับอะไรคะ

ศึกษาการร้องหมอลำของฉวีวรรณ ดำเนิน เป็นการศึกษาตัวบุคคลว่ามีชีวิตประวัติยังไง ทำไม่ถึงเป็นนักร้องดังแล้วเค้าก็เป็นอาจารย์อยู่เข้าถึงได้ง่าย ผมใช้วิธีสัมภาษณ์แล้วดูจากเอกสารอื่นๆ ที่คนอื่นเคยเขียนถึงเค้ามาด้วย เพราะเหตุใดจึงศึกษาเรื่องนี้

อยากรู้ว่าหมอลำมีลายการร้องต่างๆ ยังไง ทำนองหลัก ถ้าจะฝึกจะฝึกยังไง และตัวเราก็อยากจะร้องเป็นด้วย และคนรุ่นใหม่ๆ ถ้าอยากจะศึกษาจะร้องยังไง ก็คือคิดมาตลอดก่อนเข้ามาเรียนว่าอยากจะทำเรื่องการร้องหมอลำ

18. คณะศึกษาศาสตร์

อายุ 33 ปี ชั้นปี 4

สถานภาพการทำงาน รับราชการครู

เริ่มศึกษาหัวข้อปัญญานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไร แล้วใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อเรื่องนี้

เริ่มปี 2 ระหว่างเรียน course work ใช้ช่วงวันอาทิตย์ทั้งวัน (เมื่อเริ่มศึกษามีปัญหาในเรื่องการทำรายงาน หรือการสอบบ้างหรือเปล่าคะ) มีปัญหาการทำรายงาน การสอบบางเป็นบางครั้ง ใช้เวลา 1 เดือนจึงได้แนวคิด ได้แนวคิดมาจากศูนย์หนังสือ มศว. อ่านทางการศึกษา เขาทำอะไรกัน เอามา 1 เล่ม ซึ่งมีคนทำแล้ว น่าสนใจ ชื้อมาเก็บไว้เป็นส่วนตัว

เพราะเหตุใดจึงเลือกที่จะศึกษาหัวข้อเรื่องนี้

เพราะสนใจและตัวเองก็เป็นครูสอนชั้นปฐมวัยอยู่แล้ว

เมื่อได้แนวคิดที่จะศึกษาวิจัยแล้ว ได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเริ่มศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลังเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่จะทำหัวข้อปัญญานิพนธ์

ได้หนังสือมาแล้วก็ไปหาประธานว่าจะให้ศึกษาหรือเปล่า แล้วให้ไปติดต่อผู้เขียนมาเป็นผู้เชี่ยวชาญดูว่ามีที่อยู่ เบอร์โทร ก็โทรถามเพื่อชี้แจงถึงความต้องการของเราว่าสนใจจะทำเป็นหัวข้อและขออาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านก็ตกลง จากนั้นก็ไปปรึกษาอาจารย์ จึงได้หัวข้อ ติดต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อชี้แจงให้ทราบแนวทางการวิจัย พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือไม่ และถ้าไม่มีไปศึกษาค้นคว้า มาจากแหล่งไหน

มีพื้นฐานความรู้เรื่องการการสอน การเขียนแผนการสอนได้มาจากที่ทำงาน ที่กำลังเรียน เอาวิชาเรียนจาก Course work และประสบการณ์

เมื่อพี่ได้นำกรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้ว ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง หรือให้ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้าง

อาจารย์บอกว่ากรอบแนวคิดน่าจะจะมีละเอียดย่อย เป็นขั้นการสอนแยกย่อย เป็นอะไร ทำอะไร ใช้เวลาทำแผน การสอนประมาณ 1 เดือน จากนั้นก็ให้อาจารย์ดูแก้ไข 3-4 รอบแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญดู 3-4 รอบกว่าจะผ่าน (ขอโทษนะคะ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรคะ) เรื่องที่สอง เรื่องแรกมีคนทำเยอะแล้วขยายผลไม่ได้ หัวข้อปัญญานิพนธ์ที่พี่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ตรงกับกรอบแนวคิดเดิมกับที่จะศึกษามาก่อนหรือไม่ หรือว่าอาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดใหม่อย่างไรบ้าง

กรอบแนวคิดเดิมต้องปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมรายละเอียดเล็กน้อย (แล้วพี่ประสบปัญหาอะไรบ้างหรือไม่) หนังสือใน หอสมุด เรื่องที่จะค้นมีน้อยต้องไปตามจากแหล่งอื่น เช่น หอสมุดคณะครุศาสตร์ จุฬาฯ การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์บ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งได้เข้าเสนอหัวข้อปัญญานิพนธ์จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร (กี่ครั้งต่อสัปดาห์ / กี่ครั้งต่อเดือน)

ใช้เวลาในการเข้าพบอาจารย์ประมาณ 2 เดือนจึงได้สอบหัวข้อ ตกเดือนละประมาณ 5-6 ครั้งคะ (การติดต่อขอ เข้าพบกับอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำ ได้รับความสะดวกหรือไม่) ได้รับความสะดวกจากอาจารย์ให้โทรมาก่อนว่า อาจารย์ว่างตอนไหน ได้รับความสะดวกมาก หลังจากที่พี่ผ่านการเสนอหัวข้อปัญญานิพนธ์แล้ว จนกระทั่งเข้าสอบเค้าโครงละเอียดปัญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไร (ระยะเวลากี่เดือน)

ใช้เวลาทำ 3 เดือนขึ้นไป (ใช้เวลาทำเค้าโครงละเอียดปัญญานิพนธ์จริง ๆ นานเท่าไร) ศึกษาจริง ๆ 1 เดือน ครั้ง (เดียวก่อนนะค่ะที่เอกพี่ defend หมายถึง สอบ 3 บทหรือเปล่า) คะ ทำ 3บทเรียบร้อยแล้วจึงเข้าสอบ

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิต

ตัวพี่ไม่มี แต่ที่พี่ทำนะมาดู thesis ที่อื่นๆ ในสาขาที่เรียน เล่มไหนสนใจก็ยัดไว้เป็นแนวทาง จากนั้นก็คิด และดูข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่าควรจะศึกษาอะไรเอาตรงนี้มา แล้วจึงลองเขียนบทที่ 1 ไปเสนออาจารย์ คือชื่อเรื่องไปให้อาจารย์ว่าจะศึกษาอะไร ไปเขียนบทที่ 1 มาให้ดู หาสถิติอะไรมาไว้วิเคราะห์ จากนั้นอาจารย์ให้เขียนบทที่ 2-3 ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญดูว่าจะใช้ได้หรือไม่ ควรปรับเปลี่ยนอะไร ให้ประธานดูปรับเปลี่ยนแก้ไข ถ้าโอเคก็เสนอได้

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ

ส่วนใหญ่ใช้ห้องสมุด มศว. กดคอมแล้วไม่อยู่บนชั้น Thesis ไม่อยู่บนชั้นต้องไปยืมที่เคาเตอร์อ้างอิง คอมพิวเตอร์มีคนใช้เยอะ ต้องรอนานเครื่องมีน้อย เอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศเรื่องที่หา มีน้อย เช่น การवलบ เลขปีใหม่ล่าสุดไม่มี มีแต่ปีเก่าๆ แล้วอาจารย์ห้ามยืมหลังเกิน 5 ปี

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ไม่สบายอยู่โรงพยาบาล ต้องหยุด 1 เดือน นอกนั้นก็ไม่มีปัญหา

19. คณะศึกษาศาสตร์

ชั้นปีที่ 2 อายุ 27 ปี

สถานภาพการทำงาน รับราชการ

เริ่มศึกษาหัวข้อวิทยานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไร แล้วใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อเรื่องนี้

เริ่มศึกษาตอนปี 2 แนวคิดที่ได้มาจากการเรียน Course work ได้มาจากการทำ baby thesis ทำสัมมนา เอามาขยายผลเป็น Thesis ปัจจุบัน ได้แนวคิดนี้มาจากการอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศในสาขาวิชา ก็คือตอนเรียนสัมมนา อาจารย์จะให้มาหาหัวข้อมา Present อาจารย์จะช่วยแนะนำให้ และส่วนใหญ่วิชาเอกนี้นิสิตจะได้หัวข้อมาจากการเรียนสัมมนา แล้วมาขยายต่อเป็น thesis ในปัจจุบัน

เพราะเหตุใดจึงเลือกที่จะศึกษาหัวข้อเรื่องนี้

เป็นเรื่องที่เราสนใจและไม่มีใครทำแล้วจะทำการเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบ
เมื่อได้แนวคิดที่จะศึกษาวิจัยแล้ว ได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเริ่มศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลังเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่จะทำหัวข้อวิทยานิพนธ์

เริ่มจากอ่านหนังสือต่างประเทศในเรื่องที่เราสนใจแล้วไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาว่าใช้ได้หรือเปล่าแล้วไปค้นคว้าจาก อินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชา หาจากห้องสมุด มศว. มหิดล จุฬาฯ จากเอกสารที่ได้จากสัมมนาจาก Thesis ในสาขาวิชาจนกระทั่งได้กรอบแนวคิด

พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือไม่ และถ้าไม่มีไปศึกษาค้นคว้า มาจากแหล่งไหน

มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษาเพราะเรียนมาใน course work

เมื่อได้นำกรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้วไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง หรือให้ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้าง

เขียนบทที่ 2 ให้อาจารย์ดู ให้อาจารย์เรียบเรียงให้ดูว่ามีเนื้อหาเพียงพอหรือไม่
หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ตรงกับกรอบแนวคิดเดิมกับที่จะศึกษามาก่อนหรือไม่ หรือว่าอาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดใหม่อย่างไรบ้าง

คำแนะนำของอาจารย์ให้ไปศึกษา ให้เรียบเรียงเนื้อหาให้ดียิ่งขึ้นเพราะว่าใน course work ได้ศึกษามาอย่างดีแล้ว ใช้เวลาทำ 3 เดือน และอาจารย์ที่สอนก็เป็นประธานด้วย เรื่องบุคลิกภาพ ตอนไปเรียนสัมมนา ก็ได้ Present กับอาจารย์มาเป็นอย่างดีแล้ว

การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมวิทยานิพนธ์บ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งได้เข้าเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร (กี่ครั้งต่อสัปดาห์ / กี่ครั้งต่อเดือน)

การเข้าพบสัปดาห์ละ 1 ครั้ง การติดต่อก็ได้รับความสะดวก มีรอบ้างแต่ก็ตามคิว โทรนัดก่อนจะดีกว่า บางครั้งก็โทรศัพท์คุยกับอาจารย์ แต่อาจารย์ในภาคไม่ค่อยเพียงพอ

หลังจากที่ผ่านการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว จนกระทั่งเข้าสอบเค้าโครงละเอียดวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ท่านใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไร

ทำเค้าโครงละเอียดใช้เวลา 2-3 เดือน (ใช้เวลาทำเค้าโครงละเอียดวิทยานิพนธ์จริง ๆ นานเท่าไร) ทำจริง ๆ 1 เดือน เร่งส่งให้ทัน ได้เกรดดีตอนเรียน course work แก่ไขก็ 1-2 ครั้ง

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดหัวข้อปริญญานิพนธ์ ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิต

ตอนแรกคิดว่าจะสนใจเรื่องอะไรถนัดเรื่องด้านไหนไปปรึกษาอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำอาจารย์ค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ มาเข้าพบอาจารย์เขียนชื่อเรื่อง จุดมุ่งหมาย ความสำคัญ ดูความเป็นไปได้ ดูว่าทำได้หรือไม่ซ้ำหรือไม่

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ

ที่ มศว. หาบทความวารสารไม่ค่อยเจอในสาขาวิชาเรา แต่ที่จุฬาฯ จะดีกว่า อย่างเช่น เจอ Abstract จะขยายผลหาต้นฉบับไม่ค่อยมี แต่ไปเจอที่จุฬาฯ

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญญานิพนธ์

ไม่มีปัญหาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากคุยกับอาจารย์มานาน 1 เทอม เป็นเรื่องที่อาจารย์เรานัดด้วย แล้วเราก็เข้าใจ Style ของอาจารย์ด้วย

20. คณะศึกษาศาสตร์

อายุ 32 ปี ชั้นปีที่ 5

สถานภาพการทำงาน รับราชการ

เริ่มศึกษาหัวข้อปัญญานิพนธ์มาตั้งแต่เมื่อไร แล้วใช้เวลานานเท่าไรจึงได้แนวคิดที่จะทำหัวข้อเรื่องนี้

ได้แนวคิดที่ได้มาก่อนเข้าศึกษา เวลาเรียนจบ course work ถึงจะเริ่มทำจริง คิดเอง ได้แนวคิดมาจากปัญหาข้อสงสัยว่าทำไมคุณภาพของพยาบาลจึงลดลง (เพราะเหตุใดจึงเลือกที่จะศึกษาหัวข้อเรื่องนี้) เกิดจากข้อสงสัยของตนเองในหน่วยงานที่ทำอยู่

เมื่อได้แนวคิดที่จะศึกษาวิจัยแล้ว ท่านได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยเริ่มศึกษาจากแหล่งใดก่อน-หลังเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่จะทำหัวข้อปัญญานิพนธ์

ไปศึกษาข้อสงสัยจากสภาพเหตุการณ์ในต่อนั้นแล้วค้นจากหนังสือตำรา วารสาร Thesis คือดูจาก Thesis ที่ทำไว้แล้วดูบรรณานุกรมว่าที่เค้าไปหาจริงหรือเปล่า สอบถามจากเพื่อนที่ทำงาน ผู้บริหาร เพื่อตอบข้อสงสัยของเรา ก่อนที่เราจะศึกษา แล้วกลับมาถามที่หลังอีกหลังจากที่ศึกษาแล้วเพื่อเอามาตั้งเป็นขอบเขต แล้วเอามาจากเอกสารต่างๆ ที่รวบรวมมาเขียน

พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ศึกษามาก่อนหรือไม่

มีพื้นฐานความรู้เรื่องนี้เพราะทำในเรื่องที่เกี่ยวกับที่ทำงานอยู่แล้ว ความรู้ได้มาจากการเรียนใน Course work เมื่อได้นำกรอบแนวคิดที่จะทำเรื่องนี้แล้ว ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ได้ให้คำแนะนำอะไรบ้าง หรือให้ไปศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้าง

ขอคำแนะนำเพิ่มเติม ควรไปหาข้อมูลจากแหล่งไหน อาจารย์ก็แนะนำว่าควรศึกษาไปในทิศทางใดบ้าง ไม่ให้หลงประเด็น

หัวข้อปัญญานิพนธ์ที่ลัทธิศึกษาอยู่ในขณะนั้นตรงกับกรอบแนวคิดเดิมกับที่จะศึกษามาก่อนหรือไม่ หรือว่าอาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดใหม่อย่างไรบ้าง

ก็ยังคงกรอบเดิมของเราที่ต้องการศึกษาไม่ได้เปลี่ยน ถ้าเปลี่ยนเราก็ไม่อยากทำ การเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปัญญานิพนธ์บ่อยครั้งแค่ไหน จนกระทั่งได้เข้าเสนอหัวข้อปัญญานิพนธ์จากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร (กี่ครั้งต่อสัปดาห์ / กี่ครั้งต่อเดือน)

ก่อนเข้าเสนอหัวข้อ ทั้งไปนาน มาหาบ่อยก็ตอนเริ่มทำหัวข้อ ตอนขึ้นปี 3 จะเริ่มศึกษาหัวข้อ ทั้งไปปีกว่าๆ สาเหตุก็ทำงาน หัวข้อผ่านตอนปี 5 เทอม 1

การติดต่อขอเข้าพบกับอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำ ได้รับความสะดวกหรือไม่

การติดต่อขอเข้าพบได้รับความสะดวก อาจารย์อยู่ที่วิชาเอกทุกวัน หลังจากที่ผ่านการเสนอหัวข้อปัญญานิพนธ์แล้ว จนกระทั่งเข้าสอบเค้าโครงละเอียดปัญญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ท่านใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไร (ระยะเวลากี่เดือน)

ทำ 3 บท 3 เดือน (ใช้เวลาทำเค้าโครงละเอียดปัญญานิพนธ์จริงๆ นานเท่าไร) ทำจริง ๆ 3 เดือน เข้าหาทุกวัน ก่อนเข้าสอบ 3 บท

ประสบปัญหาอะไรบ้างในการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดหัวข้อปริญยานิพนธ์ ปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิต

ปัญหาที่เราสงสัยคืออะไรเขียนให้อาจารย์ดูว่าควรตั้งชื่อเรื่องไปในแนวทางไหนแต่ก็ยังคงกรอบเดิม ให้ตั้งชื่อเรื่องให้ชัดเจนเพื่อหาข้อมูลทำต่อไป ไม่ใช่ค่ะ คือปัญหาที่เกิดจากตัวนิสิตในการทำหัวข้อค่ะ พี่ไม่มีเวลาต้องไปทำงานเลยทั้งวัน

ปัญหาที่เกิดจากการใช้วัสดุสารสนเทศ

มศว. หนังสือเก่าเกินไป ไม่ทันสมัย วารสารในเรื่อง ในสาขาวิชามีน้อยเกินไป ถ้าไม่มีไปหาที่ห้องสมุด คณะแพทย์ สาธารณสุข รามาธิบดี กับศิริราช ซึ่งจะสะดวกกว่า

ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมปริญยานิพนธ์

การติดต่อขอเข้าพบไม่มีปัญหา อาจารย์อยู่ตลอดเวลา ปัญหาอยู่ที่นิสิตไม่มาหาเอง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวธณิศา สุขขารมย์
วันเดือนปีเกิด	5 มิถุนายน 2519
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	72/1 หมู่ 2 ตำบลบางหลวง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
พ.ศ. 2541	ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2544	ศศ.บ. (บริหารธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2547	ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ